

Fremsat den {FREMSAT} af Transport- og energiministeren (Flemming Hansen)

UDKAST

Forslag

til

Lov om ændring af lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning, lov om varmforsyning, lov om Energinet Danmark, lov om ændring af lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning og lov om varmforsyning, lov om planlægning og lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner¹⁾

(Energispareaftalen, havvindmølleudbud, biomassepålæg, m.v.)

§ 1

I lov om elforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 286 af 20. april 2005, som ændret ved § 2 i lov nr. 293 af 27. april 2005 om ændring af lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner, lov om elforsyning og lov om varmforsyning, foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres »Energinet Danmark« til: »Energinet.dk«.
2. I § 4, stk. 1, indsættes efter »netvirksomhed«: »med mindre end 100.000 tilsluttede forbrugere«.
3. I § 6, stk. 1, indsættes som 2. pkt.: »Ved skift af elleverandør må forbrugeren ikke opkræves gebyr.«
4. I § 8, stk. 1, 2. pkt., ændres »§§ 8 a og 9« til: »§§ 8 a-9 a«.
5. § 8, stk. 4, nr. 3, affattes således:
»3) Omkostninger som den systemansvarlige virksomhed efter transport- og energiministerens bestemmelse afholder til dækning af etablering af elproduktionsanlæg på havet, jf. § 17, stk. 6.«
6. I § 8 indsættes som stk. 8:
»Stk. 8. De kollektive elforsyningsvirksomheder afholder hver for sig omkostningerne til de offentlige forpligtelser, som påhviler dem ifølge stk. 3 og 4. Den systemansvarlige virksomhed opgør omkostningerne og fordelingen af disse på elforbrugerne. På grundlag heraf opkræver netvirksomhederne beløb fra elforbrugerne til dækning af omkostningerne og indbetaler de opkrævede midler

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/54/EF af 26. juni 2003 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 96/92/EF, (EF-Tidende 2003 nr. L 176, side 37) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2003/55/EF af 26. juni 2003 om fælles regler for det indre marked for naturgas og om ophævelse af direktiv nr. 98/30/EF, (EF-Tidende 2003 nr. L 176, side 57).

til den systemansvarlige virksomhed, som dækker de kollektive elforsyningsvirksomheders afholdte omkostninger til de offentlige forpligtelser. Transport- og energiministeren kan fastsætte regler om gennemførelsen af de nævnte opgaver og om samarbejde herom mellem de kollektive elforsyningsvirksomheder.«

7. Efter § 9 indsættes før kapitel 3:

»§ 9 a. En virksomhed, som producerer fjernvarme på et kraft-varme-værk eller på et fjernvarmeværk, som (på datoen for lovforslagets fremsættelse) var indrettet til kraft-varme-produktion, betaler ikke beløb til dækning af omkostninger til offentlige forpligtelser efter § 8, stk. 3 og 4, for det elforbrug, som medgår til at producere fjernvarme til forbrugere ved hjælp af elektricitet.

Stk. 2. En egenproducent af elektricitet, som har indgået aftale med den systemansvarlige virksomhed som nævnt i § 32, stk. 1, om at stille regulerings- og reservekapacitet til rådighed, betaler ikke beløb som nævnt i stk. 1 for det elforbrug, som medgår til at producere varme til eget forbrug ved hjælp af elektricitet i perioder, hvor den systemansvarlige virksomhed har pålagt egenproducenten at nedregulere sin levering af elektricitet til elforsyningsnettet.

Stk. 3. Omkostninger til offentlige forpligtelser, som ikke dækkes som følge af bestemmelserne i stk. 1 og 2, opkræves med en forholdsmæssig andel på øvrige forbrugere efter de i § 8, stk. 3 og 4, nævnte principper.

Stk. 4. Fritagelse for betaling af beløb til dækning af omkostninger til offentlige forpligtelser kan betinges af, at et kraft-varme-produktionsanlæg opfylder nærmere angivne krav til elproduktionens andel af energiproduktionen.

Stk. 5. Transport- og energiministeren kan fastsætte regler om afgrænsning af virksomheder og produktioner, som omfattes af stk. 1 og 2, om betingelser som nævnt i stk. 4 og om måling samt dokumentation af elforbrug.«

8. I § 10 indsættes som *stk. 7*:

»*Stk. 7.* Transport- og energiministeren kan godkende, at en virksomhed, som har modtaget pålæg som nævnt i stk. 4, helt eller delvist overdrager pligter og rettigheder efter pålægget til en anden bevillingspligtig elproduktionsvirksomhed. Forpligtelser ifølge pålægget indføres som et vilkår i bevillingen for den modtagende virksomhed.«

9. I § 14 indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Udbud eller offentliggørelse som nævnt i stk. 1 kan undlades ved tilladelser til anlæg, der etableres af hensyn til forskning, udvikling og demonstration vedrørende elproduktion på havet.«

10. § 16, *stk. 2*, affattes således:

»*Stk. 2.* Transport- og energiministeren kan betinge godkendelsen af disse anlæg af vilkår, herunder krav til konstruktion, indretning, installationer, opstilling, drift, nedtagning og sikkerhedsstillelse for nedtagning af anlæg samt økonomiske, tekniske, sikkerheds- og miljømæssige forhold i forbindelse med etablering og drift.«

11. I § 17, *stk. 6*, ændres »§ 9, stk. 1« til: »§ 8, stk. 4, nr. 3«.

12. I § 21 indsættes som *stk. 5 og 6*:

»*Stk. 5.* Bestemmelserne i stk. 1-4 omfatter ikke transmissionsnet på over 100 kV på søterritoriet og i den eksklusive økonomiske zone, der ikke har tilslutning til det danske elforsyningsnet.

Stk. 6. De af stk. 1 omfattede transmissionsnet, der etableres på søterritoriet og i den eksklusive økonomiske zone, skal tillige have tilladelse efter § 22 a.«

13. § 22, stk. 1, nr. 3 og 4, affattes således:

- »3) varetage opgaver vedrørende betaling for offentlige forpligtelser ifølge § 8 og regler fastsat i medfør af denne bestemmelse,
- 4) varetage opgaver vedrørende miljøvenlig elproduktion ifølge bestemmelserne i kapitel 9 og regler fastsat i medfør af disse bestemmelser.«

14. § 22, stk. 1, nr. 6, affattes således:

- »6) sikre at forbrugerne oplyses om mulighed for elbesparelser, give den enkelte elforbruger årlige informationer om sit elforbrug, kortlægge det samlede elforbrug i forsyningsområdet samt offentliggøre data fra kortlægningen eller på begæring stille sådanne data til rådighed.«

15. § 22, stk. 1, nr. 7, affattes således:

- »7) sikre realisering af dokumenterbare energibesparelser i overensstemmelse med regler fastsat efter stk. 5,«

16. § 22, stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. Transport- og energiministeren kan fastsætte regler om gennemførelsen af bestemmelserne i stk. 1-3, herunder regler om virksomhedernes opgaver og mål for de energibesparelser, som virksomhederne samlet eller enkeltvis skal sikre bliver opnået, samt regler om dokumentation, indberetning, verifikation, afholdelse af nærmere angivne fællesomkostninger m.v. Transport- og energiministeren kan fastsætte regler om, at visse energibesparelsesaktiviteter, jf. stk. 1, nr. 7, skal ske efter udbud, og regler for udbudets afholdelse samt for virksomhedernes finansiering af de udbudte opgaver.«

17. I § 22 indsættes som *stk. 8*:

»Stk. 8. Realiseringen af energibesparelser efter bestemmelsen i stk. 1, nr. 7, skal ske gennem virksomheder, som er selskabsmæssigt adskilte fra netvirksomheden.«

18. § 22 a affattes således:

»§ 22 a. Etablering af nye elforsyningsnet på alle spændingsniveauer på søterritoriet og i den eksklusive økonomiske zone samt væsentlige ændringer i tilsvarende bestående net kan kun ske efter forudgående tilladelse fra transport- og energiministeren. Der kræves tillige tilladelse efter § 21 til transmissionsnet på over 100 kV.

Stk. 2. Tilladelsen meddeles under hensyn til væsentlige samfundsmæssige interesser i anvendelsen af søterritoriet og den eksklusive økonomiske zone. Tilladelsen kan betinges af vilkår, herunder krav til placering, indretning og sikkerhedsstillelse for fjernelse af anlæg samt tekniske, miljø- og sikkerhedsmæssige forhold i forbindelse med etablering og drift.

Stk. 3. Bestemmelserne i stk. 1 gælder ikke for interne ledningsanlæg som nævnt i § 16, stk. 1, og elforsyningsnet som nævnt i § 4 a i lov om Energinet.dk.«

19. I § 27 c indsættes som *stk. 12*:

»Stk. 12. Elproduktion fra havvindmølleparker som nævnt i § 27 f er undtaget fra ovenstående bestemmelser.«

20. Efter § 27 e indsættes:

»§ 27 f. Denne bestemmelse omhandler regulering af elproduktionen fra havvindmølleparker, som er etableret efter afholdelse af udbud som nævnt i § 14.

Stk. 2. Elproducenten anmelder sin plan for elproduktionen for det følgende driftsdøgn til den systemansvarlige virksomhed.

Stk. 3. Den systemansvarlige virksomhed kan påbyde nedregulering ved reduktion eller afbrydelse af elproduktionen, hvis dette er nødvendigt på grund af

- 1) fejl eller vedligeholdelsesarbejder på transmissionsanlæg til ilandføringen af elproduktion eller i det øvrige transmissionsnet, eller
- 2) kapacitetsbegrænsninger i øvrigt i det sammenhængende transmissionsnet, som kan afhjælpes ved nedregulering.

Stk. 4. Påbud efter stk. 3 er betinget af, at nedreguleringen er nødvendig af hensyn til forsynings-sikkerheden eller en samfundsøkonomisk optimal udnyttelse af det sammenhængende elforsynings-system, herunder sikringen af et velfungerende konkurrencemarked.

Stk. 5. Hvis havvindmølleparkens faktisk elproduktion i et driftsdøgn ikke svarer til det anmeldte efter stk. 2, kan den systemansvarlige virksomhed kræve, at der ydes rimelig betaling for de ubalancer, der påføres systemet i driftsdøgnet.

Stk. 6. Den systemansvarlige virksomhed kan fastsætte forskrifter for anmeldelse efter stk. 2 og forskrifter indeholdende generelle kriterier for nedregulering efter stk. 3.

§ 27 g. Den systemansvarlige virksomhed yder betaling til elproducenten for tab som følge af nedregulering, jf. § 27 f, som foretages i 25 år fra meddelelsen af tilladelse til udnyttelse af energi på søterritoriet eller i den eksklusive økonomiske zone, jf. § 13.

Stk. 2. Ved fastsættelse af betalingen opgøres indtægtstab med udgangspunkt i salg af elproduktionen under de aktuelle forhold ved:

- 1) en pris på 51,8 øre pr. kWh i den periode, hvor der ydes pristillæg efter § 56 e, stk. 2, og
- 2) en pris svarende til den efter § 59, stk. 2, nr. 1, fastsatte markedspris pr. kWh, efter det tidspunkt, hvor det i § 56 e, stk. 2, nævnte pristillæg er ophørt eller fravalgt, jf. § 64, stk. 2.

Stk. 3. Der ydes ikke betaling, hvis nedreguleringen er en følge af force majeure.

Stk. 4. Uenighed om adgangen til betaling og dennes størrelse afgøres af domstolene.

Stk. 5. Elproducenten udarbejder metoder for, hvorledes størrelsen af tabt elproduktion som følge af nedregulering beregnes. Metoderne skal godkendes af den systemansvarlige virksomhed.

§ 27 h. Hvis den systemansvarlige virksomhed ikke opfylder frister og betingelser for nettilslutning af en havvindmøllepark ifølge vilkår i et udbud efter § 14, ifalder virksomheden objektivt erstatningsansvar for elproducentens deraf følgende tab.

Stk. 2. Hvis elproducenten ikke etablerer havvindmølleparken, uanset at elproducenten har forpligtet sig hertil i overensstemmelse med vilkår i udbudet, ifalder elproducenten objektivt erstatningsansvar for den systemansvarlige virksomheds deraf følgende tab.

Stk. 3. Erstatning efter stk. 1 og 2 tilkendes inden for de i udbudsvilkårene nævnte betingelser og rammer. Uenighed om adgangen til erstatning og dennes størrelse afgøres af domstolene.

Stk. 4. Erstatninger, som påhviler den systemansvarlige virksomhed som nævnt i stk. 1 eller som følge af virksomhedens dispositioner med henblik på at opfylde udbudsvilkårene, samt erstatninger, som tilfalder virksomheden efter stk. 2, indgår i fastsættelsen af den systemansvarlige virksomheds priser efter § 71.«

21. I § 28, *stk. 1*, ændres »§ 9« til: »§ 8, stk. 1«.

22. § 28, *stk. 2, nr. 4*, affattes således:

- »4) Varetagelse af opgaver vedrørende miljøvenlig elproduktion ifølge bestemmelserne i kapitel 9 og regler fastsat i medfør af disse bestemmelser.«

23. § 28, *stk. 2, nr. 11*, affattes således:

»11) Varetage opgaver vedrørende betaling for offentlige forpligtelser ifølge § 8 og regler fastsat i medfør af denne bestemmelse.«

24. I § 28, stk. 2, nr. 12, indsættes efter »stk. 6«: »og 8«.

25. I § 28 a indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. Den systemansvarlige virksomhed kan, såfremt det vurderes at være økonomisk mere rentabelt end at dække de i stk. 1 nævnte omkostninger, indgå aftale med den pågældende netvirksomhed om, at den systemansvarlige virksomhed afholder etableringsomkostningerne til at netforbinde det isolerede kollektive elforsyningsnet med det sammenhængende elforsyningssystem.«

26. § 31, stk. 2-4, affattes således:

»Stk. 2. Den systemansvarlige virksomhed kan stille vilkår for brugernes adgang til at benytte virksomhedens ydelser. Disse vilkår skal være objektive, ikkediskriminerende og offentligt tilgængelige og kan vedrøre:

- 1) økonomiske forhold, herunder krav om sikkerhedsstillelse for udgifter eller risiko for udgifter, som den systemansvarlige virksomhed påtager sig på brugerens vegne, eller som er forbundne med brugen af den systemansvarlige virksomheds ydelser,
- 2) krav til indrapportering og formidling af data og andre informationer af relevans for den systemansvarlige virksomheds arbejde,
- 3) forhold som bidrager til at sikre bedst mulig konkurrence for produktion og handel med elektricitet.

Stk. 3. Den systemansvarlige virksomhed kan træffe afgørelse om, at brugere, som groft eller gentagne gange tilsidesætter vilkår som nævnt i stk. 2, helt eller delvist udelukkes fra at gøre brug af den systemansvarlige virksomheds ydelser, indtil vilkåret opfyldes.

Stk. 4. Afgørelser truffet af den systemansvarlige virksomhed efter denne bestemmelse kan indbringes for Energitilsynet.«

27. § 32 affattes således:

»§ 32. Til løsning af den i § 31, stk. 1, nævnte opgave kan den systemansvarlige virksomhed indgå aftaler om op- og nedregulering med henblik på at imødegå effekten af kapacitetsrestriktioner i det kollektive elforsyningsnet.

Stk. 2. Transport- og energiministeren kan godkende, at den systemansvarlige virksomhed helt eller delvis ejer og driver virksomheder til registrering og omsætning af VE-beviser. Ministeren kan stille vilkår for godkendelsen, herunder at aktiviteterne drives i selvstændige virksomheder med begrænset ansvar.

Stk. 3. Transport- og energiministeren kan fastsætte nærmere regler om de aftaler, som den systemansvarlige virksomhed kan indgå efter bestemmelsen i stk. 1.«

28. § 35 affattes således:

»§ 35. Transmissionsnet på mellem 100 kV og 200 kV samt udlandsforbindelser under 100 kV, der er stillet til rådighed for den systemansvarlige virksomhed, og ejerandele i transmissionsvirksomheder, der ejer sådanne net (transmissionsandele), kan udelukkende afstås til staten. Ejere, der ønsker at foretage afståelser omfattet af denne bestemmelse, giver underretning herom til Energinet.dk.

Stk. 2. En virksomhed, der ejer transmissionsandele (ejervirksomheden), har pligt til at afstå samtlige sine transmissionsandele til staten ved ejerskifte i ejervirksomheden. Ved ejerskifte efter denne bestemmelse forstås:

- 1) at 50 pct. af ejerandelene i ejervirksomheden eller i en virksomhed, der direkte eller indirekte besidder ejerandele i ejervirksomheden, har skiftet ejer,
- 2) at ejere af ejerandele i ejervirksomheden eller i en virksomhed, der direkte eller indirekte ejer andele i ejervirksomheden, enten ved erhvervelsen eller senere alene eller i forening med andre har opnået bestemmende indflydelse i ejervirksomheden eller i en virksomhed, der direkte eller indirekte ejer andele i ejervirksomheden eller
- 3) at ejere af ejerandele i ejervirksomheden eller i en virksomhed, der direkte eller indirekte ejer andele i ejervirksomheden, har mistet bestemmende indflydelse i ejervirksomheden eller i en virksomhed, der direkte eller indirekte ejer andele i ejervirksomheden.

Stk. 3. Til ejerskifte efter stk. 2 medregnes ikke ejerskifte til ejerandele i forbrugerejede selskaber, når overtagelse af ejerskabet er en vedtægtsmæssig betingelse for overtagelse af brugen af selskabets installation hos den nye forbruger.

Stk. 4. Såfremt en enkelt ejer har bestemmende indflydelse (den kontrollerende ejer) i en virksomhed (den kontrollerede virksomhed), der direkte eller indirekte besidder transmissionsandele, finder stk. 2 ikke anvendelse på transaktioner, der udelukkende indirekte vedrører de øvrige ejerandele i den kontrollerede virksomhed.

Stk. 5. Selskabsmæssige omstruktureringer er ikke omfattet af stk. 1-2, når de ejere, der direkte eller indirekte har ejerandele i de virksomheder, der berøres af en selskabsmæssig omstrukturering, ikke opnår andet vederlag i forbindelse hermed end direkte eller indirekte ejerandele i samme forhold i den virksomhed eller de virksomheder, der består efter den selskabsmæssige omstrukturering. Dette gælder dog ikke for selskabsmæssige omstruktureringer, som indebærer, at en ejervirksomhed efter den selskabsmæssige omstrukturering i stedet bliver indirekte ejer af de pågældende transmissionsandele. Såfremt der efter gennemførelsen af en selskabsmæssig omstrukturering som nævnt i 1. pkt. sker afståelse af direkte eller indirekte ejerandele i virksomheder, der består efter den selskabsmæssige omstrukturering, og som direkte eller indirekte besidder transmissionsandele, udgør det ejerskifte af transmissionsandele efter bestemmelsen i stk. 2, såfremt afståelse af en tilsvarende andel af den pågældende ejers ejerandele inden gennemførelsen af den selskabsmæssige omstrukturering ville have medført, at der var indtrådt ejerskifte efter stk. 2.

Stk. 6. Udnyttelse af forkøbsrettigheder, køberettigheder og tegningsrettigheder stiftet før den 21. april 2004 er ikke omfattet af stk. 1 og 2.

Stk. 7. En virksomhed, der direkte eller indirekte besidder transmissionsandele, skal straks give underretning til transport- og energiministeren, når 50 pct. af ejerandelene i virksomheden har skiftet ejer, eller hvis virksomheden bliver bekendt med, at en af virksomhedens ejere alene eller i forening med andre ejere opnår eller mister bestemmende indflydelse i virksomheden. En ejer, der alene eller i forening med andre opnår eller mister bestemmende indflydelse i virksomheden, skal straks give underretning til transport- og energiministeren. Dette gælder dog ikke, såfremt transaktionen i medfør af stk. 3-6, er undtaget fra stk. 1-2.

Stk. 8. Transport- og energiministeren træffer afgørelse om pligt til afståelse efter stk. 1 og 2. Statens købepligt efter stk. 1 og 2 opfyldes af Energinet.dk uden ugrundet ophold efter, at transport- og energiministeren har truffet afgørelse om afståelsespligt, eller Energinet.dk har modtaget underretning om, at der ønskes afståelse. Såfremt overtagelsen forudsætter udskillelse af transmissionsnet efter stk. 9, vil købepligten dog først kunne opfyldes uden ugrundet ophold fra det tidspunkt, hvor udskillelse er sket.

Stk. 9. Inden statens overtagelse af transmissionsandele efter stk. 1 og 2 skal virksomheder, der både ejer transmissionsnet omfattet af stk. 1 og andre net, udskille de af stk. 1 omfattede transmissionsnet i et selvstændigt aktieselskab. Udskillelsen skal ske snarest muligt og senest 12 måneder efter, Energinet.dk har modtaget underretning efter stk. 1, eller transport- og energiministeren har truffet afgørelse om pligt til afståelse efter stk. 2.

Stk. 10. I mangel af enighed fastsættes pris- og betalingsvilkår for overtagelse af ejerskab til transmissionsnet efter stk. 1 og 2 af Taksationskommissionen efter reglerne i kapitel 4 i lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom. Søgsmål til prøvelse af kendelser om pris- og betalingsvilkår truffet af Taksationskommissionen skal være anlagt inden 6 måneder efter, at kendelsen er meddelt den pågældende.

Stk. 11. Transport- og energiministeren kan hos virksomheder, sælgere af ejerandele og ejere omfattet af stk. 1, 2 og 7 forlange alle oplysninger, som ministeren anser for nødvendige for udøvelse af tilsyn med, at de nævnte bestemmelser er overholdt.

Stk. 12. Transmissionsvirksomheder, som driver transmissionsnet omfattet af stk. 1, skal drives i aktieselskabsform.«

29. § 37 affattes således:

§ 37. Kommuner og amtskommuner registrerer modtagne uddelinger fra og vederlag ved afståelse af ejerandele i virksomheder, der er eller i perioden efter den 20. februar 2003 har været omfattet af § 2, stk. 1, eller virksomheder, der direkte eller indirekte ejer eller i perioden efter den 20. februar 2003 har ejet andele i sådanne virksomheder.

Stk. 2. Selskabsmæssige omstruktureringer i form af fusioner, spaltninger eller tilførsler af aktiver omfattet af fusionsskattelovens regler eller i form af aktieombytninger omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 13 anses ikke for afståelse af ejerandele i henhold til stk. 1, i det omfang kommunens eller amtskommunens vederlag består i ejerandele i en eller flere virksomheder omfattet af stk. 1.

Stk. 3. Registreringen skal omfatte den dato, hvor uddelingen eller vederlaget er til rådighed for kommunen eller amtskommunen (rådighedsdatoen), samt beløbets størrelse.

Stk. 4. Ved afståelse af ejerandele omfattet af stk. 1 til en fond eller anden selvejende institution anses afståelsestidspunktet for rådighedsdato efter stk. 3, og der skal efter stk. 1 registreres et vederlag, som mindst svarer til markedsværdien af de pågældende ejerandele.

Stk. 5. Kommuner og amtskommuner indberetter senest den 1. februar hvert år til Energitilsynet de registreringer, som kommunen eller amtskommunen har foretaget efter stk. 1, 3 og 4 i det foregående kalenderår, eller afgiver erklæring om, at der ikke er foretaget sådanne registreringer.

Stk. 6. Indberetningen skal angive det samlede beløb, der er blevet til rådighed i det foregående kalenderår (rådighedsbeløbet), og skal ledsages af dokumentation for størrelsen af de registrerede uddelinger og vederlag og for de registrerede rådighedsdatoer. Endvidere skal indberetningen angive en beregnet forrentning af rådighedsbeløbet fra de enkelte rådighedsdatoer og frem til den 1. november i indberetningsåret, hvor der, jf. stk. 10, sker reduktion i kommunens eller amtskommunens statstilskud efter lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner. Rentesatsen fastsættes til Nationalbankens diskonto den 1. januar i indberetningsåret. Finder tilsynet, at den ledsagende dokumentation er utilstrækkelig, kan tilsynet forlange yderligere dokumentation.

Stk. 7. Ved indberetningen efter stk. 5, kan kommunale ejere af aktieselskaber, der var børsnoterede den 20. februar 2003, i det samlede rådighedsbeløb, inkl. beregnet forrentning fradrage et beløb svarende til det gennemsnitlige modtagne udbytte fra selskaber omfattet af stk. 1 i årene 1998-2002. Fradraget kan dog ikke overstige det samlede modtagne udbytte i det kalenderår, som indberetningen vedrører.

Stk. 8. Ved indberetningen efter stk. 5 af vederlag ved afståelse af ejerandele i virksomheder omfattet af stk. 1, kan kommuner og amtskommuner fratække beløb, som i medfør af § 37 a, stk. 1 eller 6, allerede har ført til reduktion af kommunens eller amtskommunens statstilskud i henhold til stk. 10.

Stk. 9. Energitilsynet træffer afgørelse om, hvorvidt det indberettede rådighedsbeløb, rådighedsdatoer, den beregnede forrentning og eventuelle fradrag efter stk. 7 og 8 kan godkendes. Kan Energitilsynet ikke godkende disse, fastsætter tilsynet rådighedsbeløb, rådighedsdatoer, beregnet forrentning og størrelsen af eventuelle fradrag.

Stk. 10. Energitilsynet giver senest den 1. maj hvert år Indenrigs- og Sundhedsministeriet meddelelse om de efter stk. 9 godkendte rådighedsbeløb inkl. beregnet forrentning og med eventuelle fradrag. Indenrigs- og Sundhedsministeriet reducerer herefter kommunens eller amtskommunens stats-tilskud efter bestemmelserne i § 10, stk. 6-9, og § 17, stk. 6-9, i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner. Hvis beløbet efter 2. pkt. overstiger det modregnede beløb i det første modregningsår, beregner Indenrigs- og Sundhedsministeriet en forrentning af restbeløbet fra den 1. november i indberetningsåret til den 1. juli i året efter indberetningsåret. Rentesaften fastsættes til Nationalbankens diskonto den 1. januar i indberetningsåret.

30. Efter § 37 indsættes:

»§ 37 a. Kommuner og amtskommuner må ikke uden tilladelse fra transport- og energiministeren bevare ejerandele i virksomheder omfattet af § 37, stk. 1, såfremt der i de pågældende virksomheder eller i virksomheder, som de direkte eller indirekte ejer andele i, påbegyndes væsentlige nye aktiviteter. Transport- og energiministeren kan stille vilkår for meddelelse af tilladelse, herunder om afståelse af ejerandele eller aktiviteter i en eller flere af de pågældende virksomheder eller om, at midler anvendt til sådanne nye aktiviteter skal betragtes som uddelinger efter § 37, stk. 1. Dersom tilladelse ikke opnås, skal kommunen eller amtskommunen snarest afhænde samtlige ejerandele i de pågældende virksomheder.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 finder ikke anvendelse i det omfang, der påbegyndes nye aktiviteter omfattet af denne lov, lov om varmforsyning eller lov om naturgasforsyning eller nye aktiviteter forbundet med vandforsyningsanlæg i medfør af lov om vandforsyning eller aktiviteter forbundet med spildevandsanlæg eller affaldshåndtering i medfør af lov om miljøbeskyttelse.

Stk. 3. I virksomheder omfattet af stk. 1 må der ikke anvendes midler, som stammer fra aktiviteter omfattet af denne lov, lov om varmforsyning eller lov om naturgasforsyning, til aktiviteter forbundet med vandforsyningsanlæg i medfør af lov om vandforsyning eller til aktiviteter forbundet med spildevandsanlæg eller affaldshåndtering i medfør af lov om miljøbeskyttelse.

Stk. 4. Aktiviteter forbundet med vandforsyningsanlæg i medfør af lov om vandforsyning eller aktiviteter forbundet med spildevandsanlæg eller affaldshåndtering i medfør af lov om miljøbeskyttelse, som udøves i virksomheder omfattet af stk. 1, skal være selskabsmæssigt adskilt fra aktiviteter omfattet af denne lov, lov om varmforsyning eller lov om naturgasforsyning. Virksomheder, der producerer elektricitet ved afbrænding af affald, kan dog udøve aktiviteter forbundet med affaldshåndtering omfattet af lov om miljøbeskyttelse uden selskabsmæssig adskillelse.

Stk. 5. Bestemmelsen i stk. 4 er ikke til hinder for, at servicefunktioner for aktiviteter omfattet af stk. 2 varetages i et selvstændigt selskab.

Stk. 6. Kommuner og amtskommuner godtgør senest den 1. februar hvert år over for Energitilsynet ved erklæring afgivet i overensstemmelse med reglerne fastsat i medfør af § 37 b, at der ikke i det foregående kalenderår er anvendt midler i strid med stk. 3. Finder Energitilsynet, at en kommune eller amtskommune må anses for at have anvendt midler i strid med stk. 3, betragtes de pågældende midler som uddelinger efter § 37, stk. 1. Energitilsynet fastsætter rådighedsdatoen, beløbets størrelse samt en beregnet forrentning i henhold til § 37, stk. 6. Kan en kommune eller amtskommune ikke afgive erklæring i overensstemmelse med reglerne fastsat i medfør af § 37 b, giver Energitilsynet transport- og energiministeren meddelelse herom. Transport- og energiministeren træffer herefter afgørelse om hel eller delvis afståelse af aktiviteter eller ejerandele i virksomheder omfattet stk. 1.

Stk. 7. Transport- og energiministeren kan bestemme eller fastsætte regler om, at andre aktiviteter skal være omfattet af stk. 2-6.

§ 37 b. Transport- og energiministeren fastsætter regler om indberetning efter § 37, stk. 5, samt om dokumentation og regnskabsføring for forhold omfattet af § 37, stk. 5, og § 37 a, stk. 3-6, herunder om, at der skal indhentes erklæringer fra kommunens revisor eller statsautoriseret revisor.«

31. § 44, *stk. 1*, affattes således:

»En netvirksomheds vedtægter skal indeholde nærmere bestemmelser, der sikrer gennemførelsen af §§ 40- 42.«

32. I § 44 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»*Stk. 3.* En netvirksomhed kan i stedet for de i stk. 2, 1. pkt., nævnte valgeregler anvende valgeregler, som i rimeligt omfang afspejler antallet af forbrugere og det faktiske energiforbrug, jf. § 23 k, stk. 2, i lov om varmforsyning, når

- 1) netvirksomheden er koncernforbundet med en virksomhed, der ejer et anlæg til fremføring af opvarmet vand eller damp,
- 2) netvirksomheden opfylder kravet om forbrugerindflydelse på den i § 41, stk. 3, nævnte måde og
- 3) virksomheden, der ejer et anlæg til fremføring af opvarmet vand eller damp, opfylder kravet om forbrugerindflydelse på den i § 23 h, stk. 3, i lov om varmforsyning nævnte måde.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

33. I § 47 indsættes som *stk. 6*:

»*Stk. 6.* Transport- og energiministeren kan for netvirksomheder, der har mindre end 100.000 tilsluttede forbrugere, fastsætte regler om, at mindre omfattende aktiviteter, som ligger uden for bevilningen til netvirksomhed, er undtaget fra det i stk. 4 nævnte krav om, at aktiviteterne skal udøves i selvstændige selskaber med begrænset ansvar. Aktiviteterne skal i så fald holdes regnskabsmæssigt adskilt fra netvirksomhedens øvrige aktiviteter.«

33 a. I § 51, *stk. 3*, ændres: », herunder de i § 22, stk. 1, nr. 6« til: »samt opgaver vedrørende energibesparelser, herunder de i § 22, stk. 1, nr. 6 og 7«.

34. § 53, *stk. 2*, affattes således:

»*Stk. 2.* De kollektive elforsyningsvirksomheders vedtægter må ikke stride mod bestemmelserne i denne lov eller regler udstedt i medfør heraf.«

35. I § 54 indsættes efter stk. 7 som nyt stykke:

»*Stk. 8.* Inddrages en bevilling fra en forsyningspligtig virksomhed i medfør af stk. 1 eller 4, kan transport- og energiministeren pålægge den systemansvarlige virksomhed at videreføre den bevillingspligtige aktivitet midlertidigt. Anmelder en forsyningspligtig virksomhed betalingsstandsning eller erklæres den konkurs, uden at der sker inddragelse af bevillingen, kan transport- og energiministeren pålægge den systemansvarlige virksomhed at videreføre den bevillingspligtige aktivitet midlertidigt, såfremt tilsynet eller kurator enten ikke ønsker at videreføre den forsyningspligtige virksomhed eller ikke viderefører den forsyningspligtige virksomhed på tilfredsstillende måde for forbrugerne. Tilsynet eller kurator skal meddele den systemansvarlige virksomhed og transport- og energiministeren hurtigst muligt og senest en uge efter betalingsstandsningen, henholdsvis konkursdekretets afsigelse, om den forsyningspligtige virksomhed videreføres eller ikke. Bestemmelsen i stk. 7 finder tilsvarende anvendelse i de her nævnte situationer. Den systemansvarlige virksomheds prisfastsættelse for forsyningspligtig el skal ske efter principperne i § 72, stk. 1-6.«

Stk. 8 bliver herefter stk. 9.

36. § 56, stk. 1 og 2, affattes således:

»Denne bestemmelse omhandler elektricitet produceret på vindmøller bortset fra

- 1) vindmøller, som modtager pristillæg efter §§ 56 a-56 c,
- 2) vindmøller, som modtager eller har modtaget pristillæg efter § 56 e og
- 3) elværksfinansierede vindmøller nettilsluttet senest den 31. december 1999.

Stk. 2. Der udstedes VE-beviser for elektricitet fra vindmøller omfattet af stk. 1. Indtil VE-beviser udstedes, ydes i stedet et pristillæg på 10 øre pr. kWh. Der udstedes VE-beviser eller ydes pristillæg i 20 år fra nettilslutningstidspunktet.«

37. Efter § 56 d indsættes før tekstoverskriften »*Pristillæg m.v. til andre elproduktionsanlæg*«:

»§ 56 e. Denne bestemmelse omhandler pristillæg til elektricitet produceret på havvindmølleparken Horns Rev 2, som er udbudt den 7. juli 2004 efter bestemmelserne i § 14, jf. §§ 27 f og 27 g.

Stk. 2. Til elektricitet produceret på den i stk. 1 nævnte havvindmøllepark ydes et pristillæg, som fastsættes således, at dette og den efter § 59, stk. 2, nr. 1, fastsatte markedspris tilsammen udgør 51,8 øre pr. kWh. Hvis elproducenten skal betale en indfødningsstarif ved overføring af elektriciteten til det overordnede elforsyningsnet, ydes tillige et pristillæg på op til 0,7 øre pr. kWh i døgn gennemsnit.

Stk. 3. De i stk. 2 nævnte pristillæg ydes for en elproduktion på 10 TWh, som er fremstillet i overensstemmelse med vilkårene i udbudet. Pristillæg ydes dog højest i 20 år fra tidspunktet for havvindmølleparkens nettilslutning.

Stk. 4. Der udstedes ikke VE-bevis for elproduktion fra havvindmølleparken.

Stk. 5. Hvis der ydes betaling som nævnt i § 27 g for nedregulering af elproduktionen i den periode, hvori der ydes pristillæg efter stk. 2, medregnes en elproduktion svarende til det kompenserede produktionstab i den samlede elproduktion, hvortil der ydes pristillæg.«

38. § 57, stk. 8, affattes således:

»*Stk. 8.* Transport- og energiministeren kan fastsætte regler om adgangen til at modtage pristillæg efter stk. 2-4. Det kan herunder fastsættes, at der ydes pristillæg efter stk. 2 eller 4 til elproduktionen fra et anlæg nettilsluttet senest den 21. april 2004, hvis elproduktionskapaciteten efter denne dato forøges væsentligt på grund af udskiftning eller væsentlige ombygninger af anlægget. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om udstedelse og bortfald af tilsagn og beregning af en tilsagnsramme som nævnt i stk. 5 samt om betingelser for at give dispensation efter stk. 6.«

39. I § 57 a, stk. 3, ændres »30 mio. kr.« til: »45 mio. kr.«.

40. § 57 b, stk. 5, affattes således:

»*Stk. 5.* Hvis anvendelsen af andre vedvarende energi-kilder end de i stk. 3, nr. 1 og 2, nævnte er påbegyndt den 22. april 2004 eller senere, udstedes der VE-bevis til elektricitet produceret på disse energi-kilder. Indtil VE-beviser udstedes, ydes der i stedet et pristillæg på 10 øre pr. kWh. Der udstedes VE-bevis eller ydes pristillæg i 20 år fra påbegyndelsen af anvendelsen af de nævnte vedvarende energi-kilder. Der udstedes ikke VE-bevis til anden elektricitet omfattet af stk. 1.«

41. § 57 b, stk. 7, affattes således:

»*Stk. 7.* Transport- og energiministeren kan fastsætte regler om adgangen til at modtage pristillæg efter stk. 2-5. Det kan herunder fastsættes, at der ydes pristillæg som nævnt i stk. 3 eller 5 til elproduktionen på et anlæg, hvor anvendelsen af vedvarende energi-kilder er påbegyndt senest den 21. april 2004, hvis anvendelsen af disse energi-kilder efter denne dato forøges væsentligt på grund af

udskiftning eller væsentlige ombygninger af produktionsanlægget. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om, hvorledes pristillæg beregnes til VE-elproduktionsanlæg, som anvender forskellige brændsler.«

42. I § 59, stk. 2, nr. 1, indsættes efter »§ 56 a-c,«: »§ 56 e,«.

43. § 59, stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. Hvis den fastsatte markedspris for elektricitet produceret på anlæg som nævnt i §§ 56 c, 56 e og 57 a, overstiger de i disse bestemmelser fastsatte samlede beløb for pristillæg og markedspris, beregner den systemansvarlige virksomhed et negativt pristillæg. Det negative pristillæg for elektricitet produceret på anlæg som nævnt i §§ 56 c og 57 a kan ikke overstige størrelsen af udbetalte pristillæg i det sidste år inden opgørelsestidspunktet. Det negative pristillæg modregnes i udbetalinger af pristillæg.«

44. I § 60, stk. 1, indsættes efter »§§ 56-56 c,«: »§ 56 e,«.

45. I § 64, stk. 1, indsættes efter »§§ 56-58 b«: »og § 59 a, stk. 1«.

46. I § 64 indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. Pristillæg efter § 56 e kan ikke genoptages efter fravalget.«

47. I § 66, stk. 1, nr. 1, udgår »og«, i nr. 2 ændres ».« til: », og«, og som nr. 3 indsættes:
»3) anmodningen om overtagelse er indgivet senest den 15. januar 2005.«

48. I § 66, stk. 5, udgår: », herunder regler om ordningens ophør«.

50. § 68 affattes således:

»§ 68. Transport- og energiministeren kan fastsætte regler om vindmøllers tilslutning til elforsyningsnettet, herunder regler om,

- 1) hvilke kategorier af anlæg og installationer, herunder ilandføringsanlæg fra havvindmølleparker, som det påhviler henholdsvis vindmølleejeren og de kollektive elforsyningsvirksomheder at udføre,
- 2) vindmølleejers adgang til benyttelse af ilandføringsanlæg, som er etableret af den elforsyningsvirksomhed, som varetager ilandføringen, og om beregning af betaling herfor,
- 3) hvorledes omkostninger ved etablering af nettilslutning som nævnt i nr. 1 og omkostninger ved at være nettilsluttet fordeles mellem vindmølleejeren og de kollektive elforsyningsvirksomheder, samt
- 4) hvorledes omkostninger, der påhviler de kollektive elforsyningsvirksomheder, indregnes i priserne for elektricitet, jf. § 8, stk. 3-6.

Stk. 2. Transport- og energiministeren kan fastsætte regler om vindmøllers konstruktion, fremstilling, opstilling og drift samt regler om krav til certificering og prøvning vedrørende disse forhold.

Stk. 3. Transport- og energiministeren kan bemyndige en virksomhed eller en sagkyndig institution eller organisation til at udøve nærmere angivne funktioner vedrørende teknisk godkendelse af vindmøller samt udføre tilsyn og kontrol med overholdelsen af regler, som nævnt i stk. 2.

Stk. 4. Transport- og energiministeren kan fastsætte regler om betaling til dækning af net- eller transmissionsvirksomhedens omkostninger ved behandling af ansøgning om nettilslutning.«

51. I § 68 a indsættes efter »§ 63 a,«: »§ 64,«.

52. I § 78, stk. 9, udgår: », herunder om betaling af sagsomkostninger efter § 17, stk. 3, i lov om forbrugerklager«.

53. I § 84, stk. 3, ændres »disses« til: »dennes«.

54. § 85 a, stk. 3, 2. pkt., affattes således:

»Ministeren kan endvidere fastsætte regler om, at en elproducent skal indberette produktionsdata og andre relevante oplysninger om produktionsforhold til en kollektiv elforsyningsvirksomhed eller til et centralt register, samt at elproduktion skal måles eller beregnes på nærmere angivet måde.«

55. § 86 affattes således:

»§ 86. Energitilsynet kan som tvangsmiddel pålægge virksomheder daglige eller ugentlige bøder, såfremt de undlader rettidigt

- 1) at anmelde eller give oplysninger i henhold til § 20 a, § 22, stk. 3, § 28 b, § 72, stk. 6, § 76 eller § 84,
- 2) at offentliggøre priser, tariffer, rabatter og vilkår i medfør af de i § 82, stk. 5, fastsatte regler eller
- 3) at efterkomme et pålæg eller påbud meddelt af Energitilsynet i medfør af § 72, stk. 7, eller § 77.

Stk. 2. Er en virksomhed pålagt bøde i medfør af stk. 1, kan Energitilsynet som tvangsmiddel pålægge virksomhedens bestyrelse, direktion eller lignende ansvarligt organ daglige eller ugentlige bøder. Er det ansvarlige organ en kommunalbestyrelse eller et amtsråd, pålægges bøden de medlemmer, som er ansvarlige for undladelsen. Et medlem kan ikke unddrage sig ansvar ved at undlade at stemme. 2. og 3. pkt. gælder tilsvarende for medlemmer af styrelsesorganet for et kommunalt fællesskab.

Stk. 3. Undlader en kommune eller amtskommune at indberette eller afgive erklæring i henhold til § 37, stk. 5, eller § 37 a, stk. 6, kan Energitilsynet pålægge de medlemmer af kommunalbestyrelsen eller amtsrådet, som er ansvarlige for undladelsen, daglige eller ugentlige bøder. Stk. 2, 2-4. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Der er udpantningsret for de i stk. 1-3 nævnte bøder.«

56. § 87, stk. 1, nr. 5, affattes således:

»5) undlader at afgive erklæring, foretage registrering, indberetning eller afhændelse som angivet i §§ 37 og 37 a,«

57. I § 87, stk. 1, indsættes efter nr. 5 som nyt nummer:

»6) anvender midler i strid med § 37 a, stk. 3,«

Nr. 6-9 bliver herefter nr. 7-10.

58. I § 89 indsættes som stk. 5:

»Stk. 5. Søgsmål til prøvelse af afgørelser truffet af Energiklagenævnet efter loven eller de regler, der udstedes efter loven, skal være anlagt inden 6 måneder efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Er afgørelsen offentligt bekendtgjort, regnes fristen dog altid fra bekendtgørelsen.«

59. Kapitel 14 a ophæves

I lov om naturgasforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 287 af 20. april 2005, foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres »Energinet Danmark« til: »Energinet.dk«.

2. I § 2, *stk. 1*, indsættes som 2. *pkt.*: »Loven finder desuden anvendelse på tilstødende naturgasforsyningssystemer.«

3. I § 6 indsættes efter nr. 20 som nyt nummer:

»21) *Tilstødende naturgasforsyningssystem*: Et anlæg, der indgår som en del af det samlede naturgasforsyningssystem, eller et større gasforsyningssystem, som i væsentligt omfang er tilkøbt det samlede naturgasforsyningssystem, men som ikke er en del af et transmissionsnet, et distributionsnet, et lager eller en LNG-facilitet.«

Nr. 21-24 bliver herefter til nr. 22-25.

4. I § 7, *stk. 1*, indsættes som 2. *pkt.*: »Ved skift af naturgasleverandør må forbrugeren ikke opkræves gebyr.«

5. I § 11 a, *stk. 1*, ændres »Transmissions- og distributionsselskaber« til: »Transmissions-, distributions-, - og lagerselskaber«.

6. I § 14, *stk. 1, nr. 1*, ændres »og« til: »,«, og § 14, *stk. 1, nr. 2*, affattes således:

»2) sikre, at forbrugerne oplyses om mulighed for naturgasbesparelser, give den enkelte naturgasforbruger årlige informationer om sit naturgasforbrug, kortlægge det samlede naturgasforbrug i forsyningsområdet samt offentliggøre data fra kortlægningen eller på begæring stille sådanne data til rådighed, og«

7. I § 14, *stk. 1*, indsættes som *nr. 3*:

»3) sikre realisering af dokumenterbare energibesparelser i overensstemmelse med regler fastsat efter *stk. 2*.«

8. § 14, *stk. 2*, affattes således:

»*Stk. 2*. Transport- og energiministeren kan fastsætte regler om gennemførelsen af bestemmelserne i *stk. 1*, herunder regler om virksomhedernes opgaver og mål for de energibesparelser, som virksomhederne samlet eller enkeltvis skal sikre bliver opnået, samt regler om dokumentation, indberetning, verifikation, afholdelse af nærmere angivne fællesomkostninger m.v. Transport- og energiministeren kan fastsætte regler om, at visse energibesparelsesaktiviteter, jf. *stk. 1, nr. 3*, skal ske efter udbud, og regler for udbudets afholdelse samt for virksomhedernes finansiering af de udbudte opgaver.«

9. § 14, *stk. 3*, affattes således:

»*Stk. 3*. Realiseringen af energibesparelser efter bestemmelsen i *stk. 1, nr. 3*, skal ske gennem virksomheder, som er selskabsmæssigt adskilte fra distributionsselskabet.«

10. I § 15, a, *stk. 1*, indsættes som 2. *pkt.*:

»Transport- og energiministeren kan bestemme, at et tilstødende naturgasforsyningssystem tilsvarende skal foretage sådan planlægning og træffe sådanne foranstaltninger.«

10 a. I § 30, stk. 3, ændres: », herunder de i § 11, stk. 3, og § 12, stk. 1, nr. 5, nævnte aktiviteter« til: »samt opgaver vedrørende energibesparelser, herunder de i § 11, stk. 3, § 12, stk. 1, nr. 5 og § 14, stk. 1, nr. 2 og 3, nævnte aktiviteter«.

11. § 34 affattes således:

»§ 34. Et distributionsnet, som ejes af en bevillingshaver, eller ejerandele i distributionsselskaber, der ejer sådanne net (distributionsandele), kan udelukkende afstås til staten. Ejere, der ønsker at foretage afståelser omfattet af denne bestemmelse, giver underretning herom til Energinet.dk.

Stk. 2. Et selskab, der ejer distributionsandele (ejerselskabet), har pligt til at afstå samtlige sine distributionsandele til staten ved ejerskifte i ejerselskabet. Ved ejerskifte efter denne bestemmelse forstås:

- 1) at 50 pct. af ejerandelene i ejerselskabet eller i et selskab, der direkte eller indirekte besidder ejerandele i ejerselskabet, har skiftet ejer,
- 2) at ejere af ejerandele i ejerselskabet eller i et selskab, der direkte eller indirekte ejer andele i ejerselskabet, enten ved erhvervelsen eller senere alene eller i forening med andre har opnået bestemmende indflydelse i ejerselskabet eller i et selskab, der direkte eller indirekte ejer andele i ejerselskabet eller
- 3) at ejere af ejerandele i ejerselskabet eller i et selskab, der direkte eller indirekte ejer andele i ejerselskabet, har mistet bestemmende indflydelse i ejerselskabet eller i et selskab, der direkte eller indirekte ejer andele i ejerselskabet.

Stk. 3. Til ejerskifte efter stk. 2, medregnes ikke indtræden eller udtræden af en interessent i et fælleskommunalt, regionalt distributionsselskab.

Stk. 4. Såfremt en enkelt ejer har bestemmende indflydelse (den kontrollerende ejer) i et selskab (det kontrollerede selskab), der direkte eller indirekte besidder distributionsandele, finder stk. 2 ikke anvendelse på transaktioner, der udelukkende indirekte vedrører de øvrige ejerandele i det kontrollerede selskab.

Stk. 5. Selskabsmæssige omstruktureringer er ikke omfattet af stk. 1-2, når de ejere, der direkte eller indirekte har ejerandele i de selskaber, der berøres af en selskabsmæssig omstrukturering, ikke opnår andet vederlag i forbindelse hermed end direkte eller indirekte ejerandele i samme forhold i det selskab eller de selskaber, der består efter den selskabsmæssige omstrukturering. Dette gælder dog ikke for selskabsmæssige omstruktureringer, som indebærer, at et ejerselskab efter den selskabsmæssige omstrukturering i stedet bliver indirekte ejer af de pågældende distributionsandele. Såfremt der efter gennemførelsen af en selskabsmæssig omstrukturering som nævnt i 1. pkt. sker afståelse af direkte eller indirekte ejerandele i selskaber, der består efter den selskabsmæssige omstrukturering, og som direkte eller indirekte besidder distributionsandele, udgør det ejerskifte af distributionsandele efter bestemmelsen i stk. 2, såfremt afståelse af en tilsvarende andel af den pågældende ejers ejerandele inden gennemførelsen af den selskabsmæssige omstrukturering ville have medført, at der var indtrådt ejerskifte efter stk. 2.

Stk. 6. Udnyttelse af forkøbsrettigheder, køberettigheder og tegningsrettigheder stiftet før den 21. april 2004 er ikke omfattet af stk. 1 og 2.

Stk. 7. Et selskab, der direkte eller indirekte besidder distributionsandele, skal straks give underretning til transport- og energiministeren, når 50 pct. af ejerandelene i selskabet har skiftet ejer, eller hvis selskabet bliver bekendt med, at en af selskabets ejere alene eller i forening med andre ejere opnår eller mister bestemmende indflydelse i selskabet. En ejer, der alene eller i forening med andre opnår eller mister bestemmende indflydelse i selskabet, skal straks give underretning til transport- og energiministeren. Dette gælder dog ikke, såfremt transaktionen i medfør af stk. 3-6, er undtaget fra stk. 1-2.

Stk. 8. Transport- og energiministeren træffer afgørelse om pligt til afståelse efter stk. 1 og 2. Statens købepligt efter stk. 1 og 2 opfyldes af Energinet.dk uden ugrundet ophold efter, at transport- og energiministeren har truffet afgørelse om afståelsespligt, eller Energinet.dk har modtaget underretning om, at der ønskes afståelse.

Stk. 9. I mangel af enighed fastsættes pris- og betalingsvilkår for overtagelse af ejerskab til distributionsnet efter stk. 1 og 2 af Taksationskommissionen efter reglerne i kapitel 4 i lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom. Søgsmål til prøvelse af kendelser om pris- og betalingsvilkår truffet af Taksationskommissionen skal være anlagt inden 6 måneder efter, at kendelsen er meddelt den pågældende.

Stk. 10. Transport- og energiministeren kan hos selskaber, sælgere af ejerandele og ejere omfattet af stk. 1, 2 og 7 forlange alle oplysninger, som ministeren anser for nødvendige for udøvelse af tilsyn med, at de nævnte bestemmelser er overholdt.«

12. Efter § 41 indsættes i *kapitel 8*:

»§ 41 a. Transport- og energiministeren kan fastsætte nærmere regler for, hvilke opgaver Energitilsynet skal varetage. Transport- og energiministeren kan herunder fastsætte regler om Energitilsynets opgaver ved behandling af forhold vedrørende priser og betingelser, som omfattes af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1775/2005 af 28. september 2005 om betingelserne for adgang til naturgastransmissionsnet.«

13. I § 44, *stk. 3*, udgår », herunder om betaling af sagsomkostninger efter § 17, *stk. 3* i lov om forbrugerklager«.

14. § 47 b affattes således:

»§ 47 b. Transport- og energiministeren og Energitilsynet kan påbyde, at forhold, der strider mod loven, mod regler eller afgørelser i henhold til loven eller mod Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1775/2005 af 28. september 2005 om betingelserne for adgang til naturgastransmissionsnet, bringes i orden straks eller inden en nærmere angiven frist.«

15. § 48 affattes således:

»§ 48. Energitilsynet kan som tvangsmiddel pålægge virksomheder daglige eller ugentlige bøder, såfremt de undlader rettidigt

- 1) at anmelde eller give oplysninger i henhold til § 11, *stk. 1*, nr. 4, § 11 a, § 40, § 45 eller § 46,
- 2) at offentliggøre priser, tariffer, rabatter og vilkår i medfør af de i § 42 a, *stk. 3*, fastsatte regler eller
- 3) at efterkomme et påbud meddelt af Energitilsynet i medfør af § 41,

Stk. 2. Er en virksomhed pålagt bøde i medfør af *stk. 1*, kan Energitilsynet som tvangsmiddel pålægge medlemmerne af virksomhedens bestyrelse, direktion eller lignende ansvarligt organ daglige eller ugentlige bøder. Er det ansvarlige organ en kommunalbestyrelse, pålægges bøden de medlemmer, som er ansvarlige for undladelsen. Et medlem kan ikke unddrage sig ansvar ved at undlade at stemme. 2. og 3. pkt. gælder tilsvarende for medlemmer af styrelsesorganet for et kommunalt fællesskab.

Stk. 3. Der er udpantningsret for de i *stk. 1* og 2 nævnte bøder.«

16. I § 49 indsættes som *stk. 2*:

»Stk. 2. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der overtræder bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1775/2005 af 28. september 2005 om betingelserne for adgang til naturgas transmissionsnet.«

17. § 51, stk. 1, affattes således:

»Energiklagenævnet behandler klager over afgørelser truffet af transport- og energiministeren eller af Energitilsynet efter denne lov eller regler udstedt i henhold til loven. Med de indskrænkninger der følger af Europa-Kommissionens beføjelser, behandler Energiklagenævnet klager over afgørelser truffet af transport- og energiministeren eller Energitilsynet efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1775/2005 af 28. september 2005 om betingelserne for adgang til naturgas transmissionsnet.«

18. § 51 indsættes som stk. 4:

»Stk. 4. Søgsmål til prøvelse af afgørelser truffet af Energiklagenævnet efter loven eller de regler, der udstedes i henhold til loven, skal være anlagt inden 6 måneder efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Er afgørelsen offentligt bekendtgjort, regnes fristen dog altid fra bekendtgørelsen.«

§ 3

I lov om varmforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 347 af 17. maj 2005, foretages følgende ændringer:

1. I § 14, stk. 3, indsættes som 2. pkt.:

»Transport- og energiministeren kan endvidere fastsætte regler om begrænsninger i adgangen til at træffe bestemmelse efter stk. 1, og regler om fritagelse for huse med særligt lavt energibehov fra nedlagte forbud efter stk. 1.«

2. I § 21, stk. 6, ændres »forbrugerejede forsyningsvirksomheder« til: »virksomheder, der ejer kollektive varmforsyningsanlæg«.

3. I § 23 c, stk. 3, udgår », herunder om betaling af sagsomkostninger efter § 17, stk. 3, i lov om forbrugerklager«.

3 a. Efter § 23 c, stk. 3, indsættes:

»Stk. 4. Transport- og energiministeren kan fastsætte regler om, at de i § 28 b, stk. 1, nævnte varmedistributionsvirksomheder skal betale de udgifter, som er forbundet med ministerens behandling og vurdering af de pågældende virksomheders opgaver vedrørende energibesparelser efter § 28 a, stk. 1, og § 28 b, stk. 1.«

4. § 23 e ophæves.

5. § 23 h, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. I en virksomhed, som nævnt i stk. 1, der ejes gennem en eller flere juridiske personer, anses indflydelseskravet for opfyldt, hvis flertallet af medlemmerne i bestyrelsen for den øverste juridiske person er valgt eller udpeget på den i stk. 1 eller 2 nævnte måde, og denne bestyrelse direkte eller indirekte vælger virksomhedens bestyrelse.«

6. I § 23 k indsættes efter stk. 1, som nye stykker:

»Stk. 2. Valg af bestyrelsesmedlemmer efter §§ 23 h–23 j skal ske på en sådan måde, at forbrugerindflydelsen i rimeligt omfang afspejler antallet af forbrugere og det faktiske energiforbrug.

Stk. 3. En forbrugerejet eller kommunalt ejet virksomhed eller en virksomhed, der drives som selvejende institution, der ejer et anlæg til fremføring af opvarmet vand eller damp, kan i stedet for de i stk. 2 nævnte valgeregler anvende valgeregler, der giver enhver tilsluttet forbruger lige indflydelse uanset forbrug, jf. § 44, stk. 2, i lov om elforsyning, når

- 1) virksomheden, der ejer et anlæg til fremføring af opvarmet vand eller damp, er koncernforbundet med en netvirksomhed med bevilling i henhold til § 19 i lov om elforsyning,
- 2) virksomheden, der ejer et anlæg til fremføring af opvarmet vand eller damp, opfylder kravet om forbrugerindflydelse på den i § 23 h, stk. 3, nævnte måde og
- 3) netvirksomheden opfylder kravet om forbrugerindflydelse på den i § 41, stk. 3, i lov om elforsyning nævnte måde.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 4.

7. I § 23 k, *stk. 2*, der bliver *stk. 4*, ændres »*stk. 1*« til: »*stk. 1-3*«.

8. Efter § 23 k indsættes:

»§ 23 l. Kommuner registrerer modtagne uddelinger fra og vederlag ved afståelse af ejerandele i virksomheder, der ejer eller i perioden efter den 20. februar 2003 har ejet anlæg til fremføring af opvarmet vand eller damp, eller virksomheder, der direkte eller indirekte ejer eller i perioden efter den 20. februar 2003 har ejet andele i sådanne virksomheder.

Stk. 2. Selskabsmæssige omstruktureringer i form af fusioner, spaltninger eller tilførsler af aktiver omfattet af fusionsskattelovens regler eller i form af aktieombytninger omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 13 anses ikke for afståelse af ejerandele i henhold til stk. 1, i det omfang kommunens vederlag består i ejerandele i en eller flere virksomheder omfattet af stk. 1.

Stk. 3. Registreringen skal omfatte den dato, hvor uddelingen eller vederlaget er til rådighed for kommunen (rådighedsdatoen), samt beløbets størrelse.

Stk. 4. Ved afståelse af ejerandele omfattet af stk. 1 til en fond eller anden selvejende institution anses afståelsestidspunktet for rådighedsdato efter stk. 3, og der skal efter stk. 1 registreres et vederlag, som mindst svarer til markedsværdien af de pågældende ejerandele.

Stk. 5. Kommuner indberetter senest den 1. februar hvert år til Energitilsynet de registreringer, som kommunen har foretaget efter stk. 1, 3 og 4 i det foregående kalenderår, eller afgiver erklæring om, at der ikke er foretaget sådanne registreringer.

Stk. 6. Indberetningen skal angive det samlede beløb, der er blevet til rådighed i det foregående kalenderår (rådighedsbeløbet), og skal ledsages af dokumentation for størrelsen af de registrerede uddelinger og vederlag og for de registrerede rådighedsdatoer. Endvidere skal indberetningen angive en beregnet forrentning af rådighedsbeløbet fra de enkelte rådighedsdatoer og frem til den 1. november i indberetningsåret, hvor der, jf. stk. 10, sker reduktion i kommunens statstilskud efter lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner. Rentesatsen fastsættes til Nationalbankens diskonto den 1. januar i indberetningsåret. Finder tilsynet, at den ledsagende dokumentation er utilstrækkelig, kan tilsynet forlange yderligere dokumentation.

Stk. 7. Ved indberetningen efter stk. 5 kan kommunale ejere af aktieselskaber, der var børsnoterede den 20. februar 2003, i det samlede rådighedsbeløb inkl. beregnet forrentning fradrage et beløb svarende til det gennemsnitlige modtagne udbytte fra selskaber omfattet af stk. 1 i årene 1998-2002. Fradraget kan dog ikke overstige det samlede modtagne udnytte i det kalenderår, som indberetningen vedrører.

Stk. 8. Ved indberetningen efter stk. 5 af vederlag ved afståelse af ejerandele i virksomheder omfattet af stk. 1, kan kommuner fratække beløb, som i medfør af § 23 m, stk. 1 og 6, allerede har ført til reduktion af kommunens statstilskud i henhold til stk. 10.

Stk. 9. Energitilsynet træffer afgørelse om, hvorvidt det indberettede rådighedsbeløb, rådighedsdatoer, den beregnede forrentning og eventuelle fradrag efter stk. 7 og 8 kan godkendes. Kan Energitilsynet ikke godkende disse, fastsætter tilsynet rådighedsbeløb, rådighedsdatoer, beregnet forrentning og størrelsen af eventuelle fradrag.

Stk. 10. Energitilsynet giver senest den 1. maj hvert år Indenrigs- og Sundhedsministeriet meddelelse om de efter stk. 9 godkendte rådighedsbeløb inkl. beregnet forrentning og med eventuelle fradrag. Indenrigs- og Sundhedsministeriet reducerer herefter kommunens statstilskud efter bestemmelserne i § 10, stk. 6-9, i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner. Hvis beløbet efter 2. pkt. overstiger det modregnede beløb i det første modregningsår, beregner Indenrigs- og Sundhedsministeriet en forrentning af restbeløbet fra den 1. november i indberetningsåret til den 1. juli i året efter indberetningsåret. Rentesatsen fastsættes til Nationalbankens diskonto den 1. januar i indberetningsåret.

§ 23 m. Kommuner må ikke uden tilladelse fra transport- og energiministeren bevare ejerandele i virksomheder omfattet af § 23 l, stk. 1, såfremt der i de pågældende virksomheder eller i virksomheder, som de direkte eller indirekte ejer andele i, påbegyndes væsentlige nye aktiviteter. Transport- og energiministeren kan stille vilkår for meddelelse af tilladelse, herunder om afståelse af ejerandele eller aktiviteter i en eller flere af de pågældende virksomheder eller om, at midler anvendt til sådanne nye aktiviteter skal betragtes som uddelinger efter § 23 l, stk. 1. Dersom tilladelse ikke opnås, skal kommunen snarest afhænde samtlige ejerandele i de pågældende virksomheder.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 finder ikke anvendelse i det omfang, der påbegyndes nye aktiviteter omfattet af denne lov, lov om elforsyning eller lov om naturgasforsyning eller nye aktiviteter forbundet med vandforsyningsanlæg i medfør af lov om vandforsyning eller aktiviteter forbundet med spildevandsanlæg eller affaldshåndtering i medfør af lov om miljøbeskyttelse.

Stk. 3. I virksomheder omfattet af stk. 1 må der ikke anvendes midler, som stammer fra aktiviteter omfattet af denne lov, lov om elforsyning eller lov om naturgasforsyning, til aktiviteter forbundet med vandforsyningsanlæg i medfør af lov om vandforsyning eller til aktiviteter forbundet med spildevandsanlæg eller affaldshåndtering i medfør af lov om miljøbeskyttelse.

Stk. 4. Aktiviteter forbundet med vandforsyningsanlæg i medfør af lov om vandforsyning eller aktiviteter forbundet med spildevandsanlæg eller affaldshåndtering i medfør af lov om miljøbeskyttelse, som udøves i virksomheder omfattet af stk. 1, skal være selskabsmæssigt adskilt fra aktiviteter omfattet af denne lov, lov om elforsyning eller lov om naturgasforsyning. Affaldsforbrændingsanlæg, kan dog udøve aktiviteter forbundet med affaldshåndtering omfattet af lov om miljøbeskyttelse uden selskabsmæssig adskillelse.

Stk. 5. Bestemmelsen i stk. 4 er ikke til hinder for, at servicefunktioner for aktiviteter omfattet af stk. 2 varetages i et selvstændigt selskab.

Stk. 6. Kommuner godtgør senest den 1. februar hvert år over for Energitilsynet ved erklæring afgivet i overensstemmelse med reglerne fastsat i medfør af § 23 n, at der ikke i det foregående kalenderår er anvendt midler i strid med stk. 3. Finder Energitilsynet, at en kommune må anses for at have anvendt midler i strid med stk. 3, betragtes de pågældende midler som uddelinger efter § 23 l, stk. 1. Energitilsynet fastsætter rådighedsdatoen, beløbets størrelse samt en beregnet forrentning i henhold til § 23 l, stk. 6. Kan en kommune ikke afgive erklæring i overensstemmelse med reglerne fastsat i medfør af § 23 n, giver Energitilsynet transport- og energiministeren meddelelse herom. Transport- og energiministeren træffer herefter afgørelse om hel eller delvis afståelse af aktiviteter eller ejerandele i virksomheder omfattet af stk. 1.

Stk. 7. Transport- og energiministeren kan bestemme eller fastsætte regler om, at andre aktiviteter skal være omfattet af stk. 2-6.

§ 23 n. Transport- og energiministeren fastsætter regler om indberetning efter § 23 l, stk. 5, samt om dokumentation og regnskabsføring for forhold omfattet af § 23 l, stk. 5, og § 23 m, stk. 3–6, herunder om, at der skal indhentes erklæringer fra kommunens revisor eller statsautoriseret revisor.«

9. I § 26 indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Søgsmål til prøvelse af afgørelser truffet af Energiklagenævnet efter loven eller de regler, der udstedes efter loven, skal være anlagt inden 6 måneder efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Er afgørelsen offentligt bekendtgjort, regnes fristen dog altid fra bekendtgørelsen.«

10. Efter § 28 indsættes i *kapitel 7*:

»**§ 28 a.** Varmedistributionsvirksomheder skal sikre, at forbrugerne oplyses om mulighed for varmebesparelser, give den enkelte varmemeforbruger årlige informationer om sit varmemeforbrug og kortlægge det samlede varmemeforbrug i forsyningsområdet. Data fra kortlægningen skal offentliggøres eller på begæring stilles til rådighed.

Stk. 2. Ved varmedistributionsvirksomheder forstås virksomheder, som har til formål at levere energi i form af opvarmet vand, damp eller andre brændbare gasarter end naturgas til forbrugere med henblik på bygningers opvarmning eller forsyning med varmt brugsvand.

Stk. 3. Bestemmelsen i stk. 1 gælder ikke for varmedistributionsvirksomheder, som kun fremfører energi fra varmeproduktionsanlæg og kraft-varme-anlæg med en varmekapacitet under 0,25 MW samt varme- eller kraft-varme-centraler, der er etableret i forbindelse med et større byggeri, hvis formål er at forsyne en lukket kreds eller et forudbestemt antal brugere med energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand.

§ 28 b. Varmedistributionsvirksomheder skal sikre realiseringen af konkrete energibesparelser i overensstemmelse med regler fastsat efter stk. 3, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 gælder ikke for varmedistributionsvirksomheder med en samlet varmelevering i 2004 til nettet på under 100 TJ.

Stk. 3. Transport- og energiministeren kan fastsætte regler om gennemførelsen af bestemmelserne i stk. 1, herunder regler om virksomhedernes opgaver og mål for de energibesparelser, som virksomhederne samlet eller enkeltvis skal sikre bliver opnået, samt regler om dokumentation, indberetning, verifikation, afholdelse af nærmere angivne fællesomkostninger m.v. Transport- og energiministeren kan fastsætte regler om, at visse energibesparelsesaktiviteter, jf. stk. 1, skal ske efter udbud, regler for udbudets afholdelse og for virksomhedernes finansiering af de udbudte opgaver.

Stk. 4. Realiseringen af energibesparelser efter bestemmelsen i stk. 1, skal ske gennem virksomheder, som er selskabsmæssigt adskilte fra varmedistributionsvirksomheden.

Stk. 5. Aftaler, som varmedistributionsvirksomheder indgår med andre virksomheder, herunder koncernforbundne virksomheder, skal indgås på markedsbestemte vilkår.

Stk. 6. De af stk. 5 omfattede aftaler skal foreligge i skriftlig form på aftaletidspunktet. Virksomhederne skal på begæring fra Energitilsynet forelægge tilstrækkelig dokumentation for, hvordan priser og vilkår for væsentlige aftaler er fastsat.«

11. § 29, *stk. 1, nr. 2 og 3*, ophæves.

Nr. 4 og 5 bliver herefter nr. 2 og 3.

12. § 29, *stk. 2*, affattes således:

»*Stk. 2.* Transport- og energiministeren kan fastsætte regler om gennemførelsen af aktiviteterne i stk. 1.«

13. § 29, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Transport- og energiministeren kan bestemme, at nærmere angivne forudsætninger skal lægges til grund for udførelsen efter stk. 1, nr. 2 og 3.«

14. § 33 affattes således:

»§ 33. Energitilsynet kan som tvangsmiddel pålægge virksomheder daglige eller ugentlige bøder, såfremt de undlader rettidigt

- 1) at anmelde eller give oplysninger i henhold til § 21, stk. 1, § 22, stk. 1, eller § 23 b, stk. 5,
- 2) at offentliggøre tariffer, rabatter og andre betingelser i medfør af de i § 23 b, stk. 3, fastsatte regler eller
- 3) at efterkomme et pålæg meddelt af Energitilsynet i medfør af § 21, stk. 4 og 5.

Stk. 2. Er en virksomhed pålagt bøde i medfør af stk. 1, kan Energitilsynet som tvangsmiddel pålægge medlemmerne af virksomhedens bestyrelse, direktion eller lignende ansvarligt organ, daglige eller ugentlige bøder. Er det ansvarlige organ en kommunalbestyrelse, pålægges bøden de medlemmer, som er ansvarlige for undladelsen. Et medlem kan ikke unddrage sig ansvar ved at undlade at stemme. 2. og 3. pkt. gælder tilsvarende for medlemmer af styrelsesorganet for et kommunalt fællesskab.

Stk. 3. Undlader en kommune at indberette eller afgive erklæring i henhold til § 23 l, stk. 5, eller § 23 m, stk. 6, kan Energitilsynet pålægge de medlemmer af kommunalbestyrelsen, som er ansvarlige for undladelsen, daglige eller ugentlige bøder. Stk. 2, 2-4. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Der er udpantningsret for de i stk. 1-3 nævnte bøder.«

15. § 34, stk. 1, affattes således:

»Med bøde straffes den, der

- 1) undlader at indhente tilladelse efter § 4,
- 2) tilsidesætter vilkår for en tilladelse efter loven,
- 3) undlader at efterkomme påbud eller forbud efter loven, herunder påbud om at berigtige et ulovligt forhold
- 4) undlader at udskille driften efter § 23 g,
- 5) undlader at afgive erklæring, foretage registrering, indberetning eller afhændelse som angivet i §§ 23 l og 23 m,
- 6) anvender midler i strid med § 23 m, stk. 3,
- 7) afgiver urigtige eller vildledende oplysninger, jf. § 4, stk. 3, § 21, stk. 1, § 22, stk. 1, § 23 b, stk. 5, § 23 d, stk. 1 og 2, og § 27, stk. 3.«

§ 4

I lov om Energinet Danmark, jf. lov nr. 1384 af 20. december 2004, foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres: »Energinet Danmark« til: »Energinet.dk«.

2. Efter § 4 indsættes:

§ 4 a. Etablering af nye elforsyningsnet som nævnt i § 4 på søterritoriet og i den eksklusive økonomiske zone samt væsentlige ændringer i tilsvarende bestående net kan kun ske efter forudgående godkendelse fra transport- og energiministeren.

Stk. 2. Godkendelsen meddeles under hensyn til væsentlige samfundsmæssige interesser i anvendelsen af søterritoriet og den eksklusive økonomiske zone. Godkendelsen kan betinges af vilkår,

herunder krav til placering, indretning og bortskaffelse af anlæg samt tekniske, miljø- og sikkerhedsmæssige forhold i forbindelse med etablering og drift.«

§ 5

I lov om planlægning, jf. lovbekendtgørelse nr. 883 af 18. august 2004, som ændret ved § 21 i lov nr. 430 af 6. juni 2005, § 15 i lov nr. 431 af 6. juni 2005, § 36 i lov nr. 535 af 24. juni 2005 og lov nr. 571 af 24. juni 2005, foretages følgende ændringer:

1. I § 19 indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Kommunalbestyrelsen skal dispensere fra en lokalplans bestemmelser om tilslutning til et kollektivt varmforsyningsanlæg som betingelse for ibrugtagning af ny bebyggelse, når bebyggelsen opføres som lavenergihus.«

2. I § 20, *stk. 2*, indsættes efter nr. 2 som nyt nummer:

»3) ved dispensation, der meddeles i medfør af § 19, *stk. 4*.«

§ 6

I lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner, jf. lovbekendtgørelse nr. 1074 af 11. november 2005, foretages følgende ændringer:

1. § 10, *stk. 6, 1. pkt.*, ændres jf. »§ 37, *stk. 9*, i lov om elforsyning og § 23 e, *stk. 9*, i lov om varmforsyning til«: »jf. § 37, *stk. 10*, i lov om elforsyning og § 23 l, *stk. 10*, i lov om varmforsyning«.

2. § 17, *stk. 6, 1. pkt.*, ændres »i medfør af § 37, *stk. 9*« til: »i medfør af § 37, *stk. 10*«.

§ 7

I lov om ændring af lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning og lov om varmforsyning, jf. lov nr. 494 af 9. juni 2004, foretages følgende ændringer:

1. § 4, *stk. 4, 3. pkt.*, affattes således:

»Energitilsynets afgørelser om efterregulering skal foreligge senest i 2006.«

§ 8

Stk. 1. Tidspunktet for lovens ikrafttræden fastsættes af transport- og energiministeren. Ministeren kan fastsætte, at dele af loven træder i kraft før andre dele af loven.

Stk. 2. Elforsyningslovens § 35, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 28, og naturgasforsyningslovens § 34, som affattet ved denne lovs § 2 nr. 12, har virkning fra den [tidspunktet for lovforslagets fremsættelse].

Stk. 3. Elforsyningslovens § 37 a, *stk. 1* som affattet ved denne lovs § 1, nr. 30 og varmforsyningslovens § 23 m, *stk. 1*, som affattet ved denne lovs § 3, nr. 8, har virkning fra den 12. juni 2003.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledende bemærkninger

Lovforslaget vedrører el-, naturgas- og varmforsyningslovene og indeholder en række forslag som især er konsekvenser af nye og tidligere politiske forlig, af ændrede ejerforhold indenfor elforsyningen, af det afholdte havvindmølleudbud og af EU-direktiver. Endvidere har der vist sig behov for en række mere teknisk prægede ændringer herunder visse regelforenklinger. Endelig foretages enkelte ændringer i lov om Energinet Danmark samt konsekvensændringer i lov om planlægning og lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner.

2. Baggrund og formål

Regeringen indgik den 10. juni 2005 en bred politisk aftale om en markant styrkelse af energispareindsatsen. Der er tale om en ambitiøs aftale, der fastlægger rammerne for en øget og omkostningseffektiv energispareindsats i de kommende år. De øgede energibesparelser skal for en væsentlig dels vedkommende opnås ved, at net- og distributionsvirksomhederne inden for el-, naturgas-, og varmforsyning skal yde en mere effektiv indsats indenfor de nuværende økonomiske rammer, og uden at dette indebærer øgede udgifter for forbrugerne. Elnetvirksomhederne og naturgasdistributionselskaberne skal således levere flere energispareaktiviteter inden for de eksisterende indtægtsrammer. Varmeforsyningsvirksomhederne er omfattet af hvile-i-sig-selv-princippet. For disse virksomheder forventes det, at aktiviteterne holdes inden for det eksisterende varmeprisniveau.

Aftalen vil blive udmøntet, så virksomhederne sikres målstyring og stor metodefrihed. Det afgørende er, at der opnås konkrete, dokumenterbare energibesparelser, og at net- og distributionsvirksomheder får adgang til på et kommercielt grundlag at anvende deres kompetencer over hele landet og inden for alle energiformer. Et koordinationsudvalg, der nedsættes af transport- og energiministeren, skal følge udmøntningen tæt og sikre en omkostningseffektiv besparelsesindsats. Lovforslaget sikrer de nødvendige justeringer i el-, naturgas-, og varmforsyningsloven som følge af aftalen.

Lovforslaget indeholder endvidere de nødvendige tilføjelser til elforsyningsloven, som skal sikre, at de aftalte koncessionsvilkår for udbuddet af havvindmøller ved Horns Rev kan føres ud i livet. Udbuddet, der blev vundet af Energi E2, er en del af den politiske aftale af 29. marts 2004 om udbygning vedr. vindenergi og decentral kraftvarme. Lovforslaget indeholder bestemmelser, som fastsætter det ved udbuddet aftalte pristillæg samt sikrer Energi E2 mod tab ved kapacitetsbegrænsninger i elnettet.

Elproducenterne Energi E2 og Elsam Kraft er i deres bevillinger pålagt at etablere kapacitet til afbrænding af halm og flis til el- og varmeproduktion. Elforsyningsloven er i dag udformet således, at der ikke er mulighed for at overdrage de pålæg, som er meddelt Elsam og Energi E2 efter den tidligere elforsyningslov. Da det ikke er hensigtsmæssigt herigennem at hindre en overdragelse af de kraftværker, som er ombygget som følge af de gamle pålæg, foreslås det, at ministeren får mulighed for at godkende, at pligter og rettigheder efter disse pålæg kan overdrages til en anden bevillingspligtig elproducent

Elsam mangler i dag at etablere et anlæg til afbrænding af en årlig mængde på 150.000 tons halm for at opfylde sit biomassepålæg. Der er enighed mellem Elsam og Vattenfall om, at et sådant anlæg opføres og drives af Vattenfall, som skal overtage Fynsværket. Dette anlæg er en del af den allerede aftalte biomassehandlingsplan, og det er derfor forudsat og tilkendegivet overfor virksomhederne, at der ydes samme støtte, som ydes til tilsvarende anlæg opført efter pålæg efter biomassehandlingsplanen. Lovforslaget indeholder forslag til at sikre denne støtte.

Der foreslås endvidere en række ændringer til elforsyningslovens § 35 om statens købepligt til regionale transmissionsnet og de tilsvarende bestemmelser i naturgasforsyningslovens § 34 vedrørende gasdistributionsnet. Det har vist sig, at de gældende bestemmelser om krav om afståelse i forbindelse med ejerskifte i virksomheder, som indirekte ejer eltransmissionsandele/gasdistributionsandele, i visse tilfælde er for vidtrækkende og ikke vil kunne håndhæves. Det har endvidere vist sig, at enkelte af de øvrige bestemmelser ikke i alle tilfælde fuldt ud er dækkende i forhold til det grundlæggende formål med bestemmelserne. Endelig er der behov for mere teknisk prægede ændringer, blandt andet som følge af, at det i medfør af lov om Energinet Danmark er Energinet.dk, der varetager statens købepligt. Samlet set ligger ændringerne inden for den

aftale, som økonomi- og erhvervsministeren indgik med Elfor den 29. marts 2004 om kapitalforhold i elsektoren og sikring af uafhængighed i den overordnede infrastruktur på elområdet.

Regler om modregning i kommuners bloktilskud i forbindelse med, at kommunerne modtager uddelinger fra eller vederlag ved afståelse af ejerandele i virksomheder, der er omfattet af elforsyningslovens § 2, stk. 1, eller virksomheder, der ejer anlæg til fremføring af opvarmet vand eller damp, eller virksomheder der direkte eller indirekte ejer andele i sådanne virksomheder, blev gennemført i 2003. Det gældende regelsæt indebærer, at kommuner i sådanne virksomheder ikke må påbegynde væsentlige nye aktiviteter uden forudgående tilladelse fra transport- og energiministeren. Formålet hermed er at undgå, at optjente el- og varmemidler anvendes til andre aktiviteter uden forudgående modregning. Udviklingen går imidlertid mere og mere i retning af, at kommunerne ønsker at udskille deres el- og varmeaktiviteter sammen med øvrige forsyningsaktiviteter inden for vand, spildevand og affald, ligesom de kommende kommunesammenlægninger kan give anledning til ønske om sammenlægning af forsyningskoncerner. De gældende regler indebærer, at sådanne tiltag kræver ministerens forudgående tilladelse, hvilket efter loven kun gives, hvis der foreligger særlige omstændigheder. De gældende sanktionsbestemmelser har endvidere vist sig at kunne virke urimeligt byrdefulde. Der foreslås derfor ændringer til elforsyningslovens § 37 og den tilsvarende bestemmelse i varmforsyningslovens § 23 e, som giver kommunerne større frihedsgrader til at organisere deres forsyningsaktiviteter, som de finder mest hensigtsmæssig, samtidig med, at formålet med bestemmelserne fortsat tilgodeses, nemlig at optjente el-, varme- og naturgasmidler ikke anvendes til andre aktiviteter uden modregning.

Herudover har der vist sig behov for en række andre mindre omfattende ændringer til forsyningslovene, hvorom henvises til lovforslagets indhold nedenfor.

2. Lovforslagets indhold

A. Energibesparelser

Lovforslaget indeholder bestemmelser, som fjerner eksisterende barrierer i lovgivningen for gennemførelse af Energispareaftalen af 10. juni 2005. Aftalen er optrykt som bilag 1 til lovforslaget. Desuden justeres eksisterende bemyndigelser til ministeren med henblik på at sikre de fornødne rammer for gennemførelse af aftalen.

Med forslaget får net- og distributionsselskaberne indenfor el-, naturgas- og varmforsyning mulighed for at gennemføre energibesparelser inden for alle energiformer i hele landet. Dette skal ske inden for de gældende økonomiske rammer. Selskaberne skal således effektivisere besparelsesindsatsen bl.a. derved, at der nu bliver adgang til, at selskaberne udnytter deres ressourcer og kompetencer på tværs af forsyningsgrænser og over hele landet. Selskaberne vil få adgang til at deltage i kommercielle energispareaktiviteter. Aktiviteterne vil skulle udføres i selvstændige selskaber med begrænset ansvar. De mindre varmedistributionsvirksomheder er i et vist omfang fritaget fra at udmønte energispareaftalen.

Inden for varmforsyningslovens område er varmeprisen baseret på "hvile-i-sig-selv"-princippet. Det vil sige, at de kollektive varmforsyningsanlæg ikke må opkræve andre udgifter end de, der måtte være forbundet med de konkrete anlægs udgifter. Udgifterne skal være nødvendige og omfatter eksempelvis udgifter til energi, driftsomkostninger, efterforskning, administration og omkostninger som følge af pålagte offentlige forpligtelser. Udgifter til gennemførelse af energibesparelser har hidtil kunnet indregnes i varmepriserne under posten "omkostninger som følge af pålagte offentlige forpligtelser". Med forslaget ændres der ikke ved dette princip, og de nødvendige omkostninger som følge af de kollektive varmforsyningsanlægs (distributionsanlægs) energispareaktiviteter vil dermed kunne opkræves over varmepriserne.

Aftalen af 10. juni 2005 forudsætter, at net- og distributionsselskaberne opnår konkrete og dokumenterbare energibesparelser, som er ca. 3 gange større end det, der følger af den nuværende årlige indsats. Selskaberne vil tilsammen blive underlagt konkrete energisparemål, dvs. der indføres målstyring. Desuden vil selskaberne få stor grad af metodefrihed.

Udmøntningen af aftalen vil ske i et tæt samarbejde med energibranchen og dennes interesseorganisationer. Der er desuden nedsat et koordinationsudvalg, som skal sikre en omkostningseffektiv besparelsesindsats, herunder en bedre, fælles prioritering og øget samarbejde og koordinering mellem alle aktører.

Parterne bag aftalen er enige om, at der løbende skal følges med i udviklingen i de opnåede besparelser med henblik på at sikre en fortsat fokusering og prioritering af indsatsen. I 2008 skal der efter aftalen gennemføres en samlet vurdering af indsatsen og de opnåede resultater med henblik på at sikre, at virkemidlerne er tilstrækkelige, og at organiseringen af indsatsen er effektiv i forhold til de aftalte mål.

Som opfølgning på regeringens "Handlingsplan for en fornyet energispareindsats" fra september 2005 foreslås det endvidere, med henblik på at fremme energibesparelser i nye bygninger, at transport- og energiministeren får hjemmel til at fastsætte nærmere regler, der bl.a. kan begrænse kommunalbestyrelsens fremtidige adgang til af egen drift at nedlægge pålæg om elvarmeforbud for eksisterende eller ny bebyggelse, herunder lavenergihuse. Ministeren får samtidig hjemmel til at fastsætte regler om fritagelse for huse med særligt lavt energibehov, herunder lavenergihuse, fra forbud, som kommunalbestyrelsen har nedlagt af egen drift.

B. Havvindmølleuddbuddet ved Horns Rev

Ved aftalen af 29. marts 2004 mellem regeringen og partierne bag elreformen vedrørende vindenergi og decentral kraftvarme m.v. blev det aftalt, at der skal udbydes to havvindmølleparker på hver 200 MW.

Udbuddet af den første af disse havvindmølleparker, Horns Rev 2, er afsluttet i juni 2005. Udbudet blev vundet af Energi E 2, som i første omgang har fået tilladelse til forundersøgelse af havbunden. Herefter vil der blive udstedt tilladelse til udnyttelse af vindkraften på havvindmølleparken under forudsætning af, at Energi E 2 finder forundersøgelsens resultater tilfredsstillende, og der ikke under VVM-behandlingen af havvindmølleparken fremkommer indsigelser, der fører til en væsentlig forringelse af vilkårene for anlægget. Det er hensigten, at havvindmølleparken skal kunne gå i drift i sensommeren 2009 med 200 MW kapacitet.

Som et led i udbudet har staten og Energi E2 aftalt en række vilkår for anlæggets etablering og drift, herunder om pristillæg til elproduktionen, tilladelsens varighed, anlæggets etablering og andre rammevilkår for udnyttelsen af havvindmølleparken. Derved er parternes retsstilling blevet fastlagt.

Lovforslaget indeholder bestemmelser, der fastlægger hovedtrækkene i disse rammebestemmelser, særligt med hensyn til de forpligtelser, som påhviler Energinet.dk og elforbrugerne, herunder størrelsen af pristillægget og hovedbetingelserne for betalingen af tillægget. Tillige foreslås bestemmelser, som præciserer visse andre betingelser, herunder om erstatningsansvar for nedregulering af elproduktionen i driftsfasen og erstatninger i anlægsfasen for forsinkelser m.v. Inden for disse rammer afgøres spørgsmål mellem parterne om erstatning m.v. af domstolene inden for erstatningsrettens almindelige principper.

C. Biomassehandlingsplanen

Elproducenterne Energi E2 og Elsam Kraft er i deres bevillinger pålagt at etablere kapacitet til afbrænding af halm og flis til el- og varmeproduktionen. Baggrunden for disse pålæg er biomasseaftalen fra 1993 mellem en bred kreds af Folketingets partier, som skal skabe grundlag for, at der årligt kan anvendes 1,4 mio. tons biomasse til el- og varmeproduktion på kraftværkerne.

Elforsyningsloven er i dag udformet således, at der ikke er mulighed for at overdrage de pålæg, som er meddelt Elsam og Energi E2 efter den tidligere elforsyningslov. Da det ikke er hensigtsmæssigt herigennem at hindre en overdragelse af de kraftværker, som er ombygget som følge af de gamle pålæg, foreslås det, at ministeren får mulighed for at godkende, at pligter og rettigheder efter disse pålæg kan overdrages til en anden bevillingspligtig elproducent. En sådan bestemmelse er nødvendig for at sikre, at biomasseafbrændingen efter biomassehandlingsplanen kan foretages på Amager- og Fynsværket, som skal overtages af Vattenfall i forbindelse med DONGs sammenlægning med Energi E2 og Elsam og Vattenfalls salg af aktier i Elsam til DONG.

Elsam mangler i dag at etablere et anlæg til afbrænding af en årlig mængde på 150.000 tons halm for at opfylde sit biomassepålæg. Anlægget, der skulle have været etableret inden udgangen af 2004, vil nu blive etableret i tilknytning til Fynsværket. Der er enighed mellem Elsam og Vattenfall om, at anlægget opføres og

drives af Vattenfall, som skal overtage Fynsværket. Dette anlæg er en del af den allerede aftalte biomasse-handlingsplan, og det er derfor forudsat og tilkendegivet overfor virksomhederne, at der skal ydes samme støtte, som ydes til tilsvarende anlæg opført efter pålæg i henhold til biomassehandlingsplanen. Lovforslaget indeholder forslag til at sikre denne støtte.

D. Fritagelse for betaling til offentlige forpligtelser (PSO) for elektricitet til varmeproduktion

I perioder med lave markedspriser på elektricitet kan det være samfundsøkonomisk fordelagtigt at anvende elektricitet til varmeproduktion på fjernvarme- og kraft-varme-værker. Imidlertid kan det i dag ikke betale sig for værkerne at bruge elektricitet til varmeproduktion, idet der skal svares betaling til dækning af offentlige forpligtelser ifølge elforsyningsloven (PSO-betaling) samt energi- og CO₂-afgift af elektriciteten.

Med henblik på at fremme en fleksibel anvendelse af elektricitet indeholder lovforslaget derfor bestemmelser i § 9 a, som sigter på at øge fjernvarme- og kraft-varme-værkernes incitament til at anvende elektricitet i perioder med lave priser. Forslaget indebærer således, at den hindring for udnyttelse af elektricitet til varmeproduktion, som PSO-betaling kunne udgøre, fjernes.

Det foreslås derfor for det første, at fjernvarmevirksomheder, som producerer fjernvarme på et kraftvarmeværk eller på et fjernvarmeværk, som på datoen for lovforslagets fremsættelse var indrettet til kraftvarmeproduktion, fritages for PSO-betaling for den del af deres elforbrug, der anvendes til fjernvarmeproduktion til forbrugere. Skatteministeren har den 16. november 2005 fremsat lovforslag om nedsættelse af elafgift for denne kategori (L 80). En fritagelse for PSO-betaling i kombination med denne nedsættelse af elafgiften vil kunne give det ønskede incitament.

For det andet foreslås det, at egenproducenter af elektricitet (erhvervsvirksomheder, institutioner m.v.) fritages for PSO-bidrag for elektricitet, der medgår til at fremstille varme til eget forbrug (rum- og procesvarme) under nærmere angivne betingelser. Egenproducenten skal således have stillet sit anlæg til rådighed for den systemansvarlige virksomhed med henblik på nedregulering, når elproduktionen overstiger efterspørgslen (regulerings- og reservekapacitet), og fritagelsen gælder kun i perioder, hvor den systemansvarlige virksomhed har besluttet, at elleveringen fra anlægget skal nedreguleres.

En fritagelse for PSO-betaling for elektricitet til de nævnte former for varmeproduktion vil ikke give en højere betaling for øvrige elforbrugere, da værkerne ikke i dag betaler PSO-bidrag som følge af, at de ikke i dag bruger elektricitet til varmeproduktion.

E. Statens købepligt til regionale eltransmissionsnet og gasdistributionsnet

Der foreslås visse ændringer og præciseringer i elforsyningslovens § 35 og naturgasforsyningslovens § 34, som regulerer, hvornår ejervirksomheder har pligt til at afstå deres regionale eltransmissionsnet eller gasdistributionsnet til staten. Ændringerne er i overensstemmelse med bestemmelsernes formål og ligger inden for aftalen af 29. marts 2004 mellem økonomi- og erhvervsministeren og Elfor om kapitalforhold i elsektoren og sikring af uafhængighed i den overordnede infrastruktur på elområdet.

Der har vist sig behov for, at visse transaktioner ikke udløser pligt til afståelse, samtidig med at det skal sikres, at statens købepligt indtræder, efterhånden som de hidtidige ejere udtræder af deres ejerskab. De gældende bestemmelser vurderes i visse situationer at være for vidtrækkende i forhold til, hvilke ejerskifter, der udløser pligt til afståelse. Bestemmelserne vil desuden ikke kunne håndhæves i tilfælde, hvor en virksomhed, som direkte eller indirekte ejer transmissions- eller distributionsandele, har mange ukendte små ejere. Lovændringen undtager derfor visse transaktioner vedrørende ejerandele i virksomheder, hvor en enkelt anden ejer har bestemmende indflydelse, fra at udløse afståelsespligt. Ændringen vil særligt få betydning i forhold til børsintroducerede virksomheder, men vil kunne anvendes af alle virksomheder, som har en kontrollerende ejer. Samtidig præciseres det, at det også skal udløse pligt til afståelse, hvis en virksomhed afstår bestemmende indflydelse, ligesom en virksomhed, som direkte ejer andele i en transmissionsvirksomhed, ikke via en selskabsmæssig omstrukturering skal kunne overdrage sine ejerandele til andre virksomheder.

Der har herudover vist sig behov for præciseringer af begrebet selskabsmæssige omstruktureringer generelt, idet der har været rejst tvivl om rækkevidden af disse. Endelig foreslås mere teknisk prægede ændringer bl.a. som følge af, at det er Energinet.dk, som ifølge lov om Energinet Danmark varetager statens købepligt.

F. Kommuners påbegyndelse af nye aktiviteter i relation til bestemmelserne om modregning i bloktilskud

Ifølge elforsyningsloven § 37, stk. 1, skal der ske modregning i kommunernes bloktilskud, når de sælger eller modtager uddelinger fra bl.a. virksomheder omfattet af elforsyningsloven. En tilsvarende bestemmelse findes i varmforsyningsloven § 23 e for så vidt angår virksomheder, der ejer anlæg til fremføring af opvarmet vand eller damp. Det følger af elforsyningslovens § 37, stk. 10, at der ikke i virksomheder omfattet af stk. 1, må påbegyndes væsentlige nye aktiviteter eller væsentlige udvidelser af bestående aktiviteter (undtaget er aktiviteter omfattet af el, varme og naturgasforsyningsloven) uden tilladelse fra transport- og energiministerens. Formålet er at undgå, at der opsamles kapital fra elforsyningsvirksomheden, som anvendes til andre aktiviteter, uden at der sker modregning. En tilsvarende bestemmelse findes i varmforsyningsloven § 23 e, stk. 10.

Udviklingen går imidlertid mere og mere i retning af, at kommunerne ønsker at udskille deres traditionelle forsyningsaktiviteter i selvstændige selskaber blandt andet med henblik på at udnytte synergifordele. I forbindelse med eksempelvis de kommende kommunesammenlægninger må det forventes, at nogle af de fusionerende kommuner tillige ønsker at fusionere deres forsyningsaktiviteter eller lægge dem ind i samme koncern. Ifølge de gældende bestemmelser i elforsyningsloven § 37 og varmforsyningsloven § 23 e vil dette imidlertid indebære, at der iværksættes væsentlige nye aktiviteter efter elforsyningsloven § 37, stk. 10, og VFL § 23 e, stk. 10. Det følger af forarbejderne, at tilladelse som udgangspunkt kun meddeles, hvis der foreligger særlige omstændigheder. Et generelt ønske om strukturomlægninger vurderes ikke at falde ind herunder.

Flere kommuner har således givet udtryk for, at elforsyningsloven § 37 hindrer en hensigtsmæssig strukturering af kommunens virksomheder. Der er ligeledes udtrykt utilfredshed med, at investeringer inden for forsyningsområder, der ligger uden for transport- og energiministerens ressort, eksempelvis vandforsynings- og spildevandsaktiviteter, kræver dennes tilladelse. Det har endvidere vist sig, at de gældende sanktionsbestemmelser i elforsyningslovens § 37, stk. 10, og varmforsyningslovens § 23 e, stk. 10, hvorefter kommunen som udgangspunkt skal afhænde samtlige ejerandele i de pågældende virksomheder, såfremt der påbegyndes væsentlige nye aktiviteter uden forudgående tilladelse, kan være urimeligt byrdefuld. Endelig har der vist sig behov for at få præciseret i loven, at en kommune ikke kan lægge sin el- eller varmforsyning over i en fond uden forudgående modregning.

Der foreslås derfor en lovændring af de nævnte bestemmelser, hvor formålet med bestemmelserne fortsat tilgodeses, nemlig at el- og varmemidler ikke anvendes uden modregning til andre kommunale aktiviteter. Det foreslås, at der ikke i en koncernstruktur må anvendes midler (ved kapitalindskud, lån, sikkerhedsstillelse, begunstigende aftaler el.lign.) optjent ved el-, varme- eller naturgasforsyning til aktiviteter inden for vandforsyning, spildevand og visse former for affaldshåndtering uden forudgående modregning. Der vil blive krævet dokumentation herfor i form af revisorerklæringer efter en nærmere angiven revisionsinstruks. Som konsekvens heraf vil kommuner fremover kunne påbegynde nye aktiviteter inden for disse områder uden forudgående tilladelse. Alle øvrige væsentlige nye aktiviteter, herunder eksempelvis bredbåndsvirksomhed, vil fortsat være omfattet af kravet om forudgående godkendelse.

G. Øvrige forhold

1. Valg af forbrugerrepræsentanter i el- og varmeselskaber

I forbindelse med høringen af lovforslag nr. L 236 om ændring af lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning og lov om varmforsyning i foråret 2004 blev der rejst spørgsmål om muligheden for at indføre nogle simple valgeregler for virksomheder, som omfatter flere forsyningsarter, herunder el og varme.

Økonomi- og erhvervsministeren tilkendegav over for det Enerkipolitiske Udvalg, at denne var indstillet på at undersøge mulighederne for en mere lempelig stemmemåde for de berørte virksomheder.

Det foreslås i forlængelse heraf, at virksomheder, som har et meget stort sammenfald mellem el- og varme-forbrugere, får mulighed for at foretage en samlet valghandling efter reglerne i enten varme- eller elforsyningsloven. Den samlede valghandling vil omfatte valg af forbrugerrepræsentanter efter både el- og varme-forsyningsloven.

2. Bortfald af godkendelsesordningen for netvirksomhedernes vedtægtsændringer

Efter den gældende lov skal kollektive elforsyningsvirksomheders vedtægter samt enhver ændring af vedtægterne godkendes af transport- og energiministeren. I forbindelse med udstedelse af bevilling til netvirksomhederne på elområdet er de enkelte virksomheders vedtægter således blevet gennemgået og godkendt. Da der ikke længere skelnes mellem fri og bunden kapital i netvirksomhederne, og da der som følger heraf ikke længere kræves, at forbrugerne har bestemmende indflydelse i virksomhederne, vurderes der ikke i samme omfang at være behov for, at vedtægtsændringer skal godkendes. I forlængelse af regeringens regelforenklingsbestrebelse foreslås det at erstatte godkendelsesordningen med en bestemmelse om, at vedtægterne ikke må stride mod loven. Vedtægterne skal således fortsat indeholde bestemmelser, der sikrer den i loven fastsatte forbrugerindflydelse.

3. Administrative tvangsbøder

Der findes i dag i el- og naturgasforsyningslovene kun begrænset mulighed for Energitilsynet til at udstede tvangsbøder til håndhævelse af påbud. Energitilsynet kan i dag i medfør af elforsyningslovens § 86 og naturgasforsyningslovens § 48 udstede tvangsbøder til håndhævelse af påbud om ændring af priser og leveringsbetingelser efter elforsyningslovens § 77 og naturgasforsyningslovens § 41. Indenfor varmforsyningslovens område har transport- og energiministeren haft en meget bred adgang til at kunne udstede tvangsbøder ved manglende overholdelse af varmforsyningslovens bestemmelser. Energitilsynet har tilkendegivet behov for muligheden for en mere udstrakt anvendelse af administrative tvangsbøder med henblik på at fremtvinge den nødvendige handlemåde i virksomhederne. Det gælder især i relation til afgivelse af nødvendige oplysninger til tilsynet og til markedsaktører samt til håndhævelse af påbud overfor forsyningspligtige elforsyningsvirksomheder. Lovforslaget indeholder bestemmelser, der imødekommer dette behov. Med lovforslaget får Energitilsynet endvidere adgang til indenfor varmforsyningslovens område at udstede tvangsbøder ved manglende overholdelse af de tilsvarende bestemmelser, som tilsynet administrerer.

4. Betaling af PSO

Pristillæg til miljøvenlig elektricitet fastsættes af den systemansvarlige virksomhed, men tillæggene udbetales af netvirksomhederne til de pågældende elproducenter. Med henblik på effektivisering og administrativ forenkling af udbetalingerne foreslås det, at den systemansvarlige virksomhed udbetaler pristillæggene til modtagerne.

Den nuværende ordning skal ses på baggrund af, at netvirksomhederne efter de tidligere gældende regler fastsatte afregningspriser til miljøvenlig elektricitet. Fastsættelsen af pristillæggenes størrelse er overgået til den systemansvarlige virksomhed som et led i markedsovergangen for miljøvenlig elektricitet, som blev gennemført primo 2005.

5. Pristillæg til anden VE

Ved omlægningen af støtten til anden vedvarende energi end vindmøller (biogas, biomasse, vandkraft etc.) er de hidtidige pristillæg opretholdt for anlæg nettilsluttet senest den 21. april 2004 af hensyn til sikkerheden for afholdte investeringer, mens anlæg nettilsluttet herefter modtager lavere pristillæg. Imidlertid vil der ske en utilsigtet forøgelse af den udbetalte støtte, hvis elproduktionskapaciteten i et anlæg, som er nettilsluttet før skæringsdatoen, efterfølgende bliver forøget væsentligt ved udskiftning eller omfattende ombygninger af det eksisterende anlæg.

Der foreslås derfor indført en hjemmel til at fastsætte regler om, at sådanne udvidede anlæg under nærmere fastsatte betingelser kan få pristillæg som et anlæg nettilsluttet efter skæringsdatoen.

6. Måling af elektricitet

De offentlige forpligtelser (PSO-bidrag) fordeles på alt indenlandsk elforbrug efter nærmere fastsatte principper. Denne fordeling forudsætter, at alt elforbrug, også egenproduktion af elektricitet på det enkelte forbrugssted, bliver målt. Med henblik på en effektiv og gennemsigtig opgørelse af PSO-bidrag foreslås det derfor, at der indføres en hjemmel til at pålægge elproducenter at lade al elproduktion måle eller opgøre på anden måde.

7. Systemansvarets beføjelser

Elforsyningsloven indeholder bestemmelser, som giver mulighed for, at der kan fastsættes tekniske krav og standarder som betingelse for at være eller blive tilsluttet det kollektive elforsyningsnet bl.a. i samarbejde med systemansvarlige i andre lande. Den systemansvarlige virksomhed udfører herudover en række opgaver for aktørerne i forbindelse med elhandelen. Det er vigtigt, at systemansvaret har mulighed for at stille krav om sikkerhedsstillelse for udgifter i den forbindelse, og at systemansvaret kan modtage alle relevante data og informationer af relevans for systemansvarets arbejde hermed.

Det er endvidere centralt, at den systemansvarlige virksomhed kan fastsætte vilkår, som regulerer de spilleregler, som aktørerne skal følge for at sikre, at der skabes de bedst mulige rammer for et velfungerende marked for produktion og handel med elektricitet. Lovforslaget indeholder bestemmelser, som giver systemansvaret disse beføjelser.

8. Forsyningspligtig elvirksomheds konkurs

Efter den gældende elforsyningslov kan bevilling til transmissions- eller netvirksomhed inddrages, hvis indehaveren af bevillingen anmelder betalingsstandsning, indgiver konkursbegæring eller erklæres konkurs. Såfremt en bevilling inddrages på grundlag af betalingsstandsning eller konkurs, kan transport- og energiministeren pålægge den systemansvarlige virksomhed at videreføre den bevillingspligtige aktivitet midlertidigt. Et lignende princip foreslås indført for forsyningspligtig virksomhed. Ændringen foreslås for at sikre forbrugers forsyningsikkerhed i sådanne situationer, herunder ved at forbrugeren undgår besvær med at skulle finde og indgå aftale med en anden elleverandør med meget kort frist.

9. Dækning af meromkostninger vedrørende isolerede kollektive elforsyningsnet

Efter elforsyningslovens § 28 a skal den systemansvarlige virksomhed dække en forsyningspligtig virksomheds meromkostninger i forbindelse med levering af elektricitet til elforbrugere tilsluttet visse nærmere bestemte isolerede kollektive elforsyningsnet. Det foreslås, at den systemansvarlige virksomhed efter aftale med netvirksomheden i stedet kan vælge at afholde etableringsomkostningerne til at netforbinde det isolerede net med det sammenhængende elforsyningsssystem, såfremt dette vurderes at være økonomisk mere rentabelt for den systemansvarlige virksomhed.

10. Gas-lagervirksomhed omfattes af et program for intern overvågning

Efter den gældende naturgasforsyningslov skal transmissions- og distributionsselskaber opstille programmer for intern overvågning med henblik på at forhindre diskriminerende adfærd. Bestemmelsen er et direktivkrav. Det er fundet hensigtsmæssigt også at lade bestemmelsen omfatte lagervirksomhed, idet de samme hensyn gør sig gældende for disse virksomheder.

11. Beredskab for gas.

Beredskabsarbejdet for naturgassektoren sigter på at betragte sektoren som en helhed, dvs. fra naturgassens ilandføring frem til slutbrugeren. Enkelte tilstødende naturgasforsyningssystemer er imidlertid ikke omfattet af naturgasforsyningslovens bevillingssystem. Det gælder dels DONG's naturgasbehandlingsanlæg ved Nybro, dels de naturgas-luft-baserede bygasforsyningssystemer. Af hensyn til det samlede beredskab for naturgassektoren er det hensigtsmæssigt, at sådanne tilstødende naturgasforsyningssystemer kan indgå i beredskabsarbejdet efter naturgasforsyningslovens § 15 a.

12. Planloven

Såvel planloven som varmforsyningsloven giver kommunalbestyrelserne hjemmel til at beslutte, at ny bebyggelse ved ibrugtagningen skal tilsluttes et kollektivt varmforsyningsanlæg.

Efter planlovens § 15, stk. 2, nr. 11, kan der i en lokalplan optages bestemmelse om ”tilvejebringelse af eller tilslutning til fællesanlæg i eller uden for det af planen omfattede område som betingelse for ibrugtagning af ny bebyggelse”.

Regeringens handlingsplan indebærer en ophævelse af kravene om tilslutningspligt til fjernvarme og naturgas og forbudet mod anvendelse af elvarme for lavenergibygninger.

Det foreslås derfor, at kommunalbestyrelserne får pligt til at meddele dispensation fra lokalplanbestemmelser om tilslutningspligt, når der er tale om opførelse af et lavenergihus.

13. Diverse ændringer af mere teknisk karakter

Med det reviderede eldirektiv fra juni 2003 er selskabsmæssig adskillelse blevet et direktivkrav.

Af hensyn til den korrekte gennemførelse af eldirektivet er det ikke længere muligt for kommuner at udøve både netvirksomhed og produktion af elektricitet ved forbrænding af affald i samme virksomhed, nemlig inden for den kommunale forvaltning, såfremt netvirksomheden har mere end 100.000 tilsluttede forbrugere. Med forslaget følger det derfor, at netvirksomhed med mere end 100.000 tilsluttede forbrugere kræver selskabsmæssig udskillelse, jf. elforsyningslovens § 4, stk. 1, 2. pkt. Bestemmelsen vil ikke umiddelbart få betydning, idet alle kommunalt ejede netvirksomheder af den størrelse allerede er selskabsmæssigt udskilt.

På tilsvarende vis foreslås en generel hjemmel til at fastsætte regler for undtagelse fra kravet om selskabsmæssig adskillelse for netvirksomheder, der forsyner mindre end 100.000 kunder.

Det følger endvidere af el- og gasdirektiverne, at der ved skifte af elleverandør ikke må pålægges forbrugeren gebyr. Dette slås udtrykkeligt fast i elforsyningsloven og naturgasforsyningsloven.

Der foreslås endvidere efter ønske fra Energiklagenævnet en frist for indbringelse af Energiklagenævnets afgørelser for domstolene.

Herudover foreslås enkelte ændringer af teknisk karakter eksempelvis vedrørende godkendelse af elsøledningsanlæg, ligesom elforsyningslovens kap. 14 a foreslås ophævet, idet den nu er overflødig.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for staten, amtskommuner og kommuner

Energispareaktiviteterne vil medføre øgede opgaver i Energistyrelsen, mens forslaget om, at *netvirksomheders vedtægter* ikke længere skal godkendes, vil medføre en mindre administrativ lettelse for Energistyrelsen. Samlet set forventes opgaverne løst indenfor de givne personalemæssige rammer.

Forslaget om ændret *udbetaling af pristillæg* (PSO-betalinger), hvorved den systemansvarlige virksomhed fremover varetager udbetalingerne i stedet for netvirksomhederne, indebærer en effektivisering og en administrativ forenkling af disse opgaver.

Forslaget om ændring af bestemmelserne vedrørende kommuners iværksættelse af nye aktiviteter i relation til modregningsbestemmelserne i elforsyningsloven og varmforsyningsloven vurderes samlet set at give anledning til uændrede eller færre administrative byrder for kommunerne. Kommuner, der helt eller delvist ejer virksomhed omfattet af elforsyningslovens § 2, stk. 1, vil efter forslaget skulle afgive årlige erklæringer til Energitilsynet efter § 37, stk. 5, og § 37 a, stk. 6. Der vil blive udarbejdet standarderklæringer til brug herfor. Kravet om afgivelse af erklæringer modsvares af, at kommunerne ikke længere vil skulle søge om tilladelse til iværksættelse af væsentlige nye aktiviteter inden for de mest gængse forsyningsaktiviteter.

Forslaget vurderes endvidere at kunne give anledning til positive økonomiske konsekvenser for kommunerne, idet det foreslåede § 37 a, stk. 1, i videre udstrækning end det gældende § 37, stk. 10, giver mulighed for at give tilladelse til bevarelse af ejerandele på nærmere fastsatte vilkår. De ændrede bestemmelser vil desuden i højere grad gøre det muligt for kommunerne organisatorisk at placere deres forsyningsvirksomheder i fælles koncernstrukturer, hvilket ligeledes vurderes at kunne få positive økonomiske konsekvenser gennem mulighed for udnyttelse af synergier.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget er forelagt Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering med henblik på en eventuel vurdering af, om forslaget skal forelægges Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspanel.

De aftalte aktiviteter efter *energispæraftalen* skal holdes indenfor de nuværende økonomiske rammer og må generelt ikke indebære forøgede energipriser. Da energispærestræbelserne skal resultere i indfrielse af konkrete og målbare besparelser, forventes det, at virksomheder og forbrugere vil anvende mindre energi og dermed opnå en besparelse på energiregningen.

Energispæaktiviteterne forventes derfor at indebære positive økonomiske konsekvenser for erhvervsliv og private forbrugere.

Pristillægget til elektricitet fra *havvindmølleparken Horns Rev 2*, som er fastsat ved vilkårene i det afholdte udbud, ventes at indebære en årlig omkostning på op mod 200 mio. kr. årligt under forudsætning af det hidtidige niveau for elmarkedsprisen, svarende til omkring 0,5 øre pr. kWh. Etableringen af havvindmølleparken ventes at bidrage væsentligt til de erhvervsøkonomiske vækstmålsætninger.

Forslaget om *fritagelse for PSO-bidrag fra elektricitet*, som anvendes til visse kategorier af varmeproduktion, vil ikke give en højere PSO-betaling for øvrige elforbrugere, da de pågældende varmeproducenter ikke i dag bruger elektricitet til varmeproduktion og derfor ikke betaler PSO-bidrag af dette elforbrug. Forslaget ventes at føre til en mindre stigning i elforbrug i perioder med stort udbud af elektricitet, hvilket må ventes at føre til svagt stigende elpriser. På den anden side vil forslaget medvirke til en større fleksibilitet i elforbruget og dermed et mere velfungerende elmarked.

Forslaget om *valg af forbrugerrepræsentanter i el- og varmeselskaber*, hvorefter virksomheder, der har et stort sammenfald mellem el- og varmeforbrugere, kan foretage én samlet valghandling, forventes at medføre administrative lettelser for de berørte virksomheder.

Forslaget om, at *lagervirksomhed skal omfattes af intern overvågning* forventes at medføre en marginal administrativ byrde i forbindelse med lagervirksomheders etablering af programmet samt årsberetningen for hvert kalenderår, de skal beskrive programmet og kontrollen heraf.

De øvrige elementer i lovforslaget vurderes at have ingen eller ikke nævneværdige økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

5. Miljømessige konsekvenser

Etableringen af *havvindmølleparken Horns Rev 2* ventes at have en generel positiv miljøeffekt på grund af fortrængningen af elproduktion fra fossile brændsler og den deraf følgende nedbringelse af emissioner af drivhusgasser (SO₂, NO_x).

Tilsvarende gælder forslaget om *fritagelse for PSO-bidrag fra elektricitet anvendt til varmeproduktion*, idet varmeproduktion med fossile brændsler fortrænges af elektricitet i situationer med stort udbud af elektricitet især fra vindmøller. Forslaget vil endvidere gennem højere betaling for den elektricitet, der produceres i perioder med megen vindkraft, forbedre de økonomiske vilkår for udbygning med vindkraft.

Forslagene inden for *energispareplanen* skal sikre betydelige besparelser i energiforbruget og hermed reduktion i forureningen fra produktion og anvendelse af energi. Virksomhederne skal i overensstemmelse med den politiske aftale af 10. juni 2005 sikre det politisk aftalte besparelsesmål på 7,5 PJ pr. år.

Endeligt sikrer ændringerne på *biomasseområdet*, at den sidste del af biomasseforliget fra 1993 nu kan gennemføres. Det sker ved at give mulighed for indpasning af en årlig mængde på yderligere 150.000 tons halm i energiforsyningen.

Lovforslagets øvrige ændringer vurderes ikke at have miljømæssige konsekvenser.

6. Forholdet til EU-retten

Med lovforslaget foreslås en justering af loftet for støtte til elproduktion baseret på halm. Støtten er en del af den allerede aftalte biomassehandlingsplan, og det er derfor forudsat, at der til udmøntning af sidste del af biomassehandlingsplanen fra 1993 ydes samme støtte, som ydes til andre anlæg opført efter pålæg i henhold til biomassehandlingsplanen. Det vil derfor være nødvendigt at justere elforsyningsloven for at sikre, at halmafbrændingen kan støttes med 100 kr. pr. ton. Loftet i loven på årligt 30 mio. kr. til biomasseafbrændingen vil blive overskredet ved idriftsættelse af anlægget og må derfor hæves til 45 mio. kr. i årlig støtte.

Regeringen foretog omkring årsskiftet en samlet anmeldelse til EU-Kommissionen af de eksisterende støtteordninger til miljøvenlige elproduktionsanlæg, herunder bl.a. til biomasseafbrænding, Kommissionen har i november 2005 meddelt, at støtteordningerne er forenelige med fællesmarkedet. Det vurderes derfor, at der ikke vil være behov for en særskilt anmeldelse af justeringen af loftet for ordningen.

Etableringen af *havvindmølleparken Horns Rev 2* vurderes ikke at indebære statsstøtte i EF-Traktatens forstand, da havvindmølleparken er udbudt efter gældende EU-udbudsregler, hvorved priser og andre vilkår for havvindmølleparken må anses for at være fastsat i åben konkurrence.

Forslagets bestemmelser om *fritagelse for PSO-bidrag fra elektricitet anvendt til varme-produktion* kan indeholde EU-retlige aspekter. Denne del af lovforslaget vil derfor blive notificeret for Europa-Kommissionen i henhold til EF-traktatens statsstøttebestemmelser. Bestemmelserne vil blive sat i kraft, når Kommissionens godkendelse foreligger.

7. Høring

Lovforslaget er den 7. december 2005 sendt i høring til:

A/S Dansk Shell, Affald Danmark, Amerada Hess, Amtsrådsforeningen i Danmark, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Advokatrådet, Brancheorganisationen for Biogas, Brancheorganisationen for Decentral Kraftvarme, Bølgekraftforeningen, Center for Kvalitet i Regulering, CO-industri, Danish Offshore Industry, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Rederiforening, Danmarks Vindmølleforening, Dansk Byggeri, Dansk Elhandel, Dansk Energi, Dansk Erhvervsgartnerforening, Dansk Fjernvarme, Dansk Gasteknisk Center A/S, Dansk Handel og Service, Dansk Industri, Dansk Landbrug, Denerco Oil, DONG A/S, ELFOR, Elsam A/S, Elsparefonden, Energi E2 A/S, Energiklagenævnet, Energinet.dk, Energi Randers, Energitilsynet, Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, Finansministeriet, Forbrugerrådet, Foreningen Danske Kraftvarmeværker, Foreningen af Registrerede Revisorer, Foreningen af Rådgivende Ingeniører, Foreningen for Slutbrugere af Energi, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Forbrugerstyrelsen, Forskningscenter RISØ, Frederiksberg Kommune, Fællessekretariatet for HNG og Naturgas Midt-Nord, Greenpeace Danmark, Hovedstadens Udviklingsråd, HTS Interesseorganisation, Håndværksrådet, Indenrigs- og Sundhedsministeriet, Indukraft Sekretariatet c/o Dansk Industri, Justitsministeriet, Kommunale Tjenestemænd og Overenskomstansatte, Kommunernes Landsforening, Konkurrencestyrelsen, Københavns Kommune, Landbrugsrådet, Landsorganisationen i Danmark, Miljøministeriet, Miljøstyrelsen, Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender, Ministeriet for

Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, Ministeriet for videnskab, teknologi og udvikling, Mærsk olie og Gas A/S, Naturgas Fyn, Nordvestjysk Folkecenter for Vedvarende Energi, NSOC-D (North Sea Operators Committee – Denmark), Oliebranchens Fællesrepræsentation, Organisationen for Vedvarende Energi, PAR-F.R.I. Rådet, Renosam, Rigsrevisionen, Sammenslutningen af Danske Elforbrugere (SDE), Samvirkende Energi- og Miljøkontorer, SID, Sikkerhedsstyrelsen, Skatteministeriet, Skov- og Naturstyrelsen, Statoil A/S, Statoil Gazelle, Statsministeriet, Transport- og Energiministeriet, Udenrigsministeriet, Varmepumpefabrikantforeningen, Vindmølleindustrien, WWF, Økonomi- og Erhvervsministeriet, Østkraft.

Vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser/mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	<p><i>Udbetaling af pristillæg (PSO-betalinger).</i></p> <p><i>Den systemansvarlige virksomhed fremtidige varetagelse af disse opgaver, indebærer en effektivisering og en administrativ forenkling.</i></p> <p><i>Netvirksomheders vedtægter.</i></p> <p><i>Mindre administrativ lettelse for Energistyrelsen.</i></p> <p><i>Ændring af regler om kommuners iværksættelse af nye aktiviteter i forhold til modregningsreglerne.</i></p> <p><i>Mulighed for økonomisk lettelse for kommunerne i forhold til gældende ret.</i></p>	<p><i>Energispareaktiviteterne</i></p> <p><i>Øgede opgaver i Energistyrelsen, som dog forventes løst gennem omprioriteringer indenfor de givne personalemæssige rammer.</i></p>
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	<p><i>Ændring af regler om kommuners iværksættelse af nye aktiviteter i forhold til modregningsreglerne.</i></p> <p><i>Neutral eller mindre administrativ lettelse for kommunerne.</i></p>	
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	<p><i>Energispareaktiviteterne</i></p> <p><i>Positive økonomiske konsekvenser for erhvervsliv og private forbrugere, på grund af, at virksomheder og forbrugere vil anvende mindre energi.</i></p> <p><i>Havvindmølleparken Horns Rev 2, ventes at bidrage væsentligt til de</i></p>	

	<p><i>erhvervsøkonomiske vækstmålsætninger.</i></p> <p><i>Fritagelse fra PSO-bidrag</i></p> <p><i>Forslaget ventes at føre til en mindre stigning i elforbrug i perioder med stort udbud af elektricitet, hvilket må ventes at føre til svagt stigende elpriser. På den anden side vil forslaget medvirke til en større fleksibilitet i elforbruget og dermed et mere velfungerende elmarked.</i></p>	
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	<p><i>Valg af forbrugerrepræsentanter i el- og varmeselskaber.</i></p> <p><i>Administrative lettelser for de berørte virksomheder.</i></p>	<p><i>Forslaget om, at lagervirksomhed skal omfattes af intern overvågning forventes at medføre en marginal administrativ byrde i forbindelse med lagervirksomheders etablering af programmet samt årsberetningen for hvert kalenderår, de skal beskrive programmet og kontrollen heraf.</i></p>
Miljømæssige konsekvenser	<p><i>Havvindmølleparken Horns Rev 2 ventes at have en generel positiv miljøeffekt.</i></p> <p><i>Fritagelse for PSO -bidrag ventes at have en generel positiv miljøeffekt</i></p> <p><i>Energispareaktiviteterne vil have en positiv miljømæssig effekt.</i></p> <p><i>Ændringerne på biomasseområdet. Der gives mulighed for indpasning af en årlig mængde på yderligere 150.000 tons halm i energiforsyningen.</i></p>	
Forholdet til EU-retten	<p><i>Loven gennemfører bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/54/EF af 26. juni 2003 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 96/92/EF, (EF-Tidende 2003 nr. L 176, side 37) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2003/55/EF af 26. juni 2003 om fælles regler for det indre marked for naturgas og om ophævelse af direktiv nr. 98/30/EF, (EF-Tidende 2003 nr. L 176, side 57).</i></p>	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1.

Ændringen foreslås som konsekvens af, at ministeren på opfordring af Energinet.dk's bestyrelse og efter orientering af Folketinget har valgt at ændre Energinet Danmarks navn til Energinet.dk.

Til nr. 2

(§ 4)

Ifølge den gældende bestemmelse kan kommuner udøve netvirksomhed og affaldsforbrænding som en del af den kommunale forvaltning. For al øvrig virksomhed omfattet af loven er der krav om udskillelse i selvstændige selskaber med begrænset ansvar.

Med det reviderede eldirektiv fra juni 2003 er selskabsmæssig adskillelse blevet et direktivkrav. Der er i medfør af eldirektivet mulighed for at undtage distributionssystemoperatører, der forsyner mindre end 100.000 kunder, fra kravene om selskabsmæssig adskillelse. Reglerne for distributionssystemoperatører finder i elforsyningsloven anvendelse for alle netvirksomheder.

Af hensyn til den korrekte gennemførelse af eldirektivet er det ikke længere muligt at udøve både netvirksomhed og produktion af elektricitet ved forbrænding af affald i samme virksomhed, nemlig inden for den kommunale forvaltning, såfremt netvirksomheden har mere end 100.000 tilsluttede forbrugere. Med forslaget følger det derfor, at netvirksomhed med mere end 100.000 tilsluttede forbrugere kræver selskabsmæssig udskillelse, jf. § 4, stk. 1, 2. pkt.

Da der ikke på nuværende tidspunkt inden for den kommunale forvaltning er netvirksomheder, som forsyner mere end 100.000 forbrugere, vil bestemmelsen ikke få som konsekvens, at der er kommuner, der skal udskille deres netvirksomhed.

Til nr. 3

(§ 6)

Den foreslåede bestemmelse skal sikre, at der ved skift af elleverandør ikke pålægges forbrugeren gebyr. Et gebyr kan være en barriere for, at forbrugeren skifter leverandør og dermed konkurrencebegrænsende. Kravet er i den gældende lovs § 6 a alene rettet mod elleverandører. Med denne nye bestemmelse gælder kravet også for netvirksomheder. Loven efterkommer herefter fuldt ud eldirektivets artikel 3.5 og bilag A. Bestemmelsen ændrer ikke på gældende praksis, da elbranchen allerede i dag frivilligt har indgået aftale om ikke at opkræve gebyr ved skift af leverandør.

Til nr. 4

(§ 8, stk. 1)

Ændringen af § 8, stk. 1, 2. pkt., er en konsekvens af, at der indsættes en ny § 9 a (jf. bemærkningerne nedenfor), hvorefter visse varmeproducenter under nærmere angivne betingelser fritages for at betale PSO-bidrag efter § 8, stk. 3 og 4, for det elforbrug, som medgår til at producere varme.

Til nr. 5

(§ 8, stk. 4)

Ved ændringen af § 8, stk. 4, nr. 3, præciseres, at det er den systemansvarlige virksomhed, som afholder omkostninger til dækning af etablering af elproduktionsanlæg på havet som nævnt i § 17, stk. 6.

Til nr. 6

(§ 8, stk. 8)

Ved den nye § 8, stk. 8, præciseres de kollektive elforsyningsvirksomheders opgaver i forbindelse med betalingen af de offentlige forpligtelser (PSO) efter § 8, stk. 3 og 4, og dækningen af omkostningerne til disse forpligtelser.

Elforsyningsvirksomhederne har etableret et system til at varetage disse opgaver. For så vidt angår den største del af omkostningerne, pristillæg til miljøvenlig elektricitet, må ordningen anses for uhensigtsmæssig, idet pristillæggenes størrelse afgøres af den systemansvarlige virksomhed, men udbetalingen af pristillæggen til pågældende elproducenter sker ved, at den systemansvarlige virksomhed anviser midlerne til den lokale netvirksomhed, som foretager udbetalingerne. Ordningen stammer fra de tidligere støttesystemer, hvor pristillæg blev fastsat lokalt af netvirksomhederne. Det vurderes, at der er behov for en forenkling og effektivisering, således at den systemansvarlige virksomhed fremover udbetaler de pristillæg, som virksomheden har fastsat, direkte til modtagerne.

Der er også mere generelt fundet behov for at præcisere de forskellige kollektive elforsyningsvirksomheders opgaver i forbindelse med opkrævning, udbetaling m.v. af PSO-beløb, idet disse opgaver hidtil er fremgået fortrinsvis af bestemmelserne i §§ 22 og 28 om vilkår i bevillinger til kollektive elforsyningsvirksomheder samt bestemmelser, som nu til dels er forældede i bekg. nr. 231 af 21. april 1998 med senere ændringer om adgang til elforsyningsnettet m.v., som er udstedt med hjemmel i den tidligere gældende elforsyningslov.

Det præciseres derfor i 1. pkt., at de kollektive elforsyningsvirksomheder hver for sig afholder omkostningerne til de offentlige forpligtelser, som påhviler dem ifølge stk. 3 og 4. Dette indebærer, at pristillæg til miljøvenlig elektricitet skal udbetales fra den systemansvarlige virksomhed direkte til pågældende elproducenter. Andre udbetaling (f.eks. udbetaling fra netvirksomhederne til forsknings- og udviklingsaktiviteter som nævnt i stk. 4, nr. 2) afholdes som hidtil af de pågældende elforsyningsvirksomheder. I 2. og 3. pkt. præciseres de øvrige elementer i PSO-betalingerne, svarende til de allerede bestående arbejdsopgaver. Med bestemmelserne i 4. pkt. bemyndiges transport- og energiministeren til at fastsætte regler om gennemførelsen af de nævnte opgaver og om samarbejde herom mellem de kollektive elforsyningsvirksomheder. Hvis der er behov herfor, kan der således fastsættes regler omkring disse forhold med henblik på at sikre en fortsat effektiv varetagelse af opgaverne.

Til nr. 7

(§ 9 a)

Ved den nye § 9 a fritages varmeproducenter under nærmere betingelser for at betale beløb til dækning af omkostninger til offentlige forpligtelser efter § 8, stk. 3 og 4, (PSO-bidrag) for deres elforbrug ved at producere varme.

Stk. 1 vedrører virksomheder, som producerer fjernvarme på et kraft-varme-værk eller på et fjernvarmeværk, som (*på datoen for lovforslagets fremsættelse*) var indrettet til kraftvarmeproduktion. Disse virksomheder fritages under nærmere betingelser for at betale PSO-bidrag for det elforbrug, som medgår til at producere fjernvarme til forbrugere ved hjælp af elektricitet.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med det af skatteministeren fremsatte lovforslag om ændring af elafgiftsloven, hvorved elafgift for dette elforbrug reduceres. Om baggrunden for ændringen henvises til de almindelige bemærkninger.

Fritagelsen for PSO-bidrag efter stk. 1 er betinget af, at der er tale om produktion af fjernvarme, d.v.s. varme til bygningers opvarmning og forsyning med varmt brugsvand, mens værker, der leverer varme til industrielle procesformål m.v., ikke fritages for PSO-bidrag efter stk. 1. Fritagelsen gælder, hvis fjernvarmen aktuelt fremstilles ved kraftvarmeproduktion eller fremstilles på et fjernvarmeværk, som på datoen for fremsættelsen producerede kraftvarme, men derefter er overgået til alene at producere fjernvarme, herunder også ved produktion af fjernvarme på anlæg opført uden tilknytning til det oprindelige anlæg.

Endvidere er det en betingelse for at undtage et forbrug af elektricitet fra PSO-bidrag, at elforbruget medgår til at producere fjernvarme til forbrugere ved hjælp af elektricitet. Der kan således kun gives fritagelse for fremstilling af fjernvarme, som leveres til forbrugere, d.v.s. en ubestemt kreds af aftagere, mens fremstilling af fjernvarme til varmeproducentens egetforbrug eller forbrug hos en mindre, afgrænset kreds af aftagere ikke omfattes af stk. 1.

Ifølge stk. 2 fritages en egenproducent af elektricitet under visse betingelser for at betale PSO-bidrag af elektricitet, som medgår til at producere varme til eget forbrug ved hjælp af elektricitet. Denne bestemmelse angår egenproduktionsanlæg, som fremstiller kraftvarme. Med hensyn til egenproducenter henvises i øvrigt til § 8 a, stk. 1.

Det er en betingelse for fritagelsen for PSO-bidrag, at egenproducenten har indgået aftale som nævnt i § 31, stk. 2, med den systemansvarlige virksomhed om at stille regulerings- og reservekapacitet til rådighed. Den systemansvarlige virksomhed indgår aftaler med elproducenter om, at disse stiller elproduktionskapacitet til rådighed for den systemansvarlige virksomhed med henblik på at sikre balancen i det sammenhængende elforsyningssystem. Aftalerne kan angå regulerkraft-kapacitet, d.v.s. kapacitet, som op- og nedreguleres med kort varsel i et driftsdøgn for at modvirke kortere ubalancer, og reservekapacitet med henblik på sikring mod mere varige ubalancer. Aftalerne kan angå såvel opregulering som nedregulering.

Fritagelsen for PSO-bidrag gælder kun for det elforbrug, som egenproducenten anvender til varmeproduktion til eget forbrug, og fritagelsen gælder kun i perioder, hvor den systemansvarlige virksomhed har pålagt egenproducenten at nedregulere sin levering af elektricitet til elforsyningsnettet. Bestemmelsen er således begrænset til perioder, hvor egenproducenten bidrager til en fleksibel udnyttelse af elektriciteten. Fritagelsen for PSO-bidrag i stk. 2 vedrører egenproduktion af varme ved elektricitet, d.v.s. til producentens eget forbrug til rumopvarmning eller procesformål, mens fritagelse for PSO-bidrag ved levering af fjernvarme til forbrugere er omhandlet i stk. 1.

Både for anlæg omfattet af stk. 1 og stk. 2 er det alene elforbruget til drift af pågældende varmeproducerende anlæg (varmelegeme, varmepumpe o.l.), som undtages fra PSO-bidrag, og der skal stadig betales PSO-bidrag af det øvrige elforbrug forbundet med varmeproduktionen (belysning, pumper, hjælpemaskineri etc.). Om dokumentation herfor henvises til bemærkningerne til stk. 5.

Ifølge stk. 3 skal PSO-omkostninger, som ikke dækkes af fjernvarmeproducenten, som følge af bestemmelserne i stk. 1 og 2, opkræves med en forholdsmæssig andel på øvrige forbrugere efter de fordelingsprincipper, som er nævnt i § 8, stk. 3 og 4. Ændringen vil ikke føre til en højere PSO-betaling for øvrige elforbrugere, da de varmeproducenter, som fritages for PSO-bidrag, ikke hidtil har haft dette elforbrug og derfor ikke i dag betaler PSO-bidrag herfor. Bestemmelsen er imidlertid fornøden som et led i princippet om, at de kollektive elforsyningsvirksomheders omkostninger til PSO-omkostninger dækkes af elforbrugerne.

Fritagelsen for at betale PSO-bidrag kan ifølge stk. 4 gøres betinget af, at et kraft-varme-produktionsanlæg opfylder nærmere angivne krav til elproduktionens andel af energiproduktionen. Med kraftvarmeproduktion forstås, at elektricitet og varme fremstilles som led i en effektiv samlet energiudnyttelse. Det forudsættes, at der sker en nyttiggørelse af den samlede varmeproduktion, og tillige at elproduktionen udgør en rimelig andel af el- og varmeproduktionen samlet set. Elproduktionens størrelse vil dog i den konkrete situation afhænge af markedsforholdene. Ved værker som nævnt i stk. 1, der producerede kraftvarme ved fremsættelsen af lovforslaget, men som siden hen er overgået til kun at producere fjernvarme, vil der blive lagt vægt på forholdene på den nævnte dato. Der kan fastsættes kriterier herfor ved bekendtgørelse efter stk. 5.

Ved stk. 5 bemyndiges transport- og energiministeren til at fastsætte regler om den praktiske gennemførelse af ovenstående bestemmelser. Der kan således fastsættes regler om, hvilke virksomheder og produktioner, som omfattes af fritagelsen for PSO-bidrag. Der vil ved udarbejdelsen af reglerne bl.a. kunne tages stilling til, hvorvidt der kan ske fritagelse for PSO-bidrag, hvis forbruget af elektricitet til fjernvarmefremstilling væsentligt overstiger elproduktionskapaciteten i pågældende kraftvarmeproducerende anlæg. I øvrigt henvises til bemærkningerne til stk. 2 og 4.

Der kan fastsættes regler for, hvorledes elforbruget til varmefremstilling skal måles og dokumenteres med henblik på at sikre, at fritagelsen for PSO-bidrag alene gælder for det elforbrug, som direkte medgår til fremstilling af varme i overensstemmelse med betingelserne i stk. 1 og 2.

Til nr. 8

(§ 10, stk. 7)

De danske elproducenter Energi E2 A/S og Elsam Kraft A/S er i deres bevillinger pålagt at etablere kapacitet til afbrænding af halm og flis til el- og varmeproduktionen. Baggrunden for disse pålæg er biomasseaftalen fra 1993 mellem en bred kreds af Folketingets partier, hvorefter der årligt skal anvendes 1,4 mio. tons biomasse til el- og varmeproduktion på kraftværkerne.

I forbindelse med DONGs sammenlægning med Elsam og Energi E2 og Vattenfalls salg af aktier i Elsam til DONG er det aftalt, at bl.a. Fynsværket og Amagerværket skal overdrages til Vattenfall. Den sidste del af Elsams biomassepålæg påtænkes gennemført ved opførelse af et halmanlæg i tilknytning til Fynsværket. Parterne er enige om, at udbygningen skal foretages af Vattenfall. Desuden ønsker Vattenfall fleksibilitet i afbrændingsmulighederne mellem Amagerværket og Fynsværket. Vattenfall ønsker således af blandt andet tekniske og logistiske årsager at have mulighed for at afbrænde en mindre del af de biomasse-mængder, som i dag afbrændes på Amagerværket, på det nye anlæg ved Fynsværket.

Amagerværket anvendes i dag til afbrænding af store mængder halm og træ, som har baggrund i Energi E2's biomasseforpligtelse. I forbindelse med overdragelsen af dette anlæg til Vattenfall forventes det, at Energi E2 vil søge om godkendelse til at flytte en mindre del af afbrændingen til andre anlæg ejet af Energi E2. En sådan intern omfordeling kan ske inden for rammerne af elforsyningsloven, idet væsentlige brændselsændringer på større anlæg dog skal godkendes af ministeren efter bestemmelsen i elforsyningslovens § 11.

Elforsyningsloven er imidlertid udformet således, at der ikke er mulighed for at overdrage de pålæg, som er meddelt Elsam og Energi E2 efter den tidligere elforsyningslov fra en bevillingshaver til en anden. Vattenfall kan derfor ikke uden en lovændring modtage de pristillæg, som Energi E2 og Elsam får som kompensation for de ekstraomkostninger, som er forbundet med etablering og drift af biomasseanlæggene. Det drejer sig om tilskud efter lovens § 57 a, stk. 2, 3 og 4.

Da det ikke er hensigtsmæssigt at hindre en overdragelse af anlæg ombygget og indrettet til biomasseafbrænding efter biomasseforliget, foreslås det, at ministeren får mulighed for at godkende, at et sådant pålæg med tilhørende pligter og rettigheder helt eller delvist kan overdrages til en anden bevillingspligtig virksomhed. Efter forslaget vil ministeren således have mulighed for at efterkomme ønsker fra de involverede, bevillingspligtige produktionsvirksomheder om en ændret fordeling af pligter og rettigheder efter biomassepålægget. En sådan fleksibilitet vil have miljømæssige fordele, da den forbedrer mulighederne for at gennemføre afbrændingen i situationer, hvor der eksempelvis er tekniske eller leveringsmæssige problemer på et anlæg. I så fald kan afbrændingen ske på et andet anlæg. Med fleksibiliteten sikres det endvidere, at afbrændingen kan ske på den økonomisk mest effektive måde.

Pligter og rettigheder efter disse pålæg ændres ikke som følge af overdragelsen. Ved godkendelse af overdragelsen overtager virksomheden pligten til at opretholde kapaciteten på samme betingelser og i samme årrække, som det overdragende selskab ville skulle have gjort. Tilskud til afbrænding af biomasse vil blive udbetalt efter samme principper som hidtil er anvendt i forhold til Elsam og Energi E2. Således vil støtten efter bestemmelsen i § 57 a, stk. 3, ikke blive forøget som følge af den fleksibilitet, som lovforslaget indebærer for overdragelse af pålæg. Hvis det eksempelvis godkendes at flytte mængder fra Amagerværket til Fynsværket, så vil støtten efter § 57 a, stk. 3, udgøre samme beløb pr. ton, som det beløb, der i dag betales til Energi E2 for biomasseafbrænding på Amagerværket. Støtten efter § 57 a, stk. 3, vil som hidtil kunne ydes i op til 10 år fra afbrændingen er startet. Flytning af mængder forlænger ikke denne 10-årige periode. Tilsvarende vil støtten til elproduktionen efter § 57 a, stk. 2 og 4, ikke blive påvirket af den foreslåede ændring. Ministeren har således efter forslaget ingen mulighed for at ændre på det samlede omfang af forpligtelserne eller foretage en ændring af tilskudssatserne efter § 57 a, og forslaget indebærer derfor ikke øgede udgifter for elforbrugerne.

For at sikre overholdelsen af pålægget foreslås det, at pålægget indføres som et bevillingsvilkår i bevillingen for den virksomhed, som overtager pålægget eller dele heraf. Indførelse af pligter efter biomassepålægget i bevillingen indebærer, at en manglende overholdelse af pålægget vil være en bevillingsovertrædelse,

som kan sanktioneres på samme måde, som andre bevillingsovertrædelser, dvs. med bøde og i sidste instans ved fratagelse af bevillingen.

Til nr. 9

(14, stk. 2)

§ 14 knytter sig til bestemmelserne i § 13 om tilladelse til at udnytte energi fra vind og vand på søterritoriet og i den eksklusive økonomiske zone. Ifølge § 14, stk. 1, kan tilladelse efter § 13 meddeles efter offentlig indkaldelse af ansøgninger i forbindelse med udbud eller efter offentliggørelse af en modtaget ansøgning, hvor andre interesserede parter opfordres til at indgive ansøgning.

Det er hensigten, at der skal kunne etableres et mindre antal vindmøller eller andre elproduktionsanlæg (såsom bølgekraftanlæg) med henblik på forsøg med elproduktion på havet. Det er hensigtsmæssigt, at tilladelser til disse forsøgsanlæg kan tildeles efter en konkret vurdering af de individuelle projekter.

Derfor gøres der ved den nye stk. 2 en undtagelse fra tildelingsprocedurerne i stk. 1, idet udbud eller offentliggørelse kan undlades ved tilladelser til anlæg, der etableres af hensyn til forskning, udvikling og demonstration vedrørende elproduktion på havet.

Til nr. 10

(16, stk. 2)

Ved ændringen af § 16, stk. 2, uddybes hjemlen til at stille vilkår til godkendelsen efter stk. 1 af elproduktionsanlæg på søterritoriet og i den eksklusive økonomiske zone. Det præciseres, at der kan stilles vilkår vedrørende økonomiske og miljømæssige forhold i forbindelse med etablering og drift. Med økonomiske forhold sigtes bl.a. til elproducentens forpligtelser til at kompensere for gener påført ved anlægget, betaling for fornødne undersøgelser o.l. Med miljømæssige forhold sigtes til hensyn til bevarelse af fauna og fortidsminder samt andre lignende hensyn.

Tillige udgår den hidtidige bemyndigelse til transport- og energiministeren til at fastsætte nærmere regler om vilkår, som kan stilles ved godkendelsen. Denne bemyndigelse havde ingen praktisk funktion, idet vilkårene i sagens natur vil være afpasset efter de individuelle forhold og behovet for regulering i forbindelse med den enkelte anlægsgodkendelse.

Til nr. 11

(§ 17, stk. 6)

Ved ændringen korrigeres den hidtidige henvisning til § 9, stk. 1, til en henvisning til § 8, stk. 4, nr. 3. Baggrunden er, at den hidtidige § 9 er blevet ændret til § 8 ved lov nr. 495 af 9. juni 2004.

Til nr. 12

(§ 21)

Der foretages to præciseringer i § 21, som omhandler tilladelser m.v. til transmissionsnet beregnet for spændinger på over 100 kV.

Det præciseres i den nye stk. 5, at bestemmelserne i stk. 1-4 ikke omfatter transmissionsnet på over 100 kV, som er beliggende på søterritoriet og i den eksklusive økonomiske zone, og som ikke har tilslutning til det danske elforsyningsnet. Der kræves således ikke tilladelse efter stk. 1 til etablering m.v. af sådanne net, og bestemmelserne om den systemansvarlige virksomheds rådighed over transmissionsnet m.v. finder ikke anvendelse.

Med bestemmelsen sigtes til transmissionsnet, som passerer over dansk søterritorium m.v. uden at have forbindelse med det danske transmissionsnet, f.eks. net mellem andre lande eller mellem en udenlandsk havvindmøllepark og pågældende lands transmissionsnet. Sådanne net har ikke betydning for driften af det sammenhængende danske elforsyningsssystem, og der er ikke behov for at give tilladelse efter stk. 1 ud fra de generelle elforsyningsmæssige hensyn, som er nævnt i denne bestemmelse. Der kræves derimod tilladelse til disse transmissionsnet efter § 22 a, jf. bemærkningerne nedenfor til denne bestemmelse.

Ifølge den nye stk. 6 skal transmissionsnet omfattet af stk. 1, der etableres på søterritoriet og i den eksklusive økonomiske zone, tillige have tilladelse efter § 22 a. Der er tale om en præcisering af den gældende retstilling.

Der bliver varetaget forskellige hensyn ved behandlingen af tilladelser efter stk. 1 og § 22 a. Tilladelsen efter stk. 1 gives ud fra en elforsyningsmæssig vurdering, mens tilladelsen efter § 22 a gives under hensyn til varetagelsen af væsentlige samfundsmæssige interesser på søterritoriet (herunder hensyn til sejlads, fiskeri, råstofudnyttelse m.v.). I øvrigt henvises til bemærkningerne nedenfor til den ændrede § 22 a.

Til nr. 13

(§ 22, stk. 1, nr. 3 og nr. 4)

Ændringen af § 22, stk. 1, nr. 3, er en konsekvens af, at netvirksomhedernes opgaver vedrørende betaling for offentlige forpligtelser nu er præciseret i den nye § 8, stk. 8, jf. bemærkningerne til nr. 6. Det præciseres tillige i nr. 4, at netvirksomhederne skal varetage deres opgaver vedrørende miljøvenlig elproduktion ifølge bestemmelserne i kapitel 9 og regler fastsat i medfør af disse bestemmelser.

Til nr. 14

(§ 22, stk. 1, nr. 6)

Bestemmelsen præciserer de aktiviteter og opgaver, som netvirksomhederne også fremover skal udføre eller sikre bliver udført som en del af netvirksomhedens kerneopgaver. Opgaverne kan løses i selve netvirksomheden i modsætning til realiseringen af energibesparelserne, jf. stk. 1, nr. 7, som netvirksomheden skal erhverve af en anden juridisk enhed end netvirksomheden.

Som led i kontakten med deres kunder kan selskaberne fortsat gennemføre generelt adfærdspåvirkende oplysningsarbejde om elforbrug og besparelsemuligheder i form af råd og forslag. Det er dog ikke et krav, at disse aktiviteter skal ske i netvirksomheden. Netvirksomheden kan for eksempel vælge at lade disse aktiviteter udføre af de virksomheder, som skal realisere energibesparelser i medfør af stk. 1, nr. 7.

Omfattet af oplysninger vedrørende elbesparelser falder f.eks. foredragsvirksomhed på skoler og institutioner m.v. og almindeligt oplysningsarbejde om energibesparelser. Omfattet heraf er endvidere rådgivning eller anvisninger rettet mod forbrugere, hvor udførelsen af den konkrete besparelsesindsats udføres af forbrugeren, eller af en af forbrugeren valgt person eller virksomhed, som ikke er netvirksomheden.

Mens § 22, stk. 1 nr. 6, vedrører netvirksomheders oplysningsforpligtelse, omhandler § 22, stk. 1, nr. 7, selve realiseringen af energibesparelserne.

Uden for § 22, stk. 1, nr. 6, falder enhver form for fysisk aktivitet så som udskiftning af komponenter, op-sætning af udstyr, udskiftning af apparatur og lignende. Løsning af sådanne aktiviteter er en realisering af energibesparelser, jf. § 22, stk. 8.

Netvirksomhederne skal også fremover sørge for, at alle forbrugere sikres information om udviklingen i deres elforbrug og mulighed for at sammenligne deres elforbrug med tilsvarende kundekategorier. Formålet hermed er at give forbrugeren et incitament til at spare elektricitet.

Endelig skal netvirksomheden også fremover foretage en kortlægning af det samlede elforbrug i forsyningsområdet fordelt på forbrugerkategorier og anvendelser. Sådanne oplysninger er nødvendige for at kunne sikre løsningen af de besparelsesopgaver, som er nævnt i stk. 1, nr. 7. Virksomhederne skal enten offentlig-

gøre data fra kortlægningen af elforbruget i forsyningsområdet eller på anmodning stille disse til rådighed for myndigheder og offentligheden. Der skal dog ikke uden kundens samtykke kunne videregives data m.m., som identificerer forbruget m.m. hos bestemte kunder.

Til nr. 15

(§ 22, stk. 1, nr. 7)

Bestemmelsen fastslår, at alle netvirksomheder har pligt til at sikre realiseringen af energibesparelser. Bestemmelsen vil blive uddybet i en bekendtgørelse udstedt af ministeren efter den foreslåede § 22, stk. 5.

Bestemmelsen sikrer, at alle netvirksomheder bidrager til opfyldelse af målene i den politiske aftale af 10. juni 2005 om den fremtidige energispareindsats, hvoraf det fremgår, at der skal gennemføres en øget indsats for at opnå konkrete dokumenterbare energibesparelser på 7,5 PJ per år, og at netvirksomhederne skal levere en væsentlig del af de øgede besparelser.

Den politiske aftale af 10. juni 2005 er fulgt op af en aftale indgået med el-, naturgas-, fjernvarme- og oliebrancherne den []. Denne aftale betyder, at netvirksomhederne tilsammen skal sikre realisering af væsentlig flere besparelser, end de gør i dag. Dette skal ske inden for netvirksomhederne indtægtsrammer. Besparelsesindsatsen betyder derfor ikke højere elpriser for forbrugerne. Den øgede metodefrihed for netvirksomhederne vil betyde, at netvirksomhederne kan realisere flere besparelser gennem blandt andet en omlægning og effektivisering af energispareindsatsen. Bestemmelsen medvirker således til at sikre, at alle netvirksomheder løfter deres del af opgaven.

Netvirksomhederne gives stor grad af metodefrihed og får mulighed for at sikre udførelsen af energispareaktiviteter uden for virksomhedernes eget forsyningsområde. Netvirksomhederne får endvidere mulighed for at sikre udførelsen af energibesparelsesaktiviteter inden for andre energiformer end elektricitet.

Fremover vil indsatsen blive målt på de realiserede besparelser. Netvirksomhederne skal derfor kunne dokumentere de gennemførte besparelser.

Udgifterne til de energibesparende foranstaltninger opkræves af netvirksomheden som en del af nettarriffen i overensstemmelse med bestemmelsen i § 73, stk. 1, og efter den metode, som skal offentliggøres efter bestemmelsen i § 73 a. Der har hidtil i medfør af § 73 været anvendt forskellige opkrævningsmetoder i netvirksomhederne. Nogle netvirksomheder har således opkrævet et fast beløb pr. kWh, mens andre netvirksomheder har opkrævet forskellige beløb hos de enkelte kundekategorier. Der er ikke med lovændringen tilsigtet nogen ændring heraf, idet formålet med lovændringerne er at opnå en mere effektiv besparelsesindsats for de samme midler.

Det afgørende er ikke, om en bestemt køberkategori modtager en bestemt mængde energirådgivning; men derimod at netvirksomheden løser sine besparelsesforpligtelser så effektivt og billigt som muligt, og netvirksomheden skal derfor anvende midlerne der, hvor der er flest besparelser af hente. Bestemmelserne i § 73, stk. 1, og i § 73 a må derfor forstås på den her angivne måde. Der vil således ikke være nogen snæver sammenhæng mellem de enkelte forbrugergruppers betaling til energispareaktiviteter og den ydelse til fremme af energibesparelser, som de modtager fra netvirksomheden. Der vil dog fortsat skulle ske en balanceret indsats for energibesparelser i forhold til alle brugergrupper, ligesom en øget indsats for energibesparelser overordnet set vil komme alle forbrugere til gode gennem en mere effektiv ressourceanvendelse.

Målsætningen, om at besparelsesopgaverne løses så effektivt som muligt inden for netvirksomhedernes indtægtsramme, indebærer for det første, at netvirksomheden kan gå uden for sit eget bevillingsområde.

For det andet vil det være muligt for netvirksomheden at løse sine besparelsesmål ved at foretage besparelser indenfor andre energiarter end elektricitet. Det er forudsat i den politiske aftale af 10. juni 2005, at indsatsen for at fremme varmebesparelser opprioriteres.

For det tredje har en netvirksomhed, der vælger at sikre besparelserne inden for eget bevillingsområde og egen energiart, mulighed for at beslutte, at størstedelen af midlerne i en periode skal anvendes til at sikre besparelser hos en bestemt gruppe forbrugere, hvor besparelsespotentialt skønnes at være stort eller særligt

økonomisk attraktivt. Der skal dog som nævnt over en periode foretages en balanceret indsat over for alle brugergrupper.

Det fremgår af den politiske aftale af 10. juni 2005, at der vil blive foretaget en samlet vurdering af indsatsen og de opnåede resultater i 2008 med henblik på at sikre, at virkemidlerne er tilstrækkelige, og organiseringen af indsatsen er effektiv i forhold til de aftalte mål. Viser det sig, at de med brancherne aftalte mål ikke er opfyldt, vil regeringen tage ordningen op til revision.

Til nr. 16

(§ 22, stk. 5)

Ministeren får med den foreslåede bestemmelse mulighed for at fastsætte regler om virksomhedernes opgaver, herunder regler og mål for besparelsesaktiviteterne. I overensstemmelse med den politiske aftale af 10. juni 2005 er der [den ...] indgået en aftale med branchen om aktiviteterne, herunder et samlet mål for de besparelser, som netvirksomhederne på elområdet tilsammen skal sikre. Alle netvirksomheder har pligt til at sikre realiseringen af energibesparelserne, men må ikke udføre opgaverne i netvirksomheden.

Som led i aftalen med branchen vil der således ikke blive fastsat mål for hver enkelt netvirksomhed. Det forudsættes, at branchen foretager den interne fordeling af netvirksomhedernes samlede forpligtelser. Det afgørende er, at de aftalte besparelser samlet set bliver indfriet indenfor den aftalte tidsfrist. Hvis der skulle vise sig behov herfor, giver bestemmelsen imidlertid mulighed for, at der kan fastsættes bindende besparelsesmål for enkelte netvirksomheder inden for branchens samlede besparelsesmål eller besparelsesmål, som gælder for alle netvirksomheder, f.eks. en forpligtelse til at sikre en besparelse, som udgør en procentdel af den transporterede elektricitet. Bestemmelsen tænkes anvendt, såfremt der mod forventning ikke indgås en brancheaftale, herunder en aftale om netvirksomhedernes samlede besparelsesforpligtelser, eller såfremt enkelte virksomheder ikke vil tilslutte sig brancheaftalen. Med bestemmelsen vil det således kunne sikres, at alle bidrager til at opnå de nødvendige besparelser.

Lovens almindelige sanktionsbestemmelser vil være gældende i forhold til virksomhedernes opfyldelse af pålagte besparelsesmål. Der vil efter bestemmelsen i lovens § 88, stk. 1, kunne fastsættes bødestraf for overtrædelse af regler udstedt efter den foreslåede § 22, stk. 5.

Ministeren vil kunne fastsætte regler om tilrettelæggelsen af besparelsesaktiviteterne, herunder om samarbejde mellem virksomhederne samt regler om, at virksomhederne skal sikre, at alle kundekategorier omfattes af energispareaktiviteter. Der kan endvidere fastsættes nærmere regler om krav til dokumentation, indberetning og verifikation af de realiserede energibesparelser. Det vil kunne fastsættes, at dokumentation og verifikation skal indberettes til en af branchen udpeget organisation, som herefter foretager en samlet indberetning til transport og energiministeren.

Der gives endvidere hjemmel til, at ministeren kan fastsætte regler om afholdelse af nærmere angivne fællesomkostninger. Som nævnt er udgangspunktet, at der indgås en frivillig aftale med branchen, og branchen forudsættes herunder selv at fordele fællesomkostningerne imellem sig. Bestemmelsen vil derfor alene blive anvendt, såfremt der er virksomheder, der ikke vil tilslutte sig brancheaftalen, således at disse virksomheder også bidrager til dækning af de fællesomkostninger, der er knyttet til grundlaget for opgørelse af effekterne m.v.

Ministeren bemyndiges desuden til at fastsætte regler om, at visse dele af virksomhedernes energispareaktiviteter skal udføres efter afholdelse af udbud. Det nærmere indhold heraf er indeholdt i aftalen af [....] med branchen. Udbud vil - i overensstemmelse med den politiske aftale af 10. juni 2005 - især være aktuelle for besparelsesaktiviteter rettet mod erhvervsvirksomheder. Øget konkurrence forventes især på dette område at kunne øge effektiviteten.

Realiseringen af energibesparelserne, herunder de energispareaktiviteter, der sendes i udbud, sker over netvirksomhedernes nettarif. De enkelte netvirksomheder vil derfor skulle bidrage til finansiering af de opgaver, som løses gennem udbud. Det forudsættes, at virksomhederne indbyrdes aftaler en model herfor, men såfremt der mod forventning ikke indgås en brancheaftale, eller såfremt enkelte virksomheder ikke vil tilslutte sig brancheaftalen, kan der være behov for, at ministeren fastsætter regler herom. Sådanne regler vil

ikke indebære nye udgifter for elforbrugerne, idet der alene vil kunne være tale om regler om fordelingen af de midler til energibesparelser, som i alle tilfælde opkræves over nettarifferne.

Til nr. 17

(§ 22, stk. 8)

Netvirksomhederne skal sikre, at der gennemføres konkrete energibesparelser. Pligten hertil påhviler netvirksomheden, men netvirksomheden kan ikke selv udføre de pågældende aktiviteter. Der er således tale om en forpligtelse til at erhverve energispareydelser, og det er alene denne pligt til at sikre realiseringen af energibesparelser, som den bevillingspligtige virksomhed er omfattet af.

Dette betyder, at energispareaktiviteterne skal foregå i juridiske enheder, som er selskabsmæssigt adskilt fra netvirksomheden. Dette gælder uanset om realiseringen sker ved konkrete fysiske handlinger, eller der er tale om mere indirekte realisering, f.eks. gennem finansiering af energispareaktiviteterne. Den adskilte virksomhed kan helt eller delvist være ejet af netvirksomheden, eller der kan være tale om en virksomhed, som er selskabsmæssig uafhængig af netvirksomheden. Netvirksomheden erhverver herefter ydelserne fra disse virksomheder, som f.eks. kan være et rådgivende konsulentfirma, et byggefirma m.v. Netvirksomhederne vil således kunne erhverve energispareydelser hos alle energispareaktører.

Da der er tale om aktiviteter, som ligger uden for netbevillingen, følger udskillelseskrauet allerede af bestemmelsen i § 47, stk. 4, hvorefter aktiviteter, som ligger uden for netbevillingen, skal udøves i selvstændige selskaber med begrænset ansvar.

Kravet om udskillelse af aktiviteterne sker for at sikre en øget gennemsigtighed og effektivitet i indsatsen i lyset af den politiske aftale af 10. juni 2005, der lægger vægt på en øget effektivisering og markedsorientering af indsatsen, og for at sikre mod unfair konkurrence. Kravet sikrer mod krydssubsidiering - eller mistanke om krydssubsidiering - mellem netvirksomheden og en konkurrenceudsat virksomhed ejet af netvirksomheden. Hertil kommer, at el-direktivet stiller krav om selskabsmæssig adskillelse af monopolaktiviteter og øvrige aktiviteter for større virksomheder.

Alle netvirksomheder kan indgå aftaler om at erhverve energibesparelsesydelser hos en energispareaktør. Der sondres i denne sammenhæng ikke mellem de forpligtelser kommunalt ejede og ikkekommunalt ejede netvirksomheder pålægges. Både kommunalt ejede og ikkekommunalt ejede netvirksomheder kan således f.eks. indgå aftaler med en virksomhed om, at denne skal tilbyde forbrugerne nye vinduer til en favorabel pris eller tilbyde lavenergiapparater på særlige vilkår. Netvirksomhederne kan også indgå aftaler om, at en virksomhed skal stille særlige ydelser til rådighed for udvalgte erhvervsvirksomheder, eller skal varetage tredjepartsfinansiering af energibesparelser hos forbrugere.

Aftaler om erhvervelse af energispareydelser skal indgås på markedsbestemte vilkår. Dette følger af lovens § 46, hvorefter aftaler, som netvirksomheder indgår med andre virksomheder, herunder koncernforbundne virksomheder, skal indgås på markedsbestemte vilkår. Det er efter § 46, stk. 2, et krav, at sådanne aftaler skal foreligge i skriftlig form på aftaletidspunktet. Energitilsynet kan begære dokumentation for, hvordan priser og vilkår er fastsat.

Udover de aftaler som netvirksomheden indgår, kan netvirksomheden selv deltage i realiseringen af energibesparelserne, d.v.s. selv være energispareaktør. Dette følger af, at der ikke stilles krav om, at energispareaktøren skal være uafhængig af netvirksomheden, men udelukkende at energispareaktøren skal være selskabsmæssigt adskilt fra netvirksomheden.

Enhver netvirksomhed kan således deltage i virksomheder, som tilbyder tjenesteydelser vedrørende realiseringen af energibesparelser. Herved forstås rådgivning om energibesparelser, finansiering af energibesparende foranstaltninger i erhvervsvirksomheder, institutioner, boligselskaber m.v. samt salg og installation af energispareudstyr. Sidstnævnte kan f.eks. være salg og indsættelse af lavenergiruder og køleskabe, hulmursisolering samt mere effektive varmepumper.

Den foreslåede § 22, stk. 8, omhandler alene tjenesteydelser vedrørende realiseringen af energibesparelser. Uden for bestemmelsen falder således f.eks. enhver form for fremstillingsvirksomhed samt rådgivning og

installations- og håndværksmæssig virksomhed, som vedrører andet end energibesparelser, eller som i væsentlig grad har andet formål end energibesparelser.

Det betyder i forhold til de kommunalt ejede netvirksomheder, at disse, såfremt de ønsker at deltage i en energisparevirksomhed, skal sikre, at energisparevirksomheden ikke udøver andre aktiviteter, som kommunen ikke har hjemmel til at deltage i. For så vidt angår ikke-kommunalt ejede netvirksomheder er loven ikke til hinder for, at disse deltager i anden virksomhed, f.eks. fremstillingsvirksomhed. Sådant virksomhed er imidlertid ikke omfattet af elforsyningsloven.

Til nr. 18

(§ 22 a)

I § 22 a, som omhandler tilladelse til etablering af nye samt væsentlige ændringer i bestående elforsyningsnet på søterritoriet og i den eksklusive økonomiske zone, foretages præciseringer af bestemmelsens anvendelsesområde og formål med henblik på at præcisere den hidtidige retsstilling. § 22 a er indsat ved lov om ændring af lov om elforsyning og lov om tilskud til elproduktion nr. 1091 af 17. december 2002 og har til formål at varetage offentlige hensyn, som hidtil var blevet varetaget gennem statens udøvelse af højhedsretten på søterritoriet.

Det præciseres i *stk. 1*, at kravet om tilladelse fra transport- og energiministeren gælder for elforsyningsnet på alle spændingsniveauer på søterritoriet og i den eksklusive økonomiske zone. Det præciseres endvidere, at der tillige kræves tilladelse efter § 21 til transmissionsnet på over 100 kV. De transmissionsnet, som skal have tilladelse efter § 21, er angivet i denne bestemmelses *stk. 1*, jf. dog forslaget til *stk. 5*, jf. i øvrigt bemærkningerne ovenfor til den ændrede § 21.

Ifølge *stk. 3* undtages visse kategorier af net dog for kravet om tilladelse efter § 22 a, jf. bemærkningerne nedenfor.

Det fremgår af *stk. 2*, at tilladelsen meddeles under hensyn til væsentlige samfundsmæssige interesser i anvendelsen af søterritoriet og den eksklusive økonomiske zone. Tilladelserne gives således ud fra en række samfundsmæssige hensyn, som allerede i dag varetages i forbindelse med tildelingen af tilladelser, såsom sejlads og farvandssikkerhed, fiskeri, udnyttelse af ressourcer på havbunden og beskyttelse af miljøet i bred forstand. Derved adskiller sagsbehandlingen sig fra tildelingen af tilladelser efter § 21, *stk. 1*, til transmissionsnet beregnet for spændinger på over 100 kV, hvor der lægges vægt på elforsyningsmæssige hensyn. Sagsbehandlingen vil som hidtil foregå ved, at Energistyrelsen foretager høring af berørte myndigheder, organisationer m.v. og på grundlag heraf meddeler tilladelsen.

Som hidtil kan tilladelsen betinges af vilkår. Det er præciseret ved ændringen, at der herunder kan stilles krav om placering, indretning og sikkerhedsstilling for fjernelse af anlæg samt tekniske, miljø- og sikkerhedsmæssige forhold i forbindelse med etablering og drift. Vilkårene svarer med fornødne ændringer til de vilkår, som kan stilles ved etablering af vindmøller m.v. på søterritoriet og i den eksklusive økonomiske zone ifølge den nye udformning af § 16, *stk. 2*, jf. i øvrigt bemærkningerne til denne bestemmelse. Der vil efter omstændighederne, hvis der findes behov herfor, kunne stilles vilkår til varetagelse af andre væsentlige samfundsmæssige interesser i anvendelsen af søterritoriet og den eksklusive økonomiske zone.

Ved ændringen udgår den hidtidige bemyndigelse til transport- og energiministeren til at fastsætte nærmere regler om vilkår. Denne bemyndigelse havde ingen praktisk funktion, idet vilkårene i sagens natur vil være afpasset efter de individuelle forhold og behovet for regulering i forbindelse med den enkelte tilladelse.

Ifølge *stk. 3* gælder kravet om tilladelse efter *stk. 1* ikke for visse ledningsanlæg på søterritoriet og i den eksklusive økonomiske zone, idet de samfundsmæssige hensyn, som er nævnt i *stk. 1*, er tilgodeset ved tilladelser efter andre bestemmelser. Det drejer sig for det første om interne ledningsanlæg som nævnt i § 16, *stk. 1*, d.v.s. interne net, som hører til elproduktionsanlæg, der udnytter vind og vand på søterritoriet og i den eksklusive økonomiske zone. For det andet drejer det sig om elforsyningsnet, som omfattes af bestemmelserne om godkendelse i den nye § 4 a i lov om Energinet.dk, jf. bemærkningerne til denne bestemmelse.

Til nr. 19

(§ 27 c, stk. 12)

I § 27 c indsættes en ny bestemmelse som stk. 12, hvorefter elproduktion fra havvindmølleparker som nævnt i § 27 f er undtaget fra bestemmelserne i § 27 c, som blandt andet omhandler elproducenternes rettigheder og forpligtelser i forbindelse med driften af elforsyningssystemet. Baggrunden er, at der ved de nye §§ 27 f og 27 g fastsættes særlige regler om nedregulering af elproduktion fra havvindmølleparker, som er blevet udbudt efter lovens § 14, og betaling for tab ved nedreguleringer.

Til nr. 20

(§ 27 f-27 h)

De nye bestemmelser i §§ 27 f-27 h vedrører reguleringen af elproduktionen i havvindmølleparker, som er etableret efter afholdelse af udbud som nævnt i § 14. Det drejer sig i første omgang om havvindmølleparken Horns Rev 2. Dette udbud er blevet vundet af elproduktionsvirksomheden Energi E2 A/S, og havvindmølleparken ventes at komme i drift i eftersommeren 2009.

Anlægs ejerens rettigheder og forpligtelser i forhold til det offentlige er fastlagt i vilkårene, som er blevet forhandlet i forbindelse med udbudet. En række forhold, som er fastlagt i forbindelse med udbudet, har imidlertid offentligretlig betydning, idet de berører Energinet.dk's og elforbrugernes stilling: ydelse af pristillæg, ydelse af betaling for nedregulering, erstatning i forbindelse med nettilslutning, havvindmølleparkens stilling i det sammenhængende elforsyningssystem m.v. Disse forhold er derfor blevet fastlagt i nye bestemmelser i elforsyningsloven. Det drejer sig fortrinsvis om § 27 f om betingelserne for nedregulering af elproduktionen, § 27 g vedrørende betaling til anlægsejeren for driftstab p.g.a. nedreguleringen, samt § 27 h om erstatning p.g.a. forsinkelser i anlægsfasen (jf. nedenstående bemærkninger), og § 56 e om pristillæg til elektricitet fra havvindmølleparken. Hertil kommer også bestemmelser i § 59 om beregning af pristillægget og § 68 om etablering m.v. af ilandføringsanlægget samt forskellige redaktionelle ændringer.

Energinet.dk varetager nedregulering af elektricitet fra havvindmølleparken (jf. §§ 27 f og 27 g) i sin egen skab af systemansvarlig virksomhed. Energinet.dk står også for etableringen af ilandføringsanlæg fra havvindmølleparken, jf. § 4, stk. 6, i lov om Energinet Danmark.

Når udbudet af havvindmølleparken Rødsand II er afsluttet, ventes der at være behov for ved en lovændring at præcisere vilkår for Rødsand II, som er forskellige fra vilkårene for Horns Rev 2.

Til § 27 f

Bestemmelserne i § 27 f fraviger i det væsentligste de generelle regler i § 27 c om elproducenternes og den systemansvarlige virksomheds rettigheder og forpligtelser i forbindelse med driften af elforsyningssystemet. De særlige principper om prioritering i nettet af elektricitet fra vindmøller, jf. § 27 c, stk. 5, gælder således heller ikke ved disse havvindmøller.

I forhold til de hidtidige regler får den systemansvarlige virksomhed ved de nye regler i § 27 f en videre adgang til at nedregulere elproduktionen fra havvindmølleparken forud for driftsdøgnet såvel som i driftsdøgnet, men samtidig får den systemansvarlige virksomhed en bredere forpligtelse til at yde betaling for driftstab ved nedregulering p.g.a. fejl i nettet og manglende transmissionskapacitet m.v. (jf. bemærkningerne til stk. 3 nedenfor og til § 27 g).

Den valgte løsning indebærer større sikkerhed for havvindmølleparkens driftsøkonomi end det almindelige system efter § 27 c og dermed et mindre behov for støtte i form af pristillæg. Den valgte løsning indebærer desuden, at den systemansvarlige virksomhed, som varetager planlægningen af udbygningen af transmissionsnettet, derved vil kunne finde en økonomisk optimal balance mellem ydelse af betalinger for nedregulering og forstærkning af det berørte transmissionsnet.

Stk. 2, hvorefter elproducenten anmelder sin plan for elproduktionen for det følgende driftsdøgn til den systemansvarlige virksomhed, svarer i princippet til den almindelige anmeldelse for brugerne af elforsyningssystemet i § 27 c, stk. 2. Dog skal elproducenten ikke foretage sine anmeldelser på baggrund af den system-

ansvarlige virksomheds offentliggørelse af oplysninger om overføringskapaciteten i transmissionsnettet i det følgende driftsdøgn, således som det påhviler andre elproducenter. Der kan dog ikke anmeldes en større produktion, end hvad der følger af de grænser for produktionen fra havvindmølleparken, som fremgår af udbudsvilkårene, herunder vilkår om hensyntagen til eventuelle forsøgsvindmøller, som kan placeres i tilknytning til havvindmølleparken. Som nævnt i stk. 6 kan den systemansvarlige virksomhed fastsætte forskrifter for anmeldelsen.

Den systemansvarlige virksomhed kan ifølge *stk. 3* påbyde nedregulering ved reduktion eller afbrydelse af elproduktionen i havvindmølleparken i nærmere angivne tilfælde. Det gælder for det første, hvis nedregulering er nødvendig på grund af fejl eller vedligeholdelsesarbejder på transmissionsanlæg til ilandføringen af elproduktion eller i det øvrige transmissionsnet. Der sigtes til nedregulering p.g.a. konkrete tekniske problemer, som nødvendiggør nedreguleringen.

For det andet kan der nedreguleres ved kapacitetsbegrænsninger i øvrigt i det sammenhængende transmissionsnet, som kan afhjælpes ved nedregulering. Denne bestemmelse giver adgang til en mere vidtgående nedregulering, idet den finder anvendelse, hvor der ikke er konkrete kapacitetsbegrænsninger p.g.a. fejl eller vedligeholdelse, men hvor kapaciteten i transmissionsnettet som helhed ikke er tilstrækkelig til at kunne håndtere de samlede mængder af elektricitet, som skal transmitteres.

I *stk. 4* fastsættes de overordnede kriterier for, hvornår den systemansvarlige virksomhed kan pålægge elproducenten at nedregulere havvindmølleparken. Ifølge bestemmelsen skal nedreguleringen være nødvendig af hensyn til forsyningssikkerheden eller en samfundsøkonomisk optimal udnyttelse af det sammenhængende elforsyningssystem (inkl. kraftværker og udlandsforbindelser), herunder sikringen af et velfungerende konkurrencemarked. Med sikringen af et velfungerende konkurrencemarked sigtes til, at der skal foretages en samfundsøkonomisk afvejning imellem mulighederne for at udnytte vindkraften fuldt ud og mulighederne for at anvende transmissionsnettet til elleveringer til og fra udlandet, herunder transit af elektricitet, og leveringer af elektricitet fra andre elproducenter.

Det fremgår af *stk. 5*, at den systemansvarlige virksomhed kan kræve, at der ydes rimelig betaling for de ubalancer, der påføres systemet i driftsdøgnet, hvis havvindmølleparkens faktiske elproduktion i et driftsdøgn ikke svarer til det, som er anmeldt af elproducenten efter *stk. 2*. Bestemmelsen svarer med fornødne tillem্পninger til § 27 c, stk. 8, 1. pkt., om betaling for ubalancer fra andre elproduktionsanlæg bortset fra vindmøller m.v.

Ifølge *stk. 6* kan den systemansvarlige virksomhed fastsætte forskrifter indeholdende generelle kriterier for nedregulering efter *stk. 3*. Der kan derved fastsættes kriterier, som på generelt niveau uddyber de hensyn, som indgår ved overvejelserne om nedregulering, og afvejningen mellem disse hensyn, idet afgørelsen om nedregulering vil bero på forholdene i den konkrete situation. Formålet med forskrifterne er at sikre, at nedreguleringen sker ud fra objektive, ikke diskriminerende og samfundsøkonomisk velbegrundede kriterier.

Vedrørende *stk. 6* om den systemansvarlige virksomheds adgang til at fastsætte forskrifter for anmeldelse og generelle kriterier for nedregulering henvises til bemærkningerne ovenfor under *stk. 2* og *4*.

Til § 27 g

Ved § 27 g fastsættes der særlige regler om den systemansvarlige virksomheds forpligtelse til at yde betaling for driftstab ved nedregulering som nævnt i § 27 f, stk. 3. Som udgangspunkt er erstatningsmæssige spørgsmål for havvindmølleparken Horns Rev 2 fastlagt i vilkårene for udbudet, som er vundet af Energi E2, men en række forhold af offentligretlig betydning er fastlagt i de nye lovbestemmelser. Disse principper forventes også anvendt ved kommende udbud af havvindmølleparken Rødsand 2.

I § 27 g anvendes udtrykket betaling for dækning af driftstab ved nedregulering på linie med det tilsvarende udtryk i 27 c, stk. 6, om tab ved regulering af andre elproduktionsanlæg. § 27 g vedrører betaling til dækning af driftstab ved nedregulering af havvindmølleparken, mens § 27 h indeholder principper for erstatning ved forsinkelse af tilslutningsarbejderne.

Hovedprincippet fremgår af *stk. 1*, hvorefter den systemansvarlige virksomhed yder betaling til elproducenten for tab som følge af nedregulering (jf. herom bemærkningerne til § 27 f), som foretages i 25 år fra meddelelsen af tilladelse til udnyttelse af energi på søterritoriet i den eksklusive økonomiske zone. Det frem-

går af udbudsvilkårene, at tilladelsen til udnyttelse af energien vil blive givet for 25 år. Efter ophøret af denne periode, som er fastsat under hensyn til den forventede driftsøkonomiske levetid for havvindmølleparken, kan der i givet fald tages stilling til den fremtidige regulering og driftstaberstatning til havvindmølleparken.

Ifølge *stk. 2* opgøres indtægtstabet for elproducenten med udgangspunkt i salg af elproduktionen under de aktuelle forhold ved en pris på 51,8 øre pr. kWh for elektricitet, hvortil der ydes pristillæg efter den nye § 56 e, stk. 2. Beløbet svarer til summen af markedspris og pristillæg, som ydes til en elproduktion på 10 TWh, dog højst i 20 år fra tidspunktet for havvindmølleparkens nettilslutning. I øvrigt henvises til bemærkningerne til § 56 e. Efter at pristillægget er ophørt eller fravalgt som nævnt i § 64, stk. 2, opgøres indtægtstabet med udgangspunkt i en pris svarende til den efter § 59, stk. 2, nr. 1, fastsatte markedspris pr. kWh. Hermed sigtes til spotprisen på timebasis på den nordiske elbørs Nordpool.

Det fremgår af bestemmelsen, at indtægtstabet skal opgøres med udgangspunkt i salg af elproduktionen under de aktuelle forhold. Ved opgørelsen skal den systemansvarlige virksomhed derfor tage udgangspunkt i den elproduktion, som kunne være leveret under de aktuelle vindforhold og ved havvindmølleparkens aktuelle tekniske tilstand

Det fremgår af *stk. 3*, at der ikke ydes betaling for nedregulering, hvis denne er en følge af force majeure. Hermed menes ifølge udbudsvilkårene bl.a. krig, sabotage, jordskælv, ekstreme vejrforhold og netnedbrud grundet forhold, som ligger ud over, hvad transmissionsnettet er dimensioneret til at kunne tåle. Bortset herfra vil den systemansvarlige virksomhed være pligtig til at yde betaling for tab ved nedregulering, uanset om forholdet skyldes uagtsomt forhold fra virksomhedens side.

Uenighed om adgangen til betaling og dennes størrelse afgøres af domstolene, jf. *stk. 4*. Domstolene vil således tage stilling til uenighed mellem parterne om fortolkning af udbudsvilkårene og herunder også de forhold, som er lovfæstet i § 57 g. Det vurderes, at disse spørgsmål naturligt hører under domstolene på linie med andre spørgsmål om erstatningsretlige forhold. Bestemmelsen udelukker ikke, at parterne kan indgå forlig om erstatningsspørgsmål eller henskyde afgørelsen til voldgift.

Ifølge *stk. 5* skal elproducenten udarbejde metoder for, hvorledes størrelsen af tabt elproduktion som følge af nedregulering skal beregnes. Formålet er at sikre et gennemsigtigt grundlag for, hvorledes den realiserbare tabte elproduktion som følge af nedreguleringen skal beregnes. Bestemmelsen knytter sig således til bestemmelserne i *stk. 4*, hvorefter indtægtstabet opgøres med udgangspunkt i salg af elproduktionen under de aktuelle forhold. Metoderne skal baseres på elproducentens målinger af de aktuelle lokale vindforhold m.v. Metoderne skal godkendes af den systemansvarlige virksomhed.

Til § 27 h

Ved § 27 h lovfæstes visse principper for erstatning for tab i forbindelse med etableringen af ilandføringsanlæggene fra havvindmølleparker, som udbydes efter § 14.

I vilkårene for udbudet af havvindmølleparken Horns Rev 2 er der bestemmelser om erstatning i forbindelse med etableringen af ilandføringsanlæggene. Disse erstatningsretlige forhold har betydning for Energinet.dk, som skal etablere ilandføringen, jf. § 4, stk. 6, i lov om Energinet Danmark, og som ikke er part i udbudet. Det er derfor fundet fornødent at præcisere visse erstatningsretlige forpligtelser i lovgivningen.

§ 27 h omhandler erstatning i anlægsfasen, mens betaling til dækning af tab ved nedregulering af elproduktionen i driftsfasen omfattes af § 27 g.

Stk. 1 omhandler Energinet.dk's erstatningsansvar, hvis virksomheden ikke opfylder frister og betingelser for nettilslutning af en havvindmøllepark ifølge vilkårene i udbudet. Det fremgår af bestemmelsen, at Energinet.dk i så fald ifalder objektivt erstatningsansvar for elproducentens deraf følgende tab. Objektivt erstatningsansvar indebærer, at der er erstatningspligt, selvom forsinkelsen ikke skyldes uagtsomhed eller forsæt.

De nærmere betingelser for erstatningsansvar fremgår af udbudsvilkårene. Det fremgår tillige af vilkårene, at der ydes erstatning til elproducenten, Energi E2, for dokumenterede meromkostninger som følge af forsinkelsen inkl. forrentning af allerede foretagne investeringer, og at der gælder et maksimum på 200 mio. kr. for Energinet.dk's erstatningsansvar. Da dette maksimum er en del af udbudet, vil Energi E2 være bundet heraf.

I *stk. 2* fastlægges visse principper for elproducentens erstatningsansvar overfor Energinet.dk. Det fremgår af bestemmelsen, at elproducenten ifalder objektivt erstatningsansvar for Energinet.dk's tab som følge af, at

havvindmølleparken ikke etableres. Det fremgår endvidere, at erstatningsansvaret er betinget af, at elproducenten ikke etablerer havvindmølleparken, uanset at denne har forpligtet sig hertil i overensstemmelse med vilkår i udbudet.

Også i denne situation fremgår de nærmere betingelser for erstatningsansvar af udbudsvilkårene. Ifølge disse vilkår skal elproducenten inden for en given frist forpligte sig over for Energistyrelsen og Energinet.dk til at etablere havvindmølleparken. Elproducenten er herefter forpligtet til at kompensere Energinet.dk, hvis havvindmølleparken alligevel ikke etableres. Ifølge vilkårene forpligter elproducenten sig til at betale for faktiske, dokumenterbare omkostninger i forbindelse med, at Energinet.dk bliver tvunget til at annullere ordrer på ilandføringsanlægget.

Det fremgår af *stk. 3*, at uenighed om erstatning efter *stk. 1* og *2* og dennes størrelse afgøres af domstolene, ligesom det er tilfældet ved betaling for nedregulering efter § 27 g, *stk. 4*. Om baggrunden henvises til bemærkningerne til denne bestemmelse. Det præciseres tillige, at erstatning såvel til Energi E2 som til Energinet.dk tilkendes inden for de i udbudsvilkårene nævnte betingelser og rammer, d.v.s. at erstatningsspørgsmålet afgøres ved en fortolkning af de betingelser, som fremgår af udbudsvilkårene, og inden for de i vilkårene nævnte beløbsrammer m.v.

Det fremgår af *stk. 4*, at erstatninger som nævnt i *stk. 1* og *2* samt omkostninger som følge af Energinet.dk's dispositioner med henblik på at opfylde udbudsvilkårene indgår i fastsættelsen af virksomhedens priser efter § 71. Ifølge denne sidste bestemmelse kan Energinet.dk i sine priser indregne nødvendige omkostninger til de opgaver, som virksomheden varetager.

Det påhviler Energinet.dk at etablere ilandføringsanlæggene fra havvindmølleparkerne, jf. § 4, *stk. 6*, i lov om Energinet.dk. Det er fundet fornødent at præcisere, at økonomiske dispositioner som helhed i forbindelse med ilandføringen kan indregnes i virksomhedens priser som nødvendige omkostninger, herunder også pålagte og tilkendte erstatninger og eventuelle omkostninger, som skal afholdes uanset anlæggets gennemførelse.

Det fremgår af bestemmelsen, at erstatninger, som Energinet.dk betaler på grund af forsinkelse af ilandføringen eller modtager fra elproducenten ifølge *stk. 2*, jf. bemærkningerne til disse bestemmelser ovenfor, indregnes i priserne. Endvidere indregnes omkostninger som følge af Energinet.dk's dispositioner med henblik på at opfylde udbudsvilkårene. Det drejer sig dels om nødvendige omkostninger ved at anlægge ilandføringen, dels om nødvendige omkostninger til dispositioner, som Energinet.dk træffer for at overholde frister og betingelser ifølge udbudsvilkårene, uanset om havvindmølleparken efterfølgende ikke bliver etableret. På grund af lange leveringstider for søkabler, transformerplatform m.v. vil Energinet.dk antagelig være nødt til at indgå aftaler vedrørende visse dele af anlæggene inden udløbet af den frist, som Energi E2 har til at forpligte sig endeligt til at etablere havvindmølleparken. Hvis Energi E2 ikke forpligter sig inden for denne frist, vil Energi E2 ikke være erstatningspligtig for omkostninger, som Energinet.dk har afholdt indtil da. Energinet.dk's omkostninger herved skønnes at udgøre mellem ca. 5 og 60 mio. kr., afhængigt af tidspunktet for annulleringen.

Ved prisfastsættelsen indregnes virksomhedens nettoomkostninger med fradrag af eventuelle tilkendte erstatninger.

Til nr. 21

(§ 28, *stk. 1*)

Der er tale om en konsekvensrettelse.

Til nr. 22

(§ 28, *stk. 2*, nr. 4)

Ændringen af § 28, *stk. 2*, nr. 4, er en konsekvens af, at den systemansvarlige virksomheds opgaver med fordeling af omkostninger til miljøvenlig elproduktion nu er præciseret i den nye § 8, *stk. 8*, jf. bemærkning-

gerne til nr. 6. Det præciseres tillige, at virksomheden skal varetage opgaver vedrørende miljøvenlig elproduktion ifølge bestemmelserne i kapitel 9 og regler fastsat i medfør af disse bestemmelser.

Til nr. 23

(§ 28, stk. 2, nr. 11)

Ændringen af § 28, stk. 2, nr. 11, er en konsekvens af, at den systemansvarlige virksomheds opgaver vedrørende betaling for offentlige forpligtelser nu er præciseret i den nye § 8, stk. 8, jf. bemærkningerne til denne bestemmelse.

Til nr. 24

(§ 28, stk. 2, nr. 12)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af den foreslåede ændring af § 54, stk. 8.

Til nr. 25

(§ 28 a, stk. 3)

Det foreslås, at Energinet.dk kan vælge at indgå en aftale med den netvirksomhed, som skal netforbinde det isolerede kollektive elforsyningsnet med det sammenhængende elforsyningsnet, om afholdelse af etableringsomkostningerne til denne netforbindelse. Energinet.dk kan vælge denne løsning i det omfang, Energinet.dk vurderer, at der er tale om en økonomisk mere rentabel løsning end at afholde de i stk. 1 nævnte meromkostninger. Det forudsættes, at der er tale om en frivillig aftale mellem Energinet.dk og den pågældende netvirksomhed.

Efter at Energinet.dk har afholdt etableringsomkostningerne, overdrages søkablet m.v. vederlagsfrit til netvirksomheden, således at netvirksomheden bliver ejer af anlægget, jf. elforsyningslovens § 51, stk. 4. Det følger herefter af § 20, at det er netvirksomheden som blandt andet skal vedligeholde, om- og udbygge nettet i fornødent omfang efterfølgende.

Det skal understreges, at stk. 3 alene kan finde anvendelse i det omfang, transport- og energiministeren har fastsat regler eller truffet afgørelse om, at det pågældende isolerede kollektive elforsyningsnet er omfattet af stk. 1.

Til nr. 26

(§ 31)

Lovens § 26 og § 28 indeholder bestemmelser, som giver mulighed for, at der kan fastsættes tekniske krav og standarder som betingelse for at være eller blive tilsluttet det kollektive elforsyningsnet og at systemansvaret i samarbejde med systemansvarlige i andre lande kan opstille ligeværdige principper for nettariffer, netadgang, markedsspørgsmål m.v. Sådanne tekniske krav og principper for adgang til og benyttelse af det kollektive elforsyningsnet er i vid udstrækning blevet fastsat af den systemansvarlige virksomhed med hjemmel i bestemmelsen i § 26, stk. 3, og § 28, stk. 2, nr. 3, samt § 9 i bekendtgørelse om systemansvarlig virksomhed og anvendelse af transmissionsnettet.

Denne regulering skal ses i sammenhæng med bestemmelsen i § 31, stk. 1, hvorefter den systemansvarlige virksomhed skal bidrage til at sikre, at der skabes de bedst mulige betingelser for konkurrence på markeder for produktion og handel med el. Loven giver imidlertid ikke den systemansvarlige virksomhed udtrykkelig mulighed for at fastsætte vilkår, som regulerer markedsaktørernes brug af de ydelser, som den systemansvarlige virksomhed stiller til rådighed for at skabe de bedst mulige forudsætninger for konkurrence på elmarkedet.

I sit daglige arbejde udfører den systemansvarlige virksomhed en række opgaver for aktørerne i forbindelse med elhandelen. Det er eksempelvis den systemsansvarlige virksomheds opgave at sørge for den fornødne fysiske balance i elnettet ved opkøb af balancekraft. Udgifterne hertil betales i første omgang af den systemansvarlige virksomhed, der efterfølgende afregner med den eller de pågældende producenter og elhandlere, der har givet anledning til ubalancen. Det er derfor vigtigt, at systemansvaret har mulighed for at stille krav om sikkerhedsstillelse for sådanne udgifter, og at systemansvaret modtager alle relevante data og informationer af relevans for systemansvarets arbejde.

Det er endvidere centralt, at den systemansvarlige virksomhed kan fastsætte vilkår, som regulerer de spilleregler, som aktørerne skal følge for at sikre, at der skabes de bedst mulige rammer for et velfungerende marked for produktion og handel med elektricitet, jf. § 31, stk. 2. Det drejer sig f.eks. om opstilling af beregningsmetoder for betaling af balancekraft, herunder udarbejdelse af standardkontrakter, fastlæggelse af hvilke IT-standarder, der skal anvendes af markedsaktørerne, m.v.

Efter bestemmelsen i stk. 3 kan den systemansvarlige virksomhed træffe afgørelse om, at brugere, som groft eller gentagne gange tilsidesætter fastsatte vilkår, helt eller delvist udelukkes fra at gøre brug af den systemansvarlige virksomheds ydelser, indtil vilkåret opfyldes. Denne sanktion forudsættes kun anvendt, hvor andre midler så som advarsel, henstilling m.v. ikke har vist sig virkningsfuld. Den systemansvarlige virksomhed, Energinet.dk, er underlagt forvaltningsloven, og afgørelser træffes derfor efter almindelige forvaltningsretlige principper. Afgørelsen kan indbringes for Energitilsynet, jf. forslaget til stk. 4.

Til nr. 27

(§ 32)

Bestemmelsen er identisk med den gældende bestemmelse i § 31, stk. 2-4, idet der dog er foretaget enkelte lovtekniske rettelser i teksten. Ændringen skyldes forslaget til ny § 31, stk. 2-4.

Til nr. 28

(§ 35)

Den foreslåede § 35 er i vid udstrækning en videreførelse af den gældende bestemmelse. Således er forslaget stk. 1, 3, 6, 7, 9, 10, 11 og 12 i væsentligt omfang videreførelser af de gældende bestemmelser. I stk. 2 og 5 er der foretaget indholdsmæssige ændringer, hvilket skal ses i sammenhæng med forslaget til den nye undtagelsesbestemmelse i stk. 4. Desuden er der i stk. 8, indført en ny bestemmelse, som præciserer transport- og energiministerens afgørelseskompetence.

Efter forslaget skal underretning i *stk. 1* fremover ske til Energinet.dk. I henhold til § 3 i Lov om Energinet Danmark er det Energinet.dk, som varetager statens købepligt i medfør af § 35 i lov om elforsyning. Da stk. 1, 2. punktum omhandler situationer, hvor ejeren ønsker at afstå transmissionsnet eller transmissionsandele, og hvor der derfor ikke er behov for, at ministeren træffer afgørelse om pligt til afståelse, forekommer det mest hensigtsmæssigt, at ejeren retter henvendelse direkte til Energinet.dk. Ved underretning forstås en særskilt skriftlig meddelelse om, at transmissionsandele ønskes solgt med udtrykkelig henvisning til § 35, stk. 1.

Da der har været rejst spørgsmål herom, foreslås det præciseret i *stk. 2*, at samtlige transmissionsandele skal afstås, når der sker ejerskifte i virksomheder, der ejer transmissionsandele (ejervirksomheder). Til ejerskifte i ejervirksomheden henregnes efter bestemmelsen også ejerskifte i virksomheder, der direkte eller indirekte ejer andele i ejervirksomhederne. Det fremgår herefter udtrykkeligt af bestemmelsen, at det er alle transmissionsandele, som den pågældende ejervirksomhed skal afstå, uanset hvor i ejerstrukturen ejerskiftet sker. Hvis en ejervirksomhed A f.eks. ejer 10 pct. af en transmissionsvirksomhed omfattet af bestemmelsen, og der sker et ejerskifte hos en af virksomhed A's ejere, skal A afstå alle 10 pct. af transmissionsvirksomheden til staten. Hvis virksomhed A's ejerandel i stedet er 100 pct, vil et ejerskifte hos en af virksomhed A's ejere medføre, at A skal afstå hele transmissionsvirksomheden til staten. Dette indebærer ingen realitetsændring i forhold til den gældende bestemmelse.

Anvendelsesområdet foreslås herudover udvidet, således at der også indtræder pligt til afståelse af transmissionsandele til staten, når ejere af ejerandele i en ejervirksomhed eller i en virksomhed, der direkte eller indirekte ejer andele i ejervirksomheden mister bestemmende indflydelse i den pågældende virksomhed. Baggrunden herfor er, at der kan opstå en situation, hvor en ejer afgiver sin bestemmende indflydelse, uden at der samtidig er en anden ejer, som opnår bestemmende indflydelse. Disse situationer bør også udløse pligt til afståelse, da målet er, at statens købepligt indtræder, efterhånden som de hidtidige ejere udtræder af deres ejerskab.

Forslaget om indsættelse af et nyt *stk. 3* er redaktionel, idet indholdet tidligere fremgik af sidste punktum i *stk. 2*.

Det foreslåede *stk. 4* er nyt. Efter det gældende *stk. 2*, udløser ejerskifte i virksomheder med selv meget beskudne indirekte ejerskaber til transmissionsvirksomheder pligt for ejervirksomheden til at afstå samtlige transmissionsandele. Det har imidlertid ikke været tanken med bestemmelsen, at et ejerskifte i en virksomhed, som har investeret i nogle få aktier i en virksomhed, som direkte eller indirekte ejer transmissionsandele, skulle udløse købepligt for staten. Det har endvidere vist sig, at bestemmelsen i visse tilfælde ikke kan håndhæves, idet kendskab til de pågældende virksomheder ikke nødvendigvis er til stede. Dette kan eksempelvis være tilfældet ved børsnoterede selskaber med mange ejere. I det nye *stk. 4* foreslås derfor indsat en undtagelse fra *stk. 2*, som indebærer, at visse transaktioner vedrørende ejerandele i virksomheder, hvor en enkelt anden ejer har bestemmende indflydelse, ikke udløser afståelsespligt. Undtagelsen er således begrænset til situationer, hvor transmissionsandele ejes indirekte gennem en virksomhed, hvor en enkelt anden ejer har bestemmende indflydelse. Dernæst angår den kun transaktioner, dvs. enhver form for overdragelse eller aftalebaseret disposition, der udelukkende indirekte har relation til de ejerandele i den kontrollerede virksomhed, som ikke giver bestemmende indflydelse. Det følger af det anførte, at undtagelsen omfatter transaktioner, der vedrører ejerandele i virksomheder, som direkte eller indirekte besidder de ejerandele i den kontrollerede virksomhed, som ikke ejes af den kontrollerende ejer. For så vidt angår transaktioner, der vedrører de direkte ejerandele i den kontrollerede virksomhed, som ikke er ejet af den kontrollerende ejer, vil disse skulle vurderes efter *stk. 2*.

For så vidt angår den kontrollerende ejer betyder ovennævnte, at den kontrollerende ejers overtagelse af yderligere direkte ejerandele i den kontrollerede virksomhed vil skulle vurderes efter *stk. 2*, hvoraf følger, at en kontrollerende ejer med bestemmende indflydelse og ejerskab til mere end 50 pct. af ejerandelene frit vil kunne erhverve den resterende del af de direkte ejerandele i den pågældende virksomhed. For så vidt angår den kontrollerende ejers indirekte overtagelse af sådanne yderligere ejerandele i den kontrollerede virksomhed via overtagelse af ejerandele i andre virksomheder, vil en sådan transaktion være omfattet af undtagelsen i *stk. 4*. Den kontrollerende ejer vil dog ikke herved kunne bringe sig ud af ejerskiftebestemmelsen i *stk. 2*, for så vidt angår den eller de ejerrelationer, der ikke omfattes af *stk. 4*.

Det skal således understreges, at hvis en virksomhed indgår i flere ejerrelationer til transmissionsandele, hvoraf nogle er omfattet af *stk. 4*, og andre er omfattet af *stk. 2*, da vil *stk. 2*, finde anvendelse for så vidt angår den eller de ejerrelationer, der ikke er omfattet af undtagelsen i *stk. 4*. Hvert ejerforhold skal bedømmes for sig. Dette gælder uanset, om der er tale om forskellige ejerrelationer til samme transmissionsandele, til forskellige transmissionsandele i samme transmissionsvirksomhed eller til transmissionsandele i forskellige transmissionsvirksomheder.

Dette kan illustreres ved følgende eksempel: Virksomhed A ejer indirekte andele i en transmissionsvirksomhed, idet A ejer andele i virksomhed B, som igen ejer andele i ejervirksomheden C. A har bestemmende indflydelse i virksomhed B. Der er ingen virksomheder, der har bestemmende indflydelse i ejervirksomheden C. Virksomhed D ejer ligeledes indirekte andele i en transmissionsvirksomhed, idet D ejer andele i virksomhed B. Virksomhed D ejer dog også indirekte andele i en transmissionsvirksomhed via ejerandele i ejervirksomheden C. Hvis virksomhed A nu ønsker at overtage virksomhed D, vil der skulle foretages en vurdering af hver enkelt ejerrelation, med henblik på at konstatere, hvorvidt transaktionen efter *stk. 2*, udløser pligt for ejervirksomheden C til at afstå sine transmissionsandele til staten. For så vidt angår virksomhed D's ejerandel i virksomhed B, vil A's overtagelse af D ikke udløse afståelsespligt til C's transmissionsandele, idet transaktionen vil være omfattet af *stk. 4* set i forhold til virksomhed B, da denne virksomhed er kontrolleret af A, som har bestemmende indflydelse i B. For så vidt angår D's ejerandel i ejervirksomheden C, vil A's

overtagelse af D udløse afståelsespligt, idet transaktionen set i forhold til C vil være omfattet af stk. 2, og ikke vil være omfattet af stk. 4. Dette skyldes, at der ikke er virksomheder, der har bestemmende indflydelse i C. C skal derfor afstå sine transmissionsandele til staten efter stk. 2.

Det foreslåede *stk. 5* er en ændring af det gældende *stk. 4*, idet der har været usikkerhed om, hvilke omstruktureringer der kan anses for omfattet af begrebet "selskabsmæssige omstruktureringer" i det gældende *stk. 4*. Det er fortsat målet at sikre, at bestemmelserne i *stk. 1* og *2* ikke forhindrer direkte eller indirekte ejere af transmissionsvirksomheder i at organisere deres virksomheder på den selskabsmæssigt mest hensigtsmæssige måde, samtidig med at det sikres, at statens købepligt indtræder, efterhånden som de hidtidige ejere udtræder af deres ejerskab.

De nævnte bestemmelser er således fortsat ikke til hinder for omstruktureringer i form af fusioner, spaltninger, ændring af selskabsform, ombytning af aktier og andre ejerandele, tilførsel af aktiver samt koncerninterne overdragelser af aktiver eller ejerandele, så længe der ikke i ejerkredsen introduceres ejere, der ikke i forvejen direkte eller indirekte er medejere af transmissionsvirksomheder. Det fremgår nu udtrykkeligt af bestemmelsen, at det er en betingelse herfor, at de virksomheder, der deltager i omstruktureringen, ikke modtager andet vederlag i forbindelse med omstruktureringen end direkte eller indirekte ejerandele i den eller de virksomheder, der består efter omstruktureringen. Hermed er det klargjort, at en transaktion kun kan betragtes som en selskabsmæssig omstrukturering, såfremt ejerkredsen til hver enkelt virksomhed, som opstår som følge af en omstrukturering, ultimativt er identisk med ejerkredsen til de virksomheder, som indgik i omstruktureringen.

I tilfælde af f.eks. en fusion mellem to virksomheder, som ikke indebærer nogen hel eller delvis udskiftning i den ultimative ejerkreds bag de fusionerede selskaber, vil de hidtidige ejere modtage ejerandele i den fortsættende virksomhed, der modsvarer værdien af deres ejerandele i de fusionerede virksomheder. Det vil medføre, at hver enkelt ultimativt ejer nødvendigvis får en mindre ejerandel i det fortsættende selskab end i det/de selskab(er), der bestod før fusionen. En sådan forskydning ændrer imidlertid ikke på, at hver enkelt ejers forholdsmæssige ejerandel er bevaret, hvilket er en betingelse for at anse selskabsmæssige omstruktureringer for omfattet af bestemmelsen. Denne betingelse vil derimod ikke være opfyldt, såfremt en eller flere af de ultimative ejere opnår andet vederlag - f.eks. et kontant vederlag - end ejerandele i det/de selskab(er), der består efter den selskabsmæssige omstrukturering.

Bestemmelsen vil heller ikke finde anvendelse, hvis transaktionen består i, at de ultimative ejere "bytter" ejerandele, da en sådan transaktion må betragtes som en afståelse og ikke en selskabsmæssig omstrukturering. Dette har sammenhæng med, at de ultimative ejere ved en sådan transaktion hverken direkte eller indirekte bevarer en forholdsmæssig ejerandel i de virksomheder, som indgår i transaktionen. Den gældende retstilstand videreføres dermed for så vidt angår en sådan transaktion.

Det fremgår endvidere af forslaget til 2. punktum, at det ikke vil blive anset for en selskabsmæssig omstrukturering omfattet af *stk. 5*, såfremt en virksomhed, der direkte ejer transmissionsandele (en ejervirksomhed), som følge af den selskabsmæssige omstrukturering i stedet bliver indirekte ejer af de pågældende transmissionsandele. Formålet er at forhindre, at ejervirksomheder kan bringe sig ud af *stk. 1*, hvorefter transmissionsandele udelukkende kan afstås til staten, og ind i *stk. 2*, hvor pligt til afståelse alene indtræder, når der sker ejerskifte i virksomhederne, således som defineret i bestemmelsen.

Formålet med 3. punktum i det foreslåede *stk. 5*, er at forhindre, at der efter en selskabsmæssig omstrukturering uden afståelsespligt efter *stk. 2*, kan gennemføres overdragelser af direkte eller indirekte ejerandele i ejervirksomheder, som før omstruktureringen ville have udgjort ejerskifte efter *stk. 2*, og dermed ville have udløst afståelsespligt. Det bestemmes derfor i 3. punktum, at efterfølgende overdragelser af direkte eller indirekte ejerandele i virksomheder omfattet af omstruktureringen i relation til spørgsmålet om afståelsespligt efter *stk. 2*, skal vurderes efter, om en tilsvarende overdragelse gennemført før omstruktureringen ville have udløst afståelsespligt. Såfremt dette er tilfældet, vil der efter *stk. 2*, blive udløst afståelsespligt i samme omfang, som ville have været tilfældet, såfremt overdragelsen var sket inden omstruktureringen.

Den ovennævnte vurdering efter *stk. 5*, 2. punktum, jf. *stk. 2*, skal dog ikke foretages, såfremt der måtte være tale om afståelse af direkte ejerandele i en transmissionsvirksomhed, hvilket udelukkende kan ske til staten, jf. *stk. 1*.

Forslaget til stk. 5, skyldes, at det gældende stk. 4, sammenholdt med stk. 2, åbner mulighed for, at ejerskifter, som ellers ville have udløst afståelsespligt via selskabsmæssige omstruktureringer, reelt vil kunne gennemføres uden afståelsespligt, hvis såvel køber som sælger i forvejen direkte eller indirekte ejer transmissionsandele.

Som eksempel kan nævnes, at en virksomhed, A, fusioneres med en anden virksomhed, B. Herefter køber den oprindelige ejer af A, E1, af den oprindelige ejer af B, E2, dennes ejerandele i den ved fusionen dannede virksomhed, hvorefter den oprindelige ejer af A bliver ene-ejer af virksomheden. Denne transaktion ville efter den gældende bestemmelse kunne gennemføres uden afståelsespligt, såfremt E2 som resultat af fusionen kom til at eje mindre end 50 pct. af den ved fusionen dannede virksomhed, og E1 mere end 50 pct. Efter det foreslåede stk. 5, 3. punktum, vil konsekvensen imidlertid nu blive, at forholdet efter stk. 2, skal anses for ejerskifte, for så vidt angår de transmissionsandele, der på tidspunktet for fusionen direkte eller indirekte blev ejet af virksomhed B, såfremt et tilsvarende salg af E2's ejerandele i B på dette tidspunkt ville have udgjort ejerskifte efter stk. 2. Eventuelle øvrige transmissionsandele, der direkte eller indirekte ejes af den ved fusionen dannede virksomhed, berøres ikke af E1's køb af E2's ejerandele i virksomheden, medmindre denne overdragelse i sig selv er omfattet af stk. 2, eksempelvis fordi den bestemmende indflydelse i den fusionerede virksomhed skifter.

Et andet eksempel kunne være, at sammenlægningen af de to virksomheder, A og B, i stedet gennemføres i form af en såkaldt aktieombytning, således at ejeren af B, E2, indskyder sine ejerandele i B i den anden virksomhed, A, mod til gengæld at modtage ejerandele i A, som herefter er ejet af sin oprindelige ejer, E1, og B's oprindelige ejer, E2. A ejer nu dels sine oprindelige direkte eller indirekte ejerandele i en transmissionsvirksomhed og dels de af E2 indskudte ejerandele i B, som ligeledes fortsat besidder direkte eller indirekte ejerandele i en transmissionsvirksomhed. Såfremt den oprindelige ejer af B herefter foretager en afståelse af de modtagne ejerandele i A, vil dette for så vidt angår de af A og dermed også de af B direkte eller indirekte ejede transmissionsandele udgøre et ejerskifte efter stk. 2, hvis en af situationerne anført i stk. 2, nr. 1)-3) er opfyldt. Såfremt afståelsespligten ikke allerede måtte være udløst på dette grundlag, vil det efter det foreslåede stk. 5, 3. punktum, skulle vurderes, om en tilsvarende afståelse af E2's ejerandele i B på tidspunktet inden omstruktureringen ville have udgjort ejerskifte efter stk. 2. Såfremt dette er tilfældet, følger det af stk. 5, 3. punktum, at overdragelsen i forhold til de af B direkte eller indirekte ejede transmissionsandele udgør ejerskifte efter stk. 2.

Som eksemplerne illustrerer, må der således ved hver enkelt afståelse af indirekte ejerandele i transmissionsvirksomheder foretages en vurdering af, om en tilsvarende afståelse gennemført før en eller flere selskabsmæssige omstruktureringer omfattet af stk. 5, 1. punktum, ville have udløst afståelsespligt efter stk. 2. I så fald betragtes afståelsen som omfattet af stk. 2, med de konsekvenser, som en sådan afståelse ville have haft før de pågældende selskabsmæssige omstruktureringer.

Det foreslåede *stk. 6*, er en videreførelse af anden del af den gældende stk. 4. Ændringen af henvisningen skyldes den ændrede opbygning af bestemmelsen.

Stk. 7 er en videreførelse af det gældende stk. 3. Der skal dog, som konsekvens af ændringen af stk. 2, også ske underretning, når en ejer alene eller i forening med andre mister bestemmende indflydelse i en virksomhed, der direkte eller indirekte besidder transmissionsandele. Underretningspligten vedrører som i dag alene de tilfælde, hvor transaktionen medfører, at ejervirksomheden skal afstå transmissionsandele til staten. Dette præciseres i sidste punktum. Måtte en virksomhed være i tvivl om, hvorvidt en transaktion er omfattet af en undtagelsesbestemmelse eller ej, bør virksomheden straks rette henvendelse til transport- og energiministeren, som herefter vil foretage en vurdering af konsekvenserne af transaktionen.

Ved underretning efter stk. 7, forstås en særskilt skriftlig meddelelse om, at der er sket ejerskifte i virksomheder, der direkte eller indirekte ejer transmissionsandele, med udtrykkelig henvisning til reglerne i elforsyningslovens § 35, stk. 2. Der vil således f.eks. ikke være tale om en underretning efter bestemmelserne, hvis oplysninger om en overdragelse blot indgår i en anden sammenhæng, som f.eks. en ansøgning om tilladelse til bevillingsoverdragelse i medfør af elforsyningslovens § 53, stk. 1.

Med forslaget om ændring af *stk. 8* foreslås udtrykkeligt fastsat, at det er transport- og energiministeren, der træffer afgørelse om pligt til afståelse. Dette er allerede forudsat i det gældende *stk. 8*, hvorefter det er transport- og energiministeren, der fører tilsyn med overholdelsen af bestemmelserne.

Med den nye bestemmelse klargøres imidlertid af retssikkerhedsmæssige hensyn, at det er ministeren, der træffer afgørelse i alle tilfælde af pligtmæssig afståelse, det vil sige, både når der foreligger en klar underretning i medfør af det foreslåede *stk. 7*, og når transport- og energiministeren, som led i sit tilsyn med bestemmelserne bliver opmærksom på forhold, som bevirker, at der skal ske afståelse i henhold til *stk. 1* eller *2*.

Dette betyder også, at underretning efter det foreslåede *stk. 7*, i modsætning til underretning efter det foreslåede *stk. 1, 2*. punktum om frivillige afståelser, fortsat vil skulle ske til transport- og energiministeren. Ministerens afgørelse om afståelsespligt vil kunne indbringes for Energiklagenævnet, jf. elforsyningslovens § 89.

Herudover foreslås bestemmelsen ændret for så vidt angår 3 måneders fristen, idet det ikke findes hensigtsmæssigt, at der foreligger en bestemt frist for Energinet.dks opfyldelse af købepligten. Den nuværende 3 måneders frist er indsat for at give virksomhederne sikkerhed for en hurtig overtagelse af transmissionsnet eller transmissionsandele. Dette formål vil fortsat kunne varetages, når Energinet.dk skal overtage transmissionsnet og transmissionsandele uden ugrundet ophold.

En fast tidsfrist kan vise sig vanskelig at overholde i praksis. Dette skyldes dels, at der er tale om forhandlinger mellem to parter, dels at Taksationskommissionen eventuelt vil skulle inddrages i henhold til det foreslåede *stk. 10*, som bl.a. viderefører *stk. 7*. Taksationskommissionen vil ikke være bundet af fristen i elforsyningsloven.

Det bemærkes, at hverken en overskridelse af den nugældende frist, eller at overtagelsen fremover ikke sker uden ugrundet ophold, kan få den konsekvens, at statens købepligt bortfalder. Dette følger af, at der netop er tale om en købepligt og ikke en forkøbsret.

Fristen foreslås beregnet fra det tidspunkt, hvor Energinet.dk har modtaget underretning om, at transmissionsnet eller transmissionsandele ønskes afstået, eller fra det tidspunkt, hvor transport- og energiministeren har truffet afgørelse om, at der skal ske afståelse. Sidstnævnte ændring er en konsekvens af, at ministeren skal træffe afgørelse om pligt til afståelse.

Forslaget indebærer fjernelse af ministerens bemyndigelse i det gældende *stk. 5*, til at udpege en statslig virksomhed til at opfylde købepligten efter *stk. 1* og *2*. Ændringen er redaktionel, idet bestemmelsen savner indhold efter vedtagelsen af Lov om Energinet Danmark. Det følger af § 3 i Lov om Energinet Danmark, at Energinet.dk varetager statens købepligt i medfør af § 35 i lov om elforsyning.

De foreslåede ændringer af *stk. 9*, som viderefører *stk. 6*, er konsekvenser af ændringerne af *stk. 1* og den foreslåede *stk. 8*, hvorefter transport- og energiministeren skal træffe afgørelse om pligt til afståelse. Virksomheder, der endnu ikke måtte have udskilt deres transmissionsnet omfattet af *stk. 1* fra andre net, skal fremover gøre dette inden 12 måneder efter Energinet.dk har modtaget underretning efter *stk. 1*, eller transport- og energiministeren har truffet afgørelse om pligt til afståelse efter *stk. 2*.

Der henvises i den foreslåede *stk. 10*, som er en videreførelse af *stk. 7*, alene til kapitel 4 i ekspropriationsprocesloven. Det følger imidlertid af kapitel 6 i ekspropriationsloven, at der er en frist for indbringelse af sager for domstolene. Fristen foreslås også indsat i elforsyningsloven, dog således at fristen formuleres i overensstemmelse med forslag til ny § 89, *stk. 5*, om frist for prøvelse af afgørelser truffet af Energiklagenævnet.

Herudover bemærkes, at det fremgår af *stk. 10*, at såfremt der er uenighed om pris- og betalingsvilkår, da skal spørgsmålet indbringes for Taksationskommissionen. Det følger heraf, at såvel den afstående virksomhed som Energinet.dk kan indbringe spørgsmålet. Hvis den afstående virksomhed ikke ønsker at gøre dette, er Energinet.dk forpligtet hertil.

Det foreslåede *stk. 11* viderefører *stk. 8*. Ændringen af henvisningen er alene redaktionel.

Det foreslåede *stk. 12* svarer til den gældende *stk. 9*. Den foreslåede ændring er alene redaktionel.

Til nr. 29

(§ 37)

Den foreslåede § 37 er i vid udstrækning en videreførelse af den gældende bestemmelse. Indholdet i stk. 1-3 er uændret, og der er alene foretaget redaktionelle ændringer i stk. 6, 7, 9 og 10. Der henvises for så vidt angår bemærkninger til disse bestemmelser til forarbejderne til den gældende lov. Den hidtil gældende stk. 7 om fastsættelse af regler om indberetning og dokumentation er nu indeholdt i forslaget til § 37 b, og for så vidt angår stk. 10 og 11 henvises til forslaget til § 37 a.

Det foreslåede *stk. 4* er ny. Baggrunden for forslaget er, at der har været en vis tvivl om rækkevidden af stk. 1 og 3 i relation til overdragelser til fonde, hvilket bl.a. har givet sig udtryk i spørgsmålene S 899 og S 1146, Folketingsåret 2004-05, 2. samling vedrørende vederlagsfri overdragelse af en kommunal forsyningskoncern til en fond.

Efter det gældende stk. 1 skal der ske registrering af modtagne uddelinger fra og vederlag ved afståelse af ejerandele i virksomheder, der er eller i perioden efter den 20. februar 2003 har været omfattet af § 2, stk. 1, eller virksomheder, der direkte eller indirekte ejer eller i perioden efter den 20. februar 2003 har ejet andele i sådanne virksomheder.

Uddelinger og vederlag ved afståelse omfatter enhver form for vederlag, der tilflyder kommuner og amtskommuner, herunder også i form af kapitalandele (f.eks. aktier), udbytte eller udlodning ved kapitalnedsættelse. Uddelinger og vederlag ved afståelse kan bestå i kontante beløb, men de kan også bestå i fysiske aktiver, serviceydelser eller rettigheder, eksempelvis fordringer, herunder konvertible obligationer m.v., og støtte til aktiviteter, som kommunen eller amtskommunen selv lovligt kunne støtte.

Hvis den økonomiske værdi består i andet end kontante beløb, skal der foretages en ansættelse af markedsværdien af de pågældende uddelinger eller vederlag pr. rådighedsdatoen, jf. stk. 3.

I det omfang vederlaget ved overdragelse af ejerandele til en fond eller anden selvejende institution består i, at fonden efter sit formål løbende også skal varetage kommunale aktiviteter, der ikke er omfattet af el-, varme- og naturgasforsyningslovene, må rådighedsdatoen allerede efter den gældende retstilstand fastsættes til tidspunktet for kommunens eller amtskommunens afståelse af ejerandelene til fonden, og vederlaget vil svare til markedsværdien af de pågældende ejerandele. Det skyldes, at den fulde værdi af ejerandelene efter overdragelsen vil være til fri rådighed for aktiviteter uden for el-, varme- og naturgasforsyningslovene.

Hvis overdragelsen til en fond eller anden selvejende institution sker vederlagsfrit, og fonden efter sit formål udelukkende skal varetage aktiviteter omfattet af de nævnte forsyningslove, kunne der argumenteres for, at kommunen eller amtskommunen ikke i relation til § 37 opnår noget vederlag umiddelbart i forbindelse med overdragelsen, idet kommunen eller amtskommunen ikke herved opnår nogen udvidet rådighed over værdien af de pågældende ejerandele. Sker der imidlertid senere en ændring af fondens formål (permutation), eller måtte midlerne ved fondens opløsning helt eller delvis komme kommunen eller amtskommunen til gode, vil der på dette tidspunkt skulle opgøres og registreres et vederlag for kommunen eller amtskommunen efter § 37, stk. 1. Det samme gælder, hvis det i fondens formål indgår, at denne løbende kan uddele midler eller på anden måde støtte kommunale aktiviteter uden for fondens egen virksomhed. I så fald skal vederlaget løbende opgøres og registreres i forbindelse med ydelsen af støtten.

Dette anses ikke for en hensigtsmæssig retstilstand. Sådanne overdragelser til kommunale fonde og andre selvejende institutioner vil således medføre, at der skal føres tilsyn med fondens vedtægter og virksomhed ikke alene ved afståelse af de pågældende ejerandele, men i hele fondens levetid. Da kommunen eller amtskommunen typisk vil være stifter eller medstifter af den pågældende fond eller anden selvejende institution, som efter sit vedtægtsmæssige formål vil varetage nærmere angivne kommunale interesser, er det fundet rimeligt, at kommunen eller amtskommunen ved overdragelsen til fonden anses for at have rådet over værdien af ejerandelene med den virkning, at der på afståelsestidspunktet skal ske modregning i kommunens eller amtskommunens statstilskud (registrering af vederlag efter stk. 1). Endvidere er det fundet rimeligt, at denne modregning sker på grundlag af et vederlag, som mindst svarer til markedsværdien af de ejerandele, som kommunen eller amtskommunen har rådet over, uanset om kommunen eller amtskommunen måtte indskyde eller overdrage de pågældende ejerandele vederlagsfrit til fonden. Det følger af det anførte, at afståelsestids-

punktet anses for rådighedstidspunkt for det samlede vederlag, selv om kommunen eller amtskommunen på afståelsestidspunktet ikke modtager nogen del af vederlaget, idet dette først skal betales på et senere tidspunkt, f.eks. i rater over en flerårig periode, eller når bestemte forudsætninger måtte blive opfyldt. Derved afviger fastsættelsen af rådighedsdatoen efter det foreslåede stk. 4 fra fastsættelsen af rådighedsdatoen efter stk. 3, hvor rådighedsdatoen er det eller de tidspunkter, hvor vederlaget stilles til disposition for kommunen eller amtskommunen. Til gengæld er modregningen endelig. Selv om det senere måtte vise sig, at kommunen eller amtskommunen samlet har modtaget et vederlag, som overstiger den på afståelsestidspunktet opgjorte markedsværdi, vil der således ikke komme noget yderligere beløb til modregning.

Det følger af *stk. 5*, at kommuner og amtskommuner senest den 1. februar hvert år til Energitilsynet skal indberette de registreringer, som kommunen eller amtskommunen har foretaget efter *stk. 1, 3 og 4* i det foregående kalenderår eller afgive erklæring om, at der ikke er foretaget sådanne registreringer. Bestemmelsen retter sig mod de kommuner eller amtskommuner, som varetager eller direkte eller indirekte deltager i virksomhed omfattet af § 37, *stk. 1*.

Kommunerne eller amtskommunerne har også efter de hidtil gældende bestemmelser skullet indberette de registreringer, som er foretaget i det foregående kalenderår, det vil sige fra den 1. januar til den 31. december. Som noget nyt foreslås, at kommunen eller amtskommunen også – såfremt der ikke er foretaget registreringer i den nævnte periode - skal afgive en erklæring herom. Forslaget skal ses i sammenhæng med det foreslåede § 37 b, hvorefter der blandt andet vil blive fastsat regler om dokumentation og regnskabsføring for forhold, der er omfattet af § 37, *stk. 5*. Formålet er dels at lette kommunernes arbejde med at sikre, at de lever op til kravene i § 37 og dels at lette tilsynet med, at de nødvendige registreringer foretages og indberettes. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 37 b.

Forslaget til nyt *stk. 8* er en konsekvens af forslaget til § 37 a, *stk. 1 og 6*, hvorefter en økonomisk disposition blandt virksomheder omfattet af § 37 a, *stk. 1*, kan føre til reduktion i kommunens eller amtskommunens statstilskud. Såfremt en kommune eller amtskommune har fået reduceret statstilskuddet på baggrund af afgørelser truffet i henhold til § 37 a, *stk. 1 og 6*, og efterfølgende ønsker at sælge sin virksomhed, kan det beløb, der har givet anledning til modregning, fratrækkes. I modsat fald ville kommunen eller amtskommunen blive modregnet to gange for det samme beløb.

Til nr. 30

(§§ 37 a og b)

Det foreslås med § 37 a, *stk. 1*, at tilladelse til at bevare ejerandele skal kunne gives i videre omfang, end det er forudsat i bemærkningerne til den gældende § 37, *stk. 10*, som bestemmelsen afløser. Dette skyldes bl.a., at der også skal ansøges om tilladelse til bevarelse af ejerandele, når der påbegyndes væsentlige nye aktiviteter i virksomheder, som kommunen eller amtskommunen kun indirekte ejer en mindre andel i. Ikke mindst i sådanne tilfælde er det nødvendigt at åbne op for, at der kan gives tilladelse til bevarelse af ejerandele med vilkår om afståelse af andele i den pågældende virksomhed eller eventuelt alene de pågældende aktiviteter. Et krav om afståelse af hele elforsyningsvirksomheden eller den koncern, hvori elforsyningsvirksomheden indgår, vil kunne virke urimeligt byrdefuldt. Et sådant krav forudsættes alene anvendt ved gentagen eller grov tilsidesættelse af bestemmelsen, eller hvor der er anvendt væsentlige midler, der stammer fra aktiviteter omfattet af denne lov, varme- eller naturgasforsyningslovene, som det ikke er muligt at opgøre og henføre til de respektive virksomheder.

Det foreslås endvidere, at et vilkår for meddelelse af tilladelse til bevarelse af ejerandele efter *stk. 1* kan være, at midler anvendt til væsentlige nye aktiviteter betragtes som uddelinger efter § 37, *stk. 1*.

Et sådant vilkår må forventes at være undtagelsen til vilkår om, at den pågældende aktivitet helt afstås. Bestemmelsen er primært medtaget af hensyn til forslagets ikrafttrædelsesbestemmelse i § 6, *stk. 2*, hvoraf fremgår, at § 37 a, *stk. 1*, har virkning fra det tidspunkt, hvor den gældende § 37, *stk. 10*, trådte i kraft, nemlig den 12. juni 2003. Vilkåret kan eksempelvis anvendes, hvor alternativet er afståelse af en forsyningsvirksomhed, som foreslås omfattet af det nye *stk. 3*. Hvis en vandforsyningsvirksomhed omfattet af det foreslåede § 37 a, *stk. 1*, således inden denne lovs ikrafttræden har iværksat væsentlige nye aktiviteter (herunder

væsentlige udvidelser af bestående aktiviteter) uden forudgående tilladelse, og kommunen ikke kan godtgøre, at der ikke er anvendt midler, der stammer fra aktiviteter omfattet af denne lov eller varme- eller naturgasforsyningsloven, kan et vilkår for bevarelse af ejerandelene i koncernen være, at de anvendte midler betragtes som uddelinger efter § 37, stk. 1. Dette forudsætter, at det anvendte beløb vil kunne opgøres. Det vil være transport- og energiministeren, der i forbindelse med fastsættelse af vilkåret træffer afgørelse om den dato, hvor beløbet er til rådighed for kommunen eller amtskommunen (rådgighedsdatoen), beløbets størrelse samt en beregnet forrentning efter principperne i § 37, stk. 3 og 6.

Det skal understreges, at hverken den gældende § 37, stk. 10, eller den foreslåede § 37 a giver hjemmel til at udføre aktiviteter. En kommune eller amtskommune skal således altid have hjemmel til at varetage eller deltage i en aktivitet andetsteds. Er den pågældende aktivitet ikke omfattet af elforsyningsloven, herunder § 4, stk. 2, skal aktiviteten have hjemmel i anden lovgivning, herunder kommunalfuldmagtsreglerne.

Det skal herudover understreges, at der ligesom det er tilfældet efter den gældende § 37, stk. 10, vil skulle foretages en vurdering af, om en selskabsmæssig omstrukturering medfører aktivitetsændringer, som kræver tilladelse efter stk. 1, medmindre aktiviteten er omfattet af undtagelsesbestemmelsen i det foreslåede stk. 2. Dette gælder uanset, om omstrukturen anses for omfattet af den gældende § 37, stk. 2, hvorefter der er mulighed for at gennemføre visse selskabsmæssige omstruktureringer, uden at dette betragtes som afståelse af ejerandele efter § 37, stk. 1. Det bemærkes herudover, at § 37, stk. 2, som foreslås opretholdt uændret, f.eks. indebærer, at der ikke anses at foreligge en afståelse af ejerandele efter § 37, stk. 1, såfremt kommunale eller amtskommunale forsyningsvirksomheder ved en omstrukturering, der begrebsmæssigt falder ind under fusionsskattelovens definition på en tilførsel af aktiver, tilfører servicefunktioner til et fælles service-selskab.

Stk. 2 erstatter og udvider den gældende § 37, stk. 11. Ifølge forslaget finder stk. 1 ikke anvendelse i det omfang, der påbegyndes nye aktiviteter omfattet af denne lov, lov om varmforsyning eller lov om naturgasforsyning eller aktiviteter forbundet med vandforsyningsanlæg i medfør af lov om vandforsyning eller aktiviteter forbundet med spildevandsanlæg eller affaldshåndtering i medfør af lov om miljøbeskyttelse.

Eksempler på aktiviteter forbundet med et vandforsyningsanlæg er indvinding af vand i henhold til en indvindingsstilladelse samt distribution af vand. Eksempler på aktiviteter forbundet med spildevandsanlæg i medfør af lov om miljøbeskyttelse er kloakforsynings etablering og drift af spildevandsanlæg og kommunale tømningsordninger for bundfældningstanke, samletanke m.v. Håndtering i medfør af lov om miljøbeskyttelse dækker begrebsmæssigt alle de aktiviteter, kommuner og amtskommuner kan varetage i relation til affald. Eksempelvis kan nævnes planlægning, etablering, administration og drift af affaldsordninger samt planlægning, etablering, administration og drift af anlæg for bortskaffelse og nyttiggørelse af affald.

Den gældende § 37, stk. 11, undtager alene aktiviteter omfattet af el-, varme- og naturgasforsyningslovene. Udvidelsen af stk. 2 skal ses i sammenhæng med forslaget til stk. 3, hvorefter der stilles krav om, at der hverken direkte eller indirekte anvendes midler, som stammer fra aktiviteter omfattet af denne lov, lov om varmforsyning eller lov om naturgasforsyning, til aktiviteter forbundet med vandforsyningsanlæg i medfør af lov om vandforsyning eller aktiviteter forbundet med spildevandsanlæg eller affaldshåndtering i medfør af lov om miljøbeskyttelse.

Efter forslaget vil kommuner og amtskommuner ikke længere skulle søge om tilladelse til væsentlige nye aktiviteter – herunder væsentlige udvidelser af bestående aktiviteter - inden for de i stk. 3 nævnte aktiviteter. Kommuner og amtskommuner vil således kunne etablere sådanne aktiviteter i en koncern, hvori indgår aktiviteter omfattet af el-, varme- eller naturgasforsyningsloven. Forslaget indebærer dermed væsentlige administrative lettelser for kommuner og amtskommuner.

Undtagelsen i stk. 2 foreslås alene udvidet til at gælde aktiviteter forbundet med vandforsyningsanlæg i medfør af lov om vandforsyning eller aktiviteter forbundet med spildevandsanlæg eller affaldshåndtering i medfør af lov om miljøbeskyttelse. Det skyldes, at det typisk er disse aktiviteter, som der er synergifordele ved at placere i en forsyningskoncern sammen med el- og varmforsyning. Alle andre aktiviteter vil fortsat skulle vurderes efter stk. 1. Det foreslås imidlertid i stk. 7, at ministeren kan udvide anvendelsesområdet for stk. 3. Der henvises til bemærkningerne til stk. 7.

I forbindelse med de kommende kommunesammenlægninger må forventes, at kommuner, som i dag ejer hver deres forsyningsvirksomheder, i et vist omfang vil ønske at placere disse virksomheder i samme koncern. Dette kan efter de nugældende bestemmelser føre til, at der for én eller flere af kommunerne bliver tale om væsentlige nye aktiviteter, som kræver transport- og energiministerens tilladelse. Det foreslåede § 37 a, stk. 2, ændrer dette, idet det fremover bliver muligt uden tilladelse at lægge de i stk. 2 nævnte aktiviteter omfattet af lov om vandforsyning eller lov om miljøbeskyttelse ind i en koncernstruktur, hvori indgår aktiviteter omfattet af el-, varme- eller naturgasforsyningslovene.

Såfremt en kommune eller amtskommune af historiske årsager i en koncernstruktur måtte have andre aktiviteter, som ligger uden for el-, varme- og naturgasforsyningslovene og de i stk. 3 nævnte aktiviteter, vil disse aktiviteter være omfattet af forslaget til § 37 a, stk. 1.

Det skal understreges, at aktiviteter, der placeres i en koncernstruktur sammen med bl.a. aktiviteter omfattet af elforsyningsloven, fortsat vil blive omfattet af kravet om modregning ved uddelinger fra og vederlag ved afståelse af ejerandele i virksomhederne, jf. § 37, stk. 1.

Udvidelsen af stk. 2 til også at omfatte aktiviteter forbundet med vandforsyningsanlæg i medfør af lov om vandforsyning eller aktiviteter forbundet med spildevandsanlæg eller affaldshåndtering i medfør af lov om miljøbeskyttelse indebærer ikke en ligestilling med aktiviteter omfattet af el-, varme- og naturgasforsyningslovene.

Det foreslås således i *stk. 3*, at der hverken direkte eller indirekte må anvendes midler, som stammer fra aktiviteter omfattet af el-, varme og naturgasforsyningslovene til aktiviteter forbundet med vandforsyningsanlæg i medfør af lov om vandforsyning eller aktiviteter forbundet med spildevandsanlæg eller affaldshåndtering i medfør af lov om miljøbeskyttelse, når disse udøves i virksomheder omfattet af stk. 1. Kravet er generelt og gælder uanset, om der måtte påbegyndes nye aktiviteter eller ej i en af virksomhederne. Det er tilstedeværelsen af aktiviteterne, som er afgørende i forhold til stk. 3. Der skal således ikke foretages en vurdering af, hvorvidt der er tale om en væsentlig ny aktivitet eller ej.

Ved anvendelse af midler forstås enhver anvendelse, herunder kapitalindskud, udlån, garanti eller sikkerhedsstillelse til fordel for de omhandlede virksomheder og aktiviteter. Et løbende mellemværende opstået mellem virksomhederne som led i et sædvanligt samhandelsforhold må forudsættes udlignet løbende, for at dette ikke får karakter af et lånemellemværende.

Ved anvendelse af midler forstås også aftaler, der ikke indgås på markedsbestemte vilkår, men til fordel for de i stk. 2 nævnte aktiviteter omfattet af lov om vandforsyning eller lov om miljøbeskyttelse.

Ved midler, som stammer fra aktiviteter omfattet af denne lov, lov om varmforsyning eller lov om naturgasforsyning, forstås enhver form for midler, uanset hvor de måtte ligge i koncernen. Det betyder, at bestemmelsen også omfatter midler, som er placeret i et selskab, som ikke har udøvet aktiviteter omfattet af de nævnte love. Undtaget herfra er midler, som kommunen eller amtskommunen kan dokumentere har været gjort til genstand for modregning.

Stk. 3 vedrører alene aktiviteter, som udøves i virksomheder omfattet af stk. 1. Det bemærkes, at virksomheder omfattet af stk. 1, heller ikke frit vil kunne anvende midler på aktiviteter, som ligger uden for de omfattede virksomheder. Dette følger allerede af § 37, stk. 1, hvorefter kommunen eller amtskommunen skal registrere uddelinger fra og vederlag ved afståelse af ejerandele i virksomhederne, samt af § 37 a, stk. 1, (tidligere § 37, stk. 10), hvorefter ministeren skal give tilladelse, såfremt der påbegyndes væsentlige nye aktiviteter.

Kommuner og amtskommuner, som fortsat varetager forsyningsaktiviteter som en del af den kommunale forvaltning, forudsættes endvidere at holde den enkelte forsyningsaktivitet regnskabsmæssigt adskilt fra kommunens øvrige aktiviteter. Dette følger bl.a. af elforsyningslovens § 47 samt § 23 i bekendtgørelse nr. 1520 af 23. december 2004 om indtægtsrammer for netvirksomheder og regionale transmissionsvirksomheder omfattet af elforsyningsloven. En overførelse af midler fra f.eks. en kommunal netvirksomhed til en kommunal vandforsyning, kan således alene finde sted, såfremt der er sket registrering i henhold til § 37, stk. 1.

I *stk. 4* foreslås indsat et generelt krav om selskabsmæssig adskillelse mellem på den ene side aktiviteter omfattet af denne lov, lov om varmforsyning eller lov om naturgasforsyning og på den anden side aktiviteter forbundet med vandforsyningsanlæg i medfør af lov om vandforsyning eller aktiviteter forbundet med spildevandsanlæg eller affaldshåndtering i medfør af lov om miljøbeskyttelse. Den selskabsmæssige adskillelse skal sikre overholdelsen af *stk. 3* og vurderes i øvrigt at afspejle den gældende retstilstand. Dette gælder dog ikke for så vidt angår affaldsforbrændingsanlæg, idet disse i dag udfører en række aktiviteter omfattet af miljøbeskyttelsesloven. Det foreslås, at disse aktiviteter fortsat skal kunne varetages alene med regnskabsmæssig adskillelse, jf. kravet herom i elforsyningslovens § 85, *stk. 2*.

I *stk. 5* foreslås endvidere indsat en undtagelse fra kravet om selskabsmæssig adskillelse, for så vidt angår servicefunktioner, som udøves i et selvstændigt selskab i koncernen. Ved servicefunktioner forstås anvendelse af fælles tegnestue, projekteringsafdeling, maskinpark, it-systemer, driftspersonale, biler, opkrævningsfunktioner og andre administrative funktioner og lignende, herunder de administrationsbygninger, som er nødvendige for at udøve serviceaktiviteter.

Det vil således være muligt at udnytte synnergieffekter ved at placere f.eks. administrativt personale i et selvstændigt selskab, som betjener de forsyningsvirksomheder, som kommunen eller amtskommunen ejer i eller gennem koncernen.

Det skal understreges, at det alene er servicefunktioner, som selskabet kan udføre for virksomhederne. Dette stemmer også overens med for eksempel elforsyningslovens krav om, at den bevillingspligtige aktivitet skal udøves af den bevillingshavende virksomhed. I henhold til elforsyningsloven skal den bevillingshavende virksomhed som minimum have ansat det personale, som skal træffe de overordnede ledelses- og driftsmæssige beslutninger samt udøve den overordnede økonomiske styring af virksomheden. Det personale, der har sådanne beføjelser, vil altså ikke kunne lejes hos andre juridiske enheder, da dette i realiteten ville være ensbetydende med, at den bevillingspligtige aktivitet blev udøvet af disse andre juridiske enheder. De præcise grænser for, hvor stor en del af virksomhedens opgaver, der skal udføres af virksomhedens eget personale, vil i øvrigt afhænge af virksomhedens størrelse og opgavernes omfang og karakter. Herudover følger det § 51, *stk. 4*, at bevillingshavere til net-, transmissions- og elproduktionsvirksomhed skal eje de anlæg, der benyttes til gennemførelsen af de bevillingspligtige aktiviteter. Tilsvarende følger det af § 30, *stk. 4*, i lov om naturgasforsyning, at bevillingshavere til distributions-, lager- og LNG-virksomhed skal eje de anlæg, som anvendes til gennemførelse af de bevillingspligtige aktiviteter.

Den foreslåede undtagelse vedrører alene kravet om selskabsmæssig adskillelse. Dette betyder, at *stk. 3* også finder anvendelse på servicefunktionerne. Forsyningsvirksomhederne vil skulle henhøre aktiver og passiver til den forsyningsart, som de er naturligt knyttet til, ligesom forsyningsarterne skal betale for deres faktiske ressourcetræk på servicefunktionerne, det vil sige afregningen skal ske på markedsbestemte vilkår. Da der hverken stilles krav om selskabsmæssig eller regnskabsmæssig adskillelse i den virksomhed, som varetager fælles aktiviteter, vil der blive stillet skærpede kontrolkrav i regnskabs- og revisionsinstruksen, jf. bemærkningerne til § 37 b.

Det bemærkes i øvrigt, at de foreslåede *stk. 3-5* alene vedrører virksomheder omfattet af *stk. 1*. Det følger heraf, at en kommune eller amtskommune, som f.eks. måtte ønske at udøve servicefunktioner for virksomheder, som ikke er omfattet heraf, skal søge om tilladelse til bevarelse af ejerandele i medfør af den foreslåede § 37 a, *stk. 1*, såfremt aktiviteten er væsentlig. Dette gælder også i dag.

Forslaget til *stk. 6* indebærer, at kommuner og amtskommuner senest den 1. februar hvert år skal godtgøre over for Energitilsynet, at der ikke i det foregående kalenderår er anvendt midler i strid med *stk. 3*. Ved forslaget sikres, at kommuner og amtskommuner i deres administration til stadighed er opmærksomme på bestemmelsen i *stk. 3*. Bestemmelsen har alene relevans for de kommuner og amtskommuner, som har en ejerstruktur omfattet af de pågældende bestemmelser.

De forhold, som kommunen eller amtskommunen skal afgive erklæring om, vedrører primært aktiviteter i virksomheder, som er selskabsmæssigt udskilt. Det er derfor nødvendigt, at kommunen eller amtskommunen pålægger disse virksomheder at afgive de nødvendige oplysninger til kommunen eller amtskommunen.

Kommuner og amtskommuner vil om nødvendigt kunne fremtvinge de nødvendige oplysninger, når det drejer sig om virksomheder, hvor kommunen eller amtskommunen alene eller sammen med andre har be-

stemmende indflydelse. I de virksomheder, hvor kommunen eller amtskommunen ikke har bestemmende indflydelse, må der indgås en aftale med virksomheden om at afgive oplysningerne. Såfremt en kommune eller amtskommune ikke kan fremkomme med tilstrækkelig dokumentation for delvist ejede virksomheder, har kommunen eller amtskommunen i realiteten mistet kontrollen med, at midlerne ikke anvendes til aktiviteter, der medfører krav om modregning.

Finder Energitilsynet, at en kommune eller amtskommune må anses for at have anvendt midler i strid med stk. 3, betragtes de anvendte midler som uddelinger efter § 37, stk. 1. Det er således kommunen eller amtskommunen, der skal dokumentere, at der ikke er anvendt midler i strid med stk. 3. Energitilsynet fastsætter rådighedsdatoen, beløbets størrelse samt en beregnet forrentning i henhold til § 37, stk. 6. Dette gælder også for de delvist ejede virksomheder som nævnt ovenfor.

Det kan ikke udelukkes, at der kan opstå den situation, at en kommune eller amtskommune ikke er i stand til at afgive en erklæring, der er i overensstemmelse med de specifikke krav, der vil blive stillet i regler fastsat i medfør af § 37 b. Det kunne eksempelvis være tilfældet, hvor kommunen eller amtskommunen ikke kan tilvejebringe det oplysningsgrundlag, som er nødvendigt for at opnå den eller de fornødne revisorerklæringer. I sådanne tilfælde har kommunen eller amtskommunen sat sig i en position, hvor den ikke længere kan overholde bestemmelsen, og der må stilles krav om hel eller delvis afståelse af aktiviteter eller ejerandele i virksomhederne. Et sådant krav om afståelse kan dog opfyldes ved, at kommunen eller amtskommunen udskiller de pågældende aktiviteter eller ejerandele til direkte kommunalt ejerskab eller til kommunale virksomheder, der ikke hverken helt eller delvis, direkte eller indirekte er ejet af virksomheder omfattet af § 37, stk. 1. Afgørelse om pligt til afståelse træffes af transport- og energiministeren.

Bestemmelsen er herudover selvstændigt strafsanktioneret. Der henvises til ændringen i § 87, stk. 1.

Det foreslåede *stk. 7* giver transport- og energiministeren mulighed for at udvide undtagelsesbestemmelsen i stk. 3, således at kommuner og amtskommuner kan udøve andre aktiviteter i deres forsyningskoncerner, når der hverken direkte eller indirekte anvendes midler, som stammer fra aktiviteter omfattet af denne lov, lov om varmforsyning eller lov om naturgasforsyning til aktiviteterne. En udvidelse vil kunne blive aktuel, hvis der er andre aktiviteter, som det viser sig naturligt at udføre inden for en forsyningskoncern, og hvor dette administrativt vil kunne ske uden krav om forudgående tilladelse.

I medfør af § 37 b vil der blive fastsat regler om dokumentation og regnskabsføring for forhold, der er omfattet af § 37, stk. 5, og § 37 a, stk. 3-6. Der vil herunder blive udarbejdet én eller flere standarderklæringer, som kommunen eller amtskommunen skal anvende. Der vil endvidere blive udarbejdet en regnskabs- og revisionsinstruks, som blandt andet vil fastsætte kravene til den dokumentation, der skal ledsage de årlige erklæringer efter § 37, stk. 5, eller § 37 a, stk. 6, herunder revisorerklæringer.

Regnskabs- og revisionsinstruksen vil have en sådan udformning, at Energitilsynets tilsyn med overholdelsen af § 37, stk. 5, primært vil kunne baseres på en konstatering af, at revisor har konstateret tilstedeværelsen af den forudsatte dokumentation, samt at der ikke er konstateret forhold, som burde have givet anledning til registreringer. På samme måde kan tilsynet med overholdelsen af § 37 a, stk. 3, baseres på en konstatering af, at revisor har erklæret, at der ikke er anvendt midler i strid med stk. 3. Under hensyn til karakteren af bestemmelserne forudsættes det dog, at der periodevis vil blive foretaget en stikprøvekontrol, hvis nærmere indhold og omfang må afhænge af de konkrete omstændigheder.

Til nr.31

(§ 44, stk. 1)

Forslaget er en konsekvensrettelse på baggrund af ophævelse af lovens § 53, stk. 3, vedrørende transport- og energiministerens pligt til at godkende vedtægter. Den ny affattelse af bestemmelsen understreger, at det fortsat er et krav, at en netvirksomheds vedtægter skal indeholde bestemmelser, der sikrer gennemførelsen af forbrugerbeskyttelsesreglerne i §§ 40-44.

Til nr. 32

(§ 44, stk. 3)

Baggrunden for forslaget er, at de gældende regler for valg af forbrugerrepræsentanter ikke er ens i el- og varmforsyningslovene. Efter varmforsyningsloven stemmes således, at forbrugerindflydelsen i rimeligt omfang afspejler antallet af forbrugere og det faktiske energiforbrug. Efter elforsyningsloven anvendes valgregler, der giver enhver tilsluttet forbruger lige indflydelse uanset forbrug. Dette betyder, at koncerner, som omfatter flere forsyningsarter, ikke har mulighed for at foretage et samlet valg af forbrugerrepræsentanter til den øverste juridiske person i koncernen, men er nødsaget til at foretage to særskilte valg af forbrugerrepræsentanter blandt henholdsvis el- og varmforsyningsarter. Dette er administrativt byrdefuldt for de virksomheder, som har et meget stort sammenfald mellem el- og varmforsyningsarter.

Hensigten med den foreslåede bestemmelse er derfor at gøre det muligt for visse netvirksomheder, der er en del af en koncern med flere forsyningsarter – herunder el og varme – at opfylde kravene om forbrugerrepræsentation/indflydelse i både el- og varmforsyningslovene ved en samlet valghandling til den øverste juridiske person i koncernen, jf. elforsyningslovens § 41, stk. 3, samt varmforsyningslovens § 23 h, stk. 3, som også foreslås ændret ved denne lov.

Dette sker konkret ved at give de pågældende netvirksomheder mulighed for i – stedet for at stemme efter reglerne i elforsyningsloven – at stemme på en sådan måde, at forbrugerindflydelsen i rimeligt omfang afspejler antallet af forbrugere og det faktiske energiforbrug, således som det gælder i varmforsyningsloven, jf. forslag til ændring af § 23 k, stk. 2, i varmforsyningsloven.

Den foreslåede bestemmelse finder alene anvendelse på virksomheder, der vælger at opfylde kravet om forbrugerrepræsentation efter elforsyningslovens § 41, stk. 3. Dette betyder bl.a., at det kun er forbrugerejede eller kommunalt ejede netvirksomheder eller netvirksomheder, der drives som selvejende institutioner, der kan anvende bestemmelsen. Hvis en sådan netvirksomhed i stedet ønsker at opfylde kravet om forbrugerrepræsentation efter elforsyningslovens § 40, finder bestemmelsen ikke anvendelse. I disse tilfælde skal der vælges mindst 2 forbrugerrepræsentanter til netvirksomhedens bestyrelse. Disse skal vælges på den i elforsyningslovens § 44, stk. 2, nævnte måde.

De øvrige regler om forbrugerrepræsentation foreslås ikke ændret. For netvirksomheder, som vælger at opfylde kravet om forbrugerrepræsentation via elforsyningslovens § 41, stk. 3, gælder således stadig, at det er flertallet af bestyrelsen i den øverste juridiske person, som skal vælges/udpeges af forbrugerne eller en eller flere kommunale bestyrelser i virksomhedens forsyningsområde. Flertallet kan også vælges/udpeges af forbrugere og eller flere kommunale bestyrelser i forening, jf. elforsyningslovens § 41, stk. 1 og 2.

For at flertallet af en bestyrelse kan siges at være valgt/udpeget af forbrugerne i virksomhedens forsyningsområde, skal der være et sådant sammenfald mellem el- og varme- og evt. andre forbrugere, at kravet kan opfyldes. Det er således nødvendigt, at mindst 51 pct. af de stemmeberettigede og mindst 51 pct. af stemmevægten kan henføres til elforbrugere i netvirksomhedens forsyningsområde. Da der gælder et tilsvarende krav om valg af flertallet af bestyrelsen i varmforsyningslovens § 23 h, stk. 3, vil mindst 51 pct. af de stemmeberettigede og mindst 51 pct. af stemmevægten samtidigt skulle kunne henføres til varmforsyningsarter i fremføringsvirksomhedens forsyningsområde, hvis der skal kunne foretages et samlet valg.

Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget om indsættelse af ny § 23 k, stk. 3, i varmforsyningsloven. Ved en ændring i begge love sikres koncernerne valgfrihed med hensyn til anvendelse af valgeregler, når der foretages en samlet valghandling til den øverste juridiske person.

Virksomheder, som ikke opfylder bestemmelsens krav, skal fortsat stemme på en sådan måde, at enhver tilsluttet forbruger får lige indflydelse uanset forbrug, jf. elforsyningslovens § 44, stk. 2.

Til nr. 33

(§ 47, stk. 6)

Der er i dag med hjemmel i elforsyningslovens § 2, stk. 4, fastsat regler om, at kollektive elforsyningsvirksomheder uanset bestemmelserne i § 47 om selskabsmæssig adskillelse kan drive virksomhed med elproduk-

tion eller anden tilknyttet virksomhed, såfremt de samlede indtægter herfra udgør mindre end 5 pct. af omsætningen i den kollektive elforsyningsvirksomhed.

Med de reviderede el- og gasdirektiver fra juni 2003 er selskabsmæssig adskillelse blevet et direktivkrav. Der er i medfør af eldirektivet mulighed for at undtage distributionssystemoperatører, der forsyner mindre end 100.000 kunder, fra kravene om selskabsmæssig adskillelse. Reglerne for distributionssystemoperatører finder i elforsyningsloven anvendelse for alle netvirksomheder. Der er derfor behov for, at en mulig undtagelse fra kravet om selskabsmæssig adskillelse skal indskrænkes til kun at gælde for disse virksomheder. Af hensyn til implementeringen af eldirektivet vurderes det mest korrekt at indsætte en specifik undtagelsesmulighed i tilknytning til bestemmelserne om selskabsmæssig adskillelse.

Med forslaget kan ministeren således fastsætte regler om, at mindre omfattende aktiviteter kan undtages fra kravet om selskabsmæssig adskillelse i netvirksomheder, der forsyner mindre end 100.000 kunder.

Til nr. 33 a

(§ 51, stk. 3)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af de foreslåede ændringer til § 22, stk. 1, nr. 6 og 7, vedrørende netvirksomhedernes opgaver i relation til energibesparelser. Forslaget medfører, at de kollektive elforsyningsvirksomheder som hidtil skal betale de udgifter, der er forbundet med ministerens behandling og vurdering af virksomhedernes energispareindsats.

Til nr. 34

(§ 53, stk. 2)

Med forslaget ophæves transport- og energiministerens pligt til at godkende kollektive elforsyningsvirksomheders vedtægter samt ændringer heri.

Begrundelsen for at ophæve transport- og energiministerens pligt til at godkende vedtægter skyldes de senere års udvikling af el-markedet, hvor kravene til virksomhedernes vedtægter fortløbende er blevet lempet. Ved lov nr. 494 af 9. juni 2004 blev standardvedtægterne ophævet, idet kravet om forbrugernes bestemte indflydelse blev ophævet. Virksomhederne har i dag en stor grad af fleksibilitet med hensyn til udarbejdelse af vedtægter.

Ophævelsen medfører samtidig en regelforenkling af elforsyningsloven.

Der gælder i lovens §§ 40-44 stadig krav til virksomhedens vedtægter vedrørende forbrugerindflydelse, hvorfor den foreslåede bestemmelses formål er at understrege, at de kollektive elforsyningsvirksomheders vedtægter ikke må stride mod elforsyningslovens bestemmelser. Der vil i forbindelse med tilsynet med virksomhederne blive foretaget en løbende stikprøvekontrol heraf, ligesom det ved direkte henvendelse fra forbrugere vil blive påset, at reglerne overholdes. Ministeren kan i medfør af 85 c, påbyde, at forhold, der strider mod loven, bringes i orden straks eller inden nærmere angiven frist.

Til nr. 35

(§ 54, stk. 8)

Ændringen foreslås for at sikre forbrugerens forsyningssikkerhed i situationer, hvor en forsyningspligtig anmelder betalingsstandsning eller bliver erklæret konkurs. Tilsvarende hensyn gør sig gældende, såfremt bevillingen inddrages midlertidigt efter stk. 4, og denne situation omfattes derfor også af bestemmelsen.

Bestemmelsen sikrer samtidig, i tilfælde af betalingsstandsning eller konkurs, tilsynets henholdsvis kurators mulighed for at beslutte, om den forsyningspligtige virksomhed skal drives videre, såfremt bevillingen ikke inddrages. Tilsynet henholdsvis kurator skal træffe og meddele denne beslutning hurtigst muligt og senest en uge efter betalingsstandsningen eller konkursdekretets afsigelse. Dette anses for at være i overensstemmelse med den almindelige frist for konkursboet i konkurslovens § 55. Såfremt tilsynet eller kurator

vælger at drive virksomheden videre, får transport- og energiministeren dog mulighed for at gribe ind heroverfor – udover de muligheder som allerede følger af stk. 1, nr. 3 og stk. 4 om inddragelse af bevillingen – såfremt den forsyningspligtige virksomhed ikke videreføres på tilfredsstillende vis. Dette vil navnlig blive bedømt i relation til, om elforsyningslovens regler overholdes, ligesom bestemmelsen skal sikre imod, at der spekuleres i anmeldelse af betalingsstandsning og konkurs med henblik på at opnå højere priser. Ligeledes vil det ikke blive anset for at være drift på tilfredsstillende vis, såfremt tilsynet eller kurator ikke afvikler betalingsstandsningen eller konkursboet med den hastighed, som må kunne forventes. For en ordens skyld bemærkes, at hverken en betalingsstandsning eller konkurs giver tilsynet henholdsvis kurator mulighed for alene med denne begrundelse at ændre priserne eller vilkårene for leveringen i øvrigt, ligesom tilsynet og kurator naturligvis skal drive den forsyningspligtige virksomhed under overholdelse af elforsyningslovens regler.

I tilfælde af at den systemansvarlige virksomhed midlertidigt overtager driften, skal priserne fastsættes efter principperne i § 72, stk. 1-6, hvorved den systemansvarlige virksomhed får mulighed for at indregne nødvendige ekstraomkostninger i priserne. Henset til at der kun vil være tale om en midlertidig periode, og at denne periode ikke nødvendigvis falder samme med et eller flere af årets kvartaler, skal Energitilsynet ikke kontrollere prisen på sædvanlig måde efter § 72, stk. 7. Energitilsynet skal således i dette tilfælde alene gribe ind, hvis priserne er urimelige, herunder hvis den systemansvarlige virksomhed misbruger muligheden for at indregne nødvendige ekstraomkostninger i priserne. De betingelser og vilkår for levering af forsyningspligtig el, som hidtil har været gældende mellem den forsyningspligtige virksomhed og dennes kunder, som for eksempel opsigelsesvilkår og gebyrer, bliver den systemansvarlige virksomhed derimod bundet af i forholdet til disse kunder. I en situation hvor leverancerne fra den forsyningspligtige virksomhed stopper og den systemansvarlige virksomhed må træde øjeblikkeligt og uvarslet til, viderefører den systemansvarlige virksomhed forsyningspligten på tilsvarende vis, som hvis forsyningspligten var overdraget varslet. Ekstraordinære omkostninger for systemansvaret til indkøb af balancekraft grundet i, at forsyningspligten er overdraget øjeblikkeligt og uvarslet, og den forsyningspligtige virksomhed dermed ikke har levet op til reglerne for balanceansvarlige, skal rettes mod den relevante balanceansvarlige og/eller konkursboet.

Til nr. 36

(§ 56, stk. 1 og 2)

Ændringerne i § 56, stk. 1 og 2, er en konsekvens af, at der med den nye § 56 e indføres et særlig pristillæg for elektricitet fra havvindmølleparker, som er udbudt efter § 14.

Det følger således af den nye stk. 1, nr. 2, at bestemmelserne i § 56 ikke gælder for elektricitet fra vindmøller, som modtager eller har modtaget pristillæg efter § 56 e. Elektricitet fra disse havvindmølleparker modtager således ikke anden form for støtte end det, der fremgår af § 56 e, stk. 2 og 3, d.v.s. et pristillæg, som sammen med markedsprisen udgør 51,8 øre pr. kWh. for en elproduktion på 10 TWh, dog højest i 20 år fra nettilslutningen. De øvrige ændringer er af redaktionel art.

Til nr. 37

(§ 56 e)

Ved den nye § 56 e fastsættes pristillæg til elektricitet produceret på havvindmølleparker udbudt efter bestemmelserne i § 14. I første omgang drejer det sig som nævnt i *stk. 1* om havvindmølleparken Horns Rev 2, som er blevet udbudt den 7. juli 2004 og offentliggjort efter EU-udbudsreglerne.

Pristillægget størrelse følger af *stk. 2*. Der ydes således et pristillæg, som fastsættes således, at dette og den efter § 59, stk. 2, nr. 1, fastsatte markedspris, d.v.s. spottimeprisen på den nordiske elbørs Nordpool, tilsammen udgør 51,8 øre pr. kWh.

Det fremgår endvidere, at der tillige ydes et pristillæg på op til 0,7 øre pr. kWh i døgngennemsnit, hvis elproducenten skal betale en indfødningsstarif ved overføring af elektriciteten til det overordnede elforsyningsnet. Et tilsvarende pristillæg er hjemlet for elværksfinansierede havvindmøller nettilsluttet fra den 1.

januar 2000, jf. § 56 c, stk. 3. Rent faktisk opkræves der i dag ikke indfødningsstarif i det overordnede elforsyningsnet i Jylland.

Varigheden af pristillæggene fremgår af stk. 3. De pristillæg, som er nævnt i stk. 2, ydes således for en elproduktion på 10 TWh, idet tillæggene dog er tidsbegrænsede, således at de højst ydes i 20 år fra tidspunktet for havvindmølleparkens nettilslutning. En elproduktion på 10 TWh svarer til en årlig elproduktion i 50.000 fuldlasttimer fra 200 vindmøller, som er den forudsatte produktion ifølge udbudsvilkårene. En fuldlasttime er produktionen i en time med vindmøllens installerede effekt, jf. § 56, stk. 5. Om pristillæggets varighed henvises i øvrigt til bemærkningerne til stk. 5 nedenfor.

Det fremgår endvidere af stk. 3, at den nævnte elproduktion på 10 TWh skal være fremstillet i overensstemmelse med vilkårene i udbudet. Det indebærer, at det er en betingelse for at få pristillæg, at elproducenten har opfyldt vilkår i tilladelsen om, hvor stor en elproduktionskapacitet der skal være nettilsluttet inden en given frist fra udstedelsen af tilladelsen.

Denne bestemmelse skal ses i sammenhæng med, at der i udbudet er stillet vilkår om, at der skal opstilles en elproduktionskapacitet på 200 MW i havvindmølleparken Horns Rev 2. Det fremgår dog af udbudsvilkårene, at der skal være en mindste elproduktionskapacitet på 194 MW inden for en given frist og en maksimal kapacitet på 215 MW. Undergrænsen på 194 MW vil give en vis fleksibilitet ved valget mellem vindmølle typer med forskellig kapacitet.

Udbudsvilkårene indeholder også andre elementer af betydning for beregning af pristillæg, herunder om måling af den leverede elektricitet og om opgørelsen af den installerede elproduktionskapacitet.

I *stk. 4* præciseres for en ordens skyld, at der ikke udstedes VE-bevis for elproduktion fra havvindmølleparken. VE-beviser er blevet udsat ved aftalen af 19. juni 2002 mellem partierne bag Elreformaftalen.

Stk. 5 indeholder en begrænsning i varigheden af pristillægget i de tilfælde, hvor der ydes betaling for nedregulering af elproduktionen, jf. bemærkningerne til § 27 g nedenfor. Det følger heraf, at hvis denne betaling ydes i den periode, hvor der ydes pristillæg efter stk. 2, skal den elproduktion, som svarer til det kompenserede produktionstab, regnes med i den samlede elproduktion, hvortil der ydes pristillæg.

Til nr. 38 og 41

(§§ 57, stk. 8 og 57 b, stk. 7)

I bemærkningerne i det følgende omtales ændringerne af § 57, stk. 8, og § 57 b, stk. 7, under ét, da baggrunden for ændringerne og hovedindholdet i disse er fælles.

§§ 57 og 57 b, som blev indsat ved § 1 i lov nr. 495 af 9. juni 2004 om ændring af lov om elforsyning og lov om varmeforsyning, omhandler pristillæg til elektricitet produceret med anden vedvarende energi end vindkraft, f.eks. biomasse (halm, flis), biogas, solenergi og vandkraft (i det følgende: anden VE). § 57 angår pristillæg til elektricitet, som er produceret på anlæg, der alene anvender anden VE (i det følgende: rene VE-anlæg), mens § 57 b angår pristillæg til elektricitet fra anlæg, der anvender anden VE sammen med andre brændsler (i det følgende: blandede anlæg).

Hvis et rent VE-anlæg er nettilsluttet senest den 21. april 2004, ydes der ifølge § 57, stk. 3, et pristillæg, som i størrelse svarer til det tidligere gældende pristillæg før lov nr. 495. Den 21. april 2004 er datoen for fremsættelsen af forslaget til lov nr. 495. Dette pristillæg ydes i 20 år fra nettilslutningen af anlægget, dog mindst i 15 år regnet fra den 1. januar 2004. Hvis anlægget er nettilsluttet efter den 21. april 2004, ydes der lavere pristillæg efter stk. 2 eller 4.

På samme måde ydes der ifølge § 57 b, stk. 2, et højere pristillæg til elektricitet fra blandede anlæg, når anvendelsen af vedvarende energi er påbegyndt senest den 21. april 2004.

Formålet med at opretholde det højere pristillæg til eksisterende anlæg er at skabe sikkerhed omkring finansieringen af allerede afholdte anlægsinvesteringer. Med nettilslutning forstås i almindelighed tidspunktet for den første levering af elektricitet fra anlægget til det kollektive elforsyningsnet. Når pristillæggets størrelse afhænger af tidspunktet for nettilslutningen, vil det imidlertid indebære en utilsigtet forøgelse af støtten til

et eksisterende anlæg, hvis elproduktionskapaciteten i anlægget efter dette skæringstidspunkt forhøjes væsentligt. Tilsvarende vil gælde, hvis anvendelsen af vedvarende energikilder efterfølgende forøges væsentligt ved ombygninger i et eksisterende blandet anlæg.

Til § 57, stk. 8

Under hensyn til det anførte kan der i medfør af den nye § 57, stk. 8, 2. pkt., fastsættes regler om, at elproduktionen fra et rent VE-anlæg, som er nettilsluttet senest den 21. april 2004, kan overgå til at få pristillæg efter stk. 2 eller 4, hvis elproduktionskapaciteten efter denne dato forøges væsentligt på grund af udskiftning eller væsentlige ombygninger af produktionsanlægget.

Et rent VE-anlæg, som er nettilsluttet senest den 21. april 2004, får ifølge stk. 3 et pristillæg, som sammen med elmarkedsprisen udgør 60 øre pr. kWh i 20 år fra nettilslutningen, dog mindst i 15 år fra 1. januar 2004 at regne. De nye bestemmelser i stk. 8 indebærer, at elektriciteten fra et sådant anlæg under nærmere angivne betingelser modtager pristillæg efter de regler, der gælder for elektricitet fra anlæg, der er nettilsluttet efter den 21. april 2004. De nye pristillæg gælder i så fald fra det tidspunkt, hvor det udvidede anlæg er idriftsat.

Pristillæg til elektricitet fra rene VE-anlæg nettilsluttet efter den 21. april 2004 fremgår af stk. 2 og 4. Pristillægget efter stk. 4 udgør sammen med elmarkedsprisen 60 øre pr. kWh i de første 10 år og 40 øre pr. kWh i de følgende 10 år. Dette tillæg ydes under nærmere fastsatte betingelser til elektricitet produceret på biogasanlæg og andre energikilder eller teknologier af væsentlig fremtidig betydning. Pristillægget efter stk. 2 udgør 10 øre pr. kWh i 20 år fra nettilslutningen og ydes til elektricitet fra andre anlæg end dem, der omfattes af stk. 4 (såsom anlæg med afbrænding af halm og flis).

Ændringen af pristillægget efter stk. 8 er betinget af, at elproduktionskapaciteten efter skæringsdatoen den 21. april 2004 forøges væsentligt på grund af udskiftning eller væsentlige ombygninger af anlægget. Det er ikke hensigten at ændre pristillægget, fordi et bestående anlæg anvendes mere intensivt, eller fordi kapaciteten øges ved mindre ombygninger eller i forbindelse med reparationer, renoveringer m.v. Bestemmelsen finder anvendelse ved udskiftning eller ombygning af anlæg på samme lokalitet, mens en flytning af pågældende værk, som kræver en ny nettilslutning, under alle omstændigheder anses for tilslutning af et nyt anlæg.

Som udgangspunkt er det hensigten, at pristillægget ændres, hvis elproduktionskapaciteten forøges med mindst 50 pct., idet nærmere kriterier og betingelser for ændringen vil blive fastsat ved bekendtgørelse. Det er hensigten, at der skal anvendes enkle og gennemsigtige kriterier. Reglerne vil blive administreret af den systemansvarlige virksomhed.

De nye bestemmelser i stk. 8, 1. pkt., giver også hjemmel til at afklare andre spørgsmål om adgangen til at modtage pristillæg efter stk. 2-4. Der vil således kunne fastsættes kriterier, hvorefter der i særlige tilfælde kan dispenseres fra fristen for nettilslutning den 21. april 2004, hvis tilslutningsfristen i mindre omfang er overskredet på grund af forhold, som ikke kan lægges anlægsejeren til last.

Stk. 8, 3. pkt., er uændret.

Til § 57 b, stk. 7

Der kan endvidere i medfør af den nye § 57 b, stk. 7, 2. pkt., fastsættes regler om, at elproduktion med anden VE, som er påbegyndt i et blandet anlæg senest den 21. april 2004, kan overgå til at få pristillæg efter stk. § 57 b, stk. 3 eller 5, hvis anvendelsen af anden VE efter denne dato forøges væsentligt på grund af udskiftning eller væsentlige ombygninger af produktionsanlægget.

Ifølge § 57 b, stk. 2, ydes der pristillæg på 26 øre pr. kWh til den del af elproduktionen i et blandet anlæg, som er fremstillet ved anden VE, hvis anvendelsen er påbegyndt senest den 21. april 2004. Dette pristillæg ydes i 20 år fra det tidspunkt, hvor anvendelsen af anden VE er påbegyndt, dog mindst i 15 år fra den 1. januar 2004 at regne.

De nye bestemmelser i § 57 b, stk. 7, indebærer, at elektricitet fremstillet ved anden VE under nærmere angivne betingelser modtager pristillæg efter de regler, der gælder, hvis anvendelsen af anden VE er begyndt efter den 21. april 2004. De nye pristillæg gælder i så fald fra det tidspunkt, hvor de fornødne anlægsombygninger er taget i brug.

Pristillæg til VE-elektricitet fra blandede anlæg, hvor VE-anvendelsen er påbegyndt efter den 21. april 2004, fremgår af § 57 b, stk. 3 og 5. Pristillæg efter stk. 3 udgør 26 øre pr. kWh i de første 10 år fra det tidspunkt, hvor anvendelsen af anden VE påbegyndes, og 6 øre pr. kWh i de følgende 10 år. Dette tillæg ydes under nærmere fastsatte betingelser til elektricitet produceret på biogasanlæg og andre energikilder eller teknologier af væsentlig fremtidig betydning. Pristillægget efter stk. 5, som ændret ved § 1, nr. 40, i dette lovforslag, udgør 10 øre pr. kWh i 20 år fra påbegyndelsen og ydes til elektricitet fremstillet ved andre energikilder end dem, der omfattes af stk. 3 (såsom anlæg med afbrænding af halm og flis).

Ændringen af pristillægget efter stk. 7 er betinget af, at anvendelsen af anden VE efter skæringsdatoen den 21. april 2004 forøges væsentligt på grund af udskiftning eller væsentlige ombygninger af produktionsanlægget. Herom henvises til bemærkningerne til § 57, stk. 8, ovenfor.

Som udgangspunkt er det hensigten, at pristillægget ændres, hvis VE-anvendelsen forøges med mindst 50 pct. Nærmere kriterier og betingelser vil blive fastsat ved bekendtgørelse. Som et led i tilsynet med udbetalingen af pristillæg bliver der tilvejebragt oplysninger, hvorved andelen af elektricitet fremstillet ved anden VE kan beregnes. Reglerne vil blive administreret af den systemansvarlige virksomhed.

Om bestemmelsen i § 57 b, stk. 7, 1. pkt., henvises til bemærkningerne til § 57, stk. 8, 1. pkt., ovenfor. § 57 b, stk. 7, 3. pkt., er uændret.

Til nr. 39

(§ 57 a.)

Elsam mangler i dag at etablere et anlæg til afbrænding af en årlig mængde på 150.000 ton halm for at opfylde sit biomassepålæg. Anlægget, der skulle have været etableret inden udgangen af 2004, vil nu blive etableret i tilknytning til Fynsværket. Der er enighed mellem Elsam og Vattenfall om, at anlægget opføres og drives af Vattenfall, som skal overtage Fynsværket.

Dette anlæg er en del af den allerede aftalte biomassehandlingsplan, og det er derfor forudsat, at der ydes samme støtte, som ydes til tilsvarende anlæg opført efter pålæg efter biomassehandlingsplanen. Dette indebærer, at der skal ydes et tilskud efter § 57 a, stk. 3, på 100 kr. pr. ton for en årlig mængde på 150.000 ton. Et halmanlæg på 150.000 ton nævnes udtrykkeligt i lovbemærkningerne til lov nr. 478 af 7. juni 2001. Om ændring af elforsyningsloven (2001-ændringen) af elforsyningsloven, men loftet i § 57 a på årligt 30 mio. kr. til biomasseafbrændingen blev fastsat ud fra de i 2001 kendte, færdigprojekterede anlæg. Loftet på 30 mio. kr. må derfor hæves, såfremt der skal sikres samme støtte til dette anlæg, som til lignende anlæg opført efter biomassehandlingsplanen.

Til nr. 40

(§ 57 b, stk. 5)

Det følger af den nugældende § 57 b, stk. 5, at der ikke udstedes VE-bevis til elektricitet omfattet af stk. 1, d.v.s. elektricitet produceret ved anvendelse af en eller flere vedvarende energi-kilder sammen med andre brændsler (i det følgende: et blandet anlæg).

Udstedelsen af VE-beviser er udsat. I andre sammenhænge fremgår det af elforsyningsloven, at der indtil udstedelsen af VE-beviser ydes et pristillæg på 10 øre pr. kWh. Eksempelvis ydes dette pristillæg i 20 år ifølge § 57, stk. 2, til elektricitet fremstillet i et anlæg, der alene anvender anden VE, hvis der ikke ydes højere pristillæg efter stk. 3 eller 4 (jf. bemærkningerne til § 57, stk. 8, ovenfor). Dette pristillæg ydes således til elektricitet fra VE-anlæg, som er nettilsluttet efter den 21. april 2004, og hvor der anvendes energikilder, som ikke er berettiget til at få støtte efter stk. 4 (især anlæg med afbrænding af halm og flis).

Der er ikke tilsvarende bestemmelser i den nugældende § 57 b, stk. 5. Det er præciseret i stk. 2 og 3, hvilke kategorier af vedvarende energi der får pristillæg, og med hvilke beløb. Det indebærer, at der ikke efter de gældende bestemmelser kan ydes pristillæg til VE-elektricitet fremstillet på blandede anlæg, hvis anvendel-

sen af anden VE er påbegyndt efter den 21. april 2004, og de energikilder, som anvendes, ikke er nævnt i stk. 3 (afbrænding af halm og flis).

Under hensyn til, at det ikke har været hensigten med aftalen af 29. marts 2004 om vindenergi og decentral kraftvarme mv. at lade støtten til elektricitet fremstillet ved anden VE bortfalde, er det fundet påkrævet at korrigere og præcisere stk. 5, således at der er parallelitet til den støtte på 10 øre pr. kWh, som ydes ifølge § 57, stk. 2, ydes til elektricitet fra rene VE-anlæg.

Det følger af den nye formulering af stk. 5, at der ydes pristillæg på 10 øre pr. kWh til elektricitet fremstillet i blandede anlæg ved andre energikilder end de i stk. 3, nr. 1 og 2, nævnte, d.v.s. som nævnt fortrinsvis afbrænding af halm og flis, hvis anvendelsen af disse er påbegyndt den 22. april 2004 eller senere. Pristillægget ydes i 20 år fra påbegyndelsen af anvendelsen. Tillige følger det af den nye stk. 7 (jf. bemærkningerne til denne bestemmelse ovenfor) om ændring af pristillæg, at elektricitet fra blandede anlæg, hvor anvendelsen af anden VE er påbegyndt senest den 21. april 2004, under nærmere angivne betingelser kan overgå til at få pristillæg efter stk. 5.

Det følger af sidste pkt., at der fortsat ikke udstedes VE-bevis til anden elektricitet omfattet af stk. 1.

Til nr. 41

(§ 57 b, stk. 7)

Vedrørende ændringen af § 57 b, stk. 7, henvises til ændringerne af § 56, stk. 1 og 2, jf. bemærkningerne til nr. 36 ovenfor.

Til nr. 42

(§ 59, stk. 2)

Ændringen af § 59, stk. 2, nr. 1, er en konsekvens af de nye bestemmelser i § 56 e om pristillæg til elektricitet fra havvindmølleparker, som er udbudt efter § 14. Det fremgår af bestemmelsen, at markedsprisen for elektriciteten fra disse vindmøller fastsættes på timebasis som spotprisen for elektricitet i det pågældende område.

Til nr. 43

(§ 59, stk. 5)

Ændringen af § 59, stk. 5, er en konsekvens af de nye bestemmelser i § 56 e om pristillæg til elektricitet fra havvindmølleparker, som er udbudt efter § 14. Bestemmelsen indebærer, at der beregnes et negativt pristillæg for elektricitet fra disse vindmøller, hvis den fastsatte markedspris for elektriciteten overstiger det fastsatte samlede beløb for pristillæg og markedspris, 51,8 øre pr. kWh. Dette negative pristillæg modregnes i udbetalinger af pristillæg.

Som udgangspunkt svarer bestemmelserne om dette negative pristillæg til de tilsvarende regler om negative pristillæg for elværksfinansierede anlæg som nævnt i §§ 56 c og 57 a. Det fremgår dog af bestemmelsen, at det negative pristillæg for havvindmølleparker omfattet af § 56 e ikke er tidsbegrænset, idet det negative pristillæg til disse anlæg kan overstige størrelsen af udbetalte pristillæg i det sidste år inden opgørelses-tidspunktet.

Til nr. 44

(§ 60)

Ændringen af § 60, stk. 1, er en konsekvens af de nye bestemmelser i § 56 e om pristillæg til elektricitet fra havvindmølleparker, som er udbudt efter § 14, idet der ikke ved den eventuelle indførelse af et VE-bevismarked skal udstedes VE-beviser til denne elproduktion.

Til nr. 45

(§ 64, stk. 1)

Der er tale om en præcisering af bestemmelserne i § 64 om fravalg af pristillæg og andre ydelser efter §§ 56-58 b. Ifølge § 59 a, stk. 1, skal den systemansvarlige virksomhed varetage salg og balancering af visse elproduktioner, som tillige modtager pristillæg (elektricitet fra vindmøller, andre VE-anlæg og decentrale kraftvarmeværker omfattet af overgangsordninger i §§ 56 a og 56 b, 57 og 58 a). Ændringen indebærer, at det præciseres, at salgs- og balanceringsydelsen efter § 59 a, stk. 1, tillige bortfalder ved fravalg af disse pristillæg.

Til nr. 46

(§ 64, stk. 2)

I de regler om fravalg af pristillæg, som kan fastsættes efter § 64, vil en elproducent, som fravælger et pristillæg, som udgangspunkt kunne genoptage pristillægget med et rimeligt varsel. I det nye *stk. 2* præciseres det imidlertid, at pristillæg til elektricitet fra havvindmølleparker omfattet af § 56 e ikke kan genoptages efter fravalget.

Til nr. 47

(§ 66, stk. 1)

Ved den nye § 66, stk. 1, nr. 3, præciseres, at anmodningen om overtagelse af en økonomisk nødlidende vindmølle, jf. nr. 1 og 2, skal være indgivet senest den 15. januar 2005. Denne frist er fastsat ved § 18 i bekendtgørelse nr. 1365 af 15. december 2004 om nettilslutning af vindmøller og pristillæg for vindmølleproduceret elektricitet m.v., men det findes hensigtsmæssigt at præcisere ansøgningsfristen og dermed ordningens ophør i § 66.

Til nr. 48

(§ 66, stk. 5)

Efter at der er fastsat et seneste tidspunkt den 15. januar 2005 for, hvornår der skal være indgivet anmodning om overtagelse af en nødlidende vindmølle (jf. bemærkningerne til nr. 47) er der ikke behov for beordningen i § 66, *stk. 5*, til at fastsætte regler om ordningens ophør.

Til nr. 50

(§ 68)

Der foretages visse ændringer i § 68, hvorefter transport- og energiministeren kan fastsætte regler om nettilslutning og teknisk godkendelse m.v. af vindmøller samt dækning af omkostninger herved.

Stk. 1, nr. 2, er ny. Det følger af denne bestemmelse, at der kan fastsættes regler om vindmølle ejerens adgang til benyttelse af ilandføringsanlæg fra havvindmølleparker, som er etableret af den elforsyningsvirksomhed, som varetager ilandføringen, og om beregning af betalingen herfor.

Baggrunden er, at der er behov for, at elproducenten kan benytte ilandføringsanlæggene fra havvindmølleparken (herunder platforme m.v.) til at opstille højspændingsinstallationer, målerudstyr m.v., som elprodu-

centen skal eje og vedligeholde, jf. nr. 1. Der er bestemmelser herom i udbudsvilkårene for havvindmølleparken Horns Rev 2. Disse vilkår berører Energinet.dk's stilling som ejer af ilandføringsanlægget, og der indføres derfor hjemmel til at fastsætte regler ved bekendtgørelse inden for de rammer, som er fastlagt i udbudsvilkårene. Der kan således fastsættes regler om, at elproducenten har adgang til at benytte anlæggene i nærmere angivet omfang, samt regler om beregning af en omkostningsbestemt leje af arealer og faciliteter, som stilles til rådighed for elproducenten.

I stk. 1, nr. 1, præciseres, at der kan fastsættes regler om, hvilke kategorier af anlæg og installationer, herunder ilandføringsanlæg fra havvindmølleparker, som det påhviler henholdsvis vindmølleejeren og de kollektive elforsyningsvirksomheder at udføre. Tillige præciseres i nr. 3, at der kan fastsættes regler om, hvorledes omkostninger ved etablering af nettilslutning som nævnt i nr. 1 og omkostninger ved at være nettilsluttet fordeles mellem vindmølleejeren og de kollektive elforsyningsvirksomheder. Det præciseres i nr. 4, at der kan fastsættes regler om, hvorledes omkostninger, der påhviler de kollektive elforsyningsvirksomheder, indregnes i forbrugerpriserne for elektricitet, jf. § 8, stk. 3-6. Det følger heraf, at der kan fastsættes regler om, at bestemte omkostningskategorier kan henføres til de offentlige forpligtelser, som påhviler elforbrugerne efter § 8, stk. 3 og 4, eller henføres til den enkelte kollektive elforsyningsvirksomheds tariffer efter § 8, stk. 5 og 6.

Ifølge stk. 2 kan der bl.a. fastsættes regler om krav til certificering og prøvning vedrørende vindmøllers konstruktion m.v. Der er tale om en sproglig præcisering i forhold til den tidligere udformning, hvorefter der kunne fastsættes regler om anerkendelse af certifikater og prøvning af disse forhold.

I stk. 3 fastsættes, at transport- og energiministeren – i forbindelse med sin beføjelse til at udstede regler om vindmøllers konstruktion, fremstilling, opstilling og drift samt regler om certificering og prøvning vedrørende disse forhold, jf. stk. 2, - kan bemyndige en virksomhed eller en sagkyndig institution eller organisation til at udøve nærmere angivne funktioner vedrørende teknisk godkendelse af vindmøller samt udføre tilsyn og kontrol med overholdelsen af reglerne som nævnt i stk. 2.

De nærmere angivne funktioner fremgår af Energistyrelsens godkendelsesordning for vindmøller. Denne tekniske godkendelsesordning omfatter krav om, at vindmøller (inkl. det anvendte fundament), der skal kunne opstilles i Danmark eller i danske farvande, skal være typegodkendte, og at selve vindmølleopstillingen skal projektgodkendes. I godkendelsesordningen angives endvidere krav og procedurer til de virksomheder m.v., der kan udstede type- og projektgodkendelser samt ombygning- og flyttegodkendelser.

Krav og procedurer for både typegodkendelse af vindmøller og projektgodkendelse af vindmølleopstillinger skal bygge på det internationale regelsæt IEC WT01, der muliggør gensidig international anerkendelse af godkendelser og prøvninger.

Ifølge stk. 4 kan der fastsættes regler om betaling til dækning af omkostninger ved behandling af ansøgning om nettilslutning. I forhold til tidligere præciseres det, at der er tale om net- eller transmissionsvirksomhedens omkostninger.

Til nr. 51

(§ 68 a)

Ved ændringen af § 68 a præciseres, at der kan fastsættes regler om, at kollektive elforsyningsvirksomheder ved bekendtgørelse kan få delegeret opgaver vedrørende fravalg af pristillæg efter § 64.

Til nr. 52

(§ 78, stk. 9)

Den foreslåede ændring er af lovteknisk karakter, idet lov om forbrugerklager, som tidligere henhørte under økonomi – og erhvervsministeren, er overflyttet til familie- og forbrugsministeren.

Til nr. 53

(§ 84, stk. 3)

Ændringen foreslås som en konsekvens af, at der efter etableringen af Energinet.dk kun eksisterer én systemansvarlig virksomhed, hvorfor flertals formen rettes til entalsform.

Til nr. 54

(§ 85 a, stk. 3)

§ 85 a vedrører tilsyn og kontrol med omkostninger til dækning af de offentlige forpligtelser efter § 8 (PSO-bidrag). Der tilføjes en ny bestemmelse i *stk. 3*, hvorefter transport- og energiministeren kan fastsætte regler om, at elproduktion skal måles eller beregnes på nærmere angivet måde. Forpligtelsen til at betale PSO-bidrag påhviler alt elforbrug, og derfor er der behov for en nøjagtig opgørelse af elforbruget, herunder den del, der dækkes ved forbrug af egen elproduktion. Formålet med den nye bestemmelse er at sikre, at alle elproducenter forpligtes til at lade deres elproduktion opgøre på et sikkert grundlag. Elproduktionen opgøres enten ved måling, som skal foretages af netvirksomheden, eller for så vidt angår små anlæg, ved at anlægsejeren meddeler oplysninger om anlægskapacitet m.v., som kan danne grundlag for, at den systemansvarlige virksomhed kan opgøre elproduktionen (skabelonmåling). Der kan herunder fastsættes regler om, hvorledes målingen skal foretages, såsom at der skal ske særskilt måling af enkelte anlæg på et værk m.v. af hensyn til opgørelsen af de offentlige forpligtelser.

Den systemansvarlige virksomhed kan fastsætte retningslinier herom efter stk. 5.

Endvidere præciseres det, at alle elproducenter skal indberette produktionsdata og andre relevante oplysninger om produktionsforhold til en kollektiv elforsyningsvirksomhed eller til et centralt register (Stamdataregistret), hvor bestemmelsen hidtil alene har omfattet elproducenter, der modtager pristillæg. Formålet er at sikre et samlet datagrundlag for elproduktionsanlæggene. Oplysninger fra elproducenterne som helhed er allerede tilvejebragt efter bestemmelserne i § 84 om oplysningspligt, således at der ikke er tale om en reel udvidelse af de opgaver, som påhviler producenterne.

Til nr. 55

(§ 86)

I medfør af den gældende § 86 kan Energitilsynet som tvangsmiddel pålægge bøder, såfremt nogen undlader rettidigt at efterkomme et påbud meddelt i medfør af § 77. Det foreslås, at Energitilsynet også kan anvende tvangsbøder i tilfælde af, at forpligtelser til at foretage anmeldelse eller give oplysninger m.v. i medfør af nærmere angivne bestemmelser eller pålæg om ændring af priser og leveringsbetingelser i medfør af § 72, stk. 7, ikke efterkommes.

Fælles for de i stk. 1 foreslåede bestemmelser, efter hvilke der kan udstedes tvangsbøder, er, at de alle er af væsentlig betydning for, at konkurrencen kan fungere på tilfredsstillende vilkår. Forslaget skal således ses på baggrund af eldirektivets art. 23, stk. 7 og 8, hvorefter medlemsstaterne dels skal træffe foranstaltninger for at sikre, at de regulerende myndigheder kan udføre deres opgaver effektivt og hurtigt, og dels skal etablere passende, effektive mekanismer med henblik på regulering, kontrol og gennemsigtighed for at hindre ethvert misbrug af dominerende stilling, navnlig til skade for forbrugerne, og enhver form for aggressiv adfærd.

Erfaringen har vist, at der er behov for en udvidelse af adgangen til at udstede administrative tvangsbøder for at efterkomme dette.

I stk. 1 henvises der nu til § 22, stk. 3, om netvirksomhedernes pligt til at forsyne brugere af nettet med de nødvendige oplysninger om måling af elektricitet, der transporteres gennem virksomhedens net. Netvirksomhedernes overholdelse af forpligtelsen i § 22, stk. 3, er af afgørende betydning for, at konkurrencen på handel med elektricitet kan fungere. Det er således netvirksomhederne, der skal forsyne handelsvirksomhederne med de nødvendige oplysninger om måling af elektricitet med henblik på, at handelsvirksomhederne kan fakturere deres kunder. Såfremt netvirksomhederne ikke lever op til denne forpligtelse, kan Energitilsynet således udstede bøder med henblik på omgående at få tilvejebragt de nødvendige oplysninger.

På tilsvarende vis kan der udstedes bøder, såfremt virksomhederne ikke lever op til deres øvrige anmeldelses- og oplysningsforpligtelser.

Energitilsynets mulighed for at pålægge administrative bøder ved overtrædelse af § 77 er uændret i forhold til gældende lovgivning. § 77 vedrører påbud om ændring af priser og leveringsbetingelser. På tilsvarende vis er der behov for at kunne pålægge administrative bøder i forbindelse med § 72, stk. 7, som vedrører Energitilsynets mulighed for at give påbud om ændring af priserne fra forsyningspligtige virksomheder.

Det forudsættes, at Energitilsynet har givet udtrykkeligt påbud om det forhold, som skal bringes i orden, således at virksomheden klart har fået formuleret, hvilke handlinger, virksomheden skal foretage sig.

I stk. 2 foreslås det, at tvangsbøder også kan pålægges de ansvarlige personer i virksomheden. For virksomheder, som drives af kommuner eller amtskommuner, vil det sige de ansvarlige medlemmer af kommunalbestyrelsen eller amtsrådet. Det præcises i bestemmelsen, hvem bøden rettes imod. Principperne svarer til, hvad der gælder i § 50 b i den kommunale styrelseslov.

Det foreslås, at der i stk. 3 endvidere gives Energitilsynet mulighed for at pålægge administrative bøder, når kommuner og amtskommuner ikke indberetter eller afgiver erklæring efter § 37, stk. 5, og § 37 a, stk. 6. Årsagen hertil er, at indberetningerne har betydning for Indenrigsministeriets beregning af bloktilskud samt en vurdering af, hvorvidt kommunen eller amtskommunen skal afstå aktiviteter eller ejerandele i virksomheder omfattet af § 37 a, stk. 1. En kommune eller amtskommune må ikke kunne hindre en sådan sagsbehandling ved helt at undlade at indberette eller afgive erklæring.

Stk. 4 er en videreførelse af den gældende stk. 2.

Til nr. 56

Forslaget er en konsekvens af, at § 37, stk. 10 og 11, foreslås erstattet af en ny § 37 a.

Herudover foreslås, at bestemmelsen også omfatter undladelse af at afgive erklæring efter § 37 og 37 a.

Til nr. 57

Forslaget er en konsekvens af, at § 37, stk. 10 og 11, foreslås erstattet af en ny § 37 a. Det vil således også være belagt med bødestraf, såfremt en kommune eller amtskommune anvender midler i strid med den foreslåede § 37 a, stk. 3.

Til nr. 58

(§ 89, stk. 5)

Bestemmelsen svarer til miljøbeskyttelseslovens § 101 samt naturbeskyttelseslovens § 88, hvorefter det ikke er muligt at påklage en afgørelse truffet af henholdsvis miljøklagenævnet og naturklagenævnet til domstolene, hvis dette ikke sker inden for en frist på 6 måneder, efter afgørelsen er meddelt den pågældende.

Til nr. 59

(Kap. 14 a)

Forslaget til ophævelse af kapitel 14 a, skal ses i lyset af de bemærkninger, der blev indsat med lov nr. 1384 af 20. december 2004. Af bemærkningerne fremgår det, at kapitlet vil blive ophævet snarest muligt, såfremt ingen virksomheder inden den i § 92 a angivne frist, den 25. marts 2005, havde meddelt, at de ønskede at være omfattet af den hidtil gældende regulering vedrørende fri og bunden egenkapital. Da alle virksomheder er overgået til ny prisregulering, foreslås kapitlet ophævet.

Til nr. 1.

Ændringen foreslås som konsekvens af, at ministeren på opfordring af Energinet.dk's bestyrelse og efter orientering af Folketinget har valgt at ændre Energinet Danmarks navn til Energinet.dk.

Til nr. 2

(§ 2, stk. 1)

Formålet med bestemmelsen er at give mulighed for, at tilstødende naturgasforsyningssystemer kan omfattes af beredkabsarbejdet efter § 15 a.

Baggrunden er, at beredkabsarbejdet for naturgassektoren sigter på at betragte sektoren som en helhed, dvs. fra naturgassens ilandføring frem til slutbrugeren. Enkelte tilstødende naturgasforsyningssystemer er imidlertid ikke omfattet af naturgasforsyningslovens bevillingssystem. Det gælder dels DONG's naturgasbehandlingsanlæg ved Nybro, dels de naturgas-luft-forsyningssystemer, som afløser tidligere bygasforsyningssystemer. Af hensyn til det samlede beredskab for naturgassektoren er det hensigtsmæssigt, at sådanne tilstødende naturgasforsyningssystemer kan indgå i beredkabsarbejdet efter § 15 a.

Til nr. 3

(§ 6, nr. 21)

Ved tilstødende naturgasforsyningssystemer forstås dels naturgasbehandlingsanlæg, der indgår som en central del af det samlede naturgasforsyningssystem, som for eksempel DONG's anlæg ved Nybro, dels naturgas-luft-baserede bygasforsyningssystemer som i væsentligt omfang er tilkøbt det samlede naturgasforsyningssystem.

Til nr. 4

(§ 7)

Den foreslåede bestemmelse skal sikre, at der ved skift af naturgasleverandør ikke pålægges forbrugeren gebyr. Et gebyr kan være en barriere for, at forbrugeren skifter leverandør og dermed konkurrencebegrænsende. Kravet er i den gældende lovs § 7 alene rettet mod naturgasleverandører. Med denne nye bestemmelse gælder kravet også for distributionsselskaber. Loven efterkommer herefter fuldt ud naturgasdirektivets artikel 3.3 og bilag A.

Til nr. 5

(§ 11 a)

Ændringen af § 11 a, medfører en udvidelse, således at også lagerselskaber skal opstille program for intern overvågning for at forhindre diskriminerende adfærd. Der er ikke tale om et direktivkrav, men lagervirksomhed bør være omfattet, da de samme hensyn gør sig gældende for disse selskaber, som for transmissions- og distributionsselskaber.

Til nr. 6

(§ 14, stk. 1, nr. 2)

Bestemmelserne i nr. 4-7 svarer til de foreslåede ændringer i elforsyningsloven med de fornødne tilpasninger.

Bestemmelsen i nr. 6 præciserer de aktiviteter og opgaver, som distributionsselskaberne også fremover skal udføre eller sikre bliver udført som en del af selskabets kerneopgaver. Opgaverne kan løses i selve distributionsselskabet i modsætning til realiseringen af energibesparelsesopgaver, jf. 1, nr. 3, og som distributionsselskabet skal erhverve af en anden juridisk enhed end distributionsselskabet.

Som led i kontakten med deres kunder kan selskaberne fortsat gennemføre generelt adfærdspåvirkende oplysningsarbejde om naturgasforbrug og besparelsesmuligheder i form af råd og forslag. Det er dog ikke et krav, at disse aktiviteter skal ske i distributionsselskabet. Distributionsselskabet kan vælge at udføre disse aktiviteter i selskaber, som er selskabsmæssigt adskilte fra distributionsselskabet.

Omfattet af oplysninger vedrørende naturgasbesparelser falder f.eks. foredragsvirksomhed på skoler og institutioner m.v. og almindeligt oplysningsarbejde om energibesparelser. Omfattet heraf er endvidere rådgivning eller anvisninger rettet mod forbrugere, hvor udførelsen af den konkrete besparelsesindsats udføres af forbrugeren, eller af en af forbrugeren valgt person eller virksomhed, som ikke er distributionsselskabet.

Mens § 14, stk. 1 nr. 2, vedrører distributionsselskabernes oplysningsforpligtelse omhandler § 14, stk. 1, nr. 3, selve realiseringen af energibesparelserne.

Uden for § 14, stk., 1, nr. 2, falder enhver form for fysisk aktivitet så som udskiftning af komponenter, op-sætning af udstyr, udskiftning af apparatur og lignende. Løsning af sådanne aktiviteter er en realiseringen af energibesparelser, jf. § 14, stk. 3.

De foreslåede ændringer berører ikke distributionsselskabernes adgang efter naturgasforsyningslovens § 5, stk. 1, til at bistå med ydelser bl.a. i forbindelse med etablering og brug af naturgasforsyning hos kunder i selskabernes bevillingsområde. Disse aktiviteter, som er tæt knyttet til distributionsvirksomheden, kan derfor inden for rammerne af bestemmelsen i § 5, stk. 1, fortsætte uændret efter vedtagelsen af de foreslåede ændringer af naturgasforsyningsloven.

Distributionsselskaberne skal efter forslaget også fremover sørge for, at alle forbrugere sikres information om udviklingen i deres naturgasforbrug og mulighed for at sammenligne deres naturgasforbrug med tilsvarende kundekategorier. Formålet hermed er at give forbrugeren et incitament til at spare naturgas.

Endelig skal distributionsselskabet også fremover foretage en kortlægning af det samlede naturgasforbrug i forsyningsområdet fordelt på forbrugerkategorier og anvendelser. Sådanne oplysninger er nødvendige for at kunne sikre løsningen af de besparelsesopgaver, som er nævnt i § 14, stk.1, nr. 3. Selskaberne skal enten offentliggøre data fra kortlægningen af naturgasforbruget i forsyningsområdet eller på anmodning stille disse til rådighed for myndigheder og offentligheden. Der skal dog ikke uden kundens samtykke kunne videregives data m.m., som identificerer forbruget m.m. hos bestemte kunder.

Til nr. 7

(§ 14, stk. 1, nr. 3.)

Bestemmelsen fastslår, at alle distributionsselskaber har pligt til at sikre realiseringen af energibesparelser. Bestemmelsen vil blive uddybet i en bekendtgørelse udstedt af ministeren efter den foreslåede § 14, stk. 2.

Bestemmelsen sikrer, at alle distributionsselskaber bidrager til opfyldelse af målene i den politiske aftale af 10. juni 2005 om den fremtidige energispareindsats, hvoraf det fremgår, at der skal gennemføres en øget indsats for at opnå konkrete dokumenterbare energibesparelser på 7,5 PJ per år, og at distributionsselskaberne skal levere en væsentlig del af de øgede besparelser.

Aftalen af 10. juni 2005 er fulgt op af en aftale indgået med el-, naturgas- og fjernvarme- og oliebrancherne den [...]. Denne aftale betyder, at distributionsselskaberne tilsammen skal sikre realisering af væsentlig flere besparelser, end de gør i dag. Dette skal ske inden for distributionsselskabernes indtægtsrammer. Besparelsesindsatsen betyder derfor ikke højere naturgaspriser for forbrugerne. Den øgede metodefrihed for distributionsselskaber vil betyde, at distributionsselskaberne kan realisere flere besparelser gennem blandt andet en omlægning og effektivisering af energispareindsatsen. Bestemmelsen medvirker således til at sikre, at alle distributionsselskaber løfter deres del af opgaven.

Distributionsselskaberne gives stor grad af metodefrihed, og får mulighed for at sikre udførelsen af energispareaktiviteter uden for virksomhedernes eget forsyningsområde. Distributionsselskaberne får endvidere mulighed for at sikre udførelsen af energibesparelsesaktiviteter inden for andre energiformer end naturgas.

Udgifterne til de energibesparende foranstaltninger opkræves af distributionsselskabet i overensstemmelse med bestemmelsen i § 37, stk. 2.

Fremover vil indsatsen blive målt på de realiserede besparelser. Distributionsselskabet skal derfor kunne dokumentere de gennemførte besparelser. Det afgørende er ikke om en bestemt køberkategori modtager en bestemt mængde energirådgivning men derimod, at distributionsselskabet løser sine besparelsesforpligtelser, så effektivt og billigt som muligt, og distributionsselskabet skal derfor anvende midlerne der, hvor der er flest besparelser af hente. Naturgasforsyningslovens § 37, stk. 2 må derfor forstås på den her angivne måde. Der vil således ikke være nogen snæver sammenhæng mellem de enkelte forbrugergruppers betaling til energispareaktiviteter og den ydelse til fremme af energibesparelser, som de modtager fra distributionsselskabet. Der vil dog fortsat skulle ske en balanceret indsats for energibesparelser i forhold til alle brugergrupper, ligesom en øget indsat for energibesparelser overordnet set vil komme alle forbrugere til gode gennem en mere effektiv ressourceanvendelse.

Målsætningen om at besparelsesopgaverne løses så effektivt som muligt indenfor distributionsselskabernes indtægtsramme, indebærer for det første, at distributionsselskabet kan gå uden for sit eget bevillingsområde.

For det andet vil det være muligt for distributionsselskabet at løse sine besparelsesmål ved at foretage besparelser indenfor andre energiarter end naturgas. Det er forudsat i den politiske aftale af 10. juni 2005, at indsatsen for at fremme varmebesparelser opprioriteres.

For det tredje har et distributionsselskab, der vælger at sikre besparelserne inden for eget bevillingsområde og egen energiart, mulighed for at beslutte, at størstedelen af midlerne i en periode skal anvendes til at sikre besparelser hos en bestemt gruppe forbrugere, hvor besparelspotentialet skønnes at være stort eller særligt økonomisk attraktivt. Der skal dog som nævnt over en periode foretages en balanceret indsat over for alle brugergrupper.

Det fremgår af den politiske aftale af 10. juni 2005, at der vil blive foretaget en samlet vurdering af indsatsen og de opnåede resultater i 2008 med henblik på at sikre, at virkemidlerne er tilstrækkelige, og organiseringen af indsatsen er effektiv i forhold til de aftalte mål. Viser det sig, at de med brancherne aftalte mål ikke er opfyldt, vil regeringen tage ordningen op til revision.

Til nr. 8

(§ 14, stk. 2)

Ministeren får med den foreslåede bestemmelse mulighed for at fastsætte regler om selskabernes opgaver og besparelsesmål. I overensstemmelse med den politiske aftale af 10. juni 2005 forventes der indgået en aftale med branchen om aktiviteterne, herunder et samlet mål for de besparelser, som naturgas-distributionsselskaberne tilsammen skal sikre. Alle distributionsselskaber har pligt til at sikre realiseringen af energibesparelserne, men må ikke udføre opgaverne i distributionsselskabet.

Som led i aftalen med branchen vil der således ikke blive fastsat mål for hvert enkelt distributionsselskab. Det forudsættes, at branchen foretager den interne fordeling af distributionsselskabernes samlede forpligtelser. Det afgørende er, at de aftalte besparelser samlet set bliver indfriet indenfor den aftalte tidsfrist. Hvis der skulle vise sig behov herfor, giver bestemmelsen imidlertid mulighed for, at der kan fastsættes bindende besparelsesmål for de enkelte distributionsselskaber inden for branchens samlede besparelsesmål eller besparelsesmål, som gælder for alle distributionsselskaber f.eks. en forpligtelse til at sikre en besparelse, som udgør en procentdel af den transporterede naturgas. Bestemmelsen tænkes især anvendt, såfremt der mod forventning ikke indgås en brancheaftale, herunder en aftale om naturgas-distributionsvirksomhedernes samlede besparelsesforpligtelser, eller såfremt enkelte selskaber ikke vil tilslutte sig brancheaftalen. Med bestemmelsen vil det således kunne sikres, at alle bidrager til at opnå de nødvendige besparelser.

Lovens almindelige sanktionsbestemmelser vil være gældende i forhold til selskabernes opfyldelse af pålagte besparelsesmål. Der vil efter bestemmelsen i naturgasforsyningslovens § 50, stk. 1, kunne fastsættes bødestraf for overtrædelse af regler udstedt efter den foreslåede § 14, stk. 2.

Ministeren vil kunne fastsætte regler om tilrettelæggelsen af besparelsesaktiviteterne, herunder om samarbejde mellem selskaberne samt regler om, at selskaberne skal sikre, at alle kundekategorier omfattes af energispareaktiviteter. Der kan endvidere fastsættes nærmere regler om krav til dokumentation, indberetning og verifikation af de realiserede energibesparelser. Det vil kunne fastsættes, at dokumentation og verifikation skal indberettes til en af branchen udpeget organisation, som herefter foretager en samlet indberetning til transport- og energiministeren.

Der gives endvidere hjemmel til, at ministeren kan fastsætte regler om afholdelse af nærmere angivne fællesomkostninger. Som nævnt er udgangspunktet, at der indgås en frivillig aftale med branchen, og branchen forudsættes herunder selv at fordele fællesomkostningerne imellem sig. Bestemmelsen vil derfor alene blive anvendt, såfremt der er selskaber, der ikke vil tilslutte sig brancheaftalen, således at disse selskaber også bidrager til dækning af de fællesomkostninger, der er knyttet til grundlaget for opgørelse af effekterne m.v.

Ministeren bemyndiges desuden til at fastsætte regler om, at visse dele af selskabernes energispareaktiviteter skal udføres efter afholdelse af udbud. Det nærmere indhold heraf er indeholdt i aftalen af [...] med branchen. Udbud vil – i overensstemmelse med den politiske aftale af 10. juni 2005 – især være aktuelle for besparelsesaktiviteter rettet mod erhvervsvirksomheder. Øget konkurrence forventes især på dette område at kunne øge effektiviteten.

Realiseringen af energibesparelserne, herunder de energispareaktiviteter, der sendes i udbud, sker over distributionsselskabernes nettariffer. De enkelte selskaber vil derfor skulle bidrage til finansiering af de opgaver, som løses gennem udbud. Det forudsættes, at selskaberne indbyrdes aftaler en model herfor, men såfremt der mod forventning ikke indgås en brancheaftale, eller såfremt enkelte selskaber ikke vil tilslutte sig brancheaftalen, kan der være behov for, at ministeren fastsætter regler herom. Sådanne regler vil ikke indebære nye udgifter for naturgasforbrugerne, idet der alene vil kunne være tale om regler om fordelingen af de midler til energibesparelser, som i alle tilfælde opkræves over nettarifferne.

Til nr. 9

(§ 14, stk. 3)

Distributionsselskaberne skal sikre, at der gennemføres konkrete energibesparelser. Pligten hertil påhviler distributionsselskabet, men selskabet kan ikke selv udføre de pågældende aktiviteter. Der er således tale om en forpligtelse til at erhverve energispareydelse, og det er alene denne pligt til at sikre realiseringen af energibesparelser, som det bevillingspligtige distributionsselskab er omfattet af.

Dette betyder, at energispareaktiviteterne skal foregå i juridiske enheder, som er selskabsmæssigt adskilt fra distributionsselskabet. Dette gælder uanset om realiseringen sker ved konkrete fysiske handlinger, eller der er tale om mere indirekte realisering, f.eks. gennem finansiering af energispareaktiviteterne. Den adskilte virksomhed kan helt eller delvist være ejet af distributionsselskabet, eller der kan være tale om en virksomhed, som er selskabsmæssig uafhængig af distributionsselskabet. Distributionsselskabet erhverver herefter ydelserne fra disse virksomheder, som f.eks. kan være et rådgivende konsulentfirma, et byggefirma m.v. Distributionsselskaberne vil således kunne erhverve energispareydelse hos alle energispareaktører.

Da der er tale om aktiviteter, som ligger uden for bevillingen, følger udskillelseskrauet allerede af bestemmelsen i § 28 a, stk. 1, hvorefter aktiviteter, som ligger uden for distributionsbevillingen skal udøves i selvstændige selskaber med begrænset ansvar.

Kravet om udskillelse af aktiviteterne sker for at sikre en øget gennemsigtighed og effektivitet i indsatsen i lyset af den politiske aftale af 10. juni 2005, der lægger vægt på en øget effektivisering og markedsorientering af indsatsen, og for at sikre mod unfair konkurrence. Kravet sikrer mod krydssubsidiering - eller mistanke om krydssubsidiering - mellem distributionsselskabet og en konkurrenceudsat virksomhed ejet af distributionsselskabet. Hertil kommer, at naturgas-direktivet stiller krav om selskabsmæssig adskillelse af monopolaktiviteter og øvrige aktiviteter for større virksomheder.

Alle distributionsselskaber kan indgå aftaler om at erhverve energibesparelsesydelser hos en energispareaktør. Der sondres i denne sammenhæng ikke mellem de forpligtelser kommunalt ejede og ikkekommunalt ejede netvirksomheder pålægges. Både kommunalt ejede og ikke-kommunalt ejede distributionsselskaber kan således f.eks. indgå aftaler med en virksomhed om, at denne skal tilbyde forbrugerne nye vinduer til en favorabel pris eller tilbyde lavenergiapparater på særlige vilkår. Distributionsselskaberne kan også indgå aftaler om, at en virksomhed skal stille særlige ydelser til rådighed for udvalgte erhvervsvirksomheder, eller skal varetage tredjepartsfinansiering af energibesparelser hos forbrugere.

Distributionsselskabet kan frit købe ydelser fra det selskab, som udfører opgaverne. Aftaler om køb af energispareydelser fra såvel koncernforbunde selskaber, som fra helt uafhængige virksomheder, skal ske i overensstemmelse med lovens § 28 c, hvorefter aftaler, som distributionsselskaber indgår med andre virksomheder, herunder koncernforbundne selskaber skal indgås på markedsbestemte vilkår. Det er efter § 28 c, stk. 2, et krav, at sådanne aftaler skal foreligge i skriftlig form på aftaletidspunktet. Energitilsynet kan begære dokumentation for, hvordan priser og vilkår er fastsat.

Udover de aftaler som distributionsselskabet indgår, kan selskabet selv deltage i realiseringen af energibesparelserne, d.v.s. selv være energispareaktør. Dette følger af, at der ikke stilles krav om, at energispareaktøren skal være uafhængig af distributionsselskabet, men udelukkende at energispareaktøren skal være selskabsmæssigt adskilt fra distributionsselskabet.

Ethvert distributionsselskab kan således deltage i virksomheder, som tilbyder tjenesteydelser vedrørende realiseringen af energibesparelser. Herved forstås rådgivning om energibesparelser, finansiering af energibesparende foranstaltninger i erhvervsvirksomheder, institutioner, boligselskaber m.v. samt salg og installation af energispareudstyr. Sidstnævnte kan f.eks. være salg og indsættelse af lavenergiruder og køleskabe, hulmursisolering samt mere effektive varmepumper.

Den foreslåede § 22, stk. 8, omhandler alene tjenesteydelser vedrørende realiseringen af energibesparelser. Uden for bestemmelsen falder således f.eks. enhver form for fremstillingsvirksomhed, samt rådgivning og installations- og håndværksmæssig virksomhed, som vedrører andet end energibesparelser, eller som i væsentlig grad har andet formål end energibesparelser.

Det betyder i forhold til de kommunalt ejede distributionsselskaber, at disse, såfremt de ønsker at deltage i en energisparevirksomhed, skal sikre, at energisparevirksomheden ikke udøver andre aktiviteter, som kommunen ikke har hjemmel til at deltage i. For så vidt angår ikkekommunalt ejede distributionsselskaber er loven ikke til hinder for, at disse deltager i anden virksomhed, f.eks. fremstillingsvirksomhed. Sådant virksomhed er imidlertid ikke omfattet af naturgasforsyningsloven.

Til nr. 10

(§ 15 a)

Formålet med bestemmelsen er at give mulighed for, at tilstødende naturgasforsyningssystemer kan omfattes af beredskabsarbejdet efter § 15 a, stk. 1-4. Der tænkes herved på dels naturgasbehandlingsanlægget ved Nybro, dels naturgas-luft-forsyningssystemer.

Disse anlæg henholdsvis forsyningssystemer er ikke omfattet af naturgasforsyningslovens bevillingssystem, men det er hensigtsmæssigt, at disse tilstødende naturgasforsyningssystemer kan indgå i det samlede beredskabsarbejde for naturgassektoren.

Det er ministerens hensigt at anvende denne bestemmelse til at fastsætte, at DONG's naturgasbehandlingsanlæg ved Nybro fremover indgår i naturgassektorens beredskabsarbejde efter § 15 a.

Det er endvidere hensigten at foretage en nærmere vurdering af behovet for, at naturgas-luft-forsyningssystemer fremover indgår i naturgassektorens beredskabsarbejde efter § 15 a, samt i givet fald af konsekvenserne for varmeforsyningslovens beredskabsbestemmelse.

Til nr. 10 a

(§ 30, stk. 3)

Forslaget skal ses i sammenhæng med den tilsvarende ændring i elforsyningslovens § 51, stk. 3. I henhold til den politiske aftale om den fremtidige energispareindsats vil der fremover være tale om en indsats efter fælles regler for el-, naturgas- og fjernvarmevirksomhederne. Det foreslås derfor, at naturgasselskaberne i lighed med de kollektive elforsyningsvirksomheder bidrager til de udgifter, som er forbundet med ministerens behandling og vurdering af virksomhedernes energispareindsats.

Til nr. 11

(§ 34)

Den foreslåede § 34 er i vid udstrækning en videreførelse af den gældende bestemmelse. Således er forslaget st. 1, 3, 6, 7, 9 og 10 i væsentligt omfang videreførelser af de gældende bestemmelser. I stk. 2 og 5 er der foretaget indholdsmæssige ændringer, hvilket skal ses i sammenhæng med forslaget til den nye undtagelsesbestemmelse i stk. 4. Desuden er der i stk. 8, indført en ny bestemmelse, som præciserer transport- og energiministerens afgørelseskompetence.

Efter forslaget skal underretning i *stk. 1* fremover ske til Energinet.dk. I henhold til § 3 i Lov om Energinet Danmark er det Energinet.dk, som varetager statens købepligt i medfør af § 34 i lov om naturgasforsyning. Da stk. 1, 2. punktum omhandler situationer, hvor ejeren ønsker at afstå distributionsnet eller distributionsandele, og hvor der derfor ikke er behov for, at ministeren træffer afgørelse om pligt til afståelse, forekommer det mest hensigtsmæssigt, at ejeren retter henvendelse direkte til Energinet.dk. Ved underretning forstås en særskilt skriftlig meddelelse om, at distributionsandele ønskes solgt med udtrykkelig henvisning til § 34, stk. 1.

Da der har været rejst spørgsmål herom, foreslås det præciseret i *stk. 2*, at samtlige distributionsandele skal afstås, når der sker ejerskifte i selskaber, der ejer distributionsandele (ejerselskaber). Til ejerskifte i ejerselskabet henregnes efter bestemmelsen også ejerskifte i selskaber, der direkte eller indirekte ejer andele i ejerselskaberne. Det fremgår herefter udtrykkeligt af bestemmelsen, at det er alle distributionsandele, som det pågældende ejerselskab skal afstå, uanset hvor i ejerstrukturen ejerskiftet sker. Hvis et ejerselskab, A, f.eks. ejer 10 pct. af et distributionsselskab omfattet af bestemmelsen, og der sker et ejerskifte hos en af selskab A's ejere, skal A afstå alle 10 pct. af distributionsselskabet til staten. Hvis selskab A's ejerandel i stedet er 100 pct., vil et ejerskifte hos en af selskab A's ejere medføre, at A skal afstå hele distributionsselskabet til staten. Dette indebærer ingen realitetsændring i forhold til den gældende bestemmelse.

Anvendelsesområdet foreslås herudover udvidet, således at der også indtræder pligt til afståelse af distributionsandele til staten, når ejere af ejerandele i et ejerselskab eller i et selskab, der direkte eller indirekte ejer andele i ejerselskabet mister bestemmende indflydelse i det pågældende selskab. Baggrunden herfor er, at der kan opstå en situation, hvor en ejer afgiver sin bestemmende indflydelse, uden at der samtidig er en anden ejer, som opnår bestemmende indflydelse. Disse situationer bør også udløse pligt til afståelse, da målet er, at statens købepligt indtræder, efterhånden som de hidtidige ejere udtræder af deres ejerskab.

Forslaget om indsættelse af et nyt *stk. 3* er redaktionel, idet indholdet tidligere fremgik af sidste punktum i *stk. 2*.

Det foreslåede *stk. 4* er nyt. Efter det gældende *stk. 2*, udløser ejerskifte i selskaber med selv meget beskedne indirekte ejerskaber til distributionsselskaber pligt for ejervirksomheden til at afstå samtlige distributionsandele. Det har imidlertid ikke været tanken med bestemmelsen, at et ejerskifte i et selskab, som har investeret i nogle få aktier i et selskab, som direkte eller indirekte ejer distributionsandele, skulle udløse købepligt for staten. Det må endvidere forudses, at bestemmelsen i visse tilfælde ikke vil kunne håndhæves, idet kendskab til de pågældende selskaber ikke nødvendigvis er til stede. Dette kan eksempelvis være tilfældet ved børsnoterede selskaber med mange ejere. I det nye *stk. 4* foreslås derfor indsat en undtagelse fra *stk. 2*, som indebærer, at visse transaktioner vedrørende ejerandele i selskaber, hvor en enkelt anden ejer har bestemmende indflydelse, ikke udløser afståelsespligt. Undtagelsen er således begrænset til situationer, hvor distributionsandele ejes indirekte gennem et selskab, hvor en enkelt anden ejer har bestemmende indflydelse. Dernæst angår den kun transaktioner, dvs. enhver form for overdragelse eller aftalebaseret disposition, der

udelukkende indirekte har relation til de ejerandele i det kontrollerede selskab, som ikke giver bestemmende indflydelse. Det følger af det anførte, at undtagelsen omfatter transaktioner, der vedrører ejerandele i selskaber, som direkte eller indirekte besidder de ejerandele i det kontrollerede selskab, som ikke ejes af den kontrollerende ejer. For så vidt angår transaktioner, der vedrører de direkte ejerandele i det kontrollerede selskab, som ikke er ejet af den kontrollerende ejer, vil disse skulle vurderes efter stk. 2.

For så vidt angår den kontrollerende ejer betyder ovennævnte, at den kontrollerende ejers overtagelse af yderligere direkte ejerandele i det kontrollerede selskab vil skulle vurderes efter stk. 2, hvoraf følger, at en kontrollerende ejer med bestemmende indflydelse og ejerskab til mere end 50 pct. af ejerandelene frit vil kunne erhverve den resterende del af de direkte ejerandele i det pågældende selskab. For så vidt angår den kontrollerende ejers indirekte overtagelse af sådanne yderligere ejerandele i det kontrollerede selskab via overtagelse af ejerandele i andre selskaber, vil en sådan transaktion være omfattet af undtagelsen i stk. 4. Den kontrollerende ejer vil dog ikke herved kunne bringe sig ud af ejerskiftebestemmelsen i stk. 2, for så vidt angår den eller de ejerrelationer, der ikke omfattes af stk. 4.

Det skal således understreges, at hvis et selskab indgår i flere ejerrelationer til distributionsandele, hvoraf nogle er omfattet af stk. 4, og andre er omfattet af stk. 2, da vil stk. 2, finde anvendelse for så vidt angår den eller de ejerrelationer, der ikke er omfattet af undtagelsen i stk. 4. Hvert ejerforhold skal bedømmes for sig. Dette gælder uanset, om der er tale om forskellige ejerrelationer til samme distributionsandele, til forskellige distributionsandele i samme distributionselskab eller til distributionsandele i forskellige distributionselskaber.

Dette kan illustreres ved følgende eksempel: Selskab A ejer indirekte andele i et distributionselskab, idet A ejer andele i et selskab B, som igen ejer andele i ejerselskabet C. A har bestemmende indflydelse i selskab B. Der er ingen selskaber, der har bestemmende indflydelse i ejerselskabet C. Selskab D ejer ligeledes indirekte andele i et distributionselskab, idet D ejer andele i selskab B. Selskab D ejer dog også indirekte andele i et distributionselskab via ejerandele i ejerselskabet C. Hvis selskab A nu ønsker at overtage selskab D, vil der skulle foretages en vurdering af hver enkelt ejerrelation, med henblik på at konstatere, hvorvidt transaktionen efter stk. 2, udløser pligt for ejerselskabet C til at afstå sine distributionsandele til staten. For så vidt angår selskab D's ejerandel i selskab B, vil A's overtagelse af D ikke udløse afståelsespligt til C's distributionsandele, idet transaktionen vil være omfattet af stk. 4 set i forhold til selskab B, da dette selskab er kontrolleret af A, som har bestemmende indflydelse i B. For så vidt angår D's ejerandel i ejerselskabet C, vil A's overtagelse af D udløse afståelsespligt, idet transaktionen set i forhold til C vil være omfattet af stk. 2, og ikke vil være omfattet af stk. 4. Dette skyldes, at der ikke er selskaber, der har bestemmende indflydelse i C. C skal derfor afstå sine distributionsandele til staten efter stk. 2.

Det foreslåede *stk. 5* er en ændring af det gældende *stk. 4*, idet der har været usikkerhed om, hvilke omstruktureringer der kan anses for omfattet af begrebet "selskabsmæssige omstruktureringer" i det gældende *stk. 4*. Det er fortsat målet at sikre, at bestemmelserne i *stk. 1* og *2* ikke forhindrer direkte eller indirekte ejere af distributionselskaber i at organisere deres virksomheder på den selskabsmæssigt mest hensigtsmæssige måde, samtidig med at det sikres, at statens købepligt indtræder, efterhånden som de hidtidige ejere udtræder af deres ejerskab.

De nævnte bestemmelser er således fortsat ikke til hinder for omstruktureringer i form af fusioner, spaltninger, ændring af selskabsform, ombytning af aktier og andre ejerandele, tilførsel af aktiver samt koncerninterne overdragelser af aktiver eller ejerandele, så længe der ikke i ejerkredsen introduceres ejere, der ikke i forvejen direkte eller indirekte er medejere af distributionselskaber. Det fremgår nu udtrykkeligt af bestemmelsen, at det er en betingelse herfor, at de selskaber, der deltager i omstruktureringen, ikke modtager andet vederlag i forbindelse med omstruktureringen end direkte eller indirekte ejerandele i det eller de selskaber, der består efter omstruktureringen. Hermed er det klargjort, at en transaktion kun kan betragtes som en selskabsmæssig omstrukturering, såfremt ejerkredsen til hvert enkelt selskab, som opstår som følge af en omstrukturering, ultimativt er identisk med ejerkredsen til de selskaber, som indgik i omstruktureringen.

I tilfælde af f.eks. en fusion mellem to selskaber, som ikke indebærer nogen hel eller delvis udskiftning i den ultimative ejerkreds bag de fusionerede selskaber, vil de hidtidige ejere modtage ejerandele i det fortsættende selskab, der modsvarer værdien af deres ejerandele i de fusionerede selskaber. Det vil medføre, at hver enkelt ultimativt ejer nødvendigvis får en mindre ejerandel i det fortsættende selskab end i det/de selskab(er),

der bestod før fusionen. En sådan forskydning ændrer imidlertid ikke på, at hver enkelt ejers forholdsmæssige ejerandel er bevaret, hvilket er en betingelse for at anse selskabsmæssige omstruktureringer for omfattet af bestemmelsen. Denne betingelse vil derimod ikke være opfyldt, såfremt en eller flere af de ultimative ejere opnår andet vederlag - f.eks. et kontant vederlag - end ejerandele i det/de selskab(er), der består efter den selskabsmæssige omstrukturering.

Bestemmelsen vil heller ikke finde anvendelse, hvis transaktionen består i, at de ultimative ejere "bytter" ejerandele, da en sådan transaktion må betragtes som en afståelse og ikke en selskabsmæssig omstrukturering. Dette har sammenhæng med, at de ultimative ejere ved en sådan transaktion hverken direkte eller indirekte bevarer en forholdsmæssig ejerandel i de selskaber, som indgår i transaktionen. Den gældende retstilstand videreføres dermed for så vidt angår en sådan transaktion.

Det fremgår endvidere af forslaget til 2. punktum, at det ikke vil blive anset for en selskabsmæssig omstrukturering omfattet af stk. 5, såfremt et selskab, der direkte ejer distributionsandele (et ejerselskab), som følge af den selskabsmæssige omstrukturering i stedet bliver indirekte ejer af de pågældende distributionsandele. Formålet er at forhindre, at ejerselskaber kan bringe sig ud af stk. 1, hvorefter distributionsandele udelukkende kan afstås til staten, og ind i stk. 2, hvor pligt til afståelse alene indtræder, når der sker ejerskifte i selskaberne, således som defineret i bestemmelsen.

Formålet med 3. punktum i det foreslåede stk. 5, er at forhindre, at der efter en selskabsmæssig omstrukturering uden afståelsespligt efter stk. 2, kan gennemføres overdragelser af direkte eller indirekte ejerandele i ejerselskaber, som før omstruktureringen ville have udgjort ejerskifte efter stk. 2, og dermed ville have udløst afståelsespligt. Det bestemmes derfor i 3. punktum, at efterfølgende overdragelser af direkte eller indirekte ejerandele i selskaber omfattet af omstruktureringen i relation til spørgsmålet om afståelsespligt efter stk. 2, skal vurderes efter, om en tilsvarende overdragelse gennemført før omstruktureringen ville have udløst afståelsespligt. Såfremt dette er tilfældet, vil der efter stk. 2, blive udløst afståelsespligt i samme omfang, som ville have været tilfældet, såfremt overdragelsen var sket inden omstruktureringen.

Den ovennævnte vurdering efter stk. 5, 2. punktum, jf. stk. 2, skal dog ikke foretages, såfremt der måtte være tale om afståelse af direkte ejerandele i et distributionsselskab, hvilket udelukkende kan ske til staten, jf. stk. 1.

Forslaget til stk. 5, skyldes, at det gældende stk. 4, sammenholdt med stk. 2, åbner mulighed for, at ejerskifter, som ellers ville have udløst afståelsespligt via selskabsmæssige omstruktureringer, reelt vil kunne gennemføres uden afståelsespligt, hvis såvel køber som sælger i forvejen direkte eller indirekte ejer distributionsandele.

Som eksempel kan nævnes, at et selskab, A, fusioneres med et anden selskab, B. Herefter køber den oprindelige ejer af A, E1, af den oprindelige ejer af B, E2, dennes ejerandele i det ved fusionen dannede selskab, hvorefter den oprindelige ejer af A bliver ene-ejer af selskabet. Denne transaktion ville efter den gældende bestemmelse kunne gennemføres uden afståelsespligt, såfremt E2 som resultat af fusionen kom til at eje mindre end 50 pct. af det ved fusionen dannede selskab, og E1 mere end 50 pct. Efter det foreslåede stk. 5, 3. punktum, vil konsekvensen imidlertid nu blive, at forholdet efter stk. 2, skal anses for ejerskifte, for så vidt angår de distributionsandele, der på tidspunktet for fusionen direkte eller indirekte blev ejet af selskab B, såfremt et tilsvarende salg af E2's ejerandele i B på dette tidspunkt ville have udgjort ejerskifte efter stk. 2. Eventuelle øvrige distributionsandele, der direkte eller indirekte ejes af det ved fusionen dannede selskab, berøres ikke af E1's køb af E2's ejerandele i selskabet, medmindre denne overdragelse i sig selv er omfattet af stk. 2, eksempelvis fordi den bestemmende indflydelse i det fusionerede selskab skifter.

Et andet eksempel kunne være, at sammenlægningen af de to selskaber, A og B, i stedet gennemføres i form af en såkaldt aktieombytning, således at ejeren af B, E2, indskyder sine ejerandele i B i det andet selskab, A, mod til gengæld at modtage ejerandele i A, som herefter er ejet af sin oprindelige ejer, E1, og B's oprindelige ejer, E2. A ejer nu dels sine oprindelige direkte eller indirekte ejerandele i et distributionsselskab og dels de af E2 indskudte ejerandele i B, som ligeledes fortsat besidder direkte eller indirekte ejerandele i et distributionsselskab. Såfremt den oprindelige ejer af B herefter foretager en afståelse af de modtagne ejerandele i A, vil dette, for så vidt angår de af A og dermed også de af B direkte eller indirekte ejede distributionsandele, udgøre et ejerskifte efter stk. 2, hvis en af situationerne anført i stk. 2, nr. 1)-3) er opfyldt. Såfremt

afståelsespligten ikke allerede måtte være udløst på dette grundlag, vil det efter det foreslåede stk. 5, 3. punktum, skulle vurderes, om en tilsvarende afståelse af E2's ejerandele i B på tidspunktet inden omstruktureringen ville have udgjort ejerskifte efter stk. 2. Såfremt dette er tilfældet, følger det af stk. 5, 3. punktum, at overdragelsen i forhold til de af B direkte eller indirekte ejede distributionsandele udgør ejerskifte efter stk. 2.

Som eksemplerne illustrerer, må der således ved hver enkelt afståelse af indirekte ejerandele i distributionselskaber foretages en vurdering af, om en tilsvarende afståelse gennemført før en eller flere selskabsmæssige omstruktureringer omfattet af stk. 5, 1. punktum, ville have udløst afståelsespligt efter stk. 2. I så fald betragtes afståelsen som omfattet af stk. 2, med de konsekvenser, som en sådan afståelse ville have haft før de pågældende selskabsmæssige omstruktureringer.

Det foreslåede *stk. 6*, er en videreførelse af anden del af den gældende stk. 4. Ændringen af henvisningen skyldes den ændrede opbygning af bestemmelsen.

Stk. 7 er en videreførelse af det gældende stk. 3. Der skal dog, som konsekvens af ændringen af stk. 2, også ske underretning, når en ejer alene eller i forening med andre mister bestemmende indflydelse i et selskab, der direkte eller indirekte besidder distributionsandele. Underretningspligten vedrører som i dag alene de tilfælde, hvor transaktionen medfører, at ejerselskabet skal afstå distributionsandele til staten. Dette præciseres i sidste punktum. Måtte et selskab være i tvivl om, hvorvidt en transaktion er omfattet af en undtagelsesbestemmelse eller ej, bør selskabet straks rette henvendelse til transport- og energiministeren, som herefter vil foretage en vurdering af konsekvenserne af transaktionen.

Ved underretning efter stk. 7, forstås en særskilt skriftlig meddelelse om, at der er sket ejerskifte i selskaber, der direkte eller indirekte ejer distributionsandele, med udtrykkelig henvisning til reglerne i naturgasforsyningslovens § 34, stk. 2. Der vil således f.eks. ikke være tale om en underretning efter bestemmelserne, hvis oplysninger om en overdragelse blot indgår i en anden sammenhæng, som f.eks. en ansøgning om tilladelse til bevillingsoverdragelse i medfør af naturgasforsyningslovens § 32.

Med forslaget om ændring af *stk. 8* foreslås udtrykkeligt fastsat, at det er transport- og energiministeren, der træffer afgørelse om pligt til afståelse. Dette er allerede forudsat i det gældende stk. 7, hvorefter det er transport- og energiministeren, der fører tilsyn med overholdelsen af bestemmelserne.

Med den nye bestemmelse klargøres imidlertid af retssikkerhedsmæssige hensyn, at det er ministeren, der træffer afgørelse i alle tilfælde af pligtsmæssig afståelse, det vil sige, både når der foreligger en klar underretning i medfør af det foreslåede stk. 7, og når transport- og energiministeren, som led i sit tilsyn med bestemmelserne bliver opmærksom på forhold, som bevirker, at der skal ske afståelse i henhold til stk. 1 eller 2.

Dette betyder også, at underretning efter det foreslåede stk. 7, i modsætning til underretning efter det foreslåede stk. 1, 2. punktum om frivillige afståelser, fortsat vil skulle ske til transport- og energiministeren. Ministerens afgørelse om afståelsespligt vil kunne indbringes for Energiklagenævnet, jf. naturgasforsyningslovens § 51.

Herudover foreslås bestemmelsen ændret for så vidt angår 3 måneders fristen, idet det ikke findes hensigtsmæssigt, at der foreligger en bestemt frist for Energinet.dk's opfyldelse af købepligten. Den nuværende 3 måneders frist er indsat for at give selskaberne sikkerhed for en hurtig overtagelse af distributionsnet eller distributionsandele. Dette formål vil fortsat kunne varetages, når Energinet.dk skal overtage distributionsnet og distributionsandele uden ugrundet ophold.

En fast tidsfrist kan vise sig vanskelig at overholde i praksis. Dette skyldes dels, at der er tale om forhandlinger mellem to parter, dels at Taksationskommissionen eventuelt vil skulle inddrages i henhold til det foreslåede stk. 9, som bl.a. viderefører stk. 6. Taksationskommissionen vil ikke være bundet af fristen i naturgasforsyningsloven.

Det bemærkes, at hverken en overskridelse af den nugældende frist, eller at overtagelsen fremover ikke sker uden ugrundet ophold, kan få den konsekvens, at statens købepligt bortfalder. Dette følger af, at der netop er tale om en købepligt og ikke en forkøbsret.

Fristen foreslås beregnet fra det tidspunkt, hvor Energinet.dk har modtaget underretning om, at distributionsnet eller distributionsandele ønskes afstået, eller fra det tidspunkt, hvor transport- og energiministeren har

truffet afgørelse om, at der skal ske afståelse. Sidstnævnte ændring er en konsekvens af, at ministeren skal træffe afgørelse om pligt til afståelse.

Forslaget indebærer fjernelse af ministerens bemyndigelse i det gældende stk. 5, til at udpege en statslig virksomhed til at opfylde købepligten efter stk. 1 og 2. Ændringen er redaktionel, idet bestemmelsen savner indhold efter vedtagelsen af Lov om Energinet Danmark. Det følger af § 3 i Lov om Energinet Danmark, at Energinet.dk varetager statens købepligt i medfør af § 34 i lov om naturgasforsyning.

Der henvises i den foreslåede *stk. 9*, som er en videreførelse af stk. 6, alene til kapitel 4 i ekspropriationsprocesloven. Det følger imidlertid af kapitel 6 i ekspropriationsloven, at der er en frist for indbringelse af sager for domstolene. Fristen foreslås også indsat i naturgasforsyningsloven, dog således at fristen formuleres i overensstemmelse med forslag til ny § 51, stk. 4, om frist for prøvelse af afgørelser truffet af Energiklagenævnet.

Herudover bemærkes, at det fremgår af stk. 9, at såfremt der er uenighed om pris- og betalingsvilkår, da skal spørgsmålet indbringes for Taksationskommissionen. Det følger heraf, at såvel det afstående selskab som Energinet.dk kan indbringe spørgsmålet. Hvis det afstående selskab ikke ønsker at gøre dette, er Energinet.dk forpligtet hertil.

Det foreslåede *stk. 10*, viderefører stk. 7. Ændringen af henvisningen er alene redaktionel.

Til nr.12

(§ 41 a)

Ved den foreslåede nye § 41 a bemyndiges transport- og energiministeren til at fastsætte nærmere regler for, hvilke opgaver Energitilsynet skal varetage og herunder fastsætte regler om Energitilsynets opgaver ved behandling af forhold vedrørende priser og betingelser, som omfattes af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1775/2005 af 28. september 2005 om betingelserne for adgang til naturgastransmissionsnet. Den primære baggrund for bestemmelsen er, at der vil kunne være behov for at fastsætte regler om myndighedsopgaver, som Energitilsynet skal varetage vedrørende forordningen. Det er i den forbindelse fundet hensigtsmæssigt også generelt at indføre en bestemmelse om, at ministeren kan fastsætte nærmere regler for hvilke opgaver Energitilsynet skal varetage. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med, at ministeren i medfør af lovens § 54 kan bemyndige Energitilsynet til at udøve de beføjelser, der efter loven er tillagt ministeren. Det skal for så vidt angår forordningen understreges, at denne er umiddelbart gældende i medlemslandene.

Til nr. 13

(§ 44, stk. 3)

Den foreslåede ændring er af lovteknisk karakter, idet lov om forbrugerklager som tidligere henhørte under økonomi- og erhvervsministeren er overflyttet til familie- og forbrugerministeren.

Til nr. 14

(§ 47 b)

Med den foreslåede ændring af bestemmelsen sikres det, at transport- og energiministeren og Energitilsynets hjemmel udvides til også at omfatte forhold, der strider imod Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1775/2005 af 28. september 2005 om betingelserne for adgang til naturgastransmissionsnet.

Til nr. 15

(§ 48)

I medfør af den gældende § 48 kan Energitilsynet som tvangsmiddel pålægge bøder, såfremt nogen undlader rettidigt at efterkomme et påbud meddelt i medfør af § 41. Det foreslås, at Energitilsynet også kan anvende tvangsbøder i tilfælde af, at virksomheder ikke efterkommer deres forpligtelser til at foretage anmeldelse, give oplysninger eller foretage offentliggørelse i medfør af nærmere angivne bestemmelser.

Fælles for de foreslåede bestemmelser, efter hvilke der kan udstedes tvangsbøder, er, at de alle er væsentlig betydning for, at konkurrencen kan fungere på tilfredsstillende vilkår. Bestemmelsen skal således ses på baggrund af naturgasdirektivets art. 25, stk. 7 og 8, hvorefter medlemsstaterne dels skal træffe foranstaltninger for at sikre, at de regulerende myndigheder kan udføre deres opgaver effektivt og hurtigt, og dels skal etablere passende, effektive mekanismer med henblik på regulering, kontrol og gennemsigtighed for at hindre ethvert misbrug af dominerende stilling, navnlig til skade for forbrugerne, og enhver form for aggressiv adfærd.

Det forudsættes, at Energitilsynet har givet udtrykkeligt påbud om det forhold, som skal bringes i orden, således at virksomheden klart har fået formuleret, hvilke handlinger, virksomheden skal foretage sig.

I stk. 2 foreslås det, at tvangsbøder også kan pålægges de ansvarlige personer i virksomheden. For virksomheder som drives af kommuner, vil det sige de ansvarlige medlemmer af kommunalbestyrelsen. Det præciseres i bestemmelsen, hvem bøden rettes imod. Principperne svarer til, hvad der gælder i § 50 b i den kommunale styrelseslov.

Stk. 3 er en videreførelse af den gældende stk. 2.

Til nr. 16

(§ 49, stk. 2)

Med den foreslåede nye § 49, stk. 2, indføres sanktion af bøde for overtrædelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1775/2005 af 28. september 2005 om betingelserne for adgang til naturgas-transmissionsnet.

Til nr. 17

(§ 51)

Med den foreslåede ændring af bestemmelsen sikres det, at Energiklagenævnets hjemmel udvides til også at omfatte afgørelser truffet af transport- og energiministeren og af Energitilsynet efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1775/2005 af 28. september 2005 om betingelserne for adgang til naturgas-transmissionsnet.

Til nr. 18

(§ 51 stk. 4)

Bestemmelsen svarer til miljøbeskyttelseslovens § 101 samt naturbeskyttelseslovens § 88, hvorefter det ikke er muligt at påklage en afgørelse truffet af henholdsvis miljøklagenævnet og naturklagenævnet til domstolene, hvis dette ikke sker inden for en frist på 6 måneder, efter afgørelsen er meddelt den pågældende.

Til § 3

Til nr. 1

(§ 14, stk. 3)

Varmeforsyningslovens § 14, stk. 3, har hidtil været formuleret således, at transport- og energiministeren kan fastsætte regler om adgangen til at dispensere fra forbud mod at etablere nærmere angivne opvarmningssystemer.

Med den foreslåede ændring af § 14, stk. 3, får ministeren for det første hjemmel til at fastsætte nærmere regler om begrænsninger i kommunalbestyrelsens adgang til efter lovens § 14, stk. 1, at bestemme, at nærmere angivne opvarmningssystemer ikke må etableres i eksisterende eller ny bebyggelse. Ministeren kan således begrænse kommunalbestyrelsens adgang til af egen drift at nedlægge forbud mod elvarme (som bygningens primære varmekilde) for lavenergihuse, der omfattes af afsnit 5.3 i Tillæg 9 til Bygningsreglement for småhuse 1998, som træder i kraft den 1. januar 2006, og de fremtidige bygningsreglementer, som forudsættes at indeholde tilsvarende eller strammere krav til lavenergihuse.

Med ændringen præciseres samtidig, i overensstemmelse med den hidtidige anvendelse af § 14, stk. 3, at ministeren har adgang til at begrænse kommunalbestyrelsens mulighed for at nedlægge forbud mod at etablere vedvarende energianlæg og overskudsvarme (procesvarme), samt at ministeren har adgang til at bestemme, at der ikke kan nedlægges forbud mod at etablere nærmere angivne opvarmningssystemer i bygninger, der ikke er beregnet til at være konstant opvarmede i fyringssæsonen.

For det andet får ministeren med forslaget til ændring af § 14, stk. 3, hjemmel til at fastsætte nærmere regler om fritagelse for huse med særligt lavt energibehov, herunder lavenergihuse, fra forbud, som kommunalbestyrelsen har nedlagt af egen drift. Ministeren agter at anvende denne hjemmel på lavenergihuse, som omfattes af bygningsreglementerne fremover, jf. ovenfor. Det kan imidlertid ikke udelukkes, at de fremtidige bygningsreglementer vil kunne indeholde så stramme energikrav til enfamiliehuse, der ikke er lavenergihuse, at det vil være hensigtsmæssigt også at fritage sådanne huse fra elvarmeforbudet, og det er baggrunden for bemyndigelsesbestemmelsens brede formulering.

Lempelserne i begrænsningerne for lavenergihuses muligheder for at anvende elvarme som bygningens primære varmekilde skal ses i lyset af, at småhusreglementet stiller særlig stramme krav til isolering af elopvarmede huse. Det betyder i praksis, at elopvarmede lavenergihuse vil være væsentlig bedre isolerede end lavenergihuse med anden opvarmning.

Til nr. 2

(§ 21, stk. 6)

Efter den gældende § 21, stk. 6, fører Energitilsynet tilsyn med at vedtægtsbestemmelser i forbrugerejede kollektive varmforsyningsanlæg er udformet på en sådan måde, at forbrugerindflydelsen i rimeligt omfang afspejler antallet af forbrugere og det faktiske forbrug. Med den foreslåede ændring af § 21, stk. 6, udvides bestemmelsen til at omfatte alle virksomheder, der ejer kollektive varmforsyningsanlæg. Det vurderes mest hensigtsmæssigt, at Energitilsynet også får kompetence til at føre tilsyn med, at forskellige grupper af forbrugere sikres ligelig indflydelse i ikkeforbrugerejede virksomheder. Dette følger i øvrigt allerede delvist af § 23 k, stk. 2, når en sag indbringes for Energitilsynet. Forslaget er i overensstemmelse med forslaget om, at forbrugerindflydelsen i henhold til §§ 23 h-23 j udtrykkeligt sikres i alle virksomheder, der ejer et anlæg til fremføring af opvarmet vand eller damp.

Til nr. 3

(§ 23 c, stk. 3)

Den foreslåede ændring er af lovteknisk karakter, idet lov om forbrugerklager, som tidligere henhørte under økonomi- og erhvervsministeren, er overflyttet til familie- og forbrugsministeren.

Til nr. 3 a.

(§ 23 c, stk. 4)

Forslaget skal ses i sammenhæng med den tilsvarende ændring i elforsyningslovens § 51, stk. 3, og naturgasforsyningslovens § 30, stk. 3. I henhold til den politiske aftale om den fremtidige energispareindsats vil der fremover være tale om en indsats efter fælles regler for el-, naturgas- og fjernvarmevirksomhederne. Det foreslås derfor, at ministeren kan fastsætte regler om, at de i § 28 b, stk. 1, nævnte varmedistributionsvirksomheder i lighed med de kollektive elforsyningsvirksomheder og naturgasselskaberne skal bidrage til de udgifter, som er forbundet med ministerens behandling og vurdering af disse virksomheders energispareindsats.

Til nr. 4

(§ 23 e)

Den gældende § 23 e ophæves og videreføres med ændringer i §§ 23 l-n. Der henvises til bemærkningerne til disse bestemmelser.

Til nr. 5

(§ 23 h, stk. 3)

Den gældende § 23 h, stk. 3, foreslås affattet således, at indflydelsen i stk. 1 og 2 kan ske via et eller flere holdingselskaber. Hermed menes, at forbrugere eller kommuner vælger flertallet af medlemmerne til bestyrelsen i den øverste juridiske person, og at denne bestyrelse, evt. gennem datterselskaber, vælger fremføringsvirksomhedens bestyrelse. Der er tale om en udvidelse af den eksisterende bestemmelse i § 23 h, stk. 3, da det tillades at indskyde et antal datterselskaber, såfremt forbrugerne eller kommunerne kan gøre deres indflydelse gældende hele vejen ned gennem selskabskonstruktionen.

Med den foreslåede ændring bringes bestemmelsen i overensstemmelse med § 41, stk. 3, i elforsyningsloven. For så vidt angår den foreslåede henvisning til stk. 2, er der alene tale om en redaktionel ændring.

Til nr. 6 og nr. 7

(§ 23 k og § 23 k, stk. 2)

Som et nyt *stk. 2* foreslås indsat en bestemmelse, der skal sikre, at forbrugerindflydelsen i rimeligt omfang afspejler antallet af forbrugere og det faktiske energiforbrug. Der er tale om en videreførelse af gældende praksis. Bestemmelsen er indsat for at skabe klarhed i forhold til det foreslåede *stk. 3*.

Baggrunden for det foreslåede *stk. 3* er, at de gældende regler for valg af forbrugerrepræsentanter ikke er ens i el- og varmforsyningslovene. Efter varmforsyningsloven stemmes således, at forbrugerindflydelsen i rimeligt omfang afspejler antallet af forbrugere og det faktiske energiforbrug. Efter elforsyningsloven anvendes valgeregler, der giver enhver tilsluttet forbruger lige indflydelse uanset forbrug. Dette betyder, at koncerner, som omfatter flere forsyningsarter, ikke har mulighed for at foretage et samlet valg af forbrugerrepræsentanter til den øverste juridiske person i koncernen, men er nødsaget til at foretage to særskilte valg af forbrugerrepræsentanter blandt henholdsvis el- og varmeforbrugere. Dette er administrativt byrdefuldt for de virksomheder, som har et meget stort sammenfald mellem el- og varmeforbrugere.

Hensigten med den foreslåede bestemmelse er derfor at gøre det muligt for visse fremføringsvirksomheder, der er en del af en koncern med flere forsyningsarter – herunder el og varme – at opfylde kravene om forbrugerrepræsentation/indflydelse i både el- og varmforsyningslovene ved en samlet valghandling til den øverste juridiske person i koncernen, jf. varmforsyningslovens § 23 h, stk. 3, som også foreslås ændret ved denne lov, samt elforsyningslovens § 41, stk. 3.

Dette sker konkret ved at give de pågældende fremføringsvirksomheder mulighed for – i stedet for at stemme efter reglerne i varmforsyningsloven - at stemme på en sådan måde, at enhver tilsluttet forbruger får lige indflydelse uanset forbrug, således som det gælder i elforsyningsloven, jf. elforsyningslovens § 44, stk. 2.

De øvrige regler om forbrugerrepræsentation foreslås ikke ændret. For fremføringsvirksomheder, som vælger at opfylde kravet om forbrugerrepræsentation via varmforsyningslovens § 23 h, stk. 3, gælder således stadig, at det er flertallet af bestyrelsen i den øverste juridiske person, som skal vælges/udpeges af forbrugerne eller en eller flere kommunale bestyrelser i virksomhedens forsyningsområde. Flertallet kan også vælges/udpeges af forbrugere og eller flere kommunale bestyrelser i forening, jf. varmforsyningslovens § 23 h, stk. 1 og 2.

For at flertallet af en bestyrelse kan siges at være valgt/udpeget af forbrugerne i virksomhedens forsyningsområde, skal der være et sådant sammenfald mellem el- og varme- og evt. andre forbrugere, at kravet kan opfyldes. Det er således nødvendigt, at mindst 51 pct. af de stemmeberettigede og mindst 51 pct. af stemmewægten kan henføres til varmforsyningens forbrugere i fremføringsvirksomhedens forsyningsområde. Da der gælder et tilsvarende krav om valg af flertallet af bestyrelsen i elforsyningslovens § 41, stk. 3, vil mindst 51 pct. af de stemmeberettigede og mindst 51 pct. af stemmewægten samtidigt skulle kunne henføres til elforsyningens forbrugere i netvirksomhedens forsyningsområde, hvis der skal kunne foretages et samlet valg.

Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget om indsættelse af ny § 44, stk. 3, i elforsyningsloven. Ved en ændring i begge love sikres koncernerne valgfrihed med hensyn til anvendelse af valgeregler, når der foretages en samlet valghandling til den øverste juridiske person.

Virksomheder, som ikke opfylder bestemmelsens krav, skal fortsat stemme på en sådan måde, at forbrugerindflydelsen i rimeligt omfang afspejler antallet af forbrugere og det faktiske energiforbrug, jf. forslag til § 23 k, stk. 2.

Ændringerne i § 23 k, stk. 2, der bliver stk. 4, sker som konsekvens af de foreslåede nye stykker 2 og 3.

Til nr. 8

(§§ 23 l-23 n)

Den foreslåede § 23 l er i vid udstrækning en videreførelse af den gældende § 23 e. Indholdet i stk. 1-3 er uændret, og der er alene foretaget redaktionelle ændringer i stk. 6, 7, 9 og 10. Der henvises for så vidt angår bemærkninger til disse bestemmelser til forarbejderne til den gældende lov. Den hidtil gældende stk. 7 om fastsættelse af regler om indberetning og dokumentation er nu indeholdt i forslaget til § 23 n, og for så vidt angår stk. 10 og 11 henvises til forslaget til § 23 m.

Det foreslåede *stk. 4* er ny. Baggrunden for forslaget er, at der har været en vis tvivl om rækkevidden af § 23 e, stk. 1 og 3 i relation til overdragelser til fonde, hvilket bl.a. har givet sig udtryk i spørgsmålene S 899 og S 1146, Folketingsåret 2004-05, 2. samling vedrørende vederlagsfri overdragelse af en kommunal forsyningskoncern til en fond.

Efter det gældende stk. 1 skal der ske registrering af modtagne uddelinger fra og vederlag ved afståelse af ejerandele i virksomheder, der er eller i perioden efter den 20. februar 2003 har ejet anlæg til fremføring af opvarmet vand eller damp, eller virksomheder, der direkte eller indirekte ejer eller i perioden efter den 20. februar 2003 har ejet andele i sådanne virksomheder.

Uddelinger og vederlag ved afståelse omfatter enhver form for vederlag, der tilflyder kommuner, herunder også i form af kapitalandele (f.eks. aktier), udbytte eller udlodning ved kapitalnedsættelse. Uddelinger og vederlag ved afståelse kan bestå i kontante beløb, men de kan også bestå i fysiske aktiver, serviceydelser eller rettigheder, eksempelvis fordringer, herunder konvertible obligationer m.v., og støtte til aktiviteter, som kommunen selv lovligt kunne støtte.

Hvis den økonomiske værdi består i andet end kontante beløb, skal der foretages en ansættelse af markedsværdien af de pågældende uddelinger eller vederlag pr. rådighedsdatoen, jf. stk. 3.

I det omfang vederlaget ved overdragelse af ejerandele til en fond eller anden selvejende institution består i, at fonden efter sit formål løbende også skal varetage kommunale aktiviteter, der ikke er omfattet af varme-, el- og naturgasforsyningslovene, må rådighedsdatoen allerede efter den gældende retstilstand fastsættes til tidspunktet for kommunens afståelse af ejerandelene til fonden, og vederlaget vil svare til markedsværdien af

de pågældende ejerandele. Det skyldes, at den fulde værdi af ejerandelene efter overdragelsen vil være til fri rådighed for aktiviteter uden for varme-, el- og naturgasforsyningslovene.

Hvis overdragelsen til en fond eller anden selvejende institution sker vederlagsfrit, og fonden efter sit formål udelukkende skal varetage aktiviteter omfattet af de nævnte forsyningslove, kunne der argumenteres for, at kommunen ikke i relation til § 23 l (gældende § 23 e) opnår noget vederlag umiddelbart i forbindelse med overdragelsen, idet kommunen ikke herved opnår nogen udvidet rådighed over værdien af de pågældende ejerandele. Sker der imidlertid senere en ændring af fondens formål (permutation), eller måtte midlerne ved fondens opløsning helt eller delvis komme kommunen til gode, vil der på dette tidspunkt skulle opgøres og registreres et vederlag for kommunen efter § 23 l, stk. 1 (gældende § 23 e). Det samme gælder, hvis det i fondens formål indgår, at denne løbende kan uddele midler eller på anden måde støtte kommunale aktiviteter uden for fondens egen virksomhed. I så fald skal vederlaget løbende opgøres og registreres i forbindelse med ydelsen af støtten.

Dette anses ikke for en hensigtsmæssig retstilstand. Sådanne overdragelser til kommunale fonde og andre selvejende institutioner vil således medføre, at der skal føres tilsyn med fondens vedtægter og virksomhed ikke alene ved afståelse af de pågældende ejerandele, men i hele fondens levetid. Da kommunen typisk vil være stifter eller medstifter af den pågældende fond eller anden selvejende institution, som efter sit vedtægtsmæssige formål vil varetage nærmere angivne kommunale interesser, er det fundet rimeligt, at kommunen ved overdragelsen til fonden anses for at have rådet over værdien af ejerandelene med den virkning, at der på afståelsestidspunktet skal ske modregning i kommunens statstilskud (registrering af vederlag efter stk. 1). Endvidere er det fundet rimeligt, at denne modregning sker på grundlag af et vederlag, som mindst svarer til markedsværdien af de ejerandele, som kommunen har rådet over, uanset om kommunen måtte indskyde eller overdrage de pågældende ejerandele vederlagsfrit til fonden. Det følger af det anførte, at afståelsestidspunktet anses for rådighedstidspunkt for det samlede vederlag, selv om kommunen på afståelsestidspunktet ikke modtager nogen del af vederlaget, idet dette først skal betales på et senere tidspunkt, f.eks. i rater over en flerårig periode, eller når bestemte forudsætninger måtte blive opfyldt. Derved afviger fastsættelsen af rådighedsdatoen efter det foreslåede stk. 4 fra fastsættelsen af rådighedsdatoen efter stk. 3, hvor rådighedsdatoen er det eller de tidspunkter, hvor vederlaget stilles til disposition for kommunen. Til gengæld er modregningen endelig. Selv om det senere måtte vise sig, at kommunen samlet har modtaget et vederlag, som overstiger den på afståelsestidspunktet opgjorte markedsværdi, vil der således ikke komme noget yderligere beløb til modregning.

Det følger af *stk. 5*, at kommuner senest den 1. februar hvert år til Energitilsynet skal indberette de registreringer, som kommunen har foretaget efter stk. 1, 3 og 4 i det foregående kalenderår eller afgive erklæring om, at der ikke er foretaget sådanne registreringer. Bestemmelsen retter sig mod de kommuner, som varetager eller direkte eller indirekte deltager i virksomhed omfattet af § 23 l, stk. 1.

Kommunerne har også efter de hidtil gældende bestemmelser skullet indberette de registreringer, som er foretaget i det foregående kalenderår, det vil sige fra den 1. januar til den 31. december. Som noget nyt foreslås, at kommunen også – såfremt der ikke er foretaget registreringer i den nævnte periode - skal afgive en erklæring herom. Forslaget skal ses i sammenhæng med det foreslåede § 23 n, hvorefter der blandt andet vil blive fastsat regler om dokumentation og regnskabsføring for forhold, der er omfattet af § 23 l, stk. 5. Formålet er dels at lette kommunernes arbejde med at sikre, at de lever op til kravene i § 23 l og dels at lette tilsynet med, at de nødvendige registreringer foretages og indberettes. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 23 n.

Forslaget til nyt *stk. 8* er en konsekvens af forslaget til § 23 m, stk. 1 og 6, hvorefter en økonomisk disposition blandt virksomheder omfattet af § 37 l, stk. 1, kan føre til reduktion i kommunens statstilskud. Såfremt en kommune har fået reduceret statstilskuddet på baggrund af afgørelser truffet i henhold til § 23 m, stk. 1 og 6, og efterfølgende ønsker at sælge sin virksomhed, kan det beløb, der har givet anledning til modregning, fratrækkes. I modsat fald ville kommunen blive modregnet to gange for det samme beløb.

Til § 23 m

Det foreslås med § 23 m, stk. 1, at tilladelse til at bevare ejerandele skal kunne gives i videre omfang, end det er forudsat i bemærkningerne til den gældende § 23 e, stk. 10, som bestemmelsen afløser. Dette skyldes

bl.a., at der også skal ansøges om tilladelse til bevarelse af ejerandele, når der påbegyndes væsentlige nye aktiviteter i virksomheder, som kommunen kun indirekte ejer en mindre andel i. Ikke mindst i sådanne tilfælde er det fundet hensigtsmæssigt at åbne op for, at der kan gives tilladelse til bevarelse af ejerandele med vilkår om afståelse af andele i den pågældende virksomhed eller eventuelt alene de pågældende aktiviteter. Et krav om afståelse af hele virksomheden, som ejer anlæg til fremføring af opvarmet vand eller damp, eller den koncern, hvori fremføringsvirksomheden indgår, vil kunne virke urimeligt byrdefuldt. Et sådant krav forudsættes alene anvendt ved gentagen eller grov tilsidesættelse af bestemmelsen, eller hvor der er anvendt væsentlige midler, der stammer fra aktiviteter omfattet af denne lov, el- eller naturgasforsyningslovene, som det ikke er muligt at opgøre og henføre til de respektive virksomheder.

Det foreslås endvidere, at et vilkår for meddelelse af tilladelse til bevarelse af ejerandele efter stk. 1 kan være, at midler anvendt til væsentlige nye aktiviteter betragtes som uddelinger efter § 23 l, stk. 1.

Et sådant vilkår må forventes at være undtagelsen til vilkår om, at den pågældende aktivitet helt afstås. Bestemmelsen er primært medtaget af hensyn til forslagets ikrafttrædelsesbestemmelse i § 6, stk. 2, hvoraf fremgår, at § 23 m, stk. 1, har virkning fra det tidspunkt, hvor den gældende § 23 e, stk. 10, trådte i kraft, nemlig den 12. juni 2003. Vilkåret kan eksempelvis anvendes, hvor alternativet er afståelse af en forsyningsvirksomhed, som foreslås omfattet af det nye stk. 3. Hvis en vandforsyningsvirksomhed omfattet af det foreslåede § 23 m, stk. 1, således inden denne lovs ikrafttræden har iværksat væsentlige nye aktiviteter (herunder væsentlige udvidelser af bestående aktiviteter) uden forudgående tilladelse, og kommunen ikke kan godtgøre, at der ikke er anvendt midler, der stammer fra aktiviteter omfattet af denne lov eller varme- eller naturgasforsyningsloven, kan et vilkår for bevarelse af ejerandelene i koncernen være, at de anvendte midler betragtes som uddelinger efter § 23 l, stk. 1. Dette forudsætter, at det anvendte beløb vil kunne opgøres. Det vil være transport- og energiministerens, der i forbindelse med fastsættelse af vilkåret træffer afgørelse om den dato, hvor beløbet er til rådighed for kommunen (rådgighedsdatoen), beløbets størrelse samt en beregnet forrentning efter principperne i § 23 l, stk. 3 og 6.

Det skal understreges, at hverken den gældende § 23 e, stk. 10, eller den foreslåede § 23 m giver hjemmel til at udføre aktiviteter. En kommune skal således altid have hjemmel til at varetage eller deltage i en aktivitet andetsteds. Er den pågældende aktivitet ikke omfattet af varmforsyningsloven skal aktiviteten have hjemmel i anden lovgivning, herunder kommunalfuldmagtsreglerne.

Det skal herudover understreges, at der ligesom det er tilfældet efter den gældende § 23 e, stk. 10, vil skulle foretages en vurdering af, om en selskabsmæssig omstrukturering medfører aktivitetsændringer, som kræver tilladelse efter stk. 1, medmindre aktiviteten er omfattet af undtagelsesbestemmelsen i det foreslåede stk. 2. Dette gælder uanset, om omstrukturen anses for omfattet af den gældende § 23 e, stk. 2 (efter forslaget § 23 l, stk. 2), hvorefter der er mulighed for at gennemføre visse selskabsmæssige omstruktureringer, uden at dette betragtes som afståelse af ejerandele efter § 23 e, stk. 1. Det bemærkes herudover, at § 23 e, stk. 2, som foreslås opretholdt uændret i § 23 l, stk. 2, f.eks. indebærer, at der ikke anses at foreligge en afståelse af ejerandele efter § 23 l, stk. 1, såfremt kommunale forsyningsvirksomheder ved en omstrukturering, der begrebsmæssigt falder ind under fusionsskattelovens definition på en tilførsel af aktiver, tilfører servicefunktioner til et fælles serviceselskab.

Stk. 2 erstatter og udvider den gældende § 23 e, stk. 11. Ifølge forslaget finder stk. 1 ikke anvendelse i det omfang, der påbegyndes nye aktiviteter omfattet af denne lov, lov om elforsyning eller lov om naturgasforsyning, eller aktiviteter forbundet med vandforsyningsanlæg i medfør af lov om vandforsyning eller aktiviteter forbundet med spildevandsanlæg eller affaldshåndtering i medfør af lov om miljøbeskyttelse.

Eksempler på aktiviteter forbundet med et vandforsyningsanlæg er indvinding af vand i henhold til en indvindingstilladelse samt distribution af vand. Eksempler på aktiviteter forbundet med spildevandsanlæg i medfør af lov om miljøbeskyttelse er kloakforsynings etablering og drift af spildevandsanlæg og kommunale tømningsordninger for bundfældningstanke, samletanke m.v. Håndtering af affald i medfør af lov om miljøbeskyttelse dækker begrebsmæssigt alle de aktiviteter, kommuner kan varetage i relation til affald. Eksempelvis kan nævnes planlægning, etablering, administration og drift af affaldsordninger samt planlægning, etablering, administration og drift af anlæg for bortskaftelse og nyttiggørelse af affald.

Den gældende § 23 e, stk. 11, undtager alene aktiviteter omfattet af varme-, el- og naturgasforsyningslovene. Udvidelsen af stk. 2 skal ses i sammenhæng med forslaget til stk. 3, hvorefter der stilles krav om, at der hverken direkte eller indirekte anvendes midler, som stammer fra aktiviteter omfattet af denne lov, lov om elforsyning eller lov om naturgasforsyning, til aktiviteter forbundet med vandforsyningsanlæg i medfør af lov om vandforsyning eller aktiviteter forbundet med spildevandsanlæg eller affaldshåndtering i medfør af lov om miljøbeskyttelse.

Efter forslaget vil kommuner ikke længere skulle søge om tilladelse til væsentlige nye aktiviteter – herunder væsentlige udvidelser af bestående aktiviteter – inden for de i stk. 3 nævnte aktiviteter. Kommuner vil således kunne etablere sådanne aktiviteter i en koncern, hvori indgår aktiviteter omfattet af varme-, el- eller naturgasforsyningsloven. Forslaget indebærer dermed væsentlige administrative lettelser for kommuner.

Undtagelsen i stk. 2 foreslås alene udvidet til at gælde aktiviteter forbundet med vandforsyningsanlæg i medfør af lov om vandforsyning eller aktiviteter forbundet med spildevandsanlæg eller affaldshåndtering i medfør af lov om miljøbeskyttelse. Det skyldes, at det typisk er disse aktiviteter, som der er synergifordele ved at placere i en forsyningskoncern sammen med varme- og elforsyning. Alle andre aktiviteter vil fortsat skulle vurderes efter stk. 1. Det foreslås imidlertid i stk. 7, at ministeren kan udvide anvendelsesområdet for stk. 3. Der henvises til bemærkningerne til stk. 7.

I forbindelse med de kommende kommunesammenlægninger må forventes, at kommuner, som i dag ejer hver deres forsyningsvirksomheder, i et vist omfang vil ønske at placere disse virksomheder i samme koncern. Dette kan efter de nugældende bestemmelser føre til, at der for én eller flere af kommunerne bliver tale om væsentlige nye aktiviteter, som kræver transport- og energiministerens tilladelse. Det foreslåede § 23 m, stk. 2, ændrer dette, idet det fremover bliver muligt uden tilladelse at lægge de i stk. 2 nævnte aktiviteter omfattet af lov om vandforsyning eller lov om miljøbeskyttelse ind i en koncernstruktur, hvori indgår aktiviteter omfattet af varme-, el- eller naturgasforsyningslovene.

Såfremt en kommune af historiske årsager i en koncernstruktur måtte have andre aktiviteter, som ligger uden for varme-, el- og naturgasforsyningslovene og de i stk. 3 nævnte aktiviteter, vil disse aktiviteter være omfattet af forslaget til § 23 m, stk. 1.

Det skal understreges, at aktiviteter, der placeres i en koncernstruktur sammen med bl.a. aktiviteter omfattet af varmforsyningsloven, fortsat vil blive omfattet af kravet om modregning ved uddelinger fra og vederlag ved afståelse af ejerandele i virksomhederne, jf. § 23 l, stk. 1, som viderefører § 23 e, stk. 1.

Udvidelsen af stk. 2 til også at omfatte aktiviteter forbundet med vandforsyningsanlæg i medfør af lov om vandforsyning eller aktiviteter forbundet med spildevandsanlæg eller affaldshåndtering i medfør af lov om miljøbeskyttelse indebærer ikke en ligestilling med aktiviteter omfattet af varme-, el- og naturgasforsyningslovene.

Det foreslås således i *stk. 3*, at der hverken direkte eller indirekte må anvendes midler, som stammer fra aktiviteter omfattet af varme-, el- og naturgasforsyningslovene til aktiviteter forbundet med vandforsyningsanlæg i medfør af lov om vandforsyning eller aktiviteter forbundet med spildevandsanlæg eller affaldshåndtering i medfør af lov om miljøbeskyttelse, når disse udøves i virksomheder omfattet af stk. 1. Kravet er generelt og gælder uanset, om der måtte påbegyndes nye aktiviteter eller ej i en af virksomhederne. Det er tilstedeværelsen af aktiviteterne, som er afgørende i forhold til stk. 3. Der skal således ikke foretages en vurdering af, hvorvidt der er tale om en væsentlig ny aktivitet eller ej.

Ved anvendelse af midler forstås enhver anvendelse, herunder kapitalindskud, udlån, garanti eller sikkerhedsstillelse til fordel for de omhandlede virksomheder og aktiviteter. Et løbende mellemværende opstået mellem virksomhederne som led i et sædvanligt samhandelsforhold må forudsættes udlignet løbende, for at dette ikke får karakter af et lånemellemværende.

Ved anvendelse af midler forstås også aftaler, der ikke indgås på markedsbestemte vilkår, men til fordel for de i stk. 2 nævnte aktiviteter omfattet af lov om vandforsyning eller lov om miljøbeskyttelse.

Ved midler, som stammer fra aktiviteter omfattet af denne lov, lov om elforsyning eller lov om naturgasforsyning, forstås enhver form for midler, uanset hvor de måtte ligge i koncernen. Det betyder, at bestemmelsen også omfatter midler, som er placeret i et selskab, som ikke har udøvet aktiviteter omfattet af de

nævnte love. Undtaget herfra er midler, som kommunen kan dokumentere har været gjort til genstand for modregning.

Stk. 3 vedrører alene aktiviteter, som udøves i virksomheder omfattet af stk. 1. Det bemærkes, at virksomheder omfattet af stk. 1 heller ikke frit vil kunne anvende midler på aktiviteter, som ligger uden for de omfattede virksomheder. Dette følger allerede af § 23 l, stk. 1 (tidligere § 23 e, stk. 1), hvorefter kommunen skal registrere uddelinger fra og vederlag ved afståelse af ejerandele i virksomhederne, samt af § 23 m, stk. 1 (tidligere § 23 e, stk. 10), hvorefter ministeren skal give tilladelse, såfremt der påbegyndes væsentlige nye aktiviteter.

Kommuner, som fortsat varetager forsyningsaktiviteter som en del af den kommunale forvaltning, forudsættes endvidere at holde den enkelte forsyningsaktivitet regnskabsmæssigt adskilt fra kommunens øvrige aktiviteter. En overførelse af midler fra f.eks. en kommunal virksomhed, som ejer anlæg til fremføring af opvarmet vand og damp, til en kommunal vandforsyning, kan således alene finde sted, såfremt der er sket registrering i henhold til § 23 l, stk. 1 (tidligere § 23 e, stk. 1).

I *stk. 4* foreslås indsat et generelt krav om selskabsmæssig adskillelse mellem på den ene side aktiviteter omfattet af denne lov, lov om elforsyning eller lov om naturgasforsyning og på den anden side aktiviteter forbundet med vandforsyningsanlæg i medfør af lov om vandforsyning eller aktiviteter forbundet med spildevandsanlæg eller affaldshåndtering i medfør af lov om miljøbeskyttelse. Den selskabsmæssige adskillelse skal sikre overholdelsen af stk. 3 og vurderes i øvrigt at afspejle den gældende retstilstand. Dette gælder dog ikke for så vidt angår affaldsforbrændingsanlæg, idet disse i dag udfører en række aktiviteter omfattet af miljøbeskyttelsesloven. Det foreslås, at disse aktiviteter fortsat skal kunne varetages alene med regnskabsmæssig adskillelse, jf. prisreguleringen af disse virksomheder.

I *stk. 5* foreslås endvidere indsat en undtagelse fra kravet om selskabsmæssig adskillelse, for så vidt angår servicefunktioner, som udøves i et selvstændigt selskab i koncernen. Ved servicefunktioner forstås anvendelse af fælles tegnestue, projekteringsafdeling, maskinpark, it-systemer, driftspersonale, biler, opkrævningsfunktioner og andre administrative funktioner og lignende, herunder de administrationsbygninger, som er nødvendige for at udøve serviceaktiviteter.

Det vil således være muligt at udnytte synnergieffekter ved at placere f.eks. administrativt personale i et selvstændigt selskab, som betjener de forsyningsvirksomheder, som kommunen ejer i eller gennem koncernen.

Det skal understreges, at det alene er servicefunktioner, som selskabet kan udføre for virksomhederne. Selve varmforsyningsvirksomheden, herunder fremføringsanlæg, kan således ikke udøves og ejes af servicevirksomheden.

Den foreslåede undtagelse vedrører alene kravet om selskabsmæssig adskillelse. Dette betyder, at stk. 3 også finder anvendelse på servicefunktionerne. Forsyningsvirksomhederne vil skulle henhøre aktiver og passiver til den forsyningsart, som de er naturligt knyttet til, ligesom forsyningsarterne skal betale for deres faktiske ressourcetræk på servicefunktionerne, det vil sige afregningen skal ske på markedsbestemte vilkår. Da der hverken stilles krav om selskabsmæssig eller regnskabsmæssig adskillelse i den virksomhed, som varetager fælles aktiviteter, vil der blive stillet skærpede kontrolkrav i regnskabs- og revisionsinstruksen, jf. bemærkningerne til § 23 n.

Det bemærkes i øvrigt, at de foreslåede stk. 3-5 alene vedrører virksomheder omfattet af stk. 1. Det følger heraf, at en kommune, som f.eks. måtte ønske at udøve servicefunktioner for virksomheder, som ikke er omfattet heraf, skal søge om tilladelse til bevarelse af ejerandele i medfør af den foreslåede § 23 l, stk. 1, såfremt aktiviteten er væsentlig. Dette gælder også i dag.

Forslaget til *stk. 6* indebærer, at kommuner senest den 1. februar hvert år skal godtgøre over for Energitilsynet, at der ikke i det foregående kalenderår er anvendt midler i strid med stk. 3. Ved forslaget sikres, at kommuner i deres administration til stadighed er opmærksomme på bestemmelsen i stk. 3. Bestemmelsen har alene relevans for de kommuner, som har en ejerstruktur omfattet af de pågældende bestemmelser.

De forhold, som kommunen skal afgive erklæring om, vedrører primært aktiviteter i virksomheder, som er selskabsmæssigt udskilt. Det er derfor nødvendigt, at kommunen pålægger disse virksomheder at afgive de nødvendige oplysninger til kommunen.

Kommuner vil om nødvendigt kunne fremtvinge de nødvendige oplysninger, når det drejer sig om virksomheder, hvor kommunen alene eller sammen med andre har bestemmende indflydelse. I de virksomheder, hvor kommunen ikke har bestemmende indflydelse, må der indgås en aftale med virksomheden om at afgive oplysningerne. Såfremt en kommune ikke kan fremkomme med tilstrækkelig dokumentation for delvist ejede virksomheder, har kommunen i realiteten mistet kontrollen med, at midlerne ikke anvendes til aktiviteter, der medfører krav om modregning.

Finder Energitilsynet, at en kommune må anses for at have anvendt midler i strid med stk. 3, betragtes de anvendte midler som uddelinger efter § 23 l, stk. 1. Det er således kommunen, der skal dokumentere, at der ikke er anvendt midler i strid med stk. 3. Energitilsynet fastsætter rådighedsdatoen, beløbets størrelse samt en beregnet forrentning i henhold til § 23 l, stk. 6. Dette gælder også for de delvist ejede virksomheder som nævnt ovenfor.

Det kan ikke udelukkes, at der kan opstå den situation, at en kommune ikke er i stand til at afgive en erklæring, der er i overensstemmelse med de specifikke krav, der vil blive stillet i regler fastsat i medfør af § 23 n. Det kunne eksempelvis være tilfældet, hvor kommunen ikke kan tilvejebringe det oplysningsgrundlag, som er nødvendigt for at opnå den eller de fornødne revisorerklæringer. I sådanne tilfælde har kommunen sat sig i en position, hvor den ikke længere kan overholde bestemmelsen, og der må stilles krav om hel eller delvis afståelse af aktiviteter eller ejerandele i virksomhederne. Et sådant krav om afståelse kan dog opfyldes ved, at kommunen udskiller de pågældende aktiviteter eller ejerandele til direkte kommunalt ejerskab eller til kommunale virksomheder, der ikke hverken helt eller delvis, direkte eller indirekte er ejet af virksomheder omfattet af § 23 l, stk. 1 (gældende § 23 e, stk. 1). Afgørelse om pligt til afståelse træffes af transport- og energiministeren.

Bestemmelsen er herudover selvstændigt strafsanktioneret. Der henvises til ændringen i § 34, stk. 1.

Det foreslåede *stk. 7* giver transport- og energiministeren mulighed for at udvide undtagelsesbestemmelsen i stk. 3, således at kommuner kan udøve andre aktiviteter i deres forsyningskoncerner, når der hverken direkte eller indirekte anvendes midler, som stammer fra aktiviteter omfattet af denne lov, lov om elforsyning eller lov om naturgasforsyning til aktiviteterne. En udvidelse vil kunne blive aktuel, hvis der er andre aktiviteter, som det viser sig naturligt at udføre inden for en forsyningskoncern, og hvor dette administrativt vil kunne ske uden krav om forudgående tilladelse.

Til § 23 n

I medfør af § 23 n vil der blive fastsat regler om dokumentation og regnskabsføring for forhold, der er omfattet af § 23 l, stk. 5, og § 23 m, stk. 3-6. Der vil herunder blive udarbejdet én eller flere standarderklæringer, som kommunen skal anvende. Der vil endvidere blive udarbejdet en regnskabs- og revisionsinstruks, som blandt andet vil fastsætte kravene til den dokumentation, der skal ledsage de årlige erklæringer efter § 23 l, stk. 5, eller § 23 m, stk. 6, herunder revisorerklæringer.

Regnskabs- og revisionsinstruksen vil have en sådan udformning, at Energitilsynets tilsyn med overholdelsen af § 23 l, stk. 5, primært vil kunne baseres på en konstatering af, at revisor har konstateret tilstedeværelsen af den forudsatte dokumentation, samt at der ikke er konstateret forhold, som burde have givet anledning til registreringer. På samme måde kan tilsynet med overholdelsen af § 23 m, stk. 3, baseres på en konstatering af, at revisor har erklæret, at der ikke er anvendt midler i strid med stk. 3. Under hensyn til karakteren af bestemmelserne forudsættes det dog, at der periodevis vil blive foretaget en stikprøvekontrol, hvis nærmere indhold og omfang må afhænge af de konkrete omstændigheder.

Til nr. 9

(§ 26, stk. 4)

Bestemmelsen svarer til miljøbeskyttelseslovens § 101 samt naturbeskyttelseslovens § 88, hvorefter det ikke er muligt at påklage en afgørelse truffet af henholdsvis miljøklagenævnet og naturklagenævnet til domstolene, hvis dette ikke sker inden for en frist på 6 måneder, efter afgørelsen er meddelt den pågældende.

Til nr. 10

(§§ 28 a og 28 b)

Bestemmelserne i nr. [] svarer til de foreslåede ændringer i el- og naturgasforsyningslovene med de fornødne tilpasninger.

Bestemmelsen i 28 a præciserer de aktiviteter og opgaver, som varmedistributionsvirksomhederne også fremover skal udføre eller sikre bliver udført som en del af virksomhedens kerneopgaver. Opgaverne kan løses i selve varmedistributionsvirksomheden i modsætning til realiseringen af energibesparelserne, jf. forslaget til § 28 b, stk. 1, som varmedistributionsvirksomheden skal erhverve af en anden juridisk enhed end distributionsvirksomheden.

Som led i kontakten med deres kunder kan virksomhederne fortsat gennemføre generelt adfærdspåvirkende oplysningsarbejde om varmeforbrug og varmebesparelsemuligheder i form af råd og forslag. Det er dog ikke et krav, at disse aktiviteter skal ske i varmedistributionsvirksomheden. Distributionsvirksomheden kan for eksempel vælge at lade disse aktiviteter udføre af de virksomheder, som skal realisere energibesparelser i medfør af § 28 b, stk. 1.

Omfattet af oplysninger vedrørende varmebesparelser falder f.eks. foredragsvirksomhed på skoler og institutioner m.v. og almindeligt oplysningsarbejde om varmebesparelser. Omfattet heraf er endvidere rådgivning eller anvisninger rettet mod forbrugere, hvor udførelsen af den konkrete besparelsesindsats udføres af forbrugeren, eller af en af forbrugeren valgt person eller virksomhed, som ikke er varmedistributionsvirksomheden.

Mens § 28 a, stk. 1, vedrører varmedistributionsvirksomheders oplysningsforpligtelse omhandler § 28 b, stk. 1, selve realiseringen af energibesparelserne.

Uden for § 28 a, stk. 1, falder enhver form for fysisk aktivitet så som udskiftning af komponenter, opsætning af udstyr, udskiftning af apparatur og lignende. Løsning af sådanne aktiviteter er en realisering af energibesparelser, jf. § 28 b, stk. 4.

Varmedistributionsvirksomhederne skal sørge for, at alle forbrugere sikres information om udviklingen i deres varmeforbrug og mulighed for at sammenligne deres varmeforbrug med tilsvarende kundekategorier. Formålet hermed er at give forbrugeren et incitament til at spare på varmen.

Endelig skal varmedistributionsvirksomheden også fremover foretage en kortlægning af det samlede varmeforbrug i forsyningsområdet fordelt på forbrugerkategorier og anvendelser. Sådanne oplysninger er nødvendige for at kunne sikre løsningen af de besparelsesopgaver, som er nævnt i § 28 b, stk. 1. Virksomhederne skal enten offentliggøre data fra kortlægningen af varmeforbruget i forsyningsområdet eller stille disse til rådighed for myndigheder og offentligheden. Der skal dog ikke uden kundens samtykke kunne videregives data m.m., som identificerer forbruget m.m. hos bestemte kunder.

Det er fundet rimeligt at fritage helt små varmedistributionsvirksomheder fra pligten til at udføre de opgaver, som er omfattet af den foreslåede § 28 a, stk. 1. Herudover fritages blokvarmecentraler fra pligten til at udføre opgaver omfattet af § 28 a, stk. 1. Herved undgås, at blokvarmecentraler, der modtager energi fra distributionsvirksomheder, får en selvstændig forpligtelse til at udføre opgaver som i forvejen er pålagt udført af distributionsvirksomheden.

Bestemmelsen i § 28 b fastslår, at varmedistributionsvirksomhederne har pligt til at sikre realiseringen af energibesparelser. Bestemmelsen vil blive uddybet i en bekendtgørelse udstedt af ministeren efter den foreslåede stk. 3.

Bestemmelsen sikrer, at alle varmedistributionsvirksomheder, med undtagelse af de i stk. 2 nævnte mindre virksomheder, bidrager til opfyldelse af målene i den politiske aftale af 10. juni 2005 om den fremtidige

energispareindsats, hvoraf det fremgår, at der skal gennemføres en øget indsats for at opnå konkrete dokumenterbare energibesparelser på 7,5 PJ pr. år, og at varmedistributionsvirksomhederne skal levere en væsentlig del af de øgede besparelser.

Aftalen af 10. juni 2005 er [den ...] fulgt op af en aftale indgået med el-, naturgas- og fjernvarme- og oliebrancherne. Denne aftale betyder, at varmedistributionsvirksomhederne tilsammen skal sikre realisering af væsentlig flere besparelser, end de gør i dag. Dette forventes generelt at ske indenfor det eksisterende varmemprisniveau. Varmedistributionsvirksomhederne er underlagt hvile i sig selv princippet, og der kan derfor ikke, som for elnetvirksomheder og naturgasdistributionsvirksomheder reguleres via indtægtsrammerne. Varmedistributionsvirksomhederne skal foretage en væsentlig forøgelse af effektiviteten af energispareindsatsen og gøre energispareindsatsen mere omkostningseffektiv. Derfor forventes det, at den øgede effektivisering af indsatsen vil sikre, at energispareaktiviteter generelt ikke vil medføre øgede forbrugerpriser. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med den foreslåede bestemmelse i § 28 b, stk. 5, hvorefter aftaler, som kollektive varmforsyningsvirksomheder indgår med andre virksomheder om udførelse af energispareaktiviteter, skal ske på markedsbestemte vilkår. § 28 b, stk. 1, medvirker således til at sikre, at alle varmedistributionsvirksomheder løfter deres del af opgaven.

Varmedistributionsvirksomhederne gives stor grad af metodefrihed, og får mulighed for at sikre udførelsen af energispareaktiviteter uden for virksomhedernes eget forsyningsområde. Varmedistributionsvirksomhederne får endvidere mulighed for at sikre udførelsen af energibesparelsesaktiviteter inden for andre energiformer end varme. En markedsorientering af indsatsen med konkurrence forventes at medvirke til at effektivisere indsatsen.

Fremover vil indsatsen blive målt på de realiserede besparelser. Varmedistributionsvirksomhederne skal derfor kunne dokumentere de gennemførte besparelser.

Målsætningen, om at besparelsesopgaverne løses så effektivt som muligt, så det sikres, at forventningen om, at den øgede effektivisering generelt ikke vil medføre øgede forbrugerpriser indebærer for det første, at varmedistributionsvirksomheden kan gå uden for sit eget forsyningsområde.

For det andet vil det være muligt for virksomheden at løse sine besparelsesmål ved at foretage besparelser indenfor andre energiarter end varme. Det er dog forudsat i den politiske aftale af 10. juni 2005, at indsatsen for at fremme varmebesparelser opprioriteres.

For det tredje har en distributionsvirksomhed, der vælger at sikre besparelserne inden for eget område og egen energiarart, mulighed for at beslutte, at størstedelen af midlerne i en periode skal anvendes til at sikre besparelser hos en bestemt gruppe forbrugere, hvor besparelsespotentiallet skønnes at være stort eller særligt økonomisk attraktivt. Der skal dog over en periode foretages en balanceret indsats over for alle brugergrupper.

Det fremgår af den politiske aftale af 10. juni 2005, at der vil blive foretaget en samlet vurdering af indsatsen og de opnåede resultater i 2008 med henblik på at sikre, at virkemidlerne er tilstrækkelige, og organiseringen af indsatsen er effektiv i forhold til de aftalte mål. Viser det sig, at de med brancherne aftalte mål ikke er opfyldt, vil regeringen tage ordningen op til revision.

Det er fundet rimeligt at fritage de mindre varmedistributionsvirksomheder fra pligten til at sikre de besparelsesaktiviteter, som er omfattet af forslaget til § 28 b, stk. 1. Herved undtages blandt andet de såkaldte barmarksværker fra forpligtelserne. Såfremt disse værker alligevel realiserer energibesparelser, indgår de opnåede besparelser i branchens samlede målopfyldelse.

Ministeren får med den foreslåede bestemmelse i § 28 b, stk. 3, mulighed for at fastsætte regler om virksomhedernes opgaver, herunder regler og mål for besparelsesaktiviteterne. I overensstemmelse med den politiske aftale af 10. juni 2005 er der [...] indgået en aftale med branchen om aktiviteterne, herunder et samlet mål for de besparelser, som varmedistributionsvirksomhederne tilsammen skal sikre. Varmedistributionsvirksomhederne, undtagen de i § 28 b, stk. 2 nævnte mindre virksomheder, har pligt til at sikre realiseringen af energibesparelserne, men må ikke udføre opgaverne i distributionsvirksomheden.

Som led i aftalen med branchen vil der således ikke blive fastsat mål for hver enkelt distributionsvirksomhed. Det forudsættes, at den interne fordeling af distributionsvirksomhedernes samlede forpligtelser fortages

af branchen. Det afgørende er, at de aftalte besparelser samlet set bliver indfriet indenfor den aftalte tidsfrist. Hvis der skulle vise sig behov herfor, giver bestemmelsen imidlertid mulighed for, at der kan fastsættes bindende besparelsesmål for enkelte varmedistributionsvirksomheder eller besparelsesmål, som gælder for alle omfattede virksomheder, f.eks. en forpligtelse til at sikre en besparelse, som udgør en procentdel af den distribuerede varme. Bestemmelsen tænkes især anvendt, såfremt der mod forventning ikke indgås en brancheaftale, herunder en aftale om distributionsvirksomhedernes samlede besparelsesforpligtelser eller såfremt enkelte virksomheder ikke vil tilslutte sig brancheaftalen. Med bestemmelsen vil det således kunne sikres, at alle bidrager til at opnå de nødvendige besparelser.

Lovens almindelige sanktionsbestemmelser vil være gældende i forhold til virksomhedernes opfyldelse af pålagte besparelsesmål. Der vil efter bestemmelsen i lovens § 34, stk. 2, kunne fastsættes bødestraf for overtrædelse af regler udstedt efter den foreslåede § 28 b, stk. 3.

Ministerens vil kunne fastsætte regler om tilrettelæggelsen af besparelsesaktiviteterne, herunder om samarbejde mellem virksomhederne samt regler om, at virksomhederne skal sikre, at alle kundekategorier omfattes af energispareaktiviteter. Der kan endvidere fastsættes nærmere regler om krav til dokumentation, indberetning og verifikation af de realiserede energibesparelser. Det vil kunne fastsættes, at dokumentation og verifikation skal indberettes til en af branchen udpeget organisation, som herefter foretager en samlet indberetning til transport- og energiministerens.

Der gives endvidere hjemmel til, at ministeren kan fastsætte regler om afholdelse af nærmere angivne fællesomkostninger. Som nævnt er udgangspunktet, at der indgås en frivillig aftale med branchen, og branchen forudsættes herunder selv at fordele fællesomkostningerne imellem sig. Bestemmelsen vil derfor alene blive anvendt, såfremt der er virksomheder, der ikke vil tilslutte sig brancheaftalen, således at disse virksomheder også bidrager til dækning af de fællesomkostninger, der er knyttet til grundlaget for opgørelse af effekterne m.v.

Ministerens bemyndiges desuden til at fastsætte regler om, at visse dele af virksomhedernes energispareaktiviteter skal udføres efter afholdelse af udbud. Det forventes, at det nærmere indhold heraf vil være indeholdt i den kommende aftale af [] med branchen, og at udbud – i overensstemmelse med den politiske aftale af 10. juni 2005 – især vil være aktuelle for besparelsesaktiviteter rettet mod erhvervsvirksomheder. Øget konkurrence forventes især på dette område at kunne øge effektiviteten

Realiseringen af energibesparelserne, herunder de energispareaktiviteter, der sendes i udbud, sker over distributionsvirksomhedens tariffer. De enkelte virksomheder vil derfor skulle bidrage til finansiering af de opgaver, som løses gennem udbud. Det forudsættes, at virksomhederne indbyrdes aftaler en model herfor, men såfremt der mod forventning ikke indgås en brancheaftale, eller såfremt enkelte virksomheder ikke vil tilslutte sig brancheaftalen, kan der være behov for, at ministeren fastsætter regler herom. Sådanne regler vil ikke indebære nye udgifter for varmemeforbrugerne, idet der alene vil kunne være tale om regler om fordelingen af de midler til energibesparelser, som i alle tilfælde opkræves.

Efter den foreslåede § 28 b, stk. 1, skal varmedistributionsvirksomhederne sikre, at der gennemføres konkrete energibesparelser. Pligten hertil påhviler distributionsvirksomheden, men som det fremgår af forslaget til § 28 b, stk. 4, kan virksomheden ikke selv udføre de pågældende aktiviteter. Dette betyder, at energispareaktiviteterne skal foregå i juridiske enheder, som er selskabsmæssigt adskilt fra varmedistributionsvirksomheden. Dette gælder uanset om realiseringen sker ved konkrete fysiske handlinger, eller der er tale om mere indirekte realisering, f.eks. gennem finansiering af energispareaktiviteterne. Den adskilte virksomhed kan helt eller delvist være ejet af distributionsvirksomheden, eller der kan være tale om en virksomhed, som er selskabsmæssig uafhængig af distributionsvirksomheden. Distributionsvirksomheden erhverver herefter ydelserne fra disse virksomheder, som f.eks. kan være et rådgivende konsulentfirma, et byggefirma m.v.. Varmedistributionsvirksomhederne vil således kunne erhverve energispareydelser hos alle energispareaktører.

Kravet om udskillelse af aktiviteterne efter § 28 b, stk. 4, sker for at sikre en øget gennemsigtighed og effektivitet i indsatsen i lyset af aftalen af 10. juni 2005, der lægger vægt på en øget effektivisering og markedsorientering af indsatsen og for at sikre mod unfair konkurrence. Distributionsvirksomhederne er monopolvirksomheder, som får dækket alle deres omkostninger efter hvile-i-sig-selv-princippet, og kravet om

udskillelse sikrer mod krydssubsidiering – eller mistanke om krydssubsidiering – mellem distributionsvirksomheden og en konkurrenceudsat virksomhed ejet af distributionsvirksomheden.

Alle distributionsvirksomheder kan indgå aftaler om at erhverve energibesparelsesydelser hos en energispareaktør. Der sondres i denne sammenhæng ikke mellem de forpligtelser kommunalt ejede og ikke-kommunalt ejede distributionsvirksomheder pålægges. Både kommunalt ejede og ikke-kommunalt ejede distributionsvirksomheder kan således f.eks. indgå aftaler med en virksomhed om, at denne skal tilbyde forbrugerne nye vinduer til en favorabel pris eller tilbyde lavenergiapparater på særlige vilkår. Distributionsvirksomhederne kan også indgå aftaler om, at en virksomhed skal stille særlige ydelser til rådighed for udvalgte erhvervsvirksomheder eller skal varetage tredjepartsfinansiering af energibesparelser hos forbrugere.

Aftaler om erhvervelse af energispareydelser skal indgås på markedsbestemte vilkår. Dette følger af lovens § 28 b, stk. 5, hvorefter aftaler, som distributionsvirksomheder indgår med andre virksomheder, herunder koncernforbundne virksomheder skal indgås på markedsbestemte vilkår. Det følger af stk. 6, at sådanne aftaler skal foreligge i skriftlig form på aftaletidspunktet, og at Energitilsynet kan begære dokumentation for, hvordan priser og vilkår er fastsat. Bestemmelsen svarer til den tilsvarende bestemmelse i § 46, stk. 2, i elforsyningsloven og § 28 c stk. 2, i lov om naturgasforsyning.

Udover de aftaler som distributionsvirksomheden indgår, kan distributionsvirksomheden selv deltage i realiseringen af energibesparelserne, dvs. selv være energispareaktør. Dette følger af, at der ikke stilles krav om, at energispareaktøren skal være uafhængig af distributionsvirksomheden, men udelukkende at energispareaktøren skal være selskabsmæssigt adskilt fra distributionsvirksomheden.

Enhver distributionsvirksomhed kan således deltage i virksomheder, som tilbyder tjenesteydelser vedrørende realiseringen af energibesparelser. Herved forstås rådgivning om energibesparelser, finansiering af energibesparende foranstaltninger i erhvervsvirksomheder, institutioner, boligselskaber m.v. samt salg og installation af energispareudstyr. Sidstnævnte kan f.eks. være salg og indsættelse af lavenergiruder og køleskabe, hulmursisolering samt mere effektive varmepumper.

Den foreslåede § 28 b, stk. 4, omhandler alene tjenesteydelser vedrørende realiseringen af energibesparelser. Uden for bestemmelsen falder således f.eks. enhver form for fremstillingsvirksomhed, samt rådgivning og installations- og håndværksmæssig virksomhed som vedrører andet end energibesparelser, eller som i væsentlig grad har andet formål end energibesparelser

Det betyder i forhold til de kommunalt ejede distributionsvirksomheder, at disse, såfremt de ønsker at deltage i en energisparevirksomhed, skal sikre, at energisparevirksomheden ikke udøver andre aktiviteter, som kommunen ikke har hjemmel til at deltage i. For så vidt angår ikkekommunalt ejede distributionsvirksomheder er loven ikke til hinder for, at disse deltager i anden virksomhed, f.eks. fremstillingsvirksomhed. Sådant virksomhed er imidlertid ikke omfattet af varmeforsyningsloven.

Omkostninger til oprettelse af et selskab samt udgifter til selskabskapital såvel som udgifter i forbindelse med gennemførelse af udbud, herunder fællesudbud efter § 28 b, stk. 3, er ”omkostninger som følge af pålagte offentlige forpligtelser” og vil dermed kunne indregnes i varmeprisen, jf. § 20, stk. 1.

Til nr. 11

(§ 29, stk. 1. nr. 2 og 3)

Der er alene tale om konsekvensrettelser som følge af forslagene til de nye bestemmelser i §§ 28 a–28 b.

Til nr. 12 og 13

(§ 29, stk. 2 og 3)

Der er alene tale om konsekvensrettelser som følge af forslagene til de nye bestemmelser i §§ 28 a–28 b.

Til nr 14

(§ 33)

Der har hidtil været en meget bred adgang for transport- og energiministeren til at pålægge tvangsbøder ved manglende overholdelse af varmforsyningslovens bestemmelser, eksempelvis om anmeldelse af tariffer, omkostninger og andre betingelser for ydelser fra de kollektive varmforsyningsanlæg samt om nødvendige oplysninger til brug for varmforsynings-planlægningen. Set i lyset af Justitsministeriets udmelding i Vejledning om lov kvalitet, udsendt i juni 2005 om, at der kun bør gives hjemmel til administrative tvangsbøder, såfremt der foreligger et helt særligt behov for effektiv kontrol og håndhævelse på det pågældende område, er varmforsyningslovens bestemmelser om tvangsbøder nøje blevet gennemgået. Gennemgangen har resulteret i, at § 33 foreslås ændret, således at transport- og energiministeren ikke længere kan pålægge tvangsbøder for manglende overholdelse af de bestemmelser, som administreres af ministeren henholdsvis Energiklagenævnet, idet det er vurderingen, at det ved overtrædelse af disse bestemmelser ikke er nødvendigt at kunne anvende tvangsbøder. Det skal samtidig bemærkes, at tvangsbødebestemmelserne ikke har været bragt i anvendelse i de senere år.

Derimod vurderes der i lighed med, hvad der foreslås på el- og naturgasområdet, at være behov for, at Energitilsynet får adgang til at udstede tvangsbøder ved manglende overholdelse af de bestemmelser, som det er overladt tilsynet selv at administrere. Herved opnås, i overensstemmelse med elforsyningsloven og naturgasforsyningsloven, at der er sammenfald mellem den, der administrerer en bestemmelse og den, der udsteder tvangsbøder ved manglende overholdelse heraf. Som noget nyt foreslås det, at der kan udstedes tvangsbøder ved manglende overholdelse af § 23 b, stk. 3, hvorefter Energitilsynet bl.a. kan fastsætte regler om, hvordan de kollektive varmforsyningsanlæg skal offentliggøre forhold om tariffer, rabatter og andre betingelser.

Det er af væsentlig betydning, at bestemmelserne i varmforsyningsloven efterleves, og det vurderes, at der med den foreslåede bestemmelse i stk. 2 er større chance for en efterlevelse, hvis en tvangsbøde også kan pålægges de ansvarlige personer direkte. For virksomheder som drives af kommuner eller amtskommuner, vil det sige de ansvarlige medlemmer af kommunalbestyrelsen eller amtsrådet. Det præciseres i bestemmelsen, hvem bøden rettes imod. Principperne svarer til, hvad der gælder i § 50 b i den kommunale styrelseslov.

Det foreslås, at der i stk. 3 endvidere gives Energitilsynet mulighed for at pålægge administrative bøder, når kommuner ikke indberetter eller afgiver erklæring efter § 23 l, stk. 5, og § 23 m, stk. 6. Årsagen hertil er, at indberetningerne har betydning for Indenrigsministeriets beregning af bloktilskud samt en vurdering af, hvorvidt kommunen skal afstå aktiviteter eller ejerandele i virksomheder omfattet af § 23 m, stk. 1. En kommune må ikke kunne hindre en sådan sagsbehandling ved helt at undlade at indberette eller afgive erklæring.

Til nr. 15

(§ 34, stk. 1, nr. 4)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af den foreslåede ændring af § 33, hvorefter det ikke længere er muligt at pålægge tvangsbøder bl.a. vedrørende overtrædelse af § 23 g.

Til nr. 16

(§ 34, stk. 1, nr. 5)

Forslaget er en konsekvens af, at § 23 e foreslås erstattet af §§ 23 l og 23 m.

Herudover foreslås, at bestemmelsen også omfatter undladelse af at afgive erklæring efter §§ 23 l og 23 m.

Til nr. 17

(§ 34, stk. 1, nr. 6)

Forslaget er en konsekvens af, at § 23 e, stk. 10 og 11, foreslås erstattet af en ny § 23 m. Det vil således også være belagt med bødestraf, såfremt en kommune anvender midler i strid med den foreslåede § 23 m, stk. 3.

Til § 4

Til nr. 1

Ændringen foreslås som konsekvens af, at ministeren på opfordring af Energinet.dk's bestyrelse og efter orientering af Folketinget har valgt at ændre Energinet Danmarks navn til Energinet.dk.

Til nr. 2

(§ 4 a)

Ifølge forslaget til § 4 a kan etablering af nye elforsyningsnet som nævnt i § 4 på søterritoriet og i den eksklusive økonomiske zone samt væsentlige ændringer i tilsvarende bestående net kun ske efter forudgående godkendelse fra transport og energiministeren.

Med elforsyningsnet som nævnt i § 4 sigtes til eltransmissionsnet, som ejes af Energinet.dk. som et led i denne virksomheds varetagelse af den overordnede infrastruktur på elområdet, jf. § 1, stk. 2, samt søledningsnet på mindre spændingsniveauer til varetagelse af elforsyningsikkerheden på mindre øer som nævnt i § 4, stk. 6.

Udbygningen af transmissionsnet kan tillige ifølge § 4, stk. 3, kræves godkendt ud fra elforsyningsmæssige hensyn. Uanset om dette er tilfældet, skal udbygningen godkendes efter § 4 a.

Det fremgår af bestemmelsens stk. 2, at godkendelsen efter stk. 1 meddeles under hensyn til væsentlige samfundsmæssige interesser i anvendelsen af søterritoriet og den eksklusive økonomiske zone, og at godkendelsen kan betinges af vilkår, herunder krav til placering, indretning og bortskaffelse af anlæg samt tekniske, miljø- og sikkerhedsmæssige forhold i forbindelse med etablering og drift. Disse vilkår svarer i det store og hele til vilkår, der kan stilles efter elforsyningslovens § 22 a vedrørende tilladelse til andre elforsyningsnet på søterritoriet og i den eksklusive økonomiske zone, jf. bemærkningerne til denne bestemmelse, som samtidig er ændret.

Det er fundet fornødent at optage nærværende bestemmelser i lov om Energinet.dk under hensyn til, at de øvrige beføjelser vedrørende planlægning og godkendelse af transmissionsnet m.v., som ejes af Energinet.dk, også er blevet optaget i denne lov.

Til § 5

Efter planlovens § 15, stk. 2, nr. 11, kan der i en lokalplan optages bestemmelse om ”tilvejebringelse af eller tilslutning til fællesanlæg i eller uden for det af planen omfattede område som betingelse for ibrugtagning af ny bebyggelse”.

Det kan således i en lokalplan bestemmes, at ny bebyggelse ved ibrugtagningen skal tilsluttes et kollektivt varmforsyningsanlæg.

Da regeringens handlingsplan bl.a. indebærer, at kravene om tilslutningspligt til fjernvarme og naturgas ophæves for lavenergibygninger, foreslås det, at kommunalbestyrelserne får pligt til at meddele dispensation fra lokalplanbestemmelser om tilslutningspligt til et kollektivt varmforsyningsanlæg, når der er tale om opførelse af et lavenergihus.

Ved lavenergihus forstås enfamiliehus, der kan dokumentere, at de opfylder klassificeringskravene i afsnit 5.3 i Tillæg 9 til Bygningsreglement for småhuse 1998.

Til § 6

Til nr. 1

Forslaget er en konsekvens af, at elforsyningslovens § 37, stk. 9, foreslås videreført i § 37, stk. 10, og at varmemforsyningslovens § 23 e, stk. 9, foreslås videreført i § 23 l, stk. 10.

Til nr. 2

Forslaget er en konsekvens af, at elforsyningslovens § 37, stk. 9, foreslås videreført i § 37, stk. 10.

Til § 7

Til nr. 1

Overgangsbestemmelsen i § 4, stk. 4, om efterregulering af de forsyningspligtige virksomheders priser for perioden 2002-2004 blev indsat for at gøre det muligt for Energitilsynet at gennemføre efterreguleringen efter de dagældende regler også efter ikrafttrædelsen af den ændrede prisregulering af forsyningspligtige virksomheder. Overgangsbestemmelsen sikrer, at virksomhederne afregner eventuelle tilgodehavender eller skyldige beløb med forbrugerne.

For at der ikke skal være tvivl om, at der er mulighed for at klage over de afgørelser, som Energitilsynet måtte træffe ultimo 2006 i forbindelse med efterreguleringen, og at Energitilsynet har mulighed for at håndhæve afgørelserne overfor virksomhederne, foreslås teksten i bestemmelsen præciseret.

Energitilsynet skal ifølge bestemmelsen have afsluttet sin sagsbehandling og have truffet afgørelse i sagerne senest i 2006. Bestemmelsen er ikke til hinder for, at Energitilsynet også efter den angivne frist håndhæver sine afgørelser om efterregulering. Bestemmelsen sætter ikke begrænsninger for Energiklagenævnets behandling af en påklaget tilsynsafgørelse og afskærer ikke Energitilsynet fra at behandle en sag, som måtte blive hjemvist af Energiklagenævnet til fornyet behandling i Energitilsynet. Bestemmelsen begrænser ej heller adgangen til at indbringe en klagesag for domstolene.

§ 8

Da enkelte dele af lovforslaget kræver notifikation til EU-Kommissionen, og derfor først kan træde i kraft, når Kommissionens afgørelse foreligger, foreslås det, at dele af loven kan træde i kraft før andre dele af loven.

Det foreslås i stk. 2, at den ændrede elforsyningslovens § 35 og naturgasforsyningslovens § 34 får virkning fra lovens fremsættelse. Dette skyldes, at ændringerne har betydning for hvornår, staten skal overtage net omfattet af henholdsvis el- og naturgasforsyningslovene. Virksomhederne bør ikke i perioden indtil forslaget vedtages kunne foretage dispositioner, som i realiteten vil udskyde overtagelsestidspunktet ud over det, som er forudsat i bestemmelsen.

Det foreslås endvidere i stk. 3, at den foreslåede § 37 a, stk. 1, i elforsyningsloven, som er en lempelse af den gældende § 37, stk. 10, får virkning fra den dato, hvor § 37, stk. 10, trådte i kraft. Transport- og energiministeren får herved hjemmel til en videre brug af tilladelse med vilkår end det, som fremgår af den gældende § 37, stk. 10, på forhold, som allerede måtte have fundet sted inden denne lovs ikrafttræden.

Det foreslås tilsvarende, at den foreslåede § 23 m, stk. 1, i varmemforsyningsloven, som er en lempelse af den gældende § 23 e, stk. 10, får virkning fra den dato, hvor § 23 e, stk. 10, trådte i kraft. Transport- og energiministeren får herved hjemmel til en videre brug af tilladelse med vilkår end det, som fremgår af den gældende § 23 e, stk. 10, på forhold, som allerede måtte have fundet sted inden denne lovs ikrafttræden.

10. juni 2005

Aftale mellem regeringen (Venstre og Det Konservative Folkeparti) og Socialdemokraterne, Dansk Folkeparti, Det Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti om den fremtidige energispareindsats

Denne aftale er en opfølgning af den politiske aftale af 29. marts 2004 om fremtidssikring af energiinfrastrukturen og af det udkast til handlingsplan for en fornyet energispareindsats, som regeringen fremlagde den 29. december 2004.

Aftalen fastlægger rammerne for energispareindsatsen samt hovedelementerne heri i de kommende år. Med aftalen skabes robuste rammer for en øget omkostningseffektiv og markedsorienteret besparelsesindsats, der sætter fokus på realisering af rentable besparelser til gavn for forbrugere, virksomheder og det danske samfund.

Der er behov for en ambitiøs og dynamisk energispareindsats. Besparelser i energiforbruget gennem effektivisering af energianvendelsen medvirker til vækst og erhvervsudvikling, til fastholdelse af en høj forsyningssikkerhed og til afhjælpning af de globale miljøproblemer, herunder ikke mindst klimaændringerne.

Aftalen er derfor et centralt element i en energistrategi, der tager de langsigtede udfordringer alvorligt.

Parterne er enige om, at målet er, at det samlede energiforbrug (ekskl. transport) skal falde. Den aftalte målsætning for energispareindsatsen er ambitiøs og tilrettelagt med dette mål for øje. Det er således forventningen, at energispareindsatsen vil mere end opveje den stigning i energiforbruget (ekskl. transport), som følger af væksten i økonomien samt Energistyrelsens fremskrivninger. Parterne er enige om, at udviklingen i energiforbruget skal følges nøje. Viser det sig, om nogle år, at energiforbruget (ekskl. transport) ikke udvikler sig som forventet, eller at forudsætningerne for indgåelse af aftalen ændrer sig væsentligt, vil parterne drøfte situationen med henblik på at finde en løsning. Hvis der ikke kan opnås enighed foreligger en ny situation, som parterne da må tage stilling til.

Parterne er på denne baggrund enige om følgende supplement i forhold til regeringens udkast til handlingsplan for en fornyet energispareindsats:

1. Der gennemføres en øget indsats for at opnå konkrete dokumenterbare energibesparelser, svarende

til i gennemsnit 7,5 PJ pr. år over perioden 2006 – 2013. Der er med aftalen fastlagt et besparelsesmål, som er ca. 3 gange større end det der følger af den nuværende årlige indsats. Under forudsætning af, at de makroøkonomiske forudsætninger for energiforbrugsprognoserne holder, vil dette resultere i et samlet energiforbrug (ekskl. transport) på 430 PJ i 2013.

Der er enighed om løbende at følge udviklingen i de opnåede besparelser med henblik på at sikre en fortsat fokusering på indsatsen blandt alle de involverede parter. I 2008 gennemføres en samlet vurdering af indsatsen og de opnåede resultater med henblik på at sikre, at virkemidlerne er tilstrækkelige og organiseringen af indsatsen effektiv i forhold til de aftalte mål.

2. De øgede besparelser skal for en væsentlig dels vedkommende opnås ved, at net- og distributionselskaberne inden for el, naturgas, fjernvarme og olie leverer flere besparelser. Dette skal ske inden for de nuværende økonomiske rammer. Der indføres målstyring, og selskaberne får stor grad af metodefrihed.

Dette udmøntes i løbet af efteråret 2005 i en aftale med elnet-, naturgas-, fjernvarmeselskaberne

og olieselskaberne. Heri fastlægges de overordnede rammer for indsatsen, samt metode for opgørelse af effekten.

I relation til *erhvervsvirksomheder* skal en del af indsatsen udliciteres. Koordinationsudvalget (jf. pkt. 3) udarbejder grundlag for en model for udlicitering, der forelægges forligspartierne.

3. Der etableres et koordinationsudvalg der skal sikre en omkostningseffektiv besparelsesindsats, herunder at sikre en bedre fælles prioritering og øget samarbejde og koordinering mellem alle aktører. Udvalget skal også sikre, at der kommer mere fokus på varmebesparelser.

4. Gode og effektive energimærker for bygninger - som indeholder konkrete forslag til rentable besparelsesprojekter - skal være udgangspunktet for øget realisering af flere varmebesparelser. Mærkerne skal også indeholde forslag til finansiering.

5. For at fremme realiseringen af varmebesparelser vil regeringen i forbindelse med implementeringen

af L 136 om energibesparelser i bygninger

- fastsætte hyppigheden for den regelmæssige mærkning af store bygninger til maksimalt 5 år,

- fastsætte gyldigheden af energimærker for små bygninger til maksimalt 5 år,

- sikre regelmæssig mærkning af alle offentlige bygninger uanset størrelse, og

- efter 3 år overveje, om der, på baggrund af de opnåede erfaringer, skal indføres en regelmæssig mærkning af alle bygninger.

6. Herudover skal net- og distributionsselskaber prioritere varmebesparelser. Som led heri skal de bl.a. indgå aftaler med byggebranchen om pakke- og standardløsninger. Det skal være sådan, at folk har et sted at henvende sig for at få råd om realisering, herunder også om finansieringen.

7. Transport- og energiministeren vil indlede drøftelser med kommuner og regioner om, at de skal leve op til de samme krav om energieffektive indkøb og realisering af energibesparelser, med op til 5 års tilbagebetalingstid, som de statslige institutioner.

8. På EU-plan skal der presses på, for at Eco-design direktivet hurtigst muligt udmøntes i normer for en række produkter, herunder særligt for standby forbruget.

De øvrige elementer i regeringens udkast til handlingsplan, som ikke er berørt af ovenstående ændringer, gennemføres som beskrevet i udkastet.

I forlængelse af denne aftale fremlægger regeringen snarest den endelige handlingsplan for en fornyet energispareindsats.

Regeringen fremlægger ved udgangen af november 2005 en status for implementeringen af elementerne i denne aftale og i de øvrige elementer i handlingsplanen for ordførerne. Der redegøres i denne forbindelse for indholdet i aftalen med elnet-, naturgas-, fjernvarme- og olieselskaberne og for, hvordan besparelsesmålsætningen opfyldes.

Herefter gøres der status for energispareindsatsen i de årlige energispareredegørelser, første gang i efteråret 2006.

Lovforslaget sammenholdt med gældende love

Gældende formulering

Lovforslaget

Lov om elforsyning

Forslag til lov om ændring af lov om elforsyning

§ 1

I lov om elforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 286 af 20. april 2005, som ændret ved § 2 i lov nr. 293 af 27. april 2005 om ændring af lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner, lov om elforsyning og lov om varmforsyning, foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres »Energinet Danmark« til: »Energinet.dk«.

§ 4. Kommuner kan varetage netvirksomhed og produktion af elektricitet ved afbrænding af affald. Kommuner og amtskommuner kan deltage i al øvrig virksomhed, som er omfattet af § 2, stk. 1, når virksomheden varetages af et selskab med begrænset ansvar.

2. I § 4, stk. 1, indsættes efter »netvirksomhed«: »med mindre end 100.000 tilsluttede forbrugere«.

§ 6. Enhver elforbruger kan frit vælge elleverandør.

3. I § 6, stk. 1, indsættes som 2. pkt.: »Ved skift af elleverandør må forbrugeren ikke opkræves gebyr.«

§ 8. Enhver elforbruger her i landet skal afholde en forholdsmæssig andel af de kollektive elforsyningsvirksomheders nødvendige omkostninger ved at gennemføre de offentlige forpligtelser, som påhviler dem, jf. stk. 3 og 4. Dette gælder dog ikke, i det omfang andet følger af §§ 8 a og 9.

4. I § 8, stk. 1, 2. pkt., ændres »§§ 8 a og 9« til: »§§ 8 a-9 a«.

§ 8. ...

Stk. 4. ...

- 3) Efter transport- og energiministerens bestemmelse omkostninger til dækning af etablering af elproduktionsanlæg på havet, jf. § 17, stk. 6.

5. § 8, stk. 4, nr. 3, affattes således:

- »3) Omkostninger som den systemansvarlige virksomhed efter transport- og energiministerens bestemmelse afholder til dækning af etablering af elproduktionsanlæg på havet, jf. § 17, stk. 6.«

6. I § 8 indsættes som *stk. 8*:

»*Stk. 8.* De kollektive elforsyningsvirksomheder afholder hver for sig omkostningerne til de offentlige forpligtelser, som påhviler dem ifølge stk. 3 og 4. Den systemansvarlige virksomhed opgør omkostningerne og fordelingen af disse på elforbrugerne. På grundlag heraf opkræver netvirksomhederne beløb fra elforbrugerne til dækning af omkostningerne og indbetaler de opkrævede midler til den systemansvarlige virksomhed, som dækker de kollektive elforsyningsvirksomheders afholdte omkostninger til de offentlige forpligtelser. Transport- og energiministeren kan fastsætte regler om gennemførelsen af de nævnte opgaver og om samarbejde herom mellem de kollektive elforsyningsvirksomheder.«

7. Efter § 9 indsættes før kapitel 3:

»§ 9 a. En virksomhed, som producerer fjernvarme på et kraft-varme-værk eller på et fjernvarmeværk, som (på datoen for lovforslagets fremsættelse) var indrettet til kraft-varmeproduktion, betaler ikke beløb til dækning af omkostninger til offentlige forpligtelser efter § 8, stk. 3 og 4, for det elforbrug, som medgår til at producere fjernvarme til forbrugere ved hjælp af elektricitet.

Stk. 2. En egenproducent af elektricitet, som har indgået aftale med den

systemansvarlige virksomhed som nævnt i § 32, stk. 1, om at stille regulerings- og reservekapacitet til rådighed, betaler ikke beløb som nævnt i stk. 1 for det elforbrug, som medgår til at producere varme til eget forbrug ved hjælp af elektricitet i perioder, hvor den systemansvarlige virksomhed har pålagt egenproducenten at nedregulere sin levering af elektricitet til elforsyningsnettet.

Stk. 3. Omkostninger til offentlige forpligtelser, som ikke dækkes som følge af bestemmelserne i stk. 1 og 2, opkræves med en forholdsmæssig andel på øvrige forbrugere efter de i § 8, stk. 3 og 4, nævnte principper.

Stk. 4. Fritagelse for betaling af beløb til dækning af omkostninger til offentlige forpligtelser kan betinges af, at et kraft-varme-produktionsanlæg opfylder nærmere angivne krav til elproduktionens andel af energiproduktionen.

Stk. 5. Transport- og energiministeren kan fastsætte regler om afgrænsning af virksomheder og produktioner, som omfattes af stk. 1 og 2, om betingelser som nævnt i stk. 4 og om måling samt dokumentation af elforbrug.«

8. I § 10 indsættes som *stk. 7*:

»*Stk. 7.* Transport- og energiministeren kan godkende, at en virksomhed, som har modtaget pålæg som nævnt i stk. 4, helt eller delvist overdrager pligter og rettigheder efter pålægget til en anden bevillingspligtig elproduktionsvirksomhed. Forpligtelser ifølge pålægget indføres som et vilkår i bevilningen for den modtagende virksomhed.«

9. I § 14 indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Udbud eller offentliggørelse som nævnt i stk. 1 kan undlades ved tilladelser til anlæg, der etableres af hensyn til forskning, udvikling og demonstration vedrørende elproduktion på havet.«

§ 16. ...

Stk. 2. Transport- og energiministeren kan betinge godkendelsen af disse anlæg af vilkår, herunder krav til konstruktion, indretning, installationer, opstilling, drift, nedtagning og sikkerhedsstillelse for nedtagning af anlæg samt tekniske og sikkerhedsmæssige forhold i forbindelse med etablering og drift. Ministeren kan fastsætte nærmere regler herom.

§ 17. ...

Stk. 6. Transport- og energiministeren kan dog beslutte, at de i stk. 5 nævnte omkostninger, der afholdes til aktiviteter, der kan være af væsentlig betydning for fremtidige projekter, dækkes som angivet i § 9, stk. 1.

§ 22. ...

- 3) opkræve betaling for de betalingsforpligtelser, som er fastsat ved denne lov,
- 4) afregne miljøvenlig elektricitet og varetage andre opgaver ifølge bestemmelserne i kapitel 9,

10. § 16, stk. 2, affattes således:

»*Stk. 2.* Transport- og energiministeren kan betinge godkendelsen af disse anlæg af vilkår, herunder krav til konstruktion, indretning, installationer, opstilling, drift, nedtagning og sikkerhedsstillelse for nedtagning af anlæg samt økonomiske, tekniske, sikkerheds- og miljømæssige forhold i forbindelse med etablering og drift.«

11. I § 17, stk. 6, ændres »§ 9, stk. 1« til: »§ 8, stk. 4, nr. 3«.

12. I § 21 indsættes som *stk. 5 og 6*:

»*Stk. 5.* Bestemmelserne i stk. 1-4 omfatter ikke transmissionsnet på over 100 kV på søterritoriet og i den eksklusive økonomiske zone, der ikke har tilslutning til det danske elforsyningsnet.

Stk. 6. De af stk. 1 omfattede transmissionsnet, der etableres på søterritoriet og i den eksklusive økonomiske zone, skal tillige have tilladelse efter § 22 a.«

13. § 22, stk. 1, nr. 3 og 4, affattes således:

- »3) varetage opgaver vedrørende betaling for offentlige forpligtelser ifølge § 8 og regler fastsat i medfør af denne bestemmelse,
- 4) varetage opgaver vedrørende miljøvenlig elproduktion ifølge bestemmelserne i kapitel 9 og regler fastsat i medfør af disse bestemmelser,«

§ 22. ...

- 6) kortlægge energiforbruget samt planlægge og sikre gennemførelsen af energibesparelser i forsyningsområdet,

§ 22. ...

- 7) give energirådgivning til forbrugerne i forsyningsområdet,

§ 22. ...

Stk. 5. Transport- og energiministeren kan fastsætte regler om gennemførelsen af bestemmelserne i stk. 1-3, herunder regler om afgrænsning af opgaverne, information om energiforbrug og opkrævning af beløb. Transport- og energiministeren kan endvidere bestemme, at nærmere angivne forudsætninger skal lægges til grund for planlægningen efter stk. 1, nr. 6, og for rådgivning efter stk. 1, nr. 7.

§ 22 a. Etablering af nye elforsyningsnet samt væsentlige ændringer i

14. § 22, stk. 1, nr. 6, affattes således:

- »6) sikre at forbrugerne oplyses om mulighed for elbesparelser, give den enkelte elforbruger årlige informationer om sit elforbrug, kortlægge det samlede elforbrug i forsyningsområdet samt offentliggøre data fra kortlægningen eller på begæring stille sådanne data til rådighed.«

15. § 22, stk. 1, nr. 7, affattes således:

- »7) sikre realisering af dokumenterbare energibesparelser i overensstemmelse med regler fastsat efter stk. 5,«

16. § 22, stk. 5, affattes således:

»*Stk. 5.* Transport- og energiministeren kan fastsætte regler om gennemførelsen af bestemmelserne i stk. 1-3, herunder regler om virksomhedernes opgaver og mål for de energibesparelser, som virksomhederne samlet eller enkeltvis skal sikre bliver opnået, samt regler om dokumentation, indberetning, verifikation, afholdelse af nærmere angivne fællesomkostninger m.v. Transport- og energiministeren kan fastsætte regler om, at visse energibesparelsesaktiviteter, jf. stk. 1, nr. 7, skal ske efter udbud, og regler for udbudets afholdelse samt for virksomhedernes finansiering af de udbudte opgaver.«

17. I § 22 indsættes som stk. 8:

»*Stk. 8.* Realiseringen af energibesparelser efter bestemmelsen i stk. 1, nr. 7, skal ske gennem virksomheder, som er selskabsmæssigt adskilte fra netvirksomheden.«

18. § 22 a affattes således:

»**§ 22 a.** Etablering af nye elforsyningsnet på alle spændingsniveauer på

bestående net på søterritoriet og i den eksklusive økonomiske zone kan kun foretages efter forudgående tilladelse fra transport- og energiministeren.

Stk. 2. Tilladelsen kan betinges af overholdelse af vilkår. Transport- og energiministeren kan fastsætte nærmere regler herom.

søterritoriet og i den eksklusive økonomiske zone samt væsentlige ændringer i tilsvarende bestående net kan kun ske efter forudgående tilladelse fra transport- og energiministeren. Der kræves tillige tilladelse efter § 21 til transmissionsnet på over 100 kV.

Stk. 2. Tilladelsen meddeles under hensyn til væsentlige samfundsmæssige interesser i anvendelsen af søterritoriet og den eksklusive økonomiske zone. Tilladelsen kan betinges af vilkår, herunder krav til placering, indretning og sikkerhedsstillelse for fjernelse af anlæg samt tekniske, miljø- og sikkerhedsmæssige forhold i forbindelse med etablering og drift.

Stk. 3. Bestemmelserne i stk. 1 gælder ikke for interne ledningsanlæg som nævnt i § 16, stk. 1, og elforsyningsnet som nævnt i § 4 a i lov om Energinet.dk.«

19. I § 27 c indsættes som *stk. 12*:

»*Stk. 12.* Elproduktion fra havvindmølleparker som nævnt i § 27 f er undtaget fra ovenstående bestemmelser.«

20. Efter § 27 e indsættes:

»§ 27 f. Denne bestemmelse omhandler regulering af elproduktionen fra havvindmølleparker, som er etableret efter afholdelse af udbud som nævnt i § 14.

Stk. 2. Elproducenten anmelder sin plan for elproduktionen for det følgende driftsdøgn til den systemansvarlige virksomhed.

Stk. 3. Den systemansvarlige virksomhed kan påbyde nedregulering ved reduktion eller afbrydelse af elproduktionen, hvis dette er nødvendigt på grund af

- 1) fejl eller vedligeholdelsesarbejder på transmissionsanlæg til ilandføringen af elproduktion eller i det øvrige transmissionsnet, eller
- 2) kapacitetsbegrænsninger i øvrigt i det sammenhængende transmissi-

onsnet, som kan afhjælpes ved nedregulering.

Stk. 4. Påbud efter stk. 3 er betinget af, at nedreguleringen er nødvendig af hensyn til forsyningssikkerheden eller en samfundsøkonomisk optimal udnyttelse af det sammenhængende elforsyningssystem, herunder sikringen af et velfungerende konkurrencemarked.

Stk. 5. Hvis havvindmølleparkens faktisk elproduktion i et driftsdøgn ikke svarer til det anmeldte efter stk. 2, kan den systemansvarlige virksomhed kræve, at der ydes rimelig betaling for de ubalancer, der påføres systemet i driftsdøgnet.

Stk. 6. Den systemansvarlige virksomhed kan fastsætte forskrifter for anmeldelse efter stk. 2 og forskrifter indeholdende generelle kriterier for nedregulering efter stk. 3.

§ 27 g. Den systemansvarlige virksomhed yder betaling til elproducenten for tab som følge af nedregulering, jf. § 27 f, som foretages i 25 år fra meddelelsen af tilladelse til udnyttelse af energi på søterritoriet eller i den eksklusive økonomiske zone, jf. § 13.

Stk. 2. Ved fastsættelse af betalingen opgøres indtægtstab med udgangspunkt i salg af elproduktionen under de aktuelle forhold ved:

- 1) en pris på 51,8 øre pr. kWh i den periode, hvor der ydes pristillæg efter § 56 e, stk. 2, og
- 2) en pris svarende til den efter § 59, stk. 2, nr. 1, fastsatte markedspris pr. kWh, efter det tidspunkt, hvor det i § 56 e, stk. 2, nævnte pristillæg er ophørt eller fravalgt, jf. § 64, stk. 2.

Stk. 3. Der ydes ikke betaling, hvis nedreguleringen er en følge af force majeure.

Stk. 4. Uenighed om adgangen til betaling og dennes størrelse afgøres af domstolene.

Stk. 5. Elproducenten udarbejder me-

toder for, hvorledes størrelsen af tabt elproduktion som følge af nedregulering beregnes. Metoderne skal godkendes af den systemansvarlige virksomhed.

§ 27 h. Hvis den systemansvarlige virksomhed ikke opfylder frister og betingelser for nettilslutning af en havvindmøllepark ifølge vilkår i et udbud efter § 14, ifalder virksomheden objektivt erstatningsansvar for elproducentens deraf følgende tab.

Stk. 2. Hvis elproducenten ikke etablerer havvindmølleparken, uanset at elproducenten har forpligtet sig hertil i overensstemmelse med vilkår i udbudet, ifalder elproducenten objektivt erstatningsansvar for den systemansvarlige virksomheds deraf følgende tab.

Stk. 3. Erstatning efter stk. 1 og 2 tilkendes inden for de i udbudsvilkårene nævnte betingelser og rammer. Uenighed om adgangen til erstatning og dens størrelse afgøres af domstolene.

Stk. 4. Erstatninger, som påhviler den systemansvarlige virksomhed om nævnt i stk. 1 eller som følge af virksomhedens dispositioner med henblik på at opfylde udbudsvilkårene, samt erstatninger, som tilfalder virksomheden efter stk. 2, indgår i fastsættelsen af den systemansvarlige virksomheds priser efter § 71.«

§ 28. Den systemansvarlige virksomhed skal i samarbejde med de øvrige kollektive elforsyningsvirksomheder sikre, at de offentlige forpligtelser, jf. § 9, opfyldes.

Stk. 2. Den systemansvarlige virksomhed skal udføre følgende opgaver:

4) Fordele omkostninger ved miljøvenlig elektricitet og varetage andre opgaver ifølge bestemmelserne i kapitel 9.

21. I § 28, *stk. 1*, ændres »§ 9« til: »§ 8, *stk. 1*«.

22. § 28, *stk. 2, nr. 4*, affattes således:

»4) Varetage opgaver vedrørende miljøvenlig elproduktion ifølge bestemmelserne i kapitel 9 og regler

fastsat i medfør af disse bestemmelser.«

11) Opgøre og gennemføre den nødvendige afregning og opkræve betalinger til varetagelse af de offentlige forpligtelser, jf. § 9.

23. § 28, stk. 2, nr. 11, affattes således:

»11) Varetage opgaver vedrørende betaling for offentlige forpligtelser ifølge § 8 og regler fastsat i medfør af denne bestemmelse.«

§ 28. ...

Stk. 2. ...

12) Sikre, efter pålæg fra transport- og energiministeren, midlertidig videreførelse af den bevillingspligtige aktivitet i tilfælde af, at en bevilling inddrages i medfør af § 54, stk. 1 eller 4, jf. § 54, stk. 6.

24. I § 28, stk. 2, nr. 12, indsættes efter »stk. 6«: »og 8«.

25. I § 28 a indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* Den systemansvarlige virksomhed kan, såfremt det vurderes at være økonomisk mere rentabelt end at dække de i stk. 1 nævnte omkostninger, indgå aftale med den pågældende netvirksomhed om, at den systemansvarlige virksomhed afholder etableringsomkostningerne til at netforbinde det isolerede kollektive elforsyningsnet med det sammenhængende elforsyningssystem.«

§ 31. ...

Stk. 2. Til løsning af den i stk. 1 nævnte opgave kan den systemansvarlige virksomhed indgå aftaler om op- og nedregulering med henblik på at imødegå effekten af kapacitetsrestriktioner i det kollektive elforsyningsnet.

26. § 31, stk. 2-4, affattes således:

»*Stk. 2.* Den systemansvarlige virksomhed kan stille vilkår for brugernes adgang til at benytte virksomhedens ydelser. Disse vilkår skal være objektive, ikkediskriminerende og offentligt tilgængelige og kan vedrøre:

1) økonomiske forhold, herunder krav om sikkerhedsstillelse for udgifter eller risiko for udgifter, som den systemansvarlige virksomhed påtager sig på brugerens vegne, eller som er forbundne med brugen af den systemansvarlige virksomheds

Stk. 3. Transport- og energiministeren kan godkende, at den systemansvarlige virksomhed helt eller delvis ejer og driver virksomheder til registrering og omsætning af VE-beviser. Ministeren kan stille vilkår for godkendelsen, herunder at aktiviteterne drives i selvstændige virksomheder med begrænset ansvar.

Stk. 4. Transport- og energiministeren kan fastsætte nærmere regler om de aftaler, som den systemansvarlige virksomhed kan indgå efter bestemmelsen i stk. 2.

§ 32. (Ophævet)

- ydelse,
- 2) krav til indrapportering og formidling af data og andre informationer af relevans for den systemansvarlige virksomheds arbejde,
 - 3) forhold som bidrager til at sikre bedst mulig konkurrence for produktion og handel med elektricitet.

Stk. 3. Den systemansvarlige virksomhed kan træffe afgørelse om, at brugere, som groft eller gentagne gange tilsidesætter vilkår som nævnt i stk. 2, helt eller delvist udelukkes fra at gøre brug af den systemansvarlige virksomheds ydelser, indtil vilkåret opfyldes.

Stk. 4. Afgørelser truffet af den systemansvarlige virksomhed efter denne bestemmelse kan indbringes for Energitilsynet.«

27. § 32 affattes således:

»§ 32. Til løsning af den i § 31, stk. 1, nævnte opgave kan den systemansvarlige virksomhed indgå aftaler om op- og nedregulering med henblik på at imødegå effekten af kapacitetsrestriktioner i det kollektive elforsyningsnet.

Stk. 2. Transport- og energiministeren kan godkende, at den systemansvarlige virksomhed helt eller delvis ejer og driver virksomheder til registrering og omsætning af VE-beviser. Ministeren kan stille vilkår for godkendelsen, herunder at aktiviteterne drives i selvstændige virksomheder med begrænset ansvar.

Stk. 3. Transport- og energiministeren kan fastsætte nærmere regler om de aftaler, som den systemansvarlige virksomhed kan indgå efter bestemmelsen i stk. 1.«

28. § 35 affattes således:

§ 35. Transmissionsnet på mellem

§ 35. Transmissionsnet på mellem

100 kV og 200 kV samt udlandsforbindelser under 100 kV, der er stillet til rådighed for den systemansvarlige virksomhed, og ejerandele i transmissionsvirksomheder, der ejer sådanne net (transmissionsandele), kan udelukkende afstås til staten. Ejere, der ønsker at foretage afståelser omfattet af denne bestemmelse, giver underretning herom til transport- og energiministeren.

Stk. 2. Der indtræder pligt til at afstå transmissionsandele til staten, når 50 pct. af ejerandelene i en virksomhed, der direkte eller indirekte besidder sådanne transmissionsandele, efter den 21. april 2004 har skiftet ejer, eller når ejere af ejerandele i en virksomhed, der direkte eller indirekte ejer transmissionsandele, enten ved erhvervelsen eller senere alene eller i forening med andre ejere opnår bestemmende indflydelse i den pågældende virksomhed. Til ejerskifte efter denne bestemmelse medregnes ikke ejerskifte til ejerandele i forbrugerejede selskaber, når overtagelse af ejerskabet er en vedtægtsmæssig betingelse for overtagelse af brugen af selskabets installation hos den nye forbruger.

Stk. 3. En virksomhed, der direkte eller indirekte besidder transmissionsandele, skal straks give underretning til transport- og energiministeren, når 50 pct. af ejerandelene i virksomheden efter den 21. april 2004 har skiftet ejer, eller hvis virksomheden bliver bekendt med, at en af virksomhedens ejere alene eller i forening med andre ejere opnår bestemmende indflydelse i virksomheden. En ejer, der alene eller i forening med andre opnår bestemmende indflydelse i virksomheden, skal straks give underretning til transport- og energiministeren.

Stk. 4. Selskabsmæssige omstruktureringer og udnyttelse af forkøbsrettigheder, køberettigheder og tegningsrettigheder stiftet før den 21. april 2004 er ikke omfattet af stk. 1-3.

100 kV og 200 kV samt udlandsforbindelser under 100 kV, der er stillet til rådighed for den systemansvarlige virksomhed, og ejerandele i transmissionsvirksomheder, der ejer sådanne net (transmissionsandele), kan udelukkende afstås til staten. Ejere, der ønsker at foretage afståelser omfattet af denne bestemmelse, giver underretning herom til Energinet.dk.

Stk. 2. En virksomhed, der ejer transmissionsandele (ejervirksomheden), har pligt til at afstå samtlige sine transmissionsandele til staten ved ejerskifte i ejervirksomheden. Ved ejerskifte efter denne bestemmelse forstås:

- 1) at 50 pct. af ejerandelene i ejervirksomheden eller i en virksomhed, der direkte eller indirekte besidder ejerandele i ejervirksomheden, har skiftet ejer,
- 2) at ejere af ejerandele i ejervirksomheden eller i en virksomhed, der direkte eller indirekte ejer andele i ejervirksomheden, enten ved erhvervelsen eller senere alene eller i forening med andre har opnået bestemmende indflydelse i ejervirksomheden eller i en virksomhed, der direkte eller indirekte ejer andele i ejervirksomheden eller
- 3) at ejere af ejerandele i ejervirksomheden eller i en virksomhed, der direkte eller indirekte ejer andele i ejervirksomheden, har mistet bestemmende indflydelse i ejervirksomheden eller i en virksomhed, der direkte eller indirekte ejer andele i ejervirksomheden.

Stk. 3. Til ejerskifte efter stk. 2 medregnes ikke ejerskifte til ejerandele i forbrugerejede selskaber, når overtagelse af ejerskabet er en vedtægtsmæssig betingelse for overtagelse af brugen af selskabets installation hos den nye forbruger.

Stk. 4. Såfremt en enkelt ejer har bestemmende indflydelse (den kontrollerende ejer) i en virksomhed (den kon-

Stk. 5. Statens købepligt efter stk. 1 og 2 opfyldes af transport- og energiministeren inden 3 måneder efter, at ministeren har modtaget underretning efter bestemmelserne i stk. 1 og 3. Såfremt overtagelsen forudsætter udskillelse af transmissionsnet efter stk. 6, regnes fristen dog først fra det tidspunkt, hvor udskillelse er sket. Ministeren kan udpege en statslig virksomhed til at opfylde købepligten efter stk. 1 og 2.

Stk. 6. Inden statens overtagelse af transmissionsandele efter stk. 1 og 2 skal virksomheder, der både ejer transmissionsnet omfattet af stk. 1 og andre net, udskille de af stk. 1 omfattede transmissionsnet i et selvstændigt aktieselskab. Udskillelsen skal ske snarest muligt og senest 12 måneder efter modtagelsen af underretning om, at statens købepligt er indtrådt.

Stk. 7. I mangel af enighed fastsættes pris- og betalingsvilkår for overtagelse af ejerskab til transmissionsnet efter stk. 1 og 2 af Taksationskommissionen efter reglerne i kapitel 4 i lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom.

Stk. 8. Transport- og energiministeren kan hos virksomheder, sælgere af ejerandele og ejere omfattet af stk. 1-3 forlange alle oplysninger, som ministeren anser for nødvendige for udøvelse af tilsyn med, at de nævnte bestemmelser er overholdt.

Stk. 9. Transmissionsvirksomheder, som driver transmissionsnet omfattet af stk. 1, skal med virkning fra den 1. januar 2005 drives i aktieselskabsform.

trollerede virksomhed), der direkte eller indirekte besidder transmissionsandele, finder stk. 2 ikke anvendelse på transaktioner, der udelukkende indirekte vedrører de øvrige ejerandele i den kontrollerede virksomhed.

Stk. 5. Selskabsmæssige omstruktureringer er ikke omfattet af stk. 1-2, når de ejere, der direkte eller indirekte har ejerandele i de virksomheder, der berøres af en selskabsmæssig omstrukturering, ikke opnår andet vederlag i forbindelse hermed end direkte eller indirekte ejerandele i samme forhold i den virksomhed eller de virksomheder, der består efter den selskabsmæssige omstrukturering. Dette gælder dog ikke for selskabsmæssige omstruktureringer, som indebærer, at en ejervirksomhed efter den selskabsmæssige omstrukturering i stedet bliver indirekte ejer af de pågældende transmissionsandele. Såfremt der efter gennemførelsen af en selskabsmæssig omstrukturering som nævnt i 1. pkt. sker afståelse af direkte eller indirekte ejerandele i virksomheder, der består efter den selskabsmæssige omstrukturering, og som direkte eller indirekte besidder transmissionsandele, udgør det ejerskifte af transmissionsandele efter bestemmelsen i stk. 2, såfremt afståelse af en tilsvarende andel af den pågældende ejers ejerandele inden gennemførelsen af den selskabsmæssige omstrukturering ville have medført, at der var indtrådt ejerskifte efter stk. 2.

Stk. 6. Udnyttelse af forkøbsrettigheder, køberettigheder og tegningsrettigheder stiftet før den 21. april 2004 er ikke omfattet af stk. 1 og 2.

Stk. 7. En virksomhed, der direkte eller indirekte besidder transmissionsandele, skal straks give underretning til transport- og energiministeren, når 50 pct. af ejerandelene i virksomheden har skiftet ejer, eller hvis virksomheden bliver bekendt med, at en af virksomhedens ejere alene eller i forening med

andre ejere opnår eller mister bestemmende indflydelse i virksomheden. En ejer, der alene eller i forening med andre opnår eller mister bestemmende indflydelse i virksomheden, skal straks give underretning til transport- og energiministeren. Dette gælder dog ikke, såfremt transaktionen i medfør af stk. 3-6, er undtaget fra stk. 1-2.

Stk. 8. Transport- og energiministeren træffer afgørelse om pligt til afståelse efter stk. 1 og 2. Statens købepligt efter stk. 1 og 2 opfyldes af Energinet.dk uden ugrundet ophold efter, at transport- og energiministeren har truffet afgørelse om afståelsespligt, eller Energinet.dk har modtaget underretning om, at der ønskes afståelse. Såfremt overtagelsen forudsætter udskillelse af transmissionsnet efter stk. 9, vil købepligten dog først kunne opfyldes uden ugrundet ophold fra det tidspunkt, hvor udskillelse er sket.

Stk. 9. Inden statens overtagelse af transmissionsandele efter stk. 1 og 2 skal virksomheder, der både ejer transmissionsnet omfattet af stk. 1 og andre net, udskille de af stk. 1 omfattede transmissionsnet i et selvstændigt aktieselskab. Udskillelsen skal ske snarest muligt og senest 12 måneder efter, Energinet.dk har modtaget underretning efter stk. 1, eller transport- og energiministeren har truffet afgørelse om pligt til afståelse efter stk. 2.

Stk. 10. I mangel af enighed fastsættes pris- og betalingsvilkår for overtagelse af ejerskab til transmissionsnet efter stk. 1 og 2 af Taksationskommissionen efter reglerne i kapitel 4 i lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom. Søgsmål til prøvelse af kendelser om pris- og betalingsvilkår truffet af Taksationskommissionen skal være anlagt inden 6 måneder efter, at kendelsen er meddelt den pågældende.

Stk. 11. Transport- og energiministeren kan hos virksomheder, sælgere af

ejerandele og ejere omfattet af stk. 1, 2 og 7 forlange alle oplysninger, som ministeren anser for nødvendige for udøvelse af tilsyn med, at de nævnte bestemmelser er overholdt.

Stk. 12. Transmissionsvirksomheder, som driver transmissionsnet omfattet af stk. 1, skal drives i aktieselskabsform.

29. § 37 affattes således:

§ 37. Kommuner og amtskommuner registrerer modtagne uddelinger fra og vederlag ved afståelse af ejerandele i virksomheder, der er eller i perioden efter den 20. februar 2003 har været omfattet af § 2, stk. 1, eller virksomheder, der direkte eller indirekte ejer eller i perioden efter den 20. februar 2003 har ejet andele i sådanne virksomheder.

Stk. 2. Selskabsmæssige omstruktureringer i form af fusioner, spaltninger eller tilførsler af aktiver omfattet af fusionsskattelovens regler eller i form af aktieombytninger omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 13 anses ikke for afståelse af ejerandele i henhold til stk. 1, i det omfang kommunens eller amtskommunens vederlag består i ejerandele i en eller flere virksomheder omfattet af stk. 1.

Stk. 3. Registreringen skal omfatte den dato, hvor uddelingen eller vederlaget er til rådighed for kommunen eller amtskommunen (rådighedsdatoen), samt beløbets størrelse.

Stk. 4. Kommuner og amtskommuner indberetter senest den 1. februar hvert år til Energitilsynet de registreringer, som kommunen eller amtskommunen har foretaget efter stk. 1 og 3 i det foregående kalenderår.

Stk. 5. Indberetningen skal angive det samlede beløb, der er blevet til rådighed i det foregående kalenderår (rådighedsbeløbet), og skal ledsages af dokumentation for størrelsen af de registrerede uddelinger og vederlag og for de registrerede rådighedsdatoer. Endvidere

§ 37. Kommuner og amtskommuner registrerer modtagne uddelinger fra og vederlag ved afståelse af ejerandele i virksomheder, der er eller i perioden efter den 20. februar 2003 har været omfattet af § 2, stk. 1, eller virksomheder, der direkte eller indirekte ejer eller i perioden efter den 20. februar 2003 har ejet andele i sådanne virksomheder.

Stk. 2. Selskabsmæssige omstruktureringer i form af fusioner, spaltninger eller tilførsler af aktiver omfattet af fusionsskattelovens regler eller i form af aktieombytninger omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 13 anses ikke for afståelse af ejerandele i henhold til stk. 1, i det omfang kommunens eller amtskommunens vederlag består i ejerandele i en eller flere virksomheder omfattet af stk. 1.

Stk. 3. Registreringen skal omfatte den dato, hvor uddelingen eller vederlaget er til rådighed for kommunen eller amtskommunen (rådighedsdatoen), samt beløbets størrelse.

Stk. 4. Ved afståelse af ejerandele omfattet af stk. 1 til en fond eller anden selvejende institution anses afståelsestidspunktet for rådighedsdato efter stk. 3, og der skal efter stk. 1 registreres et vederlag, som mindst svarer til markedsværdien af de pågældende ejerandele.

Stk. 5. Kommuner og amtskommuner indberetter senest den 1. februar hvert år til Energitilsynet de registreringer, som kommunen eller amtskommunen har foretaget efter stk. 1, 3 og 4 i det

skal indberetningen angive en beregnet forrentning af rådighedsbeløbet fra de enkelte rådighedsdatoer og frem til den 1. november i indberetningsåret, hvor der, jf. stk. 9, sker reduktion i kommunens eller amtskommunens statstilskud efter lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner. Rentesatsen fastsættes til Nationalbankens diskonto den 1. januar i indberetningsåret. Finder tilsynet, at den ledsagende dokumentation er utilstrækkelig, kan tilsynet forlange yderligere dokumentation.

Stk. 6. Ved indberetningen efter stk. 5 kan kommunale ejere af aktieselskaber, der var børsnoterede den 20. februar 2003, i det samlede rådighedsbeløb inkl. beregnet forrentning fradrage et beløb svarende til det gennemsnitlige modtagne udbytte fra selskaber omfattet af stk. 1 i årene 1998-2002. Fradraget kan dog ikke overstige det samlede modtagne udbytte i det kalenderår, som indberetningen vedrører.

Stk. 7. Energitilsynet kan fastsætte regler om indberetningens form samt om den dokumentation, som skal ledsage indberetningen.

Stk. 8. Energitilsynet træffer afgørelse om, hvorvidt det indberettede rådighedsbeløb, rådighedsdatoer, den beregnede forrentning og eventuelle fradrag efter stk. 6 kan godkendes. Kan Energitilsynet ikke godkende disse, fastsætter tilsynet rådighedsbeløb, rådighedsdatoer, beregnet forrentning og størrelsen af eventuelle fradrag.

Stk. 9. Energitilsynet giver senest den 1. maj hvert år Indenrigs- og Sundhedsministeriet meddelelse om de efter stk. 8 godkendte rådighedsbeløb inkl. beregnet forrentning og med eventuelle fradrag. Indenrigs- og Sundhedsministeriet reducerer herefter kommunens eller amtskommunens statstilskud efter bestemmelserne i § 10, stk. 6-9, og § 17, stk. 6-9, i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner

foregående kalenderår, eller afgiver erklæring om, at der ikke er foretaget sådanne registreringer.

Stk. 6. Indberetningen skal angive det samlede beløb, der er blevet til rådighed i det foregående kalenderår (rådighedsbeløbet), og skal ledsages af dokumentation for størrelsen af de registrerede uddelinger og vederlag og for de registrerede rådighedsdatoer. Endvidere skal indberetningen angive en beregnet forrentning af rådighedsbeløbet fra de enkelte rådighedsdatoer og frem til den 1. november i indberetningsåret, hvor der, jf. stk. 10, sker reduktion i kommunens eller amtskommunens statstilskud efter lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner. Rentesatsen fastsættes til Nationalbankens diskonto den 1. januar i indberetningsåret. Finder tilsynet, at den ledsagende dokumentation er utilstrækkelig, kan tilsynet forlange yderligere dokumentation.

Stk. 7. Ved indberetningen efter stk. 5, kan kommunale ejere af aktieselskaber, der var børsnoterede den 20. februar 2003, i det samlede rådighedsbeløb, inkl. beregnet forrentning fradrage et beløb svarende til det gennemsnitlige modtagne udbytte fra selskaber omfattet af stk. 1 i årene 1998-2002. Fradraget kan dog ikke overstige det samlede modtagne udbytte i det kalenderår, som indberetningen vedrører.

Stk. 8. Ved indberetningen efter stk. 5 af vederlag ved afståelse af ejerandele i virksomheder omfattet af stk. 1, kan kommuner og amtskommuner fratække beløb, som i medfør af § 37 a, stk. 1 eller 6, allerede har ført til reduktion af kommunens eller amtskommunens statstilskud i henhold til stk. 10.

Stk. 9. Energitilsynet træffer afgørelse om, hvorvidt det indberettede rådighedsbeløb, rådighedsdatoer, den beregnede forrentning og eventuelle fradrag efter stk. 7 og 8 kan godkendes. Kan

og amtskommuner. Hvis beløbet efter 2. pkt. overstiger det modregnede beløb i det første modregningsår, beregner Indenrigs- og Sundhedsministeriet en forrentning af restbeløbet fra den 1. november i indberetningsåret til den 1. juli i året efter indberetningsåret. Rentesatsen fastsættes til Nationalbankens diskonto den 1. januar i indberetningsåret.

Stk. 10. Kommuner og amtskommuner må ikke uden tilladelse fra transport- og energiministeren bevare ejerandele i virksomheder omfattet af stk. 1, såfremt der i de pågældende virksomheder eller i virksomheder, som de direkte eller indirekte ejer andele i, påbegyndes væsentlige nye aktiviteter. Transport- og energiministeren kan stille vilkår for meddelelse af tilladelse. Dersom tilladelse ikke opnås, skal kommunen eller amtskommunen snarest afhænde samtlige ejerandele i de pågældende virksomheder.

Stk. 11. Bestemmelsen i stk. 10 finder ikke anvendelse, i det omfang virksomheder omfattet af stk. 1 påbegynder nye aktiviteter omfattet af denne lov, lov om varmforsyning eller lov om naturgasforsyning.

Energitilsynet ikke godkende disse, fastsætter tilsynet rådighedsbeløb, rådighedsdatoer, beregnet forrentning og størrelsen af eventuelle fradrag.

Stk. 10. Energitilsynet giver senest den 1. maj hvert år Indenrigs- og Sundhedsministeriet meddelelse om de efter stk. 9 godkendte rådighedsbeløb inkl. beregnet forrentning og med eventuelle fradrag. Indenrigs- og Sundhedsministeriet reducerer herefter kommunens eller amtskommunens statstilskud efter bestemmelserne i § 10, stk. 6-9, og § 17, stk. 6-9, i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner. Hvis beløbet efter 2. pkt. overstiger det modregnede beløb i det første modregningsår, beregner Indenrigs- og Sundhedsministeriet en forrentning af restbeløbet fra den 1. november i indberetningsåret til den 1. juli i året efter indberetningsåret. Rentesatsen fastsættes til Nationalbankens diskonto den 1. januar i indberetningsåret.

30. Efter § 37 indsættes:

§ 37 a. Kommuner og amtskommuner må ikke uden tilladelse fra transport- og energiministeren bevare ejerandele i virksomheder omfattet af § 37, stk. 1, såfremt der i de pågældende virksomheder eller i virksomheder, som de direkte eller indirekte ejer andele i, påbegyndes væsentlige nye aktiviteter. Transport- og energiministeren kan stille vilkår for meddelelse af tilladelse, herunder om afståelse af ejerandele eller aktiviteter i en eller flere af de pågældende virksomheder eller om, at midler anvendt til sådanne nye aktiviteter skal betragtes som uddelinger efter § 37, stk. 1. Dersom tilladelse ikke opnås, skal kommunen eller amtskommunen snarest afhænde samtlige ejerandele i de pågældende virksomheder.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 finder

ikke anvendelse i det omfang, der påbegyndes nye aktiviteter omfattet af denne lov, lov om varmforsyning eller lov om naturgasforsyning eller nye aktiviteter forbundet med vandforsyningsanlæg i medfør af lov om vandforsyning eller aktiviteter forbundet med spildevandsanlæg eller affaldshåndtering i medfør af lov om miljøbeskyttelse.

Stk. 3. I virksomheder omfattet af stk. 1 må der ikke anvendes midler, som stammer fra aktiviteter omfattet af denne lov, lov om varmforsyning eller lov om naturgasforsyning, til aktiviteter forbundet med vandforsyningsanlæg i medfør af lov om vandforsyning eller til aktiviteter forbundet med spildevandsanlæg eller affaldshåndtering i medfør af lov om miljøbeskyttelse.

Stk. 4. Aktiviteter forbundet med vandforsyningsanlæg i medfør af lov om vandforsyning eller aktiviteter forbundet med spildevandsanlæg eller affaldshåndtering i medfør af lov om miljøbeskyttelse, som udøves i virksomheder omfattet af stk. 1, skal være selskabsmæssigt adskilt fra aktiviteter omfattet af denne lov, lov om varmforsyning eller lov om naturgasforsyning. Virksomheder, der producerer elektricitet ved afbrænding af affald, kan dog udøve aktiviteter forbundet med affaldshåndtering omfattet af lov om miljøbeskyttelse uden selskabsmæssig adskillelse.

Stk. 5. Bestemmelsen i stk. 4 er ikke til hinder for, at servicefunktioner for aktiviteter omfattet af stk. 2 varetages i et selvstændigt selskab.

Stk. 6. Kommuner og amtskommuner godtgør senest den 1. februar hvert år over for Energitilsynet ved erklæring afgivet i overensstemmelse med reglerne fastsat i medfør af § 37 b, at der ikke i det foregående kalenderår er anvendt midler i strid med stk. 3. Finder Energitilsynet, at en kommune eller amtskommune må anses for at have

anvendt midler i strid med stk. 3, betragtes de pågældende midler som udelinger efter § 37, stk. 1. Energitilsynet fastsætter rådighedsdatoen, beløbs størrelse samt en beregnet forrentning i henhold til § 37, stk. 6. Kan en kommune eller amtskommune ikke afgive erklæring i overensstemmelse med reglerne fastsat i medfør af § 37 b, giver Energitilsynet transport- og energiministeren meddelelse herom. Transport- og energiministeren træffer herefter afgørelse om hel eller delvis afståelse af aktiviteter eller ejerandele i virksomheder omfattet stk. 1.

Stk. 7. Transport- og energiministeren kan bestemme eller fastsætte regler om, at andre aktiviteter skal være omfattet af stk. 2-6.

§ 37 b. Transport- og energiministeren fastsætter regler om indberetning efter § 37, stk. 5, samt om dokumentation og regnskabsføring for forhold omfattet af § 37, stk. 5, og § 37 a, stk. 3-6, herunder om, at der skal indhentes erklæringer fra kommunens revisor eller statsautoriseret revisor.

§ 44. En netvirksomheds vedtægter skal for at kunne godkendes, jf. § 53, stk. 2, indeholde nærmere bestemmelser, der sikrer gennemførelsen af §§ 40-42.

31. § 44, *stk. 1*, affattes således:

»En netvirksomheds vedtægter skal indeholde nærmere bestemmelser, der sikrer gennemførelsen af §§ 40-42.«

32. I § 44 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»*Stk. 3.* En netvirksomhed kan i stedet for de i stk. 2, 1. pkt., nævnte valgeregler anvende valgeregler, som i rimeligt omfang afspejler antallet af forbrugere og det faktiske energiforbrug, jf. § 23 k, stk. 2, i lov om varmforsyning, når

- 1) netvirksomheden er koncernforbundet med en virksomhed, der ejer et anlæg til fremføring af opvarmet vand eller damp,
- 2) netvirksomheden opfylder kravet

- om forbrugerindflydelse på den i § 41, stk. 3, nævnte måde og
- 3) virksomheden, der ejer et anlæg til fremføring af opvarmet vand eller damp, opfylder kravet om forbrugerindflydelse på den i § 23 h, stk. 3, i lov om varmforsyning nævnte måde.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

33. I § 47 indsættes som *stk. 6*:

»*Stk. 6.* Transport- og energiministeren kan for netvirksomheder, der har mindre end 100.000 tilsluttede forbrugere, fastsætte regler om, at mindre omfattende aktiviteter, som ligger uden for bevillingen til netvirksomhed, er undtaget fra det i stk. 4 nævnte krav om, at aktiviteterne skal udøves i selvstændige selskaber med begrænset ansvar. Aktiviteterne skal i så fald holdes regnskabsmæssigt adskilt fra netvirksomhedens øvrige aktiviteter.«

§ 51. ...

Stk. 3. De kollektive elforsyningsvirksomheder skal efter regler fastsat af transport- og energiministeren betale de udgifter, som er forbundet med ministerens behandling og vurdering af de kollektive elforsyningsvirksomheders planlægnings-, udviklings- og forskningsopgaver, herunder de i § 22, stk. 1, nr. 6, § 22, stk. 6, § 28, stk. 2, nr. 2 og 7, og § 29 nævnte aktiviteter.

33 a. I § 51, *stk. 3*, ændres: », herunder de i § 22, stk. 1, nr. 6« til: »samt opgaver vedrørende energibesparelser, herunder de i § 22, stk. 1, nr. 6 og 7«.

§ 53. ...

Stk. 2. De kollektive elforsyningsvirksomheders vedtægter og ændringer i disse skal godkendes af transport- og energiministeren. Dette gælder dog ikke Energinet Danmark.

34. § 53, *stk. 2*, affattes således:

»*Stk. 2.* De kollektive elforsyningsvirksomheders vedtægter må ikke stridde mod bestemmelserne i denne lov eller regler udstedt i medfør heraf.«

35. I § 54 indsættes efter *stk. 7* som nyt stykke:

»Stk. 8. Inddrages en bevilling fra en forsyningspligtig virksomhed i medfør af stk. 1 eller 4, kan transport- og energiministeren pålægge den systemansvarlige virksomhed at videreføre den bevillingspligtige aktivitet midlertidigt. Anmelder en forsyningspligtig virksomhed betalingsstandsning eller erklæres den konkurs, uden at der sker inddragelse af bevillingen, kan transport- og energiministeren pålægge den systemansvarlige virksomhed at videreføre den bevilling pligtige aktivitet midlertidigt, såfremt tilsynet eller kurator enten ikke ønsker at videreføre den forsyningspligtige virksomhed eller ikke viderefører den forsyningspligtige virksomhed på tilfredsstillende måde for forbrugerne. Tilsynet eller kurator skal meddele den systemansvarlige virksomhed og transport- og energiministeren hurtigst muligt og senest en uge efter betalingsstandsningen, henholdsvis konkursdekretets afsigelse, om den forsyningspligtige virksomhed videreføres eller ikke. Bestemmelsen i stk. 7 finder tilsvarende anvendelse i de her nævnte situationer. Den systemansvarlige virksomheds prisfastsættelse for forsyningspligtig el skal ske efter principperne i § 72, stk. 1-6.«

Stk. 8 bliver herefter stk. 9.

§ 56. Denne bestemmelse omhandler elektricitet produceret på vindmøller, som ikke omfattes af §§ 56 a-56 c.

Stk. 2. Der udstedes VE-beviser for elektricitet som nævnt i stk. 1. Indtil VE-beviser udstedes, ydes i stedet et pristillæg på 10 øre pr. kWh. Pristillægget ydes dog ikke til elektricitet fremstillet på elværksfinansierede vindmøller nettilsluttet senest den 31. december 1999. Der udstedes VE-beviser eller ydes pristillæg i 20 år fra nettilslutningstidspunktet.

36. § 56, stk. 1 og 2, affattes således:

»Denne bestemmelse omhandler elektricitet produceret på vindmøller bortset fra

- 1) vindmøller, som modtager pristillæg efter §§ 56 a-56 c,
- 2) vindmøller, som modtager eller har modtaget pristillæg efter § 56 e og
- 3) elværksfinansierede vindmøller nettilsluttet senest den 31. december 1999.

Stk. 2. Der udstedes VE-beviser for elektricitet fra vindmøller omfattet af stk. 1. Indtil VE-beviser udstedes, ydes

i stedet et pristillæg på 10 øre pr. kWh. Der udstedes VE-beviser eller ydes pristillæg i 20 år fra nettilslutningstidspunktet.«

37. Efter § 56 d indsættes før tekstoverskriften »Pristillæg m.v. til andre elproduktionsanlæg«:

»§ 56 e. Denne bestemmelse omhandler pristillæg til elektricitet produceret på havvindmølleparken Horns Rev 2, som er udbudt den 7. juli 2004 efter bestemmelserne i § 14, jf. §§ 27 f og 27 g.

Stk. 2. Til elektricitet produceret på den i stk. 1 nævnte havvindmøllepark ydes et pristillæg, som fastsættes således, at dette og den efter § 59, stk. 2, nr. 1, fastsatte markedspris tilsammen udgør 51,8 øre pr. kWh. Hvis elproducenten skal betale en indfødningsstarif ved overføring af elektriciteten til det overordnede elforsyningsnet, ydes tillige et pristillæg på op til 0,7 øre pr. kWh i døgngennemsnit.

Stk. 3. De i stk. 2 nævnte pristillæg ydes for en elproduktion på 10 TWh, som er fremstillet i overensstemmelse med vilkårene i udbudet. Pristillæg ydes dog højst i 20 år fra tidspunktet for havvindmølleparkens nettilslutning.

Stk. 4. Der udstedes ikke VE-bevis for elproduktion fra havvindmølleparken.

Stk. 5. Hvis der ydes betaling som nævnt i § 27 g for nedregulering af elproduktionen i den periode, hvori der ydes pristillæg efter stk. 2, medregnes en elproduktion svarende til det kompenserede produktionstab i den samlede elproduktion, hvortil der ydes pristillæg.«

§ 57. ...

Stk. 8. Transport- og energiministeren kan fastsætte regler om udstedelse og bortfald af tilsagn og beregning af en tilsagnsramme som nævnt i stk. 5 og om betingelser for at give dispensation

38. § 57, stk. 8, affattes således:

»Stk. 8. Transport- og energiministeren kan fastsætte regler om adgangen til at modtage pristillæg efter stk. 2-4. Det kan herunder fastsættes, at der ydes pristillæg efter stk. 2 eller 4 til

om betingelser for at give dispensation efter stk. 6.

elproduktionen fra et anlæg nettilsluttet senest den 21. april 2004, hvis elproduktionskapaciteten efter denne dato forøges væsentligt på grund af udskiftning eller væsentlige ombygninger af anlægget. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om udstedelse og bortfald af tilsagn og beregning af en tilsagnsramme som nævnt i stk. 5 samt om betingelser for at give dispensation efter stk. 6.«

§ 57 a. ...

Stk. 3. Ud over de i stk. 2 nævnte pristillæg og VE-beviser som nævnt i stk. 4 kan transport- og energiministeren efter forelæggelse for det i § 3 nævnte udvalg beslutte, at der inden for den i stk. 2 nævnte periode skal ydes et pristillæg på op til 100 kr. pr. afbrændt ton biomasse. Ved fastlæggelse af pristillæggets størrelse kan der lægges vægt på de udgifter, som ejeren af det enkelte anlæg afholder i forbindelse med afbrændingen. Disse pristillæg kan for anlæggene tilsammen i alt maksimalt udgøre 30 mio. kr. om året.

39. I § 57 a, stk. 3, ændres »30 mio. kr.« til: »45 mio. kr.«.

§ 57 b. ...

Stk. 5. Der udstedes ikke VE-beviser til elektricitet omfattet af stk. 1.

40. § 57 b, stk. 5, affattes således:

»*Stk. 5.* Hvis anvendelsen af andre vedvarende energi-kilder end de i stk. 3, nr. 1 og 2, nævnte er påbegyndt den 22. april 2004 eller senere, udstedes der VE-bevis til elektricitet produceret på disse energi-kilder. Indtil VE-beviser udstedes, ydes der i stedet et pristillæg på 10 øre pr. kWh. Der udstedes VE-bevis eller ydes pristillæg i 20 år fra påbegyndelsen af anvendelsen af de nævnte vedvarende energi-kilder. Der udstedes ikke VE-bevis til anden elektricitet omfattet af stk. 1.«

§ 57 b. ...

Stk. 7. Transport- og energiministeren kan fastsætte regler om, hvorledes pris-

41. § 57 b, stk. 7, affattes således:

»*Stk. 7.* Transport- og energiministeren kan fastsætte regler om adgangen

kan fastsætte regler om, hvorledes pristillæg skal beregnes til elektricitet fra VE-elproduktionsanlæg, som anvender forskellige brændsler.

§ 59. ...

Stk. 2. Den systemansvarlige virksomhed fastsætter markedsprisen for elektricitet produceret på de i stk. 1 nævnte anlæg som følger:

- 1) Markedsprisen for elektricitet produceret på anlæg som nævnt i §§ 56 a-56 c, 57, 57 a og 58 a fastsættes på timebasis som spotprisen, jf. stk. 3, for elektricitet i pågældende område.

§ 59. ...

Stk. 5. Hvis den fastsatte markedspris for elektricitet produceret på anlæg som nævnt i §§ 56 c og 57 a overstiger de i disse bestemmelser fastsatte samlede beløb for pristillæg og markedspris, beregner den systemansvarlige virksomhed et negativt pristillæg, som ikke kan overstige størrelsen af udbetalte pristillæg i det sidste år inden opgørelsestidspunktet. Det negative pristillæg modregnes i udbetalinger af pristillæg.

til at modtage pristillæg efter stk. 2-5. Det kan herunder fastsættes, at der ydes pristillæg som nævnt i stk. 3 eller 5 til elproduktionen på et anlæg, hvor anvendelsen af vedvarende energikilder er påbegyndt senest den 21. april 2004, hvis anvendelsen af disse energikilder efter denne dato forøges væsentligt på grund af udskiftning eller væsentlige ombygninger af produktionsanlægget. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om, hvorledes pristillæg beregnes til VE elproduktionsanlæg, som anvender forskellige brændsler.«

42. I § 59, stk. 2, nr. 1, indsættes efter »§ 56 a-c,«: »§ 56 e,«.

43. § 59, stk. 5, affattes således:

»*Stk. 5.* Hvis den fastsatte markedspris for elektricitet produceret på anlæg som nævnt i §§ 56 c, 56 e og 57 a, overstiger de i disse bestemmelser fastsatte samlede beløb for pristillæg og markedspris, beregner den systemansvarlige virksomhed et negativt pristillæg. Det negative pristillæg for elektricitet produceret på anlæg som nævnt i §§ 56 c og 57 a kan ikke overstige størrelsen af udbetalte pristillæg i det sidste år inden opgørelsestidspunktet. Det negative pristillæg modregnes i udbetalinger af pristillæg.«

§ 60. Producenter af VE-elektricitet modtager beviser for den mængde VE-elektricitet, som de har produceret, jf. dog bestemmelserne i §§ 56-56 c, 57 og 57 b. Beviserne benævnes »VE-beviser« og er omsættelige.

§ 64. Transport- og energiministeren kan fastsætte regler om betingelser og tidsfrister for elproducenters fravalg af pristillæg og andre ydelser efter §§ 56-58 b. Transport- og energiministeren kan fastsætte regler om, at elproducenter skal betale nødvendige omkostninger forbundet med fravalg af de nævnte pristillæg m.v.

§ 66. ...

- 1) vindmølleejeren kan dokumentere, at vedkommende ikke vil kunne afvikle restgælden på lån optaget til finansiering af vindmøllen på grund af ændring af pristillæg efter § 56 a, stk. 4 eller tilsvarende ændring efter tidligere gældende bestemmelser, og
- 2) det pågældende lån til finansiering af vindmøllen er optaget inden den 29. april 1999.

§ 66. ...

Stk. 5. Transport- og energiministeren kan fastsætte regler om overtagelsesordningens omfang og anvendelse, herunder regler om ordningens ophør.

§ 68. Transport- og energiministeren kan fastsætte regler om vindmøllers opstilling og tilslutning til elforsyningsnettet, herunder regler om fordeling af omkostningerne ved nettilslut-

44. I § 60, *stk. 1*, indsættes efter »§§ 56-56 c,«: »§ 56 e,«.

45. I § 64, *stk. 1*, indsættes efter »§§ 56-58 b«: »og § 59 a, *stk. 1*«.

46. I § 64 indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Pristillæg efter § 56 e kan ikke genoptages efter fravalget.«

47. I § 66, *stk. 1, nr. 1*, udgår »og«, i *nr. 2* ændres ».« til: », og«, og som *nr. 3* indsættes:

»3) anmodningen om overtagelse er indgivet senest den 15. januar 2005.«

48. I § 66, *stk. 5*, udgår: », herunder regler om ordningens ophør«.

50. § 68 affattes således:

»§ 68. Transport og energiministeren kan fastsætte regler om vindmøllers tilslutning til elforsyningsnettet, herunder regler om,

- 1) hvilke kategorier af anlæg og in-

ning og ved at være nettilsluttet mellem vindmølleejeren og elforbrugerne som nævnt i § 8, stk. 1 og 6. Transport- og energiministerens kan fastsætte regler om vindmøllers konstruktion, installation, indretning og drift samt regler om anerkendelse af certifikater og prøvninger vedrørende disse forhold.

Stk. 2. Transport- og energiministerens kan fastsætte regler om betaling til dækning af omkostninger ved behandling af ansøgning om nettilslutning.

stallationer, herunder ilandføringsanlæg fra havvindmølleparker, som det påhviler henholdsvis vindmølleejeren og de kollektive elforsyningsvirksomheder at udføre,

- 2) vindmølleejers adgang til benyttelse af ilandføringsanlæg, som er etableret af den elforsyningsvirksomhed, som varetager ilandføringen, og om beregning af betaling herfor,
- 3) hvorledes omkostninger ved etablering af nettilslutning som nævnt i nr. 1 og omkostninger ved at være nettilsluttet fordeles mellem vindmølleejeren og de kollektive elforsyningsvirksomheder, samt
- 4) hvorledes omkostninger, der påhviler de kollektive elforsyningsvirksomheder, indregnes i priserne for elektricitet, jf. § 8, stk. 3-6.

Stk. 2. Transport- og energiministerens kan fastsætte regler om vindmøllers konstruktion, fremstilling, opstilling og drift samt regler om krav til certificering og prøvning vedrørende disse forhold.

Stk. 3. Transport- og energiministerens kan bemyndige en virksomhed eller en sagkyndig institution eller organisation til at udøve nærmere angivne funktioner vedrørende teknisk godkendelse af vindmøller samt udføre tilsyn og kontrol med overholdelsen af regler, som nævnt i stk. 2.

Stk. 4. Transport- og energiministerens kan fastsætte regler om betaling til dækning af net- eller transmissionsvirksomhedens omkostninger ved behandling af ansøgning om nettilslutning.«

§ 68 a. Transport- og energiministerens kan fastsætte regler om, at de kollektive elforsyningsvirksomheder administrerer bestemmelserne i §§ 56-59 a, 63 a, 67 og 68 og regler fastsat i med-

51. I § 68 a indsættes efter »§ 63 a,«:
»§ 64,«.

før af disse bestemmelser samt træffer afgørelse i forhold, der er reguleret i de nævnte bestemmelser.

§ 78. ...

Stk. 9. De med et godkendt privat ankenævns etablering og drift forbundne udgifter betales af selskaber omfattet af el-, naturgas- og varmforsyningslovene. Transport- og energiministeren kan fastsætte nærmere regler om betaling og opkrævning, herunder om betaling af sagsomkostninger efter § 17, stk. 3, i lov om forbrugerklager.

§ 84. ...

Stk. 3. Kollektive elforsyningsvirksomheder, elhandelsvirksomheder og elproducenter skal efter anmodning meddele den systemansvarlige virksomhed de oplysninger, der er nødvendige til varetagelsen af disses opgaver.

§ 85 a. ...

Stk. 3. Transport- og energiministeren kan fastsætte regler om dokumentation og regnskabsføring for forhold, der er omfattet af stk. 1 og 2. Der kan endvidere fastsættes regler om, at en elproducent, som modtager pristillæg eller VE-beviser, skal indberette produktionsdata og andre relevante oplysninger om produktionsforhold til en kollektiv elforsyningsvirksomhed eller til et centralt register. Det kan i reglerne fastsættes, at udgifterne til opfyldelse af de i denne bestemmelse nævnte krav påhviler elproducenten.

§ 86. Undlader nogen rettidigt at efterkomme et påbud meddelt af Energitilsynet i medfør af § 77, kan Energitilsynet som tvangsmiddel pålægge de pågældende daglige eller ugentlige bøder.

Stk. 2. Der er udpantningsret for de i

52. I § 78, *stk. 9*, udgår: », herunder om betaling af sagsomkostninger efter § 17, stk. 3, i lov om forbrugerklager«.

53. I § 84, *stk. 3*, ændres »disses« til: »dennes«.

54. § 85 a, *stk. 3, 2. pkt.*, affattes således:

»Ministeren kan endvidere fastsætte regler om, at en elproducent skal indberette produktionsdata og andre relevante oplysninger om produktionsforhold til en kollektiv elforsyningsvirksomhed eller til et centralt register, samt at elproduktion skal måles eller beregnes på nærmere angivet måde.«

55. § 86 affattes således:

»§ 86. Energitilsynet kan som tvangsmiddel pålægge virksomheder daglige eller ugentlige bøder, såfremt de undlader rettidigt

- 1) at anmelde eller give oplysninger i henhold til § 20 a, § 22, stk. 3, § 28 b, § 72, stk. 6, § 76 eller § 84,

stk. 1 nævnte bøder.

- 2) at offentliggøre priser, tariffer, rabatter og vilkår i medfør af de i § 82, stk. 5, fastsatte regler eller
- 3) at efterkomme et pålæg eller påbud meddelt af Energitilsynet i medfør af § 72, stk. 7, eller § 77.

Stk. 2. Er en virksomhed pålagt bøde i medfør af stk. 1, kan Energitilsynet som tvangsmiddel pålægge virksomhedens bestyrelse, direktion eller lignende ansvarligt organ daglige eller ugentlige bøder. Er det ansvarlige organ en kommunalbestyrelse eller et amtsråd, pålægges bøden de medlemmer, som er ansvarlige for undladelsen. Et medlem kan ikke unddrage sig ansvar ved at undlade at stemme. 2. og 3. pkt. gælder tilsvarende for medlemmer af styrelsesorganet for et kommunalt fællesskab.

Stk. 3. Undlader en kommune eller amtskommune at indberette eller afgive erklæring i henhold til § 37, stk. 5, eller § 37 a, stk. 6, kan Energitilsynet pålægge de medlemmer af kommunalbestyrelsen eller amtsrådet, som er ansvarlige for undladelsen, daglige eller ugentlige bøder. Stk. 2, 2-4. pkt., finder tilsvarende anvendelse

Stk. 4. Der er udpantningsret for de i stk. 1-3 nævnte bøder.«

§ 87. ...

- 5) undlader at foretage registrering, indberetning og afhændelse som angivet i § 37,
- 6) undlader at efterkomme påbud eller forbud efter loven, herunder påbud om at berigtige et ulovligt forhold,
- 7) undlader at afgive oplysninger som omhandlet i kapitel 12,
- 8) meddeler transport- og energiministeren, Energitilsynet eller Energitklagenævnet urigtige eller vildledende oplysninger eller efter an-

56. § 87, stk. 1, nr. 5, affattes således:

»5) undlader at afgive erklæring, foretage registrering, indberetning eller afhændelse som angivet i §§ 37 og 37 a,«

57. I § 87, stk. 1, indsættes efter nr. 5 som nyt nummer:

»6) anvender midler i strid med § 37 a, stk. 3,«

Nr. 6–9 bliver herefter nr. 7–10.

modning undlader at afgive oplysninger,

9) overtræder § 84, stk. 5, eller § 84 a.

Stk. 2. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der overtræder bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) om betingelserne for netadgang i forbindelse med grænseoverskridende elektricitetsudveksling.

58. I § 89 indsættes som *stk. 5*:

»*Stk. 5.* Søgsmål til prøvelse af afgørelser truffet af Energiklagenævnet efter loven eller de regler, der udstedes efter loven, skal være anlagt inden 6 måneder efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Er afgørelsen offentligt bekendtgjort, regnes fristen dog altid fra bekendtgørelsen.«

Kapitel 14 a

Særlig økonomisk regulering m.v. af visse virksomheder

...

Lov om naturgasforsyning

59. Kapitel 14 a. ophæves

Forslag til lov om ændring af lov om naturgasforsyning

§ 2

I lov om naturgasforsyning, jf. lov-bekendtgørelse nr. 287 af 20. april 2005, foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres »Energinet Danmark« til: »Energinet.dk«.

§ 2. Loven finder anvendelse på transmission, distribution, forsyning og oplagring af naturgas, herunder flydende naturgas (LNG).

2. I § 2, *stk. 1*, indsættes som *2. pkt.*: »Loven finder desuden anvendelse på tilstødende naturgasforsyningssystemer.«

§ 6. ...

3. I § 6 indsættes efter nr. 20 som nyt nummer:

»21) *Tilstødende naturgasforsynings-system*: Et anlæg, der indgår som en del af det samlede naturgasforsyningsystem, eller et større gasforsyningsystem, som i væsentligt omfang er tilkøbt det samlede naturgasforsyningsystem, men som ikke er en del af et transmissionsnet, et distributionsnet, et lager eller en LNG-facilitet.«

Nr. 21-24 bliver herefter til nr. 22-25.

§ 7. Enhver kan frit vælge naturgasleverandør.

§ 11 a. Transmissions- og distributionselskaber skal opstille et program for intern overvågning, som beskriver selskabets tiltag for at forhindre diskriminerende adfærd. Selskaberne skal sikre overholdelsen af programmet for intern overvågning samt sikre, at det kontrolleres på passende måde. En årsberetning med en beskrivelse af programmet samt kontrollen af dette skal offentliggøres og anmeldes til Energitilsynet.

§ 14. Et distributionsselskab skal

- 1) i fornødent omfang tilslutte forbrugere til distributionsnettet og
- 2) tilbyde forbrugere rådgivning om energibesparelser.

§ 14. ...

4. I § 7, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:
»Ved skift af naturgasleverandør må forbrugeren ikke opkræves gebyr.«

5. I § 11 a, stk. 1, ændres »Transmissions- og distributionselskaber« til:
»Transmissions-, distributions-, - og lagerselskaber«.

6. I § 14, stk. 1, nr. 1, ændres »og« til:
»,«, og § 14, stk. 1, nr. 2, affattes således:
»2) sikre, at forbrugerne oplyses om mulighed for naturgasbesparelser, give den enkelte naturgasforbruger årlige informationer om sit naturgasforbrug, kortlægge det samlede naturgasforbrug i forsyningsområdet samt offentliggøre data fra kortlægningen eller på begæring stille sådanne data til rådighed, og«

7. I § 14, stk. 1, indsættes som nr. 3:
»3) sikre realisering af dokumenterbare energibesparelser i overensstemmelse med regler fastsat efter stk. 2.«

§ 14. ...

Stk. 2. Transport- og energiministeren fastsætter regler om indholdet af distributionsselskabets forpligtelser efter stk. 1, nr. 2.

§ 14. ...

Stk. 3. Transport- og energiministeren kan fastsætte regler om indholdet af distributionsselskabets forpligtelser i henhold til stk. 1, nr. 1, om, at distributionsselskabet skal kortlægge naturgasforbruget og planlægge og sikre gennemførelsen af energibesparelser i forsyningsområdet, samt om samarbejde mellem distributionsselskaber om rådgivning om energibesparelser, jf. stk. 1, nr. 2.

§ 15 a. Selskaber, der er bevillingspligtige efter § 10, samt Energinet Danmark og denne virksomheds helejede datterselskaber, der varetager naturgasforsyningsvirksomhed i medfør af § 2, stk. 2 og 3, i lov om Energinet Danmark skal foretage nødvendig planlægning og træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre naturgasforsyningen i beredskabssituationer og andre ekstraordinære situationer.

§ 30. ...

Stk. 3. Bevillingshaverne skal efter regler fastsat af transport- og energiministeren betale de udgifter, som er for-

8. § 14, stk. 2, affattes således:

»*Stk. 2.* Transport- og energiministeren kan fastsætte regler om gennemførelsen af bestemmelserne i stk. 1, herunder regler om virksomhedernes opgaver og mål for de energibesparelser, som virksomhederne samlet eller enkeltvis skal sikre bliver opnået, samt regler om dokumentation, indberetning, verifikation, afholdelse af nærmere angivne fællesomkostninger m.v. Transport- og energiministeren kan fastsætte regler om, at visse energibesparelsesaktiviteter, jf. stk. 1, nr. 3, skal ske efter udbud, og regler for udbudets afholdelse samt for virksomhedernes finansiering af de udbudte opgaver.«

9. § 14, stk. 3, affattes således:

»*Stk. 3.* Realiseringen af energibesparelser efter bestemmelsen i stk. 1, nr. 3, skal ske gennem virksomheder, som er selskabsmæssigt adskilte fra distributionsselskabet.«

10. I § 15, a, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»Transport- og energiministeren kan bestemme, at et tilstødende naturgasforsyningssystem tilsvarende skal foretage sådan planlægning og træffe sådanne foranstaltninger.«

10 a. I § 30, stk. 3, ændres: », herunder de i § 11, stk. 3, og § 12, stk. 1, nr. 5, nævnte aktiviteter« til: »samt opgaver

bundet med ministerens behandling og vurdering af bevillingshaverens planlægnings-, forsknings- og udviklingsopgaver, herunder de i § 11, stk. 3, og § 12, stk. 1, nr. 5, nævnte aktiviteter.

§ 34. Et distributionsnet, som ejes af en bevillingshaver, eller ejerandele i distributionsselskaber, der ejer sådanne net, kan udelukkende afstås til staten. Ejere, der ønsker at foretage afståelser omfattet af denne bestemmelse, giver underretning herom til transport- og energiministeren.

Stk. 2. Der indtræder pligt til at afstå ejerandele i distributionsselskaber omfattet af stk. 1 til staten, når 50 pct. af ejerandelene i et selskab, der direkte eller indirekte besidder ejerandele i sådanne distributionsselskaber, efter den 21. april 2004 har skiftet ejer, eller når ejere af ejerandele i et selskab, der direkte eller indirekte ejer andele i distributionsselskaber, enten ved erhvervelsen eller senere alene eller i forening med andre ejere opnår bestemmende indflydelse i det pågældende selskab. Til ejerskifte efter denne bestemmelse medregnes ikke indtræden eller udtræden af en interessent i et fælleskommunalt, regionalt distributionsselskab.

Stk. 3. Et selskab, der direkte eller indirekte besidder ejerandele i et distributionsselskab, skal straks give underretning til transport- og energiministeren, når 50 pct. af ejerandelene i selskabet efter den 21. april 2004 har skiftet ejer, eller hvis selskabet bliver bekendt med, at en af selskabets ejere alene eller i forening med andre ejere opnår bestemmende indflydelse i selskabet. En ejer, der alene eller i forening med andre opnår bestemmende indflydelse i selskabet, skal straks give underretning til transport- og energiministeren.

Stk. 4. Selskabsmæssige omstruktureringer og udnyttelse af forkøbsrettigheder

vedrørende energibesparelser, herunder de i § 11, stk. 3, § 12, stk. 1, nr. 5 og § 14, stk. 1, nr. 2 og 3, nævnte aktiviteter«.

11. § 34 affattes således:

§ 34. Et distributionsnet, som ejes af en bevillingshaver, eller ejerandele i distributionsselskaber, der ejer sådanne net (distributionsandele), kan udelukkende afstås til staten. Ejere, der ønsker at foretage afståelser omfattet af denne bestemmelse, giver underretning herom til Energinet.dk.

Stk. 2. Et selskab, der ejer distributionsandele (ejerselskabet), har pligt til at afstå samtlige sine distributionsandele til staten ved ejerskifte i ejerselskabet. Ved ejerskifte efter denne bestemmelse forstås:

- 1) at 50 pct. af ejerandelene i ejerselskabet eller i et selskab, der direkte eller indirekte besidder ejerandele i ejerselskabet, har skiftet ejer,
- 2) at ejere af ejerandele i ejerselskabet eller i et selskab, der direkte eller indirekte ejer andele i ejerselskabet, enten ved erhvervelsen eller senere alene eller i forening med andre har opnået bestemmende indflydelse i ejerselskabet eller i et selskab, der direkte eller indirekte ejer andele i ejerselskabet eller
- 3) at ejere af ejerandele i ejerselskabet eller i et selskab, der direkte eller indirekte ejer andele i ejerselskabet, har mistet bestemmende indflydelse i ejerselskabet eller i et selskab, der direkte eller indirekte ejer andele i ejerselskabet.

Stk. 3. Til ejerskifte efter stk. 2, medregnes ikke indtræden eller udtræden af en interessent i et fælleskommunalt, regionalt distributionsselskab.

Stk. 4. Såfremt en enkelt ejer har bestemmende indflydelse (den kontrolle-

der, køberettigheder og tegningsrettigheder stiftet før den 21. april 2004 er ikke omfattet af stk. 1-3.

Stk. 5. Statens købepligt opfyldes af transport- og energiministeren inden 3 måneder efter, at ministeren har modtaget underretning efter bestemmelserne i stk. 1 og 3. Ministeren kan udpege en statslig virksomhed til at opfylde købepligten efter stk. 1 og 2.

Stk. 6. I mangel af enighed fastsættes pris- og betalingsvilkår for overtagelse af ejerskab til distributionsnet efter stk. 1 og 2 af Taksationskommissionen efter reglerne i kapitel 4 i lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom.

Stk. 7. Transport- og energiministeren kan hos selskaber, sælgere af ejerandele og ejere omfattet af stk. 1-3 forlange alle oplysninger, som ministeren anser for nødvendige for udøvelse af tilsyn med, at de nævnte bestemmelser er overholdt.

rende ejer) i et selskab (det kontrollerede selskab), der direkte eller indirekte besidder distributionsandele, finder stk. 2 ikke anvendelse på transaktioner, der udelukkende indirekte vedrører de øvrige ejerandele i det kontrollerede selskab.

Stk. 5. Selskabsmæssige omstruktureringer er ikke omfattet af stk. 1-2, når de ejere, der direkte eller indirekte har ejerandele i de selskaber, der berøres af en selskabsmæssig omstrukturering, ikke opnår andet vederlag i forbindelse hermed end direkte eller indirekte ejerandele i samme forhold i det selskab eller de selskaber, der består efter den selskabsmæssige omstrukturering. Dette gælder dog ikke for selskabsmæssige omstruktureringer, som indebærer, at et ejerselskab efter den selskabsmæssige omstrukturering i stedet bliver indirekte ejer af de pågældende distributionsandele. Såfremt der efter gennemførelsen af en selskabsmæssig omstrukturering som nævnt i 1. pkt. sker afståelse af direkte eller indirekte ejerandele i selskaber, der består efter den selskabsmæssige omstrukturering, og som direkte eller indirekte besidder distributionsandele, udgør det ejerskifte af distributionsandele efter bestemmelsen i stk. 2, såfremt afståelse af en tilsvarende andel af den pågældende ejers ejerandele inden gennemførelsen af den selskabsmæssige omstrukturering ville have medført, at der var indtrådt ejerskifte efter stk. 2.

Stk. 6. Udnyttelse af forkøbsrettigheder, køberettigheder og tegningsrettigheder stiftet før den 21. april 2004 er ikke omfattet af stk. 1 og 2.

Stk. 7. Et selskab, der direkte eller indirekte besidder distributionsandele, skal straks give underretning til transport- og energiministeren, når 50 pct. af ejerandelene i selskabet har skiftet ejer, eller hvis selskabet bliver bekendt med, at en af selskabets ejere alene eller i forening med andre ejere opnår

eller mister bestemmende indflydelse i selskabet. En ejer, der alene eller i forening med andre opnår eller mister bestemmende indflydelse i selskabet, skal straks give underretning til transport- og energiministeren. Dette gælder dog ikke, såfremt transaktionen i mdfør af stk. 3-6, er undtaget fra stk. 1-2.

Stk. 8. Transport- og energiministeren træffer afgørelse om pligt til afståelse efter stk. 1 og 2. Statens købepligt efter stk. 1 og 2 opfyldes af Energinet Danmark uden ugrundet ophold efter, at transport- og energiministeren har truffet afgørelse om afståelsespligt, eller Energinet Danmark har modtaget underretning om, at der ønskes afståelse.

Stk. 9. I mangel af enighed fastsættes pris og betalingsvilkår for overtagelse af ejerskab til distributionsnet efter stk. 1 og 2 af Taksationskommissionen efter reglerne i kapitel 4 i lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom. Søgsmål til prøvelse af kendelser om pris- og betalingsvilkår truffet af Taksationskommissionen skal være anlagt inden 6 måneder efter, at kendelsen er meddelt den pågældende.

Stk. 10. Transport- og energiministeren kan hos selskaber, sælgere af ejerandele og ejere omfattet af stk. 1, 2 og 7 forlange alle oplysninger, som ministeren anser for nødvendige for udøvelse af tilsyn med, at de nævnte bestemmelser er overholdt.

12. Efter § 41 indsættes i *kapitel 8*:

»§ **41 a.** Transport- og energiministeren kan fastsætte nærmere regler for, hvilke opgaver Energitilsynet skal varetage. Transport- og energiministeren kan herunder fastsætte regler om Energitilsynets opgaver ved behandling af forhold vedrørende priser og betingelser, som omfattes af Europa-Parlamentets og Rådets forordning

(EF) nr. 1775/2005 af 28. september 2005 om betingelserne for adgang til naturgastransmissionsnet.«

§ 44. ...

Stk. 3. De med et godkendt privat ankenævns etablering og drift forbundne udgifter betales af selskaber omfattet af el-, naturgas- og varmforsyningslovene. Transport- og energiministeren kan fastsætte nærmere regler om betaling og opkrævning, herunder om betaling af sagsomkostninger efter § 17, stk. 3, i lov om forbrugerklager.

13. I § 44, stk. 3, udgår », herunder om betaling af sagsomkostninger efter § 17, stk. 3 i lov om forbrugerklager«.

14. § 47 b affattes således:

§ 47 b. Transport- og energiministeren og Energitilsynet kan påbyde, at forhold, der strider mod loven eller mod regler eller afgørelser i henhold til loven, bringes i orden straks eller inden en nærmere angivet frist.

»§ 47 b. Transport- og energiministeren og Energitilsynet kan påbyde, at forhold, der strider mod loven, mod regler eller afgørelser i henhold til loven eller mod Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1775/2005 af 28. september 2005 om betingelserne for adgang til naturgastransmissionsnet, bringes i orden straks eller inden en nærmere angiven frist.«

15. § 48 affattes således:

§ 48. Undlader nogen rettidigt at efterkomme et påbud meddelt af Energitilsynet i medfør af § 41, kan Energitilsynet som tvangsmiddel pålægge de pågældende daglige eller ugentlige bøder.

Stk. 2. Der er udpantningsret for de i stk. 1 nævnte bøder.

»§ 48. Energitilsynet kan som tvangsmiddel pålægge virksomheder daglige eller ugentlige bøder, såfremt de undlader rettidigt

- 1) at anmelde eller give oplysninger i henhold til § 11, stk. 1, nr. 4, § 11 a, § 40, § 45 eller § 46,
- 2) at offentliggøre priser, tariffer, rabatter og vilkår i medfør af de i § 42 a, stk. 3, fastsatte regler eller
- 3) at efterkomme et påbud meddelt af Energitilsynet i medfør af § 41,

Stk. 2. Er en virksomhed pålagt bøde i medfør af stk. 1, kan Energitilsynet som tvangsmiddel pålægge medlemmerne af virksomhedens bestyrelse,

direktion eller lignende ansvarligt organ daglige eller ugentlige bøder. Er det ansvarlige organ en kommunalbestyrelse, pålægges bøden de medlemmer, som er ansvarlige for undladelsen. Et medlem kan ikke unddrage sig ansvar ved at undlade at stemme. 2. og 3. pkt. gælder tilsvarende for medlemmer af styrelsesorganet for et kommunalt fællesskab.

Stk. 3. Der er udpantningsret for de i stk. 1 og 2 nævnte bøder.«

16. I § 49 indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der overtræder bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1775/2005 af 28. september 2005 om betingelserne for adgang til naturgas-transmissionsnet.«

§ 51. Energiklagenævnet behandler klager over afgørelser truffet af transport- og energiministeren eller af Energitilsynet efter denne lov eller regler udstedt i henhold til loven.

17. § 51, *stk. 1*, affattes således:

»Energiklagenævnet behandler klager over afgørelser truffet af transport- og energiministeren eller af Energitilsynet efter denne lov eller regler udstedt i henhold til loven. Med de indskrænkninger der følger af Europa-Kommissionens beføjelser, behandler Energiklagenævnet klager over afgørelser truffet af transport- og energiministeren eller Energitilsynet efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1775/2005 af 28. september 2005 om betingelserne for adgang til naturgas-transmissionsnet.«

18. § 51 indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Søgsmål til prøvelse af afgørelser truffet af Energiklagenævnet efter loven eller de regler, der udstedes i henhold til loven, skal være anlagt inden 6 måneder efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Er afgørelsen offentligt bekendtgjort, regnes fristen

Lov om varmforsyning

§ 14. ...

Stk. 3. Transport- og energiministeren kan efter forhandling med de kommunale organisationer fastsætte regler om adgangen til at dispensere fra en beslutning efter stk. 1.

§ 21. ...

Stk. 6. Bestemmelserne i stk. 1-5 finder tilsvarende anvendelse for vedtægtsbestemmelser i forbrugerejede forsyningsvirksomheder.

§ 23 c. ...

Stk. 3. De med et godkendt privat ankenævns etablering og drift forbundne udgifter betales af selskaber omfattet af el-, naturgas- og varmforsyningslovene. Transport- og energiministeren kan fastsætte nærmere regler om betaling og opkrævning, herunder om betaling af sagsomkostninger efter § 17, stk. 3, i lov om forbrugerklager.

§ 23 e. Kommuner registrerer modtagne uddelinger fra og vederlag ved

dog altid fra bekendtgørelsen.«

Lov om ændring af lov om varmforsyning

§ 3

I lov om varmforsyning, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 347 af 17. maj 2005, foretages følgende ændringer:

1. I § 14, stk. 3, indsættes som 2. pkt.:

»Transport- og energiministeren kan endvidere fastsætte regler om be- grænsninger i adgangen til at træffe bestemmelse efter stk. 1, og regler om fritagelse for huse med særligt lavt energibehov fra nedlagte forbud efter stk. 1.«

2. I § 21, stk. 6, ændres »forbrugereje- de forsyningsvirksomheder« til: »virk- somheder, der ejer kollektive varme- forsyningsanlæg«.

3. I § 23 c, stk. 3, udgår », herunder om betaling af sagsomkostninger efter § 17, stk. 3, i lov om forbrugerklager«.

3 a. Efter § 23 c, stk. 3, indsættes:

»Stk. 4. Transport- og energiministe- ren kan fastsætte regler om, at de i § 28 b, stk. 1, nævnte varmedistributions- virksomheder skal betale de udgifter, som er forbundet med ministerens be- handling og vurdering af de pågælden- de virksomheders opgaver vedrørende energibesparelser efter § 28 a, stk. 1, og § 28 b, stk. 1.«

4. § 23 e ophæves.

afståelse af ejerandele i virksomheder, der ejer eller i perioden efter den 20. februar 2003 har ejet anlæg til fremføring af opvarmet vand eller damp, eller virksomheder, der direkte eller indirekte ejer eller i perioden efter den 20. februar 2003 har ejet andele i sådanne virksomheder.

Stk. 2. Selskabsmæssige omstruktureringer i form af fusioner, spaltninger eller tilførsler af aktiver omfattet af fusionsskattelovens regler eller i form af aktieombytninger omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 13 anses ikke for afståelse af ejerandele i henhold til stk. 1, i det omfang kommunens vederlag består i ejerandele i en eller flere virksomheder omfattet af stk. 1.

Stk. 3. Registreringen skal omfatte den dato, hvor uddelingen eller vederlaget er til rådighed for kommunen (rådighedsdatoen), samt beløbets størrelse.

Stk. 4. Kommuner indberetter senest den 1. februar hvert år til Energitilsynet de registreringer, som kommunen har foretaget efter stk. 1 og 3 i det foregående kalenderår.

Stk. 5. Indberetningen skal angive det samlede beløb, der er blevet til rådighed i det foregående kalenderår (rådighedsbeløbet), og skal ledsages af dokumentation for størrelsen af de registrerede uddelinger og vederlag og for de registrerede rådighedsdatoer. Endvidere skal indberetningen angive en beregnet forrentning af rådighedsbeløbet fra de enkelte rådighedsdatoer og frem til den 1. november i indberetningsåret, hvor der, jf. stk. 9, sker reduktion i kommunens statstilskud efter lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner. Rentesatsen fastsættes til Nationalbankens diskonto den 1. januar i indberetningsåret. Finder tilsynet, at den ledsagende dokumentation er utilstrækkelig, kan tilsynet forlange yderligere dokumentation.

Stk. 6. Ved indberetningen efter stk. 5

kan kommunale ejere af aktieselskaber, der var børsnoterede den 20. februar 2003, i det samlede rådighedsbeløb inkl. beregnet forrentning fradrage et beløb svarende til det gennemsnitlige modtagne udbytte fra selskaber omfattet af stk. 1 i årene 1998-2002. Fradraget kan dog ikke overstige det samlede modtagne udbytte i det kalenderår, som indberetningen vedrører.

Stk. 7. Energitilsynet kan fastsætte regler om indberetningens form samt om den dokumentation, som skal ledsage indberetningen.

Stk. 8. Energitilsynet træffer afgørelse om, hvorvidt det indberettede rådighedsbeløb, rådighedsdatoer, den beregnede forrentning og eventuelle fradrag efter stk. 6 kan godkendes. Kan Energitilsynet ikke godkende disse, fastsætter tilsynet rådighedsbeløb, rådighedsdatoer, beregnet forrentning og størrelsen af eventuelle fradrag.

Stk. 9. Energitilsynet giver senest den 1. maj hvert år Indenrigs- og Sundhedsministeriet meddelelse om de efter stk. 8 godkendte rådighedsbeløb inkl. beregnet forrentning og med eventuelle fradrag. Indenrigs- og Sundhedsministeriet reducerer herefter kommunens statstilskud efter bestemmelserne i § 10, stk. 6-9, i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner. Hvis beløbet efter 2. pkt. overstiger det modregnede beløb i det første modregningsår, beregner Indenrigs- og Sundhedsministeriet en forrentning af restbeløbet fra den 1. november i indberetningsåret til den 1. juli i året efter indberetningsåret. Rentesatsen fastsættes til Nationalbankens diskonto den 1. januar i indberetningsåret. Hvis beløbet efter 2. pkt. overstiger det modregnede beløb i det første modregningsår, beregner Indenrigs- og Sundhedsministeriet en forrentning af restbeløbet fra den 1. november i indberetningsåret til den 1. juli i året efter indberetningsåret. Rentesatsen fastsæt-

tes til Nationalbankens diskonto den 1. januar i indberetningsåret.

Stk. 10. Kommuner må ikke uden tilladelse fra transport- og energiministeren bevare ejerandele i virksomheder omfattet af stk. 1, såfremt der i de pågældende virksomheder eller i virksomheder, som de direkte eller indirekte ejer andele i, påbegyndes væsentlige nye aktiviteter. Transport- og energiministeren kan stille vilkår for meddelelse af tilladelse. Dersom tilladelse ikke opnås, skal kommunen snarest afhænde samtlige ejerandele i de pågældende virksomheder.

Stk. 11. Bestemmelsen i stk. 10 finder ikke anvendelse, i det omfang virksomheder omfattet af stk. 1 påbegynder nye aktiviteter omfattet af denne lov, lov om elforsyning eller lov om naturgasforsyning.

§ 23 h. ...

Stk. 3. I en virksomhed som nævnt i stk. 1, der ejes af en juridisk person, anses indflydelseskravet for opfyldt, hvis flertallet af medlemmerne i bestyrelsen for den juridiske person er valgt eller udpeget på den i stk. 1 nævnte måde, og denne bestyrelse vælger virksomhedens bestyrelse.

5. § 23 h, stk. 3, affattes således:

»*Stk. 3.* I en virksomhed, som nævnt i stk. 1, der ejes gennem en eller flere juridiske personer, anses indflydelseskravet for opfyldt, hvis flertallet af medlemmerne i bestyrelsen for den øverste juridiske person er valgt eller udpeget på den i stk. 1 eller 2 nævnte måde, og denne bestyrelse direkte eller indirekte vælger virksomhedens bestyrelse.«

6. I § 23 k indsættes efter stk. 1, som nye stykker:

»*Stk. 2.* Valg af bestyrelsesmedlemmer efter §§ 23 h–23 j skal ske på en sådan måde, at forbrugerindflydelsen i rimeligt omfang afspejler antallet af forbrugere og det faktiske energiforbrug.

Stk. 3. En forbrugerejet eller kommunalt ejet virksomhed eller en virksomhed, der drives som selvejende institution, der ejer et anlæg til fremføring af opvarmet vand eller damp, kan i stedet for de i stk. 2 nævnte valgeregler anvende valgeregler, der giver enhver til-

sluttet forbruger lige indflydelse uanset forbrug, jf. § 44, stk. 2, i lov om elforsyning, når

- 1) virksomheden, der ejer et anlæg til fremføring af opvarmet vand eller damp, er koncernforbundet med en netvirksomhed med bevilling i henhold til § 19 i lov om elforsyning,
- 2) virksomheden, der ejer et anlæg til fremføring af opvarmet vand eller damp, opfylder kravet om forbrugerindflydelse på den i § 23 h, stk. 3, nævnte måde og
- 3) netvirksomheden opfylder kravet om forbrugerindflydelse på den i § 41, stk. 3, i lov om elforsyning nævnte måde.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 4.

§ 23 k. ...

Stk. 2. I tilfælde af uenighed mellem forbruger og virksomhed om, hvorvidt vedtægterne opfylder de i stk. 1 anførte krav, kan sagen af parterne indbringes for Energitilsynet.

7. I § 23 k, stk. 2, der bliver stk. 4, ændres »stk. 1« til: »stk. 1-3«.

8. Efter § 23 k indsættes:

§ 23 l. Kommuner registrerer modtagne uddelinger fra og vederlag ved afståelse af ejerandele i virksomheder, der ejer eller i perioden efter den 20. februar 2003 har ejet anlæg til fremføring af opvarmet vand eller damp, eller virksomheder, der direkte eller indirekte ejer eller i perioden efter den 20. februar 2003 har ejet andele i sådanne virksomheder.

Stk. 2. Selskabsmæssige omstruktureringer i form af fusioner, spaltninger eller tilførsler af aktiver omfattet af fusionsskattelovens regler eller i form af aktieombytninger omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 13 anses ikke for afståelse af ejerandele i henhold til stk. 1, i det omfang kommunens vederlag består i ejerandele i en

eller flere virksomheder omfattet af stk. 1.

Stk. 3. Registreringen skal omfatte den dato, hvor uddelingen eller vederlaget er til rådighed for kommunen (rådighedsdatoen), samt beløbets størrelse.

Stk. 4. Ved afståelse af ejerandele omfattet af stk. 1 til en fond eller anden selvejende institution anses afståelsestidspunktet for rådighedsdato efter stk. 3, og der skal efter stk. 1 registreres et vederlag, som mindst svarer til markedsværdien af de pågældende ejerandele.

Stk. 5. Kommuner indberetter senest den 1. februar hvert år til Energitilsynet de registreringer, som kommunen har foretaget efter stk. 1, 3 og 4 i det foregående kalenderår, eller afgiver erklæring om, at der ikke er foretaget sådanne registreringer.

Stk. 6. Indberetningen skal angive det samlede beløb, der er blevet til rådighed i det foregående kalenderår (rådighedsbeløbet), og skal ledsages af dokumentation for størrelsen af de registrerede uddelinger og vederlag og for de registrerede rådighedsdatoer. Endvidere skal indberetningen angive en beregnet forrentning af rådighedsbeløbet fra de enkelte rådighedsdatoer og frem til den 1. november i indberetningsåret, hvor der, jf. stk. 10, sker reduktion i kommunens statstilskud efter lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner. Rentesatsen fastsættes til Nationalbankens diskonto den 1. januar i indberetningsåret. Finder tilsynet, at den ledsagende dokumentation er utilstrækkelig, kan tilsynet forlange yderligere dokumentation.

Stk. 7. Ved indberetningen efter stk. 5 kan kommunale ejere af aktieselskaber, der var børsnoterede den 20. februar 2003, i det samlede rådighedsbeløb inkl. beregnet forrentning fradrage et beløb svarende til det gennemsnitlige

modtagne udbytte fra selskaber omfattet af stk. 1 i årene 1998-2002. Fradraget kan dog ikke overstige det samlede modtagne udnytte i det kalenderår, som indberetningen vedrører.

Stk. 8. Ved indberetningen efter stk. 5 af vederlag ved afståelse af ejerandele i virksomheder omfattet af stk. 1, kan kommuner fratække beløb, som i medfør af § 23 m, stk. 1 og 6, allerede har ført til reduktion af kommunens statstilskud i henhold til stk. 10.

Stk. 9. Energitilsynet træffer afgørelse om, hvorvidt det indberettede rådighedsbeløb, rådighedsdatoer, den beregnede forrentning og eventuelle fradrag efter stk. 7 og 8 kan godkendes. Kan Energitilsynet ikke godkende disse, fastsætter tilsynet rådighedsbeløb, rådighedsdatoer, beregnet forrentning og størrelsen af eventuelle fradrag.

Stk. 10. Energitilsynet giver senest den 1. maj hvert år Indenrigs- og Sundhedsministeriet meddelelse om de efter stk. 9 godkendte rådighedsbeløb inkl. beregnet forrentning og med eventuelle fradrag. Indenrigs- og Sundhedsministeriet reducerer herefter kommunens statstilskud efter bestemmelserne i § 10, stk. 6-9, i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner. Hvis beløbet efter 2. pkt. overstiger det modregnede beløb i det første modregningsår, beregner Indenrigs- og Sundhedsministeriet en forrentning af restbeløbet fra den 1. november i indberetningsåret til den 1. juli i året efter indberetningsåret. Rentesatsen fastsættes til Nationalbankens diskonto den 1. januar i indberetningsåret.

§ 23 m. Kommuner må ikke uden tilladelse fra transport- og energiministeren bevare ejerandele i virksomheder omfattet af § 23 l, stk. 1, såfremt der i de pågældende virksomheder eller i virksomheder, som de direkte eller indirekte ejer andele i, påbegyndes

væsentlige nye aktiviteter. Transport- og energiministeren kan stille vilkår for meddelelse af tilladelse, herunder om afståelse af ejerandele eller aktiviteter i en eller flere af de pågældende virksomheder eller om, at midler anvendt til sådanne nye aktiviteter skal betragtes som uddelinger efter § 23 l, stk. 1. Dersom tilladelse ikke opnås, skal kommunen snarest afhænde samtlige ejerandele i de pågældende virksomheder.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 finder ikke anvendelse i det omfang, der påbegyndes nye aktiviteter omfattet af denne lov, lov om elforsyning eller lov om naturgasforsyning eller nye aktiviteter forbundet med vandforsyningsanlæg i medfør af lov om vandforsyning eller aktiviteter forbundet med spildevandsanlæg eller affaldshåndtering i medfør af lov om miljøbeskyttelse.

Stk. 3. I virksomheder omfattet af stk. 1 må der ikke anvendes midler, som stammer fra aktiviteter omfattet af denne lov, lov om elforsyning eller lov om naturgasforsyning, til aktiviteter forbundet med vandforsyningsanlæg i medfør af lov om vandforsyning eller til aktiviteter forbundet med spildevandsanlæg eller affaldshåndtering i medfør af lov om miljøbeskyttelse.

Stk. 4. Aktiviteter forbundet med vandforsyningsanlæg i medfør af lov om vandforsyning eller aktiviteter forbundet med spildevandsanlæg eller affaldshåndtering i medfør af lov om miljøbeskyttelse, som udøves i virksomheder omfattet af stk. 1, skal være selskabsmæssigt adskilt fra aktiviteter omfattet af denne lov, lov om elforsyning eller lov om naturgasforsyning. Affaldsforbrændingsanlæg, kan dog udøve aktiviteter forbundet med affaldshåndtering omfattet af lov om miljøbeskyttelse uden selskabsmæssig adskillelse.

Stk. 5. Bestemmelsen i stk. 4 er ikke til hinder for, at servicefunktioner for

aktiviteter omfattet af stk. 2 varetages i et selvstændigt selskab.

Stk. 6. Kommuner godtgør senest den 1. februar hvert år over for Energitilsynet ved erklæring afgivet i overensstemmelse med reglerne fastsat i medfør af § 23 n, at der ikke i det foregående kalenderår er anvendt midler i strid med stk. 3. Finder Energitilsynet, at en kommune må anses for at have anvendt midler i strid med stk. 3, betragtes de pågældende midler som uddelinger efter § 23 l, stk. 1. Energitilsynet fastsætter rådighedsdatoen, beløbs størrelse samt en beregnet forrentning i henhold til § 23 l, stk. 6. Kan en kommune ikke afgive erklæring i overensstemmelse med reglerne fastsat i medfør af § 23 n, giver Energitilsynet transport- og energiministeren meddelelse herom. Transport- og energiministeren træffer herefter afgørelse om hel eller delvis afståelse af aktiviteter eller ejerandele i virksomheder omfattet af stk. 1.

Stk. 7. Transport- og energiministeren kan bestemme eller fastsætte regler om, at andre aktiviteter skal være omfattet af stk. 2-6.

§ 23 n. Transport- og energiministeren fastsætter regler om indberetning efter § 23 l, stk. 5, samt om dokumentation og regnskabsføring for forhold omfattet af § 23 l, stk. 5, og § 23 m, stk. 3-6, herunder om, at der skal indhentes erklæringer fra kommunens revisor eller statsautoriseret revisor.

9. I § 26 indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Søgsmål til prøvelse af afgørelser truffet af Energiklagenævnet efter loven eller de regler, der udstedes efter loven, skal være anlagt inden 6 måneder efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Er afgørelsen offentligt bekendtgjort, regnes fristen dog

altid fra bekendtgørelsen.«

10. Efter § 28 indsættes i *kapitel 7*:

»§ 28 a. Varmedistributionsvirksomheder skal sikre, at forbrugerne oplyses om mulighed for varmebesparelser, give den enkelte varmekonsumer årlige informationer om sit varmekonsum, kortlægge det samlede varmekonsum i forsyningsområdet samt offentliggøre data fra kortlægningen eller på begæring stille sådanne data til rådighed.

Stk. 2. Ved varmedistributionsvirksomheder forstås virksomheder, som har til formål at levere energi i form af opvarmet vand, damp eller andre brændbare gasarter end naturgas til forbrugere med henblik på bygningers opvarmning eller forsyning med varmt brugsvand.

Stk. 3. Bestemmelsen i stk. 1 gælder ikke for varmedistributionsvirksomheder, som kun fremfører energi fra varmeproduktionsanlæg og kraft-varmeanlæg med en varmekapacitet under 0,25 MW samt varme- eller kraft-varme-centraler, der er etableret i forbindelse med et større byggeri, hvis formål er at forsyne en lukket kreds eller et forudbestemt antal brugere med energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand.

§ 28 b. Varmedistributionsvirksomheder skal sikre realiseringen af dokumenterbare energibesparelser i overensstemmelse med regler fastsat efter stk. 3, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 gælder ikke for varmedistributionsvirksomheder med en samlet varmelevering i 2004 til nettet på under 100 TJ.

Stk. 3. Transport- og energiministeren kan fastsætte regler om gennemførelsen af bestemmelserne i stk. 1, herunder regler om virksomhedernes opgaver og mål for de energibesparelser,

som virksomhederne samlet eller enkeltvis skal sikre bliver opnået, samt regler om dokumentation, indberetning, verifikation, afholdelse af nærmere angivne fællesomkostninger m.v. Transport- og energiministeren kan fastsætte regler om, at visse energibesparelsesaktiviteter, jf. stk. 1, skal ske efter udbud, regler for udbudets afholdelse og for virksomhedernes finansiering af de udbudte opgaver.

Stk. 4. Realiseringen af energibesparelser efter bestemmelsen i stk. 1 skal ske gennem virksomheder, som er selskabsmæssigt adskilte fra varmedistributionsvirksomheden.

Stk. 5. Aftaler, som varmedistributionsvirksomheder indgår med andre virksomheder, herunder koncernforbundne virksomheder, skal indgås på markedsbestemte vilkår.

Stk. 6. De af stk. 5 omfattede aftaler skal foreligge i skriftlig form på aftaletidspunktet. Virksomhederne skal på begæring fra Energitilsynet forelægge tilstrækkelig dokumentation for, hvordan priser og vilkår for væsentlige aftaler er fastsat.«

§ 29. Transport- og energiministeren kan pålægge virksomheder, der driver et af loven omfattet anlæg, at

- 2) kortlægge varmeforbruget i forsyningsområderne og energiforbruget i de af loven omfattede anlæg samt planlægge og medvirke til gennemførelsen af energibesparelser og energieffektiviseringer i de pågældende områder og anlæg,
- 3) yde energirådgivning over for forbrugerne i forsyningsområderne,

§ 29. ...

Stk. 2. Transport- og energiministeren kan fastsætte regler om gennemførelsen af aktiviteterne i stk. 1, herunder regler om fakturering og opkrævning af beløb, samt om tilrettelæggelsen af arbeidet

11. § 29, *stk. 1, nr. 2 og 3*, ophæves.

Nr. 4 og 5 bliver herefter nr. 2 og 3.

12. § 29, *stk. 2*, affattes således:

»*Stk. 2.* Transport- og energiministeren kan fastsætte regler om gennemførelsen af aktiviteterne i stk. 1.«

samt om tilrettelæggelsen af arbejdet med aktiviteterne og afgrænsningen af disse.

§ 29. ...

Stk. 3. Transport- og energiministeren kan bestemme, at nærmere angivne forudsætninger skal lægges til grund for planlægningen efter stk. 1, nr. 2, for rådgivningen efter stk. 1, nr. 3, og for udførelsen efter stk. 1, nr. 4 og 5. Transport- og energiministeren kan fastsætte regler om udarbejdelsen af planer for aktiviteterne i stk. 1 og om godkendelse af disse.

§ 33. Undlader nogen rettidigt at anmelde eller give oplysninger i henhold til § 4, stk. 3, § 21, stk. 1, § 22, stk. 1, § 23 b, stk. 5, § 23 d, stk. 2, og § 27, stk. 3, at efterkomme pålæg i henhold til § 21, stk. 4 og 5, § 23 d, stk. 1, eller § 29, stk. 1, at udskille driften efter § 23 g eller at overholde regler udstedt i henhold til § 24, kan transport- og energiministeren som tvangsmiddel pålægge de pågældende daglige eller ugentlige bøder. Der er udpantningsret for disse.

13. § 29, stk. 3, affattes således:

»*Stk. 3.* Transport- og energiministeren kan bestemme, at nærmere angivne forudsætninger skal lægges til grund for udførelsen efter stk. 1, nr. 2 og 3.«

14. § 33 affattes således:

»**§ 33.** Energitilsynet kan som tvangsmiddel pålægge virksomheder daglige eller ugentlige bøder, såfremt de undlader rettidigt

- 1) at anmelde eller give oplysninger i henhold til § 21, stk. 1, § 22, stk. 1, eller § 23 b, stk. 5,
- 2) at offentliggøre tariffer, rabatter og andre betingelser i medfør af de i § 23 b, stk. 3, fastsatte regler eller
- 3) at efterkomme et pålæg meddelt af Energitilsynet i medfør af § 21, stk. 4 og 5.

Stk. 2. Er en virksomhed pålagt bøde i medfør af stk. 1, kan Energitilsynet som tvangsmiddel pålægge medlemmerne af virksomhedens bestyrelse, direktion eller lignende ansvarligt organ, daglige eller ugentlige bøder. Er det ansvarlige organ en kommunalbestyrelse, pålægges bøden de medlemmer, som er ansvarlige for undladelsen. Et medlem kan ikke unddrage sig ansvar ved at undlade at stemme. 2. og 3. pkt. gælder tilsvarende for medlemmer af styrelsesorganet for et kommunalt flø lesskab.

Stk. 3. Undlader en kommune at indberette eller afgive erklæring i henhold til § 23 l, stk. 5, eller § 23 m, stk. 6, kan Energitilsynet pålægge de med-

lemmer af kommunalbestyrelsen, som er ansvarlige for unkladelsen, daglige eller ugentlige bøder. Stk. 2, 2-4. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

Stk.4. Der er udpantningsret for de i stk. 1-3 nævnte bøder.«

§ 34. Med bøde straffes den, der

- 1) undlader at indhente tilladelse efter § 4,
- 2) tilsidesætter vilkår for en tilladelse efter loven,
- 3) undlader at efterkomme påbud eller forbud efter loven, herunder påbud om at berigtige et ulovligt forhold,
- 4) undlader at foretage registrering, indberetning og afhændelse som angivet i § 23 e,
- 5) afgiver urigtige eller vildledende oplysninger, jf. § 4, stk. 3, § 21, stk. 1, § 22, stk. 1, § 23 b, stk. 5, § 23 d, stk. 1 og 2, og § 27, stk. 3.

15. § 34, stk. 1, affattes således:

»Med bøde straffes den, der

- 1) undlader at indhente tilladelse efter § 4,
- 2) tilsidesætter vilkår for en tilladelse efter loven,
- 3) undlader at efterkomme påbud eller forbud efter loven, herunder påbud om at berigtige et ulovligt forhold
- 4) undlader at udskille driften efter § 23 g,
- 5) undlader at afgive erklæring, foretage registrering, indberetning eller afhændelse som angivet i §§ 23 l og 23 m,
- 6) anvender midler i strid med § 23 m, stk. 3,
- 7) afgiver urigtige eller vildledende oplysninger, jf. § 4, stk. 3, § 21, stk. 1, § 22, stk. 1, § 23 b, stk. 5, § 23 d, stk. 1 og 2, og § 27, stk. 3.«

Lov om Energinet Danmark

Ændring af lov om Energinet Danmark

§ 4

I lov om Energinet Danmark, jf. lov nr. 1384 af 20. december 2004, foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres: »Energinet Danmark« til: »Energinet.dk«.

2. Efter § 4 indsættes:

§ 4 a. Etablering af nye elforsyningsnet som nævnt i § 4 på søterritoriet og i den eksklusive økonomiske zone samt væsentlige ændringer itilsvarende bestående net kan kun ske efter forudgående godkendelse fra transport- og energiministeren.

Stk. 2. Godkendelsen meddeles under hensyn til væsentlige samfundsmæssige interesser i anvendelsen af søterritoriet og den eksklusive økonomiske zone. Godkendelsen kan betinges af vilkår, herunder krav til placering, indretning og bortskaffelse af anlæg samt tekniske, miljø- og sikkerhedsmæssige forhold i forbindelse med etablering og drift.«

Lov om planlægning

Ændring af lov om planlægning

§ 5

I lov om planlægning, jf. lovbekendtgørelse nr. 883 af 18. august 2004, som ændret ved § 21 i lov nr. 430 af 6. juni 2005, § 15 i lov nr. 431 af 6. juni 2005, § 36 i lov nr. 535 af 24. juni 2005 og lov nr. 571 af 24. juni 2005, foretages følgende ændringer:

1. I § 19 indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Kommunalbestyrelsen skal dispensere fra en lokalplans bestemmelser om tilslutning til et kollektivt varmforsyningsanlæg som betingelse for ibrugtagning af ny bebyggelse, når bebyggelsen opføres som lavenergi-hus.«

§ 20. ...

2. I § 20, *stk. 2*, indsættes efter nr. 2 som nyt nummer:

»3) ved dispensation, der meddeles i medfør af § 19, *stk. 4*.«

Lov om kommunal udligning

Forslag til lov om ændring af lov om

kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner

§ 6

I lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner, jf. lovbekendtgørelse nr. 1074 af 11. november 2005, foretages følgende ændringer:

§ 10. ...

Stk. 6. De efter stk. 5 opgjorte tilskud for den enkelte kommune reduceres med et beløb svarende til 40 pct. af det af Energitilsynet meddelte rådighedsbeløb inkl. beregnet forrentning, jf. § 37, stk. 9, i lov om elforsyning og § 23 e, stk. 9, i lov om varmforsyning, hvis kommunen deponerer et beløb svarende til rådighedsbeløbet inkl. beregnet forrentning, fratrukket tilskudsreduktionen. ...

§ 17.

Stk. 6. De efter stk. 5 opgjorte tilskud for den enkelte amtskommune reduceres med et beløb svarende til 40 pct. af det af Energitilsynet meddelte rådighedsbeløb, inkl. beregnet forrentning, i medfør af § 37, stk. 9, i lov om elforsyning, hvis amtskommunen deponerer et beløb svarende til rådighedsbeløbet inkl. beregnet forrentning, fratrukket tilskudsreduktionen. ...

1. § 10, stk. 6, 1. pkt., ændres jf. »§ 37, stk. 9, i lov om elforsyning og § 23 e, stk. 9, i lov om varmforsyning til «: »jf. § 37, stk. 10, i lov om elforsyning og § 23 l, stk. 10, i lov om varmforsyning«.

2. § 17, stk. 6, 1. pkt., ændres »i medfør af § 37, stk. 9« til: »i medfør af § 37, stk. 10«.

Lov om ændring af lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning og lov om varmforsyning, jf. lov nr. 494 af 9. juni 2004.

Forslag til lov om ændring af lov om ændring af elforsyning, lov om naturgasforsyning og lov om varmforsyning.

§ 7

I lov om ændring af lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning og lov om varmforsyning, jf. lov nr. 494 af 9. juni 2004, foretages følgende ændrin-

ger:

Stk. 1. ...

Stk. 4. Efterregulering af de forsyningspligtige virksomheders priser for perioden fra 2002 indtil ikrafttrædelsen af denne lovs prisregulering af forsyningspligtige virksomheder sker efter de hidtil gældende regler. Efterreguleringen sker i den enkelte virksomheds priser, jf. elforsyningslovens § 72, stk. 1, henholdsvis indkalkuleres i Energitilsynets fastsættelse af den enkelte virksomheds balancerings- og administrationsbidrag, jf. elforsyningslovens § 72, stk. 2 og 3. Denne efterregulering afsluttes senest i 2006. Elhandelskontrakter samt eventuelt tilknyttede kontrakter, der er indgået og indgås i henhold til hidtil gældende regler, og som rækker ud over ikrafttrædelsen af lovens ændrede prisregulering, vil, når de anmeldes til Energitilsynet senest 30 dage efter vedtagelse af denne lov, kunne indgå i den enkelte virksomheds priser, jf. elforsyningslovens § 72, stk. 1. Elhandelskontrakter og eventuelt tilknyttede kontrakter indgået efter denne lovs vedtagelse og indtil ikrafttrædelsen af denne lovs prisregulering af forsyningspligtige virksomheder skal dog anmeldes straks ved indgåelse af kontrakten.

1. § 4, stk. 4, 3. pkt., affattes således:

»Energitilsynets afgørelser om efterregulerig skal foreligge senest i 2006.«

§ 8

Stk. 1. Tidspunktet for lovens ikrafttræden fastsættes af transport- og energiministeren. Ministeren kan fastsætte, at dele af loven træder i kraft før andre dele af loven.

Stk. 2. Elforsyningslovens § 35, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 28, og naturgasforsyningslovens § 34, som affattet ved denne lovs § 2 nr. 12, har virkning fra den [tidspunktet for lovforslagets fremsættelse].

Stk. 3. Elforsyningslovens § 37 a, stk. 1 som affattet ved denne lovs § 1, nr. 30 og varmforsyningslovens § 23 m, stk. 1, som affattet ved denne lovs § 3, nr. 8, har virkning fra den 12. juni 2003.